

கணபதிதுணை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

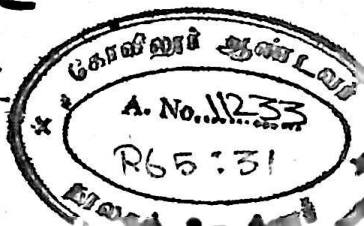
9-1

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபந்தங்கள்.

- க. திருச்செந்தூர்க் கந்தர்கவிவெண்பா.
- உ. மீனாகுழியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.
- ங. மீனாகுழியம்மைகுறம்.
- ச. மீனாகுழியம்மைபிரட்டைமணிமாலே.
- ரு. மதுரைக்கலம்பகம்.
- ஊ. நீதிநெறிவிளக்கம்.
- ஏ. திருவாரூர்நான்மணிமாலே.
- அ. முத்துக்குமாரசுவாமிபிள்ளைத்தமிழ்.
- சு. சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.
- க0. சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.
- கக. சிவகாமியம்மையிரட்டைமணிமாலே.
- கஉ. பண்டாரமும்மணிக்கோவை.
- கங. காசிக்கலம்பகம்.
- கச. சகலகலாவல்லிமாலே.

உ

சிவமயம்

சிறப்புப்பாயிரம்.

திருமக ளகலாப் பரமவை குந்த
நன்னக ருதித்த செந்நெறிக் குரிசி
லைந்தெனும் பருவம் வந்துறு மளவு
மழக்குண மொருவி மிழற்றிடாச் செம்மல்
செந்திலம் பதிவாழ் கந்தன தருளா
லோதா துணர்ந்த போதனும் முன்னர்க்
கவிவெண் பாவெனு மொலிபெறு மலங்கலக்
குகன்றிரு முடிதனக் குகந்திடச் சூட்டிப்
பிள்ளைக் கவிமுதல் வெள்ளைக் கிழத்தி
மலை முதலாச் சால்பமை பிரபந்த
மூந்நான் கியற்றித் தன்னாஞ் சமய
நிலையையுங் காட்டி யுலைவிலா தியாருந்
தீதெலா மொருவி நீதியே புரிய
நீதிநெறி விளக்கமென் றேதமில் பனுவலு
மியற்றின னில்லறந் தியக்குறு மென்ன
விளமையிற் றுறந்து வளமைசேர் தருமை
மாசிலா மணியெனுந் தேனு ருரவன்
புதமலர் பழிச்சுமற் றதருண குமர
குதுபர னெனும்பெயர் மருவிய முனியே.

இது முற்காலத்தது; இயற்றினோர்பெயர் காணப்படவில்லை.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

பாண்டிநாட்டிலே, தாமிரபர்ணிநதிதீரத்திலே, ஸ்ரீவைகுண்டமென்றுவழங்குகின்ற கைலாசபுரத்திலே, வேளாளர்குலத்திலே, ஏறக்குறைய இருதூற்றெண்பதுவருடங்கட்குமுன்னே சிவபத்தியிற்சிறந்தவரும், இல்லறவொழுக்கத்திலே வழுவாதவருமாகிய சண்முகசிகாமணிக்கவிராயொன்பவர் ஒருவரிருந்தார். அவர் தமக்குப் புத்திரப்பேறின்மையால் தமதுமனைவியாராகிய கற்பிற்சிறந்த சிலகாமசுந்தரியாரோடு மிகக்கவலையடைந்து, அதுகாரணமாகத் திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளை உபாசித்துவந்தனர். அக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே ஒருபுத்திரர் அவதரிக்க; பிதாமாதாக்களிருவரும் பேருவகையுற்று, அவருக்குச் சாதகன்முதலியவற்றை உரியபருவங்களிலே மிகுந்த சிறப்போடு செய்வித்து, அருமைபாராட்டி வளர்த்துவருநாளில், ஐந்துவயதாகியும் அவர் பேசாமைகண்டு, ஊமையெனத்தெளிந்து, புத்திரப்பேறின்மையினும் மிகவருந்தி, முருகக்கடவுளைக்குறித்துப் பல அரியவிரதங்களை அதுட்டித்துவந்தார்கள்.

அந்நாளிலே, ஒருநாள் சண்முகசிகாமணிக்கவிராயர் மனைவியாரோடு புத்திரரையும் உடன்கொண்டு, திருச்செந்தூரையடைந்து, முருகக்கடவுளைத்தரிசித்துத் துதித்து, “எம்பெருமானே! இப்புத்திரனை ஊமைதீர்த்து ஆட்கொண்டருளவேண்டும்.” எனப் பிரார்த்தித்து, சண்முகவிலாசத்திற்றானே வசித்துக்கொண்டு இப்புத்திரனுக்கு

ஒருமண்டலத்திற்குள் உளமைத்தன்மை நீங்காதொழியுமேல் மனைவியோடு பிராணத்தியாகஞ் செய்துகொள்ளக்கடவேனென உறுதி கொண்டு, நியமமாகத் தினந்தோறும் * வதனாரம்பத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, முருகக்கடவுளைத் திரிகாலங்களிலும் தரிசித்து, வழிபட்டுவந்தனர். தயாரிதியாகிய முருகக்கடவுள், அவர் பிராணத்தியாகம் பண்ணிக்கொள்ளும்படி குறித்துள்ள அந்நாளிலே, சூரியனுதிக்க ஒருயாமமிருக்குமளவில் அருச்சகர்வடிவங்கொண்டு, சண்முகவிலாசத்திலே நித்திரைசெய்கின்ற அவர்புத்திரரிடத்திலெழுந்தருளி, “+ குமரகுருபரா” என்று தட்டியெழுப்பி, அவருடையநாவிலே தம்முடைய சடாஷுரத்தையெழுதி, அவனானோக்கி, “குழந்தாய் வினாவிலே நமது விசுவருபதரிசனத்திற்கு வருவாயாக.” என்று ஆஞ்ஞாபித்து, மறைந்தருளினார். உடனே குமரகுருபரசுவாமிகள் தமது மாதாபிதாக்களை “அம்மே, அப்பா” என்று தட்டியெழுப்பி, நடந்தவிடயங்களை யறிவிக்க; அதுகேட்ட மாதாபிதாக்களிருவரும் முருகக்கடவுள் தங்கள் புத்திரருக்கருளிய பெருங்கருணைத்திறத்தை வியந்த புகழ்ந்து, அப்புத்திரரோடு வதனாரம்பத்திலே ஸ்நானஞ்செய்து, நியதிமுடித்து, சந்நிதியையடைந்து, விசுவருபதரிசனஞ்செய்துகொண்டு நின்றார்கள். அப்பொழுது குமரகுருபரசுவாமிகள் முருகக்கடவுளுடைய திருவருளினாலே தமிழ்ச்செய்யுள்பாடுஞ் சத்தியுண்டாகப்பெற்று, கந்தரீகலவேண்பா என்னும் ஓர் பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார்.

மற்றைநாட் பிராதக்காலத்திலே, குமரகுருபரசுவாமிகள் சிவசின்னமாகிய வீசுதி ருத்திராஷ்டங்களைத்தரித்துத் திருக்கோயிலையடைந்து, சுவாமியைத்தரிசித்து, இனி ~~குமரகுருபரா~~ சாரியணாப் பெறவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தோடு முருகக்கடவுளுடைய திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு பிரதக்ஷிணஞ்செய்யும்போது, அக்கடவுளுடைய திரு

* வதனாரம்பம் - சமுத்திரத்திலே அங்குள்ளதோர் ஸ்நானகட்டம்.

+ அன்றமுதல் குமரகுருபரனென்னும் திருநாமமுண்டாயிற்று.

வருளினால் ஆகாயத்திலே, “அன்பனே, நீ இவ்விடத்தைத் தவிட்டுப்புறப் பட்டு உத்தரயாத் தினைசெய்யுங்கால் எவ்விடத்திலே உன்வாக்குத் தடைப்படுமோ அவ்விடத்திலே ஞானோபதேசம்பெறக்கடவை.” என்று ஓரசரிரிவாக்கு அங்கே சமஸ்தருங்கேட்க எழுந்தது. அதுகேட்டுக் குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, திருவருளைப்புக் கிழ்ந்து, நிலத்திலேவிழ்ந்து சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தெழுந்து, தம்மைஞாண்டருளிய அக்கடவுளிடத்தில் அதுமதிபெற்றுக்கொண்டு, திருச்செந்தூரை அரிதினகன்று, மாதாபிதாக்களோடு தமது ஜன்மஸ்தலமாகிய சைலாச புரத்திற்சென்று, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு சிலகாலம்வசித்திருந்தார். * பின்பு, ஒருநாள் மதுரைக்குப்போகவிரும்பி, தமது தாய்தந்தையர்களுடைய பிரிவாற்றாமைையைத் தேற்றி, விடைபெற்றுக்கொண்டு, தம்பியாராகிய குமாரகவிகளும் உடன்வரப் புறப்பட்டேவரும் போது, வழியிலே மீனாகுதியம்மைபிள்ளைநீதமிழ் என்னும் ஒரு அருமைப்பிரபந்தத்தைப் பாடிமுடித்துக்கொண்டு, திருப்பரங்குன்றத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்.

அன்றிரவு மீனாகுதியம்மையார், மதுரையையாரும் அரசராகிய திருமலைநாயகர்சொப்பனத்திலே தோன்றி, “நமதுகுமாரனாகிய சுப்பிரமணியனுடைய கிருபையைப்பெற்றவொருவன் நம்மைக்குறித்து ஒர்பிள்ளைத்தமிழ்பாடிமுடித்துக்கொண்டு திருப்பரங்குன்றத்தில் வந்திருக்கின்றான்; நீ பரிவாரங்களோடுசென்று அழைத்துக்கொண்டுவந்து அப்பிள்ளைத்தமிழை நமதுசநிதியில் அரசங்கேற்றக்கடவாய்.” என்று ஆஞ்ஞாபித்துமறைந்தருளினார். உடனே திருமலைநாயகர் விழித்தெழுந்து, குதூகலமடைந்து, தாங்கேட்டசொப்பனத்தைச் சமஸ்தருக்கும் மற்றைநாட்காலையிலறிவித்து, மிகுந்த அனுகூலம்செய்யோடும் கைகளைச்

* இங்குவசிக்குநாளிலே இத்தலத்தைச்சுட்டி கைலைநகலம்புகம் என ஒருபிரபந்தம் அருளிச்செய்ததாகவும் சரித்திரமுண்டு; அப்பிரபந்தம் கிடைக்கவில்லை.

சிரசிலேயுஞ்சரலிசெய்துகொண்டு, தமதுபரிவாரங்களோடு திருப்பரங்கு
ன்றத்திற்கென்று, சுவாமிகளைத் தரிசித்து வணங்கி, “யாவராலும் பெறு
தற்கரிய திருவருளைப் பெற்ற சுவாமி! தேவரீனா அடியேன் பூர்வத்திலே
புரிந்த புண்ணியத்தினால் தரிசிக்கப்பெற்றேன்.” என்று முகமன்கூறி,
மீனாக்ஷியம்மையாருடைய அஞ்ஞானையைத் தெரிவித்து, அவனாயும், அ
வராளிச்செய்த பின்னாத்தமிழையும் யானைமீதேற்றிக்கொண்டு, மது
னையையடைந்து நகர்வலஞ்செய்வித்தார். பின்பு குமரகுருபரசுவாமி
கள் திருக்கோயிலையடைந்து, சித்திவிநாயகக்கடவுளையும், சோமசுந்தர
க்கடவுளையும் தரிசித்து, துதித்து வணங்கிக்கொண்டு, மீனாக்ஷியம்
மையாருடைய சந்நிதியையடைந்து, நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்றார்.
அப்பொழுது, சர்வலோகங்களையும் பெற்றும் குமரியாகவே விளங்காநி
ன்ற மீனாக்ஷியம்மையார், தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தமது இளந்தி
ருக்கோலத்தைக்காட்டியருள; சுவாமிகள் தரிசித்து, அடியேன்செய்த
பின்னாத்தமிழுக்கு இது பரிசுபோலமென்று நினைந்து, அத்தியந்த-ஆச்
சரியமடைந்து, தாமியற்றிய பின்னாத்தமிழைச் சந்நிதானத்திலே அரசங்
கேற்றுவாராயினார்.

அப்பொழுது, அங்குள்ள சிவனடியார்கள்ளிலொருவர் பின்னாத்த
மிழ்த்திருமுறையைப் பீடத்திலெழுந்தருளுவித்து விதிப்படிபூசித்து
வணங்கித்துதிக்க, குமாரகவிகள் அரசருடைய வேண்டுகோளின்படி
யே அதனைவாசிக்க, சுவாமிகள் அதன்பொருளை யாவருங்கேட்டு இன்
புறம்படி விரித்துப் பிரசங்கித்தார். அத்தினத்திலே காப்புப்பருவம் ஒ
ன்றே நடந்தது. சுவாமிகள் இவ்வாறே, தினமும் ஒவ்வொருபருவமா
கப் பிரசங்கித்திக்கொண்டுவரும்போது, வருகைப்பருவத்தில், மீனா
க்ஷியம்மையார் அருச்சகரது பெண்குழந்தைபோன்று இளந்திருக்கோ
லத்தோடு, திருமலைநாயகர்மடியின்மீது எழுந்தருளியிருந்து, “தொடுக்
குவ் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின் பயனே நறைபழுத்த, துறைத்
தீத் தமிழி னொழுகுநறுஞ் சுவையே யகந்தைக் கிழங்கையகழ்த்,—தெடு
க்குத் தொழும்ப ருளக்கோயிற் கேற்றும் விளக்கே வளர்சிமைய, விமைய

யப் பொருப்பில் வினையாடு மினமென் பிடியே யெறிதரங்க, — முநிக்
கும் புவணங் கடந்துகின்ற வொருவன் றிருவுள் ளத்திலழ, கொழுங் வெ
ழுதிப் பார்த்திருக்கு முயிரோ வியமே மதுகரம்வாய், — மடுக்குங் கு
ழற் றா டேந்துமின வஞ்சிக் கொடியே வருகவே, மலயத் துவசன் பெ
ற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே.” என்னும் ஒன்பதாவதுசெய்யுளை
வாசித்துப் பொருளுணைக்குந்தருணத்தில், “இன்னுமொருமுறை இச்
செய்யுளைவாசித்துப் பொருளுணைக்க.” என யாவருமகிழவினாவி, கேட்
டுவியந்து, இறுதிச்செய்யுளைவாசித்து நிறுத்தாந்தருணத்தில் * மறைந்த
ருளிநார். அப்பொழுது, திருமலைநாயகர் அருச்சகரது பெண்குழந்தை
யென்று அதுகாறும் தாம் எண்ணிக்கொண்டிருந்த எண்ணத்தையொ
ழித்து, இவ்வுண்மெழுந்தருளியிருந்தவர் சர்வஜீவதயாபரராகிய மீனா
க்ஷியம்மையாரேயென்று தெளிந்து, சுவாமி+ளுக்கு அம்மையாரருளிய
திருவருளின் திறத்தைப் புகழ்ந்துகொண்டாடினார். சபையாரும் அள
விறத்த ஆச்சரியமடைந்தார்கள். இவ்வண்ணமே பிள்ளைத்தமிழை அர
ங்கேற்றியபின்பு, திருமலைநாயகர் சுவாமிகளைச் சிங்காதனத்தி லெழுந்த
ருளுவித்து, திருவடிகளில் வீரகண்டாமணியைத்தரித்து, பொன்னினா
லும் அரதனத்தினாலும் அபிஷேகஞ்செய்து, யானை, குதிரை, சிவிகை
களையும், குடைகொடி முதலிய விருதுகளையுங்கொடுத்தார்.

* வருகைப்பருவத்திலன்றி முத்தப்பருவத்திலே, “காலத் தொடுநற்
பணைகடந்த கருவூ லத்துப் பழம்பாடற், கலைமாச் செல்வர் தேடி
வைத்த கடவுண் மணியே யுயிரால, — வாலத், துணர்வென் வீர்
பாய்ச்சி வளர்ப்பார்க் கொளியூத் தருள்பழுத்த மலர்க்கற் பகமே
யெழுதாச்சொன் மழலை ததும்பு பசங்குதலைச், — சோலைக் கிளியே
யுயிர்த்துணையாந் தோன்றாத் துணைக்கோர் துணையாகித், துவாத
சாந்தப் பெருவெளியிற் றுரியங் கடந்த பரநாத, — மூலத் தலத்து
முனைத்தமுழு முதலே முத்தந் தருகவே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்
திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே.” என்னும் முதற்செய்யுளை
வாசித்துப் பொருளுணைக்குங்கால் மீனாக்ஷியம்மையார் இளந்திருக்
கோலமாகக் காக்கியளித்து, ஒரு முத்துவடம் சுவாமி+ள்கழுத்தி
லணிந்து மறைந்தருளியதாகவும் சரித்திரம் உண்டு.

அதன்பின்னரும் சுவாமிகள், திருமலைநாயகர்முதலியோர் வேண்டுகோளின்படி மீனாகுதியம்மைமுறும், மீனாகுதியம்மையிரட்டைமணிமாலை என்னும் இரண்டுபிரபந்தங்களையும், சோமசுந்தரக்கடவுளைத்துதித்து மதுரைக்கலம்பகம் என்னும் ஒருபிரபந்தத்தையும் அருளிச்செய்தனர். பின்பு ஒருநாள், திருமலைநாயகர் வெகுநேரம்வரையில் போசனஞ் செய்யாதிருந்தமைகண்டு, சுவாமிகள், “*வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி - தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.” என்னுந் திருக்குறளையெடுத்தோத; அரசருவந்து, “அரிய திருக்குறளெனப்படும் தமிழ்வேதத்தை முற்றும் ஆராய்ந்துதெளிதற்குக் காலமில்லையாதலால், அதிலுள்ள நீதிகளைவிளக்கிச் சுருக்கமாக அடியேன்பொருட்டி ஒருநூலைச் செய்துதரவேண்டும்.” என்றுபிரார்த்தித்தனர். சுவாமிகள் அவ்வாறே நீதிநெறிவிளந்தும் என்னும் ஒருநூலை அருளிச்செய்து, அதுவரசர்வேண்டுகோளின்படியே மீனாகுதியம்மையையும் சோமசுந்தரக்கடவுளையும் தரிசித்துக்கொண்டு, அத்தலத்திலே வசித்தருளினார்.

சிலகாட்சென்றபின்பு தமதுசகோதரராகிய குமாரகலிகளையழைத்து, மாதாபிதாக்களனுமதியின்படியே, தாமவதரித்த கைலாசபுரத்திலே இல்லறதருமத்திவ்வுழுவாது நிற்கும்படிபணித்த, விடையளித்தனுப்பிவிட்டு, தாம் நானுவிதவாத்தியங்கள்முழங்க, விருதுகள்புடைகுழ, தமக்கபிவேந்தித்த திரவியங்களை அரசர்வேண்டுகோளின்படியே ஒட்டகங்களின்மீதேற்றிக்கொண்டு, மதுரையையகன்று, தம்மைப் பிரிவாற்றாதுதொடர்ந்துவரும் அரசனாயும், மந்திரிமார்களாயும், பிறராயும் மின்னெசெல்லும்படி வற்புறுத்தி, தாம் சிவிகைமேற்கொண்டு, பாண்டிநாட்டைக்கூடத்து, சோழநாட்டையடைந்து, அங்குள்ள திரிசொப்பள்ளி, திருவாணைக்காமுதலிய தலங்களிலுள்ள அடியார்கள் எதிர்கொண்டுபணிய சுவாமிநரிசனஞ்செய்துகொண்டு, அவ்வத்தலங்க

* திருக்குறள் ௧௬-ம் அதிகாரம்; ஊழ். எ.

ளிலே சிலநாள்வசித்து, திருவாரூரையடைந்து, தியாகேசப்பெருமாளைத் தரிசித்து, திருவாரூர் நான்மணிமாலை என்னும் ஒருபிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தனர். அங்குவசிக்குநாளில், திருக்கைலாசபரம்பரையாகிய * தருமபுரவாதீனத்திலே நான்காவதுகுருமூர்த்திகளாய் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமாசிலாமணித்தேசிகசுவாமிகளுடைய திருவருட்சிறப்பைக்கேள்வியுற்று, அவரைக்காணவிரும்பிப் புறப்பட்டு, இடையிலுள்ள பலதலங்களையும் வணங்கிக்கொண்டு தருமபுரத்தையடைந்தார்.

அத்தினத்திலே, சைவசித்தாந்தசாஸ்திரங்களையும், அவற்றிற்குரிய அங்கங்களாயுள்ளதாங்களையும், ஐயந்திரிபற ஓதியுணர்ந்து, அவற்றிற்கூறப்படும் சரியை, கிரியை, யோக ஞானஞ்சந்தானங்களை மேற்கொண்டு, குருபத்தியிற்சிறந்துவிளங்கும் அடியவர்திருக்கூட்டங்களும், வேதசிவாகமவிற்பன்னர்களும், சைவாசாரியர்களும், இலக்கணவிலக்கியங்களில்வல்ல வித்துவான்களும் புடைசூழும்படி, ஞானகுரியனைப்போல, ஸ்ரீமாசிலாமணித்தேசிகர் தக்ஷிணபிமுகமாய் எழுந்தருளியிருந்தார். அச்சமயத்திலே, சுவாமிகள் பரிசனங்கள்பின்னேவர, விருதுகளோடும் அத்திருமடத்தினுள்ளேசென்று, அவருடையசந்நிதியிலே உத்தரீயத்தோடு ஆசனத்தின்மீதருந்துகொண்டு, மாசிலாமணித்தேசிகரால் வினாவப்பட்ட வினாக்கள்பலவற்றிற்கும் உத்தரஞ்சொல்லிக்கொண்டுவந்தார். மாசிலாமணித்தேசிகர், திருப்புன்முறுவல்கொண்டு, இறுதியிலே திருத்தொண்டர்பெரியபுராணத்தில், † “ஐந்தபே ரறிவுங்கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்க ணன்குஞ் - சிந்தையே யாகக் குணமொரு மூன்றுந் திருந்துசாத் துவிகமே யாக - விந்துவாழ் சடையா னுடமா னந்த வெல்லையி னுனிப்பெருங் கூத்தின் - வந்தபே

* இத்தருமபுரவாதீனத்தின் பிரதமகுருமூர்த்திகள் ஸ்ரீஞானசம்பந்த தேசிகர்; இரண்டாவதுகுருமூர்த்திகள் ஸ்ரீஆனந்தபரவசதேசிகர்; மூன்றாவதுகுருமூர்த்திகள் ஸ்ரீசச்சிதானந்ததேசிகர்.

† தடுத்தாட்கொண்டபுராணம் (க0சு)

ரின்ப வெள்ளத்துட் டி.கொத்து மாநிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.”
 என்னுந்நிருவிருத்தத்தின் அனுபவப்பயனைவினா; வாக்குத்தடைப்
 பட்டது. உடனே சுவாமிகள் இருக்கைவிட்டெழுந்து, முருகக்கட
 வுருடைய ஆஞ்ஞையையினைந்து, மணங்கலங்கி, ஆசனத்தையெடுத்
 தெறிந்துவிட்டு, உத்தரீயத்தை இடையிலேகட்டிக்கொண்டு, சந்நி
 தானத்திலே சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்து, எழுந்துநின்று, அஞ்சலி
 யஸ்தராசி, “எம்பெருமானே! ஆணவமலத்தினாலே மறைக்கப்பட்ட
 தமிழேன் அறியாமையாற்செய்த பெருங்குற்றத்தைமன்னித்து, அடி
 மைகொண்டருளவேண்டும்.” என்றுபிரார்த்தித்து வணங்கினார். அப்
 பொழுது ஞானசாரிபராகிய மாசிலாமணித்தேசிகர் அவனானோக்கி,
 “நீ, காசியாத்தினாசெய்துகொண்டு மின்னவையேல், அதுக்கிரகம்புரி
 வோம்.” என்று வலியுறுத்த; சுவாமிகள் பின்னும் பலமுறைவணங்கி,
 கருணாநிதியே! சிறியேன் தேவரீருடைய கட்டையின்படி, பசியினு
 லும், பிணிமுதலியவற்றினாலும்வருந்திக் காசியாத்தினாயைமுடித்துக்
 கொண்டு வருமளவும் தேகநிற்பதோ நிலையிலை; அன்றி இறக்கினும்,
 பின்னரும் இம்மானுடப்பிறவியேவாய்த்துத் தேவரீர்நிருவருட்பேற்
 றிற்குப் பாத்திராதலும் நிச்சயமில்லை: ஆதலால், அடியேனுடைய
 குற்றத்தைச் சிறிதும் திருவுள்ளத்திற்கொள்ளாது, திருவருள்பாலித்த
 ல்வேண்டும்.” என்று பிரார்த்தித்தார். பரங்கருணைத் தடங்கடலாகிய
 மாசிலாமணித்தேசிகர் திருவுளமிரங்கி, “அன்பனே! அது இயலாதா
 யின், சிதம்பரஸ்தலத்தையடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டு
 ஒருமண்டலம் வசித்துவருவாயாக.” என்று ஆஞ்ஞாபித்தருளினார்.

சுவாமிகள், அவ்வாஞ்ஞானைச் சிரமேல்வகித்து, அநுமதிபெ
 ற்று, சிலிகைமேற்கொண்டு திருப்புள்ளிருக்குவேனாயடைந்து,
 திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்து, வைத்தியநாதசுவாமியையும்,
 தையனாகிடம்மையையும், முத்துக்குமாரசுவாமியையும் தரிசித்துவண
 க்கித் துதித்துக்கொண்டு, அத்தலத்தின் எல்லையைக்கடந்து புறத்திற்
 செல்லும்போது; முத்துக்குமாரசுவாமியானவர், சுவாமிகளிடத்தில்த்

அருச்சகர்வடிவமாக எழுந்தருளி விபூதிக்கொடுத்து, “நம்மைக்குறித்தும் ஒரு பின்னாத்தமிழ்பாடுவாயாக.” என்று கட்டினையிட்டு, அந்தர்த்தானமாயினார். உடனே சுவாமிகள் இங்ஙனம் எழுந்தருளினவர் நம்மையாண்டருளிய முருகக்கடவுளேயென்றுதெளிந்து, நிலத்திலேவிழுந்து சாஷ்டாங்கமாகநமஸ்கரித்தெழுந்து, மீண்டும் அத்திருப்பதியை அடைந்து, எவ்வாறுபாடுவேனென்று திகைக்கும்போது, அக்கடவுளுடைய திருவருளினால் “பொண்பூத்தருமி” என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. சுவாமிகள் அதனையே முதலாகக்கொண்டு, முத்துக்குமார சுவாமிபிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தத்தைப் பாட ஆரம்பித்து, செங்கோப்பருவம் பாடும்போது, செத்துப்பிறக்கின்ற தெய்வங்கண்மணவாளன் எனவும், தேனாறுகிளவிக்கு என்றுதொடங்குங்கால் வாழ்நிறின்றவன் எனவும் இன்னனவாகத் தெய்வகதியாய்ப் பிறர்பானிகழ்ந்தசொற்களையும், இவையும் திருவருட்டிறம்போலும் என்று விடாதமைத்து, பாடிமுடித்து, அக்கடவுளுடைய சந்தியிலே பலருந்துதிக்கும்படி அரங்கேற்றிச் சிலநாள் அவ்விடத்திலேவசித்தார்.

பின்பு, சேர்காழியைத்தரிசித்துக்கொண்டு, சிதம்பரத்தையடைந்து, திரிகாலங்களிலும் வழுவாமல் சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு வசிக்குநாளில், சிதம்பரமும்மணிக்குோவை என்னும் ஓர்பிரபந்தமியற்றியருளினார். அந்நாளிலே, சுவாமிதரிசனத்துக்குப் பரிசனங்களோடு செல்லும்பொழுது, வழியிலே தினந்தோறும் புராணப்பிரசங்கஞ்செய்துகொண்டிருந்த சைவாசாரியரொருவர்தவிர, அதுகேட்பவர்பாவரும் எழுந்து, மரியாதைசெய்வார்கள். அவர்களுள்ளே ஒருவர் ஒருநாள் புராணிகளானோட்கி, “ஐயா! புலவர்கிலகராயும், சிவாறுபூதிப்பெருவாழ்வாயும் விளங்காநின்ற சுவாமிசளைக்கண்டு தாங்கள் மாத்திரம் மரியாதைசெய்யாதது என்னை?” என்றுவினவ; அதுகேட்ட புராணிகர் “அவர் இலக்கணகவியா? வரகவிதானே!” என்றார். அது பொருத ஒருவர் சுவாமிகளுக்குத் திருச்செவியசாத்த; சுவாமிகள் திருப்புன்முறுவல்செய்து, “மிகமுயன்று அரிதிற்பெறுவது இலக்கணகவி

யும், அவ்வாறன்றி எளிதிற்பெறுவது வரகவியுமன்றோ? இதையுணராதாப்பின்னும், அவர் சொல்லளவில் நம்மைத்துதித்தவரோயாயினர்; ஆயினும், அவர்சந்தேகத்தையும் நிவர்த்திசெய்வோம்.” என்று சிநம்பார்த்தையுடனோவை என்னும் ஓர் சிறந்தபிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தனர். புராணிகள் அந்நூலிலமைந்துள்ள அரிய இலக்கணங்களையும், சொற்களை பொருட்சுவைகளையும்நோக்கி, சுவாமிகளையடைந்துவணங்கி வேண்டிக்கொள்ள; சுவாமிகள் திருவுளமகிழ்ந்து, அளவளாவிய பின்பு, சிலகாமியம்மையரிடமணிமாலை என்னும் ஓர்பிரபந்தத்தையும் செய்தருளினார்.

இவ்வாறு நியதிபூண்டு ஒருமண்டலம்வசித்து, அத்தலத்தை அருமையாகநீங்கி, தருமபுரத்தையடைந்து, ஞானசாரியரைத்தரிசித்து, வணங்கி, அவரைத்துதித்தியற்றிய பண்டாரமும்மணிக்கோவை என்னும்பிரபந்தத்தை அவர்சந்திதானத்திலே அரங்கேற்றினார். உடனே ஞானசாரியர் திருவுளமிகமகிழ்ந்து, சுவாமிகளேநோக்கி, “நீ இயல்பாகவே தறவியாயினும் மது வரன்முறைப்படியே அத்தறவிற்குரிய காலாயவன்விரமாதலிய சின்னங்களையும் தரித்துக்கொள்ளக்கடவாய்.” எனப்பணிந்து, அவரையடிமைகொண்டு, அச்சின்னங்களையளித்து, ஞானேபதேசமுஞ் செய்தருளினார். சுவாமிகள் * அணுக்கத்தொண்டராசி அங்குவசிக்கூறாளிலே ஒருநாள், தமக்கு முன்னே பரிசாகக்கிடைத்த திரவியங்களை அந்த ஞானசாரியர்சந்திதியில்வைத்து ஏற்ற குளம்படி பிரார்த்திக்க; அவர் முன்னர்ப்பணித்தவாரே “நீ, காசி

* அணுக்கத்தொண்டராசி வசிக்கூறாளிலே அவ்வவ்வமையங்களில், “பூதங் கடந்த புகழ்க்கூடற் சம்பந்தன் போதித்தசொல், வாதங் கடந்து மனோலய மாயிந்து மண்டலம்போய், நாதங் கடந்து நடு வெளி தாண்டி நலஞ்சிறந்த, போதங் கடந்தின்ப பூரண மாகிப் பொலிந்ததுவே.” என்னும் இச்செய்யுள்முதலிய சிலசெய்யுளருளி யதாகவும் கூறுவதுண்டு.

யையடைந்து இவற்றைக்கொண்டு தருமமியற்றுக்.” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

சுவாமிகள், அவ்வரியபணியைச் சிரமேற்கொண்டு, அநுமதிபெற்று, அத்சிரவியங்களை ஒட்டகங்களின்மீதேற்றிக்கொண்டு, பரிசனங்களோடு தருமபுரத்தினெல்லையைக்கடந்து, சிவிகையில் ஆரோகணித்துச்சென்று, சிதம்பரமுதலாகியஸ்தலங்களைவணங்கிக் காஞ்சிபுரத்தை யடைந்து, சுவாமிதரிசனஞ்செய்துகொண்டு வசிக்குநாளிலே, தம்மிடத்தில் அநேகவைஷ்ணவர்களோடுவந்து சமயக்கோட்பாட்டைப்பற்றி வாதித்த பிள்ளைப்பெருமான்யங்கார்முதலியோரைப் பல பிரபலநியாயங்கொண்டு வாதித்து, அவர்களைவென்று, அவ்விடத்தினின்றும் நீங்கி, இடையிலுள்ள திருக்காளத்திமுதலிய ஸ்தலங்களைவணங்கிக்கொண்டு, காசியென்னுந்திவ்வியதலத்தையடைந்தார். அவ்வெல்லையை யடைந்தவுடன் சிவிகையினின்றும்மிறங்கிக் கங்கையைவணங்கி, அதிலேஸ்நானஞ்செய்து தமதுநியதிகளைமுடித்துக்கொண்டு, அக்கங்கையின் இருபுறத்தினுங் காடுகளடர்ந்து, துருக்கர்களுடையபள்ளியும் சமாதியுமே நிறைந்திருப்பதைக்கண்டு, மனநொந்து, அன்றிரவுநித்திரைசெய்தார். அப்போது அந்தக்காடுகளால் மறைக்கப்பட்டிருந்த கேதாரத்திலெழுந்தருளிய சிவபெருமான் அவருக்குச் சொப்பனத்திலேதோன்றி, “நம்மைப்பூசிப்பாயாக.” என்று ஆஞ்ஞாபிக்க; சுவாமிகள் அவ்வாறே மற்றைநாட் பிராமமுகூர்த்தத்திலே கேதாரத்தையடைந்து, காடுகளையெல்லாம் அழிப்பித்து, அதனடுவே எழுந்தருளிய சிவபெருமானைப் பூசித்துத்துதித்து பின்னர் விசுவநாதனை விசாலாக்ஷிபம்மையாரோடும் அருச்சித்து வணங்கி, காசிக்கலம்பகம் என்னும் ஓர்பிரபந்தத்தை அருளிச்செய்தார்.

அத்தலத்தில் வசிக்குநாளிலே, அந்நகரத்தையாண்டுகொண்டு அங்கிருந்த டில்லிபாக்ஷாவைக்கண்டவசனித்துத் தருமமியற்றுதற்கு வேண்டும் இடம்பெறவிரும்பி, அவனுக்குரிய இந்துஸ்தானிபாஷை

யைத் தெரிவித்தருளும்படி சகலபாஷைகளிலும்வல்ல சரஸ்வதியைப் பிரார்த்தித்து சகலதலாவல்லிமலை என்னும் பிரபந்தத்திலே ஒன்பதுபாடலருளியும், திருவருள் செய்யாதிருந்தமைகண்டு, “மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென் - பண்கண்டளவிற்பணியச்செய்வாய்” என்னும் பத்தாவதுபாட்டை அருளிச்செய்தார். உடனே சரஸ்வதியார் திருவருள்சுரந்து அப்பாஷையை விளக்கியருள; சுவாமிகள் களிகூர்ந்து, அவ்வரசன்சமுதத்திற் கெழுந்தருளினார். அவன் சுவாமிகளுடைய அருமைபெருமைகளைச் சிறிதும் அறியாதவனாகையால் சிங்காதனத்திலிருந்துகொண்டே வரலாற்றை வினாவு; சுவாமிகள் அதனாலே தமக்கு யாதொருகுறையும் இல்லையாயினும், அவனுக்குநேரிடம் கெடுதியையோசித்து, கருணைகூர்ந்து, “மஹாராஜாவே, உமக்கு ஆசீர்வதிக்கவந்த நம்மை இப்படி நிறுத்திக்கொண்டி வினாவுவது தருமமல்ல.” என்று உணர்த்தருளினார். அதாகேட்ட அரசன் “உம்மிடத்திலே தெய்வீகங்கண்டாலன்றி உமதுசீரத்தோற்றத்திற்கு நான் மரியாதைசெய்யேன்” என்றுசொல்ல; சுவாமிகள் “அப்படியாயின் அதனை நாளைக்குக்காட்டுவோம்” என்றுசொல்லி மீண்டு, மற்றைநாள் காளியினுடைய அதுக்கிரகத்தால்வந்த ஒருசிங்கத்தின் மேலேறிக்கொண்டு, யாவரும் அஞ்சும்படி சபைபடையடைந்து, அரசனைநோக்கி, “கீர் இருப்பது உயிரற்றசிங்கம்; நாயிருப்பது உயிருற்றசிங்கம்; ஆயினும் கீர் அஞ்சவேண்டிவதில்லை: உமக்குமாதிரம் இது பசுவாகத்தோன்றும்.” என்றுசொல்லி, அதிலிருந்தபடியே அவன் வினாக்களுக்கு உத்தரங்கொடுத்து அவன்வணங்கும்படிச்செய்து அங்கே வீற்றிருந்தருளினார்.

அக்காலத்திலே அரசனையும் பிறனையும் சந்தோஷிப்பிக்கும் படிபடாத்திய பிரசங்கங்களுள்ளே சிற்றின்பத்தைக்குறித்துச்செய்யும் பிரசங்கத்தைக்கேட்டு, தறவிகளாய்விருத்தப்பருவமடைந்துள்ள அரசனுடைய குருகுதலியோர்களும் விரகத்தினுலேமயங்கிப் பூமியிலேவிழுவார்கள். யுத்தவிஷயமாகச்செய்யும் பிரசங்கத்தைக்கேட்டு,

வயோதிகர்களும் கண்ணிவந்து பற்களைக்கடித்து, ஆயுதங்களையெடுத்துக்கொண்டு ஆரவாரிப்பார்கள். இவ்வாறு ஒவ்வொருவிஷயங்களையும்பற்றிப் பிரசங்கிக்கும் பிரசங்கங்களினும் தாங்கள் அந்தந்தமயமா தலையடைந்தும், சிலதுருக்கர்கள் மற்றவைகளைப்பற்றிச் சந்தேகியாமல் சிற்றின்பத்தைக்குறித்துச்செய்த, பிரசங்கத்திலுமாதிரம் சந்தேகம்பிறந்து, இவருக்கு அதுபவமில்லாமலே சாஸ்திரத்தால் இவ்விஷயத்தில் இவ்வளவுபேசமுடியுமாவென்று சுவாமிகளைநோக்கி, “இவர் பகற்சந்தியாசிபோலும்.” என்பதுமுதலாகப் பலவாறு பிதற்றுவாராயினார்கள். அதுகண்டு சுவாமிகள் மிகவும் களிம்பேறிய ஒரு செப்புப் பாத்திரத்தை அழைப்பித்து, அவ்வாறுபிதற்றிய துருக்கர்களைநோக்கி, “நானைக்கு இதை மருந்தில்லாமலே பொன்னாக்குதலாகிய ஒரு இரசவாதம்செய்வோம்.” என்றுசொல்லி, அப்பாத்திரத்தை அவர்கள் காணும்படி மலத்திலேபுதைப்பித்தார்.

மறநாள் அரசன்முதலிய பலரும்வந்து கூடியபின்பு, அப்பாத்திரத்தையெடுப்பித்துச் சுத்திசெய்வித்து பொன்னென எதிகோவைக்கக்கண்டு, முதலாள் ஆகேஷித்த துருக்கர்களுட்சிவர், “இது இரசவாதத்தாலன்று; மலம்புளிப்பாதலால் இப்படிப்பிரகாசிக்கின்றது.” என்ன; உடனே சுவாமிகள் அவர்களைநோக்கி, “நீவிர், மலம்புளிப்பென்றீர்களே, அதையும்புசித்து அதுபவித்தீர்கள்போலும்” என்றார். அவர்கள் அதகேட்டு மிகவும் கோபங்கொண்டுமுழ சுவாமிகள் அவர்களைநோக்கி, “நேற்றைக்கு இப்படிப்பட்ட கோபம் நமக்கும் உண்டாயிருக்குமே?” என்றுசொல்லினார். அப்பொழுது விவேகிளாகிய அரசன்முதலாயினோர் அவர்களுடக்கி, சுவாமிகளுடைய புத்தியைவியந்து புகழ்ந்தார்கள். மூடர்களாகிய அத்துருக்கர்கள் முன்னையினும் மிக்க பொறாமையுடையவர்களாய் ஒருநாள் அரசனிடத்திலேவந்து, “உமதுநண்பராகிய குமரகுருபரசுவாமிகள் சாஸ்திரங்களில் வல்லவளோனும் அவர்கைக்கொண்டதெவ்வமோ பொய்?”

என்றார்கள். அதுகேட்ட அரசன் அதனைச் சுவாமிகளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; சுவாமிகள், உண்மையை யாவருக்கும் வெளிப்படுத்த விரும்பி, அத்துருக்கர்களுடைய உத்தேசப்படியே காய்ச்சப்பட்ட இரும்பைக்கொணர்வித்து, சைவசமயமே மெய்ச்சமயமானால், அச்சமயத்திற்குரிய சிவபெருமானுக்குப் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாசம், சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னும் எட்டுமே திருவுருவமானால், அவ்வெட்டினுள்ளும் அக்கினியே பிரதானமானால் இது சுடமாட்டாதென்னுங் கருத்தோடு அவ்விரும்பைத் தமது திருக்கரத்திலே ஏந்தியருளினார். அதுகண்டயாவரும் அதியற்புதமடைந்து சிவபெருமானே பரம்பொருளென்று தெளிந்து, சுவாமிகளைத்ததித்தார்கள். பொருமையதிகரித்துள்ள துருக்கர்களோ தங்கள்கருத்து முற்றமையால் முகம்புலர்ந்து, தலைகவிழ்ந்துநிற்க; சுவாமிகள் யாதொருசுலனமுமின்றி அரசனுடைய வேண்டுகோளின்படியே அந்த இரும்பை; ஏறித்துவிட்டுச் சபையிலே வீற்றிருந்தருளினார்.

பின்னொருநாள் அத்துருக்கர்கள் அரசனையடைந்து, “துறவிகளுக்குச் சாதிபேதங்கடாது” என்று சாஸ்திரங்களிலே சொல்லப்பட்டிருத்தலால் துறவியாகிய குமரகுருபரசுவாமிகளுக்கு நமது திருகத்திலே போசனஞ்செய்விக்கவேண்டும்.” எனக்கூறக்கேட்டு, அரசனும் அதற்குடன்பட்டவனாய்ச் சுவாமிகளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; அதற்குமிசைந்து, தமது வேலைக்காரனொருவனை ஒருதட்டிலே சில செவ்வரத்தம்பூவைவைத்து ஒரு வெள்ளைப்பரிவட்டத்தினுலே மறைத்துக்கொண்டுவரும்படி நியமித்துவிட்டு, தாம் முற்சென்று, அங்கே தமக்காகப் படைக்கப்பட்டிருந்த மாமிசங்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியேவினாவி, “பன்றிமாமிசம் ஒன்றுமாத்திரம் தவறியதுபோலும்; ஆனால் அது என்னிடத்திலிருக்கின்றது.” என்றுசொல்லி, வேலைக்காரன் கொண்டுவந்த தட்டைவாங்கும்படி கைநீட்ட; அம்மிருகத்தின்பெயராயுஞ் சொல்லாத துருக்கர்களோடு அரசனும்

வெட்கப்பட்டு அதனைத்தடுத்தான். சுவாமிகள் அரசனைத் தம்வயமாக்கவிரும்பி, அங்கேபடைத்துள்ள மாமிசங்களினைத்தையும் உற்றநோக்க; அவைகளெல்லாம், காய், கனி, முதலிய பல அரிய தின்பண்டங்களாயின. அதுகண்ட அரசன் சுவாமிகளைவணங்கித் தனது குறையையிரந்து, “இனி அடியேன்செய்யவேண்டிய பணியாது?” என்று வினாவு; சுவாமிகள், “உமது ஆளுகையிலுள்ள இக்காசிமாநகரத்தினாம் எண்ணிவந்த தருமத்தைநடாத்துதற்கு ஒரிடம்வேண்டும்.” என்றார். அரசனும் “தேவரீருக்குப் பிரீதியான இடந்தருவேன்.” என்று உடன்பட்டான். அன்றிரவு நித்தினைசெய்யும்பொழுது கேதாரோஸ்வரர் சுவாமிகளுடைய சொப்பனத்திலேதோன்றி, “அன்பனே நீ அரசனிடத்திலே உபயகருடன் வட்டமிடுமிடத்தைக் கேள்.” என்று கட்டளையிட்டு மறைந்தருளினார். சுவாமிகள் விழித்தெழுந்து திருவருளைத்துதித்து, மற்றைநாள் உஷஸ்காலத்திலே கேதாரோஸ்வரரைத் தரிசித்துக்கொண்டு வெளியிலேவந்தபோது, அந்தக் கேதாரகட்டத்தின் அருகில் அரசனுடைய பள்ளிவாசலில் சிவாஞ்ஞைப்படி. உபயகருடன்வட்டமிடக்கண்டு, திருவுளமகிழ்ந்து, அரசனிடத்திற்சென்று தெரிவித்தார். உடனே அரசன் யாதொருதடையுஞ்சொல்லாமல், அந்த இடத்தில் ஒரு பெரியமடங்கட்டி, அதிலே தனதுமுகமும்வைத்து, தத்தஞ்செய்து, அவருக்கு வேண்டியசிறப்புக்களையும் கொடுத்தான். இதுவே குமாரசாமிமடம்என்று சொல்லப்படுகின்றது.

சுவாமிகள் அத்திருமடத்திலே எழுந்தருளியிருந்துகொண்டு, திருமலைநாயகர்கொடுத்த திரவியங்களைக்கொண்டு அவர்பெயரினால் ஒரு சத்திரங்கட்டுவித்து, த்ருமபரிபாலனஞ் செய்தமையேயன்றி, கேதாரநாதருக்கும் ஆலயமமைத்து, விதிப்படி நித்தியநைமித்திகங்களை ஏற்படுத்தி, காலந்தோறும் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு அத்தலத்திலேயே வசித்திருந்தனர். ஒருநாள் தமது ஞானசாரியரைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்னும் அன்பு அதிகரித்தலால் கேதாரநாதரையும் விசு

கக குமரகுருபரபுவமயிஞ்சுமித்திருச்சுருத்தம்.

வநாதனாயும் தரிசித்துக்கொண்டு பிரஸ்தானமாகி, இடையிலுள்ள தலங்களைத்தரிசித்து, தருமபுரத்தின் எல்லையையடைந்து, சிவிகையி னின்றமயிறங்கி, திருமடத்தினுள்ளேசென்று, ஞானசாரியரைத்தரிசி த்து, வணங்கித்ததித்து, திருவருள்பெற்றுச் சிலநாள் உடன்வசித்து, காசியையடைந்தனர். இங்ஙனம் மூன்றுமுறைவந்து தரிசித்துச்சென் றயின்பு நாலாவதுமுறையிலே ஞானசாரியருடைய சந்திதியிலேநின் று, "இனி அடியேனுக்கு எம்பெருமானுடைய தரிசனத்தைவிட்டு நீங்கிக் காசியிலிருக்க மனமில்லை:" என்று விண்ணப்பஞ்செய்தனர். அப்போது ஞானசாரியர் பிரிவாற்றாமையால்வருந்தும் சுவாமிகளை நோக்கி,

“காட்டிருந்தாலு மலையிருத் தாலுங் கருதரிய
நாட்டிருத் தாலு நமக்கென்ன காணல்ல தோர்கமலை
வீட்டிருத் தாண்டருள் ஞானப்ர காசன் வினாமலர்த்தாள்
கேட்டிருத் தாலும் பிறவா நெறிவந்து கிட்டிடுமே.”

என்னும் கட்டளைக்கவித்துறையை யருளிச்செய்து, சொக்கலிங்கமூர் த்தியையும் மீனாட்சியம்மையையும் கிரியாபூசையாக எழுந்தருளப்பண் ணிக்கொடுத்து, திருவருள்பாலித்து விடையளித்தனர். சுவாமிகள் அங்ஙாளுநாளுயைச் சிரமேற்கொண்டுவணங்கி விடைபெற்று, அங்கே எழுந்தருளிவிளங்கும் சொக்கலிங்கமூர்த்தியின் சந்திதியிலே நமஸ்கரி த்தெழுந்த, அரிதினீங்கி, காசியையடைந்து, அரிய சிவதருமங்களை யியற்றிக்கொண்டு சிவானுபூதிச்செல்வராய்ச் சிலகாலம் வீற்றிருந்து வைகாசிமாதத்திலே, திருஷ்ணபகஷ்திருதிடையிலே, சிவபெருமான் திருவடிநீழலிற் கலந்தருளினார்.

முற்றிற்று

• திருச்சிற்றம்பலம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

கணபதிநீண்ட.

திருச்செந்தூர்க்

கந்தரீகலிவெண்பா.

க பூமேவு செங்கமலப் புத்தேனூர் தேறிய
பாமேவு தெய்வப் பழமறையுந்—தேமேவு
நாதமுநா தாந்த முடிவு நவைதீர்ந்த
போதமுங் காணாத போதமா—யாதிரடு
வந்தங் கடந்தரித்தி யானந்த போதமாய்ப்
பந்தந் தணந்த பாஞ்சுடராய்—வந்த
குறியுந் குணமுமொரு கோலமும்ற் றெங்குந்
செறியும் பரம சிவமா—யறிவுக்

ரு கநாதியா யைந்தொழிற்கு மப்புறமா யன்றே
மநாதிகளுக் கெட்டா வடிவாய்த்—தனாதருளின்
பஞ்சவித ரூப பரசுகமா யெவ்வுயிர்க்குந்
தஞ்சமென நிற்குந் தனிப்பொருளா—யெஞ்சாத
பூரணமாய் நித்தமாய்ப் போக்குவர வும்புணர்வுந்
காரணமு மில்லாக் கதியாகித்—தாரணியி
லிந்திரசா லம்புரிவோன் யாவனாயுந் தான்மயக்குந்
தந்திரத்திற் சாராது சார்வதுபோன்—முந்துங்
கருவின்றி நின்ற கருவா யருளே
யுருவின்றி நின்ற வருவாய்த்—திரிகரண
க0 மாகவரு மிச்சை யறிவியற்ற லாலிலய
போகவதி காரப் பொருளாகி—யேகத்

தருவு மருவு முருவருவு மாபிப்
 பருவ வடிவம் பலவா—யிருண்மலத்துண்
 மோகமுறம் பல்லுயிர்க்கு முத்தியளித் தற்குமல
 பாகமுற வேகடைக்கண் பாலித்துத்—தேகமுறத்
 தந்த வருவுருவஞ் சார்ந்தவித்து மோகினிமாண்
 பெந்த முறவே பிணிப்பித்து—மந்த்ரமுத
 லாறத்து வாவுமண்டத் தார்ந்தவத்து வாக்களுமுற்
 கூறத் தருஞ்சிமிழ்ப்பிற் கூட்டுவித்து—மாறிவரு
 கரு மீரண்டு நோற்றத் தெழுபிறப்புள் யோனியெண்பா
 ஞரவந்த நான்குநா ஞயிரத்துத்—உர்வரிய
 கன்மத்துக் கோய்க் கறங்குஞ் சகடமும்போற்
 சென்மித் துழலத் திரோதித்து—வெந்நிரய
 சொர்க்காதி போகமெல்லாந் துய்ப்பித்துப் பக்குவத்தா
 னற்கா ரணஞ்சிறிது நண்ணுதலுத்—தர்க்கமிநி
 தொன்னுற் பரசமயந் தோறு மதுவதுவே
 நன்னா லெனத்தெரிந்து நாட்டுவித்து—முன்னூல்
 விரதமுத லாயபல மெய்த்தவத்தி னுண்மைச்
 சரியைகிரி யாயோகஞ் சார்வித்—தருன்பெருகு

(கஉ) மோகமுறம்பல்லுயிர் - சகலர். இவர் ஆணவம் கன்மம்
 மாயையென்னும் மும்மலமுடையவர்.

(கஈ) மந்திரமுதல் ஆறத்துவாக்களாவன:—மந்திரம் பதம் வர்
 ணம் புவணம் தத்துவம் கலை. இவற்றுள், மந்திரங்கள் - கக; பதங்
 கள்-அக; வர்ணங்கள்-ருக; புவணங்கள்-உஉச; தத்துவங்கள்-ருசு; கலை
 கள்-ரு. இவ்வாறானீன்றே, முத்தியமுன்றும் சொல்வடிவமும், பித்திய
 முன்றும் பொருள்வடிவமுமாகி, ஆன்மாக்கள் இருவினைப்பயன்னை
 னுகர்சுற்று எதுவாயிருக்கும். அத்துவா - வுழி.

௨௦ சாலோக சாமீப சாரூப மும்புசிப்பித்
தாலோகந் தன்னை யகற்றுவித்து—நால்வகையாஞ்
சத்திரி பாதந் தருதந் கிருவினையு
மொத்துவருங் கால முளவாகிப்—பெத்த
மலபரி பாகம் வருமளவிற்ப் பன்னு
ளலமருதல் கண்ணுற் றருளி—யுலவா
தறிவுக் கறிவாகி யவ்வறிவுக் கெட்டா
நெறியிற் செறிந்தநிலை நீங்கிப்—பிறியாக்
கருணை கிருவுருவாய்க் காசினிக்கே தோன்றிக்
குருபரனென் றோர்திருப்பேர் கொண்டு—கிருநோக்கா

௨௧ லாழ்வினையைப் போக்கி யுடலறுபத் தெட்டுநில
மேழுமத்து வாக்க ளிருமூன்றும்—பாழாக
வாணவ மாண படலங் கிழித்தறிவிற்
காணரிய மெய்ஞ்ஞானக் கண்காட்டிப்—பூனா
மடிஞானத் தாற்பொருளு மான்மாவங் காட்டிக்
கடியார் புவனமுற்றுங் காட்டி—முடியாது
தேக்குபர மாணந்தத் தென்னமுத மாகியெங்கு
நீக்கமற நின்ற நிலைகாட்டிப்—போக்கும்
வரவு நீனைப்பு மறப்பும் பகலு
மிரவுங் கடந்துலவா வின்ப—மருவுவித்துக்

௩௦ கண்மலத் தார்க்குமலர்க் கண்மூன்றுந் தாழ்சடையும்
வன்முழு மாணமுடன் மூலவிடைமேன்—மின்னிடத்துப்

(௨௦) நால்வகையாஞ்சத்திரிபாதம்-மந்ததரம் மந்தம் தீவிரம்
தீவிரதரம். சத்திரிபாதம் - சிற்சத்திபதிதல்.

(௩௦) கண்மலத்தார்-பிரணையாகலர். இவர் ஆணவம் கண்ம
மென்னும் இருமலமுடையவர்.

பூத்த பவளப் பொருப்பொன்று வெள்ளிவெற்பில்
வாய்த்தனைய தெய்வ வடிவாகி—மூத்த

கருமலக் கட்டறுத்துக் கண்ணருள்செய் துண்ணின்
ஞெருமலத்தார்க் கின்ப முதலிப்—பெருகியெழு
மூன்றவத்தை யுங்கழற்றி மூத்தருட னேயிருத்தி
யான்றபர முத்தி யடைவித்துத்—தோன்றவரும்
யானெனதென் றற்ற விடமே திருவடியா
மோனபரா னந்த முடியாக—ஞான

௩௫ திருவுருவா விச்சை செயலறிவு கண்ண
வருளதுவே செங்கை யலரா—விருகிலமே
சந்நிதியா நிற்குந் தனிச்சுடரோ யெவ்வுயிர்க்கும்
பின்னமற நின்ற பெருமானே—மின்னுருவந்
தோய்த்தவ ரத்தச் சுடர்மணியாற் செய்தபம்பொன்
வாய்ந்த கிரண மணிமுடியுந்—தேய்த்தபிறைத்
துண்டமிரு மூன்றுநிலா தோன்றப் பதித்தனைய
புண்டரம் பூத்ததுதற் பொட்டழகும்—விண்ட
பருவமலர்ப் புண்டரிகம் பன்னிரண்டு பூத்தாங்
கருன்பொழியுங் கண்மலர் ராறும்—பரிதி

௪௦ பலவு மெழுத்துசுடர் பாலித்தாற் போலக்
குலவு மகரக் குழையு—நிலவுமீழும்
புன்முறுவல் பூத்தலர்ந்த பூக்குமுதச் செவ்வாயுந்
சென்மவிடாய் திர்க்குந் திருமொழியும்—விண்மலிதோள்
வெவ்வகரர் போற்றிசைக்கும் வெஞ்சூ ரனைத்தடிந்து
தெவ்வருயிர் சிந்துத் திருமுகமு—மெவ்வுயிர்க்கு

(௩௨) ஒருமலத்தார் - விஞ்ஞானகலர், இவர் ஆணவமலமுடையவர்,

மூழ்வீனையை மாற்றி யுலவாத பேரின்ப
வாழ்வுதருஞ் செய்ய மலர்முகமுஞ்—சூழ்வோர்
வடிக்கும் பழமறைக ளாகமங்க ளியாவு
முடிக்குங் கமல முகமும்—விடுத்தகலாப்

சுரு பாச விருடுவந்து பல்கதிரிற் சோதிவிடும்
வாச மலர்வதன மண்டலமு—நேசமுடன்
போகமுறும் வள்ளிக்கும் புத்தேளிர் பூங்கொடிக்கு
மோக மளிக்கு முகமதியுந்—தாகமுடன்
வந்தடியிற் சேர்ந்தோர் மகிழ வரம்பலவுந்
தந்தருளுந் தெய்வமுகத் தாமனாயுங்—கொந்தவிழ்ந்த
வேரிக் கடம்பும் வினாக்குரவும் பூத்தலர்ந்த
பாரப் புயசயிலம் பன்னிரண்டு—மாரமுதந்
தேவர்க் குதவுந் திருக்கரமுஞ் சூர்மகளிர்
மேவக் குழைந்தணைந்த மென்கரமு—மோவாது

ரு0 மாரி பொழிந்த மலர்க்கரமும் பூந்தொடையல்
சேர வணிந்த திருக்கரமு—மார்பகத்திவ்
வைத்த கரதலமும் வாமமருங் கிற்கரமு
மய்த்த குறங்கி லொருகரமு—மொய்த்த
சிறுதுடிசேர் கையுமணி சேர்ந்ததடங் கையுங்
கறுவுசம ரங்குசஞ்சேர் கையுந்—தெறுபோ
ரதிற்கே டகஞ்சுழற்று மங்கைத் தலமங்
கதிர்வாள் விதிர்க்குங் கரமு—முதிராத
கும்பமுலைச் செவ்வாய்க் கொடியிடையார் வேட்டணைந்த
வம்பொன் மணிப்பூ ணகன்மார்பும்—பைம்பொன்

ருரு புரினலுங் கண்டிகையும் பூம்பட் டடையு
மனாளுணுங் கச்சை யழகுந்—திருவலையு

நாதக் கழலு நகுமணிப்பொற் கிண்கிணியும்
பாதத் தணிந்த பரிபுரமுஞ்—சோதி
யினம்பரிதி தூளு யிரங்கோடி போல
வளந் தருதெய் வீக வடிவு—முனந்தனிற்கண்
டாதரிப்போர்க் காருயிரா யன்பரகத் தாமனாயின்
மிதிருக்குந் தெய்வ விளக்கொளியே—யோதியவைந்
தோங்காரத் துன்னொளிக்கு முன்னொளியா யைந்தொழிற் கு
நீங்காத பேருருவாய் நின்றோனே—தாங்கரிய

௯௦ மந்திரமே சோரியா வான்பதமே மாமுடியாத்
தொந்தமுறும் வன்னமே தொக்காகப்—பந்தனையா
லொத்த புவனத் துருவே யுரோமமாத்
தத்துவங்க ளேசுத்த தாதுவா—வைத்த
கலையே யவயவமாக் காட்டுமத்து வாலி
னிலையே வடிவமா நின்றோய்—பலகோடி
யண்ட முருவாடி யங்கஞ் சராசரமாய்க்
கண்டசத்தி முன்றுட் கரணமாய்த்—தொண்டுபடு
மாலிப் புலனுக் கறிவனிப்ப வைந்தொழிலு
மேலித் தனிசுடத்து மெங்கோவே—மேவ

௯௧ வரும்ட்ட மூர்த்தமாம் வாழ்வேமெய்து ஞானந்
தரும்ட்ட யோகத் தவமே—பருவத்
தகலாத பேரன் படைந்தோ ரகத்துட்
புகலாகு மின்பப் பொருப்புஞ்—சுகலனிதப்
பேரின்ப வெள்ளப் பெருக்காறு மீதானந்
தேரின்ப நல்குந் திருநாடும்—பாரின்ப
மெல்லாங் கடந்த விருநிலத்துட் போக்குவா
வல்லா துயர்ந்த வணிகருந்—தொல்லுலகி

லீறு முதலுமகன் நெங்குநிறைந் தைந்தெழுத்தைந்
கூறி நடாத்துங் குரகதமு—மேறுமதந்

எ0 நோய்ந்து களித்தோர் துதிக்கையினுற் பஞ்சமலங்
காய்ந்தசிவ ஞானக் கடாக்களிறும்—வாய்ந்தசிவ
பூரணத்துட் பூரணமாம் போதம் புதுமலரா
நாரகத்துட் கட்டு நறுந்தொடையுங்—காரணத்து
னெந்தொழிலு மோவா தளித்துயர்ந்த வான்கொடியும்
வந்தநவ நாத மணிமுரசுஞ்—சந்ததமு
நீக்கமின்றி யாடி சிழலசைப்பான் போற்புவன
மாக்கி யசைத்தருளு மாணையுந்—தேக்கமழ்ந்து
வீசும் பனுவல் விபுதர் தனித்தனியே
பேசுந் தசாங்கமெனப் பெற்றோனே—தேசுதிசுழ்

எ1 பூங்கயிலை வெற்பிற் புனைமலர்ப்பூங் கோதையிடப்
பாங்குறையு முக்கட் பரஞ்சோதி—யாங்கொருநாள்
வெந்தருவர்க் காற்றாத விண்ணோர் முறைக்கிரங்கி
யைந்து முகத்தோ டநோமுகமுந்—தந்து
திருமுகங்க ளாளுசிச் செந்தழற்க னாறு
மொருமுகமாய்த் திப்பொறியா றுய்ப்ப—விரிபுவன
மெங்கும் பரக்க விமையோர்கண் டஞ்சுதலும்
பொங்கு தழற்பிழம்பைப் பொற்கரத்தா—லங்க
ணெடுத்தமைத்து வாயுவைக்கொண் டேகுதியென் நெய்மான்
கொடுத்தளிப்ப மெல்லத் கொடுபோ—யடுத்ததொரு

அ0 பூதத் தலைவகொடு போதியெனத் தீக்கடவுள்
சேதப் பகீரதிக்கே சென்றுய்ப்பப்—போதொருசற்
றன்னவளுங் கொண்டமைதற் காற்றாள் சரவணத்திற்
சென்னியிற்கொண் டுய்ப்பத் திருவுருவாய்—முன்ன

நாறின் முலையுன் டமுதுவினை யாடி
நாறின் முடிக்கணிந்த நாறன்—குறுமுறுவற்
கன்னிபொடுஞ் சென்றவட்டுக் காதலருக் காட்டுதலு
மன்னவன்கண் டவ்வுருவ மாறினையுன்—தன்னிரண்டு
கையா லெடுத்தினைத்துக் கந்தனைனப் பேர்புனைந்து
மெய்யாறு மொன்றாக மேவுவித்துச்—செய்ய

29 முகத்தி லினைத்துச்சி மோந்து முலைப்பா
லகத்துண் மகிழ்பூத் தளித்துச்—சகத்தளந்த
வென்னை விடைமேல் விமலன் கரத்திலளித்
துள்ள முவப்ப வுயர்ந்தோனே—கின்னைமொழி
மங்கை சிலம்பின் மணியொன் பதிற்றோன்றந்
துங்க மடவார் துயர்தீர்ந்து—தங்கள்
விருப்பா லளித்தகவ வீரருக்குண் முன்னோன்
மருப்பாயுந் தார்வீர வாகு—நெருப்பிலுதித்
தங்கட் புவன மனைத்து மழித்துலவுஞ்
செங்கட் கடாவதனைச் சென்றுகொணர்ந்—தெங்கோன்

30 விடுக்குதியென் றுய்ப்பவதன் மீதிவார்ந்தெண் டிக்கு
நடத்தி வினையாடு நாறா—படைப்போ
னகந்தை யுணாப்பமறை யாதி யெழுத்தொன்
றுகந்த பிரணவத்தி னுண்மை—புகன்றிலையாற்
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ங னென்றுமுனங்
குட்டிச் சிறையிருத்துங் கோமானே—மட்டவீழும்
பொன்னங் கடுக்கைப் புரிசடையோன் போற்றிசைப்ப
முன்னம் பிரம மொழிந்தோனே—கொன்னெடுவேற்
ஞாநனு மாயத் தடங்கிரியுந் தூளாக
வீர வடிவேல் விடுத்தோனே—சீரலைவாய்த்

கூடு தெள்ள தினாகொழிக்குஞ் செந்தூரிற் போய்க்கருணை
வெள்ள மெனத்தவிசின் வீற்றிருந்து—வெள்ளைக்
கயேந்திரனுக் கஞ்ச லளித்துக் கடல்குழ்
மயேந்திரத்திற் புக்கிமையோர் வாழச்—சயேந்திரனாஞ்
சூரணைச்சோ தித்துவரு கென்றுதடந் தோள்விசய
வீரணைத்து தாக விடுத்தோனே—காரவுணன்
வானவரை விட்டு வணங்காமை யாற்கொடிய
தானவர்க ணாற்படையுஞ் சங்கரித்துப்—பானு
பகைவன் முதலாய பாலருடன் சிங்க
முகனைவென்று வாகை முடித்தோய்—சகமுடித்த

கூ00 வாரி தனிற் புதிய மாவாய்க் கிடந்தநெடுஞ்
சூருடலங் கீண்ட சுடர்வேலோய்—போரவுண
னங்கமிரு கூற யடன்மயிலுஞ் சேவலுமாய்த்
துங்கமுட ணாந்தெழுந்து தோன்றுதலு—மங்கவற்றுட்
சீறமர வைப்பொருத சித்ரமயில் வாகனமா
வேறி நடாத்து மினையோனே—மாறிவரு
சேவற் பகையைத் திறல்சேர் பதாகையென
மேவத் தனித்துயர்த்த மேலோனே—மூவர்
குறைமுடித்து விண்ணங் குடியேற்றித் தேவர்
சிறைவிடுத்தாட் கொண்டளித்த தேவே—மறைமுடிவாஞ்

கூ00 சைவக் கொழுந்தே தவக்கடலே வானுதவுந்
தெய்வக் களிற்றைமணஞ் செய்தோனே—பொடிவிரவு
காம முனிந்த கலைமுனிவன் கண்ணருளால்
வாமமட மானின் வயிற்றுதித்துப்—பூமருவு
கானக் குறவர் களிகூரப் பூங்குயில்போ
வேனற் புனங்காத் தினிதிருந்து—மேன்மைபெறத்

தென்வித் தினைமாவந் தேனும் பரிந்தளித்த
வள்ளிக் கொடியை மணந்தோனே—யுள்ளமுவர்
நாறு திருப்பதிகண் டாறெழுத்து மன்பினுடன்
கூறுமவர் சிந்தைகுடி. கொண்டோனே—நாறுமலர்க்

கக௦ கந்திப் பொதும்பொழு காரலைக்குஞ் சேலைவாய்ச்
செந்திற் பதிபுரக்குஞ் செவ்வேனே—சந்ததமும்
பல்கோடி சன்மப் பகையு மவயிருத்தும்
பல்கோடி விக்ஷிணமும் பல்பிணியும்—பல்கோடி
பாதகமுஞ் செய்வினையும் பாம்பும் பிசாசுமடற்
பூதமுந்நீ நீரும் பொருபடையுந்—தீதகலா
வெய்விடமுந் துட்ட மிருகமுத லாமெவையு
மெய்விடம்வந் தெம்மை யெதிர்த்தாலு—மய்விடத்திற்
பச்சையயில் வாகனமும் பன்னிரண்டு திண்டோளு
மச்ச மகற்று மயில்வேலுங்—கச்சைத்

கக௧ திருவனாயுஞ் சிறையுஞ் செங்கையு மீரா
றஞ்விழியு மாமுகங்க ளாறும்—விரிகிரணஞ்
சிந்தப் புனைந்த திருமுடி.க ளோராறு
மெந்தத் திசையு மெதிர்ந்தோன்ற—வந்திடுக்க
ணெல்லாம் பொடிபடுத்தி யெவ்வாழந் தந்துபுருந்
தல்வாச மாக வுனத்திருந்து—பல்விதமா
மாசமுத னுற்கவியு மட்டாவ தானமுஞ்சீர்ப்
பேசுமியல் பல்காப் பியத்தொழுகயு—மோசை
யெழுத்துமுத லாமைந் திலக்கணமுந் தோய்ந்து
பழுத்த தமிழ்ப்புலமை பாவித்—தொழுக்கமுட

(க௦௧) ஆறுதிருப்பதி-திருப்பரங்குன்றம் திருச்சேலைவாய் திருவா
வினங்குடி திருவேரகம் குன்றுதோறூடல் பழமுதிர்சோலை.

கஉ௦ னிம்மைப் பிறப்பி லிருவா தனையகற்றி
 மும்மைப் பெருமலங்கண் மோசித்துத்—தம்மைவிடுத்தாயும்
 பழைய வடியா ருடன்கூட்டித்
 தோயும் பரபோகந் துய்ப்பித்துச்—சேய
 கடியேற்கும் பூங்கமலக் கால்காட்டி யாட்கொண்
 டடியேற்கு முன்னின் றருள்.

திருச்செந்தூர்க்கந்தர்குலி வெண்பா

மு ந் தி ந் து.

குமரகுருபரசுவாமிகள் ஐந்துவயதுவரையும் ஊமையாய் இருந்து
 ஐந்தாம்வயதிலே திருச்செந்தூர் முருகக்கடவுளது திருவருளினால்
 இக்கலிவெண்பாவை அருளிச்செய்தார். வித்சையில் விருப்பமுடை
 யவர்கள் இக்கலிவெண்பாவைத் தினந்தோறும் நியமமாக அன்புடன்
 பாராயணம் பண்ணக்கடவார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரை

மீனாசூரியம்மைபிள்வளத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள்.

தார்தொண்ட கவுண்மதக் கடைவெள்ள முங்கட் கடைக்கடைக் கனறு மெல்லி, கடவாது தடவுக் குழைச்செவி முகந்தெறி கடைக் கா நிரட்ட வெங்கோன், — போர்கொண்ட வெண்டோட் பொலன்குவடு பொதியும்வெண் பொடிதுடி யடித்து வைத்தப், புழுதியாட் டயராவொ * ரயிராவ ணத்துலவு போர்க்களிற் றைத்து திப்பாந், — தார்தொண்ட மதிமுடி யொருத்தன் திருக்கண்மலர் சாத்தக் கிளர்ந்து பொங்கித், தவமுமிள வெயிலுமழ நிலவுமள வளவலாற் றன்னென்று வெச்சென்று பொன், — வார்தொண்ட டணிந்தமுலை மலைவல்லி கர்ப்புர வல்லியபி ராம வல்லி, மாணிக்க வல்லிமர கதவல்லி யபிடேக வல்லிசொற் தமிழ் தழையவே.

காப்புப்பருவம்.

திருமால்.

மணிகொண்ட நெடுநேமி வலயஞ் சுமந்தாற்று மாசணச் சூட்டு மோட்டு, மால்களிறு பிடர்வைத்த வளரொளி விமானத்து வாலுனை

* அயிராவணம் - இரண்டாயிரங்கொம்புள்ளயானை. இது சிவபெருமானுக்குரியது. இதை அமுதாம்பிகைபிள்ளைத்தமிழ் வாராணசுப் பருவம் (ச)வது செய்யுளினுங்காண்க. தார்-அரும்பு.

காப்புப்பருவம் - பாட்டுடைத்தலைவனைத் திருமால்முதலியோரார் காவல்புரிவிக்கும்பருவம்.

மடங்க றுங்கு, — மணிகொண்ட பீடிகையி னம்பொன்முடி முடி வைத்தெ மையனெடு வீற்றி ருந்த, வங்கயற் கண்ணமுதை மங்கையர் க் கரசியையெ மம்மனைய யினிது காக்க, — கணிகொண்ட தண்டோய்க் காடலைத் தோடுதேங் கலுழிபாய்ந் தனறு செய்யக், கழனிபடு நடவையிற் கமலத் தணங்கரசொர் கையணை முகந்து செல்லப், — பணிகொண்ட முடவுப் படப்பாய்ச் சுருட்டுப் பிணைத்தோ னெருத்த லைப்பப், பழமறைகண் முறையிடப் பைந்தமிழ்ப் பின்சென்ற பச்சைப் பசங் கொண்டலே.

(௧)

சிவபெருமான்.

வேறு.

சிகர வடவரை குனிய நிமிர்தரு செருவி லொருபொரு வில்லெ னக் கோட்டினர், செடிகொள் பறிதலை யமண டொதொதிர் செலவொ ர் மதலைசொல் வைகையிற் கூட்டினர், திருவு மிமையவர் தருவு மர வொலி செயவ லவர்கொள நல்குகைத் தீட்டினர், சிறிய வெனதுபுன் மொழியும் வடிதமிழ் தெரிய மவர்முது சொல்லெனச் சூட்டினர், —

(௧) கணி-கண்ணி.

திருமழிசையாழ்வார் காஞ்சியில்வசிக்குங்கால், திருவெஃகாவெ ன்னுந்தலத்தில் தொண்டுபூண்டிருந்த ஓர்விருத்தைக்கு எவ்வனமளிக் கக்கண்ட பல்லவராஜன், தானும் அவராலே எவ்வனம்பெறவிரும்பி, அவர்சீடராகிய கணிகிருஷ்ணரிடத்தேயறிவித்து, அவர் உடன்படா மையால் எனது நாட்டைவிட்டகலைது தகுதியெனக்கூறினன். உட னை கணிகிருஷ்ணர் திருமழிசையாழ்வாரிடம் விண்ணப்பித்துத் தாம் முற்செல்ல, ஆழ்வாரும் “கணிகண்ணன் போகின்றான் காமருபூங் கச்சி, மணிவண்ண ிகிடக்க வேண்டா — துணிவுஷ்டய, செந்நாப் புல வனிதோ செல்கின்றே னீயுமுன்றன், பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொ ள்.” என்னும் செய்யுளைப்பாடிக்கொண்டு பிற்றொடர்ந்தவழி, விஷ்ணு மூர்த்தியும் உடனெழுந்தருளினர், என்பது சரித்திரம்.

பகரு மிசைதிசை பாவ வீருவர்கள் பயிலு மியபெறி வெள்வளைத்
தோட்டினர், பசிய வறுகொடு வெளிய நிலவிரி பவள வனமடர் பல்
சடைக் காட்டினர், பதும முதல்வனு மெழுத வரியதொர் பனுவ லெ
ழுதிய வைதிகப் பாட்டினர், பரசு மிரசிட சபையி னடமிடு பரத பத
யுத முன்னம்வைத் தேத்துதல், — தகர மொழுகிய குழறு கிலவுமிழ்
தரள நகையுமே மையகிளப் பார்த்தெதிர், சருவி யமர்பொரு விழியு
மறுகிடை தளர வளர்வதொர் செவ்விமுற் றுக்கன, தனமு மனனூற
வெழுதி யெழுதரு தமது வடிவையு மெள்ளிமட் டீற்றிய, தவள மலர்
வரு மினமி னொடுசத தளமின் வழிபடு தையலைத் தூத்தினா, — மகர
மெறிகட லமுதை யமுதுகு முழை பழகிய கிள்ளையைப் பேட்டன,
மடவ நடைபயில் பிடியை வினாசெறி வனாசெய் புயமிசை வையம்
வைத் தாற்றிய, வழுதி யுடையகண் மணியொ டிலவுபெண் மணியை
யணிகிகழ் செல்வியைத் தேக்கமழ், மதுர மொழுகிய தமிழி னியல்ப
யின் மதுனா மரகத வல்லியைக் காக்கவே. (உ)

சித்திவிநாயகக்கடவுள்.

வேறு.

வைத்தல மோடிரு கரடக் கரைத்தினா, கக்குக டாமுடைக் கட
வீற் குளித்தெமர், — சித்தம தாமொரு தறியிற் றுவக்குறு, சித்திவி நா
யக னிசையைப் பழிச்சுதும், — புத்தமு தோவரு டழையத் தழைத்த
தொர், பொற்கொடி யோவென மதுரித் துவட்டெழு, — முத்தமிழ்தே
ர்ந்தரு மதுனாத் தலத்துறை, முத்தன மேவுபெ ணரசைப் புரக்கவே.

முருகக்கடவுள்.

வேறு.

பமர மடுப்பக் கடாமெடுத் தூற்றுமோர் பகடு நடத்திப் புலோம
சைச் சூர்ப்புயல், பருதி யிடக்கற் பகாடவிப் பாற்பொலி பரவை

(உ) இருவர்கள் - இரண்டுகந்தருவர்கள். இதை “கந்தரு வரையிரு
காதிற் சேர்த்தின” என்பதனானு முணர்க. தோடு தானியாகுபெய
ராய்ச் செவ்வையுணர்த்திற்று. யுகம் - இரண்டு. மடவம் - இளமை.

(ச) பமரம் பிரமரமென்பதன்றிரிபு. பரவையென்றது இந்திரனை.

யிடைப்பத் மமாதெனத் தோற்றிய, — குமரி யிருக்கக் கலாமயிற் கூத்
தயர் குளிர்புண மொய்த்திட் டசாரலிற் போய்ச்சிறு, குறவர் மகட்குச்
சலாமிடற் கேக்கறு குமரனை முத்துக் குமாரனைப் போற்றது, —
மிமிழ்கிணை முற்றத் துமேருமத் தார்த்தமுன், னெயிறுகு நச்சப் பனா
டலித் தாப்பிசைத், திறுக விறுக்கித் துழாய்முடித் தீர்த்தனெ டெவரு
மதித்துப் பராபவத் தீச்சுட, — வழுதுசெய் வித்திட் டபோனகத்
தாற்சுட ரடரு மிருட்டிக் கிர்வமட் டாக்கிப், வழகிய சொக்கற் குமால்
செயத் தோட்டிக வமர்செய் கயற்கட் குமாரியைக் காக்கவே. (ச)

பி ர ம தே வ ர்.

வேறு.

மேகப் பசங்குழவி வாய்மடுத் துண்ணவும் விட்புலம் விருந் தயர
வும், வெள்ளமுதம் வீசங் கருந்திணைப் பைந்துதில் விரித்துடுத் துத்தி
விரியு, — நாகத்து மீச்சுழிகை நடுவட் கிடந்தமட நங்கையைப் பெ
ற்று மற்றந், நாகனைத் துஞ்சுதன் றந்தைக்கு வந்துதுவு நளினக் குழ
ந்தை காக்க, — பாகத்து மரகதக் குன்றொன்றொர் தமனியக் குன்
றொடு கிளைத்து நின்ற, பவனத் தடங்குன் றுளக்கண்ண தென்றப் பர
ஞ்சுடர் முடிக்கு முடிமுன், — றுகத் தமைத்துப்பி னொருமுடிதன்
முடிவைத் தணங்கரசு வீற்றி ருக்கு, மபிடேக வல்லியை யளிக்குல
முழக்குகுழ லங்கயற் கண்ண முதையே. (டு)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

சுழியுங் கருங்கட் குண்டகழி சுவற்றுஞ் சுடர்வேற் கிரிதிரித்த,
தோன்றற் களித்துச் சுறவயர்த்த சொக்கப் பெருமான் செக்கர்முடி, —

(ச) பராபவம் - அவமதிப்பு.

(டு) உத்தி - படப்பொறி. பாகத்துமரகதக்குன்றொன்றொர் தமனியக்
குன்றொடுகிளைத்துநின்ற பவனத்தடங்குன்று - விஷ்ணுமூர்த்தி
மையும் பிரமதேவனையும் இருபக்கத்துமுடைய ஏகபாதமூர்த்தி.

பொழியுந் தரங்கக் கங்கைவினா புனல்கால் பாய்ச்சத் தழைந்துவிரி,
புவனந் தணிப்பூத் தருள்பழுத்த பொன்னங் கொடியைப் புரக்கவ
ழிந், — இழியுந் துணர்க்கம் பகத்தினற விதழ்த்தேன் குடித்துக் கும
ட்டியெயி, ரொடுக்குஞ் சிறைவண் டுவட்டிறவுண் டிணாக்கக் கணாக்கு
மதக்கலழிக், — குழியுஞ் சிறக ணேற்றருமுக் குரல்வெண் புயலுங்
சரும்புயலுங், குன்றங் குலைய வுகைத்தேறுங் குவிசத் தடக்கைப் புத்
தேனே. (௬)

திருமகள்.

வேறு.

வெஞ்சூட்டு நெட்டெல் விரிக்கும் படப்பாயன் மீமிசைத் தஞ்சு
நீல, மேகத்தி னகத்து விசெடர்ப் படலைமணி மென்பர லுறுத்த நொ
ந்து, — பஞ்சூட்டு சேறடி பதைத்துமதன் வெங்கதிர்ப் பரிமிள வெயிற்
குடைந்தும், பைந்துழாய்க் காடுவிரி தண்ணிழ லொதுங்குமொர் பசு
ங்கொடியை யஞ்ச லிப்பா, — மஞ்சூட் டகட்டுநெடு வான்முகடு துரு
வுமொரு மறையோதி மஞ்ச லிக்க, மறிநிணாச் சிறைவிரியு மாயிர மு
கக்கடவுண் மந்தா கினிப் பெயர்த்த, — செஞ்சூட்டு வெள்ளோ திமங்
குடியிருக்கும்வளர் செஞ்சடைக் கருமி டற்றுத், தேவுக்கு முன்னின்ற
தேய்வத்தை மும்முலைத் திருவைப் புரக்க வென்றே. (௭)

கலைமகள்.

வெள்ளித் தகட்டுநெட் டேடலிழ்த் தின்னிசை விரும்புஞ் சுரும்
பர் பாட, விளைநறு கக்கும் பொலன்பொகுட் டலர்கமல வீட்டுக்
கொழித்தெ ட்த்துத், — தெள்ளித் தெளிக்குந் தமிழ்க்கடலி னன்பி
னைத் திணையென வெடுத்த விறைநூற், நெள்ளமுது கூட்டுணுமொர்
வெள்ளோதி மத்தினிரு சேறடி முடிப்பம் வளர்பைங், — கிள்ளைக்கு
மழலைப் பசங்குதலை யொழுகுதிங் கிளவியுங் களிம யிற்குக், கிளரிளஞ்
சாயலு நவ்விக்கு நோக்கும்விரி கிஞ்சுகச் சூட்டர சனப், — பிள்ளைக்கு
மடநடையு முடனாடு மகளிர்க்கொர் பேதைமையு முதலி முதிராப்,

(௮) “அன்பினைத்திணை” என இறையெடுத்ததால் இறையனா
ரகப்பொருள்.

யின்னாமையின் வன்னன்மை கொள்ளுமொரு பாண்டிப் பிராட்டியை
க் காக்க வென்றே. (அ)

தூர்க்கை.

விடிபட்ட முக்குமி வடிவே றிரித்திட்டு வளைகருங் கோட்டு
மோட்டு, மகிதங் கவிழ்த்துக் கடாங்கவிழ்க் குஞ்சிறுகண் மால்யாளை
வீங்க வாங்குந், — துடிபட்ட கொடிநுண் ணுசுப்பிற் குடைந்தெனச்
சுடுகடைக் கனலி தூண்டுந், சுழல்கண் முடங்குளை மடங்கலை யுகைத்
தேறு குரரிப் பிணவு காக்க, — பிடிபட்ட மடநடைக் கேக்கற்ற கூந்
தற் பிடிக்குழாந் சுற்ற வொற்றைப், பிறைமருப் புடையதொர் களி
ற்றினைப் பெற்றெந்தை பிட்டுண்டு கட்டுண்டு நின், — தடிபட்ட
திருமேனி குழையக் குழைத்திட்ட வணிமணித் திம்பு ரிக்கோ, டாக
த்த தாகக் கடம்பா டவிக்குள்வினை யாடுமொர் மடப் பிடியையே. (க்)

சத்தமாதர்கள்.

வேறு.

கடகளி றதவுக பாய்மிசைப் போர்த்தவள் கவிஞவி துறுகலின்
வாரியைத் தூர்த்தவள், கடவ்வயி றெரியவொள் வேலினைப் பார்த்த
வள் கடிமழை தருமலர் தார்முடிச் சேர்த்தவ, — எரிடியுக் வடலரி
யேறுகைத் தார்த்தவ னெழுதரு முழுமறை நூலினிற் கூர்த்தவ,
னெயிறுகொ டுழுதெழு பாரினைப் பேர்த்தவ னெனுமிவ டொழுவர்க
டாண்முடிச் சூட்டுதுங், — குடமொடு குடவியர் பாணிகைக் கோத்
திடு குரவையு மலதொர்ப ணமுடிச் சூட்டருள், குதிகொள நடமிடு
பாடலுக் கேற்பவொர் குழவிசை பழகளி பாடிடக் கேட்டுடை, —
மடலவிழ் துளபந ருவெடுத் தூற்றிட மழகளி றெனவெழு கார்முகச்
சூற்புயல், வரவரு மினையகு மழியைக் கோட்டெயின் மதுரையில் வள
ர்கவு மாரியைக் காக்கவே. (கௌ)

(க்) மால்யாளை - இங்கே தனம்.

(கௌ) சத்தமாதர்கள்-மாகேசுவரி நாராயணி கௌமாரி இந்திராணி
களி அபிராமி வராகி. இவர்களை இச்செய்யுளில் முறையேகொள்க.

முப்பத்துமூவர்.

வேறு.

அ)மரில் வெக்டிரிவ் வுதியர் பின்னிடமொ ரபயர் முன்னிடவ னத் தொக்க வேடவு, மனவு மேம்முடைய திறையி தென்னமுடி யரசு கொண்டிலரொர் முற்றத்து வாடவு, மலில மன்னரவர் திசையின் மன்னரிவ ரமர லென்னமுடா திக்கெட்டி மூடவு, மமுத வெண்மதியின் மாலை யுன்னியுனி யலரி யண்ணன்முழு வெப்பத்த மூழ்கவுங், — குமரி பொன்னி வைகை பொருகை நன்னதிகள் குதிக்கொள் விண்ண தியின் மிக்குக் குலாவவுங், குவடு தென்மலையி னிகர தின்மைசுரர் குடி.கொள் பொன்மலை தித்துப் பராவவுங், குமரர் முன்னிருவ ரம ர லன்னையின் குமரி யின்னமுமெ னச்சித்தர் பாடவுங், குரவை விம் மவர மகளிர் மன்னிலெழில் குலவு கன்னியர்கள் கைக்கொக்க வாடவுங், — கமல முன்னியிடு மரசு வன்னமெழு கடலி லன்னமுட னட்பு க்கை கூடவுங், கரிய செம்மலொடு மினைய செம்மல்விதி கருடன் மஞ்ஞையொடொர் கட்டிக்கு ஞாடவுங், கடலி விண்ணரசு நடவும் வெம்முனைய களிற் கைம்மலெசெல் கொப்பத்து வீழவுங், கனக மண் டுதட னினி தன்னியிரு கமல மின்னுமொரு பத்மத்துண் மேவவு, — மிமய மென்னமனு முறைகொ டென்னருமெ மிறையை நன்மருகெ னப்பெற்று வாழவு, மெவர்கொல் பண்ணவர்க ளெவர்கொன் மண் ணவர்க ளெதுகொல் பொன்னுலகெ னத்தட்டி மாறவு, மெழில்செய் தென்மதுகா தழைய மும்முலையொ டெழுமெ னம்மனைவ னப்புக் கொர் காவல, ரிருவ லென்மர்பதி னெருவர் பன்னிருவ லெனும் விண் ணவர்கண் முப்பத்த மூவரோ. (கக)

• காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

(கக) கட்சி-பணிக்கூடு. கணகநளினி - பொற்றாமணாத்தீர்த்தம். நளினி - நளினத்தையுடையது. முப்பத்துமூவராவார் - மருத்துவர் இருவர்; வசக்கன் எண்மர்; உருத்திரர் பதினொருவர்; ஆதித்தர்பன்னிருவர். இவர்களே தனித்தனி கோடியராய் முப்பத்துமுக்கோடி தேவனொன்படுவார்கள்.

செங்கீரைப்பருவம்.

நீராட்டி யாட்டுபொற் சுண்ணாற் இயிர்த்தள்ளி நெற்றியிற் றெட்டி டட்ட வெண், ணீற்றிநெடு புண்டரக் கீற்றுக்கு மேற்றிடவொர் நித் திலச் சுட்டி சாத்தித், — தாராட்டி குழியக் கொண்டையு முடித்துத் தலைப்பணி திருத்தி முத்தின், றண்ணொளி ததும்புங் குதம்பையொடு காதுக்கொர் சமணியக் கொப்பு மிட்டிப், — பாராட்டி பாண்டிப் பெருந்தேவி திருமுலைப் பாலமுத மூட்டி யொருநின், பாணறு குமுதங் கனிந்துறு தேறறன் பட்டாடை மடி நனைப்பச், — சீராட்டி வைத்து முத் தாடும் பசுங்கிள்ளை செங்கீரை யாடி யருளே, தென்னற்கு மம் பொன்மலை மன்னற்கு மொருசெல்வி செங்கீரை யாடி யருளே. (க)

உண்ணிலா லுவகைப் பெருங்களி துளும்பின் றுன்றிருத் தாதை நின்னை, யொருமுறை கரம்பொத்தி வருகென வழைத்திடுமு னேடித் தவழ்ந்து சென்று, — தண்ணுலா முலைப் பசுங்குதலை யமுதினிய தாய்வயிறு குளிர லூட்டித், தடமார்ப நிறைகுங் குமச்சே றனைந்துபொற் றூடோய் தடக்கை பற்றிப், — பண்ணுலா வடிதமிழ்ப் பைந்தாமம் விரியும் பண்ணத்தோ ளெருத்த மேறிப், பாசொளிய மரகதத் திருமேனி பச்சைப் பசுங்கிளிர் ததும்ப மணிவாய்த், — தெண்ணிலா விரியநின் றூடும் பசுந்தோகை செங்கீரை யாடி யருளே, தென்னற்கு மம்பொன்மலை மன்னற்கு மொருசெல்வி செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

ஈற்றுநெடு நேமிச் சுவர்க்கிசைய வெட்டுச் சுவர்க்கா னிறுத்தி மேருத், தானொன்று நடுநட்டி வெனிமுகடு மூடியிரு சுடர்விளக் கிட்டி முற்ற, — வெற்றுபுன லிங்கமூலு புவனப் பழங்கல மெடுத்ததிக் கிப் புதுக்கூ, பின்னமுத முஞ்சமைத் தண்ணீர் பன்முறையிழைத்திட வ

செங்கீரைப்பருவம் - செவ்விய மலைச்சொற்களைப் பேசும்பருவம். கீர் - சொல். இப்பருவத்தின்சொல், ஒருகாலமடக்கி ஒருகாலேட்டி இருகைகளையும் நிலத்திலூன்றித் தலைநிமிர்ந்து முகமசைய ஆடுதல்.

(க) எட்டுச்சுவர்க்கால் - இங்கே அட்டகுல பருப்பதங்கள்.

புத்த புத்தோர், — முற்றவெளி யிற்றியு மத்தப் பெரும்பித்தன் மு
ன்னின்று தொந்தமிடவு, முனியாது வைகலு மெடுத்திக் கிப்பெரிய
முதண்ட கூட முதிர், — சிற்றில்வின யாமொரு பச்சினம் பெண்பி
யின செங்கீனா யாடி யருளே, தென்னற்கு மம்பொன்மலை மன்னற்கு
மொருசெல்வி செங்கீனா யாடி யருளே. (க)

மங்குலப்பி கந்தரச் சுந்தரக் கடவுட்கு மழகதிரிக் கற்றை சுற்
றும், வாணயன மூன்றங் குளிர்த்தமுத கலையலை மடுப்பக் கடைக்க
ளோக்கும், — பொங்குமதர் கோக்கிற் பிறந்தவா னந்தப் புதுப்புணரி
புத்த மையன், புத்தித் தடத்தினி ரிரப்பவழி யடியர்பாற் போகசா
கரம டுப்ப, — வங்கனெடு ஞாலத்து வித்தின்றி வித்திய வனைத்துயிர்
கருந்த ளிர்ப்ப, வருண்மடை திறந்துகடை வெள்ளம் பெருக்கெதித்
தலையெறிந் துகள வுகருந், — செங்கயல் கிடக்குங் கருங்கட் பசுந்
தோகை செங்கீனா யாடி யருளே, தென்னற்கு மம்பொன்மலை மன்ன
ற்கு மொருசெல்வி செங்கீனா யாடி யருளே. (ச)

பண்ணு வரிமிடற் றறுகான் மடுப்பப் பசுந்தேற லாற லைக்கும்,
பதுமபீ டிகையமுது பழமறை விரிந்தொளி பழுத்தசெந் நாவு மிமை
யாக், — கண்ணு மரகதக் கற்றைக் கலாமஞ்ஞை கணமுதி றதும்ப
வேங்குங், கார்வனாயும் வெள்ளெனவொர் கன்னிமா டத்துவளர் கர்
ப்பூர வல்லி கதிர்கால், — விண்ணு மதிமுபற் கலையிழிக் கிழியமுத
வெள்ளருவி பாய வெடிபோய், மீஞந் தகட்டகட் டினவாவின மோத
முறை விண்டொழுது முண்ட கப்பூந், — தெண்ணு வருவிபாய் ம
துணாமர கதவல்லி செங்கீனா யாடி யருளே, தென்னற்கு மம்பொன்
மலை மன்னற்கு மொருசெல்வி செங்கீனா யாடி யருளே. (டு)

வேறு.

முகமதி யுடெழு நகைகில வாட முடிச்சு முயமாட, முரிபுரு வக்
கொடி துதலிவகீட்டி முரிப்பொ டசைந்தாட, — விகல்விழி மகரமு
மம்மக ரம்பொரு மிருமக ரமுமாட, விதிநா புரவடி பெயரக் கிண்கி

(டு) வரி - இசை. (சு) முரி - வளைவு.

னெனும்பின் கெனியாடத், — துகிலொடு சோர்தரு கொடிதுண் மரு
ங்குறுவண்டு துவண்டாடத், தொந்தி சரிந்திட வந்தி கரந்தொளிர்
குலுடை யாலிடைமற், — தகில சராசர நிகிலமொ டாடிட வாடுக
செங்கீனா, யவனி தழைந்திட மவுலி புணைந்தவ ளாடுக செங்கீனா. (௬)

தீசைந்திடு கொங்கை யிரண்டல வெனவுரை தருகிரு மார்பா
டத், தாய்வரு கென்பவர் பேதைமை கண்டு ததும்புபு னகையாட
ப், — பசைந்திடு ஞாலமலர்ந்தமை வெளிறியொர் பச்சடல் சொல்லவு
மோர், பைங்கொடி பொல்கவு மொல்கி நுடங்கிய பண்டி சரிந்தா
ட, — விசைந்திடு தேவை நினைந்தன வென்ன விரங்கிடு மேகலையோ,
டிடுகிடை யாட வியற்கை மணம்பொதி யிதழ்வழி தேறவினோ, — ட
சைந்தொசி கின்ற பசுங்கொடி யெனவினி தாடுக செங்கீனா, யவனி,
தழைந்திட மவுலி புணைந்தவ ளாடுக செங்கீனா. (௭)

பரிமள முறிய வுச்சியின் முச்சி பதிர்தா டச்சுடர்பொற், பட்ட
முடன்சிறு சுட்டியும் வெயிலொடு பனிவெண் ணிலவாடத், — திருது
தன் மீசெழு குறுவெயர் வாடத் தெய்வ மணங்கமழுந், திருமே னியி
ன்முழு மரகத வொளியெண் டிக்கும் விரிந்தாடக், — கருவினை நாறு
குதம்பை ததும்பிய காது தழைந்தாடக், கதிர்வெண் முறுவ லரும்ப
மலர்ந்திடு கமலத் திருமுகநின், — னருள்விழி யொடும்வளர் கருணை
பொழிந்திட வாடுக செங்கீனா, யவனி தழைந்திட மவுலி புணைந்தவ
ளாடுக செங்கீனா. (௮)

வேறு.

குருமணி வெயில்விட மரத்த நிழல்விரி குன்றே நீன்றுதுங், குழ
லிசை பழகிய மழைமுசி லெழுவெழு கொம்பே வெம்பாசு, — மரு
விய பிணிகெட மலைதரு மருமை மருந்தே சந்தானம், வளர்புவ னமு
முணர் வருமரு மறையின் வரம்பே செம்போதிந், — கருணையின் மு
முகிய கயறிநி பசிய கரும்பே வெண்சோதித், கலைமதி மரபிலொ ரினம
தி யெனவளர் கன்றே யென்றோதுந், — திருமகள் கலைமக டலைமகன்

மலைமகள் செங்கோ செங்கோ, தெளிதமிழ் மதுனாயில் வளருமொ
ரினமயில் செங்கோ செங்கோ, (௬)

சீங்கு ஈடந்த தடங்கை நெடும்புய றங்காய் பங்காயோர், தமனிய
மலைபடர் கொடியென வடிவு தழைந்தா யெந்தாயென், — றங்க னெ
டும்புய னங்க டொழுந்தொறு மஞ்சே லென்றோது, மபயமும் வரதமு
முபயமு முடையவ னங்கே வெங்கோபக், — கங்குன் மதங்கய மங்
கு லடங்கவி டங்கா மன்சேமக், கயல்குடி புகுமொரு துதிலினை யெ
னின் கண்போ லுஞ்சாயற், — செங்கய றங்குபொ லன்கொடி மின்
கொடி. செங்கோ செங்கோ, தெளிதமிழ் மதுனாயில் வளருமொ ரி
னமயில் செங்கோ செங்கோ. (௧௦)

செங்கோப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

தென்னன் தமிழி னுடன்பிறந்த சிறுகா லரும்பத் தியரும்புந், தே
மா நிழற்கண் டஞ்சுமினஞ் செங்கட் கயவாய்ப் புனிற்றெருமை, — யி
ன்னம் பசும்புந் கறிக்கல்லா விளங்கன் றுள்ளி மடித்தலநின், நிழிபா
லருவி யுவட்டெறிய வெறியுந் திரைத்தீம் புனற்பொய்கைப், — பொ
ன்னங் கமலப் பசுந்தோட்டிப் பொற்றா தாழிக் கற்றைநிலாப், பொழி
யுந் தாங்கம் பொறையுயிர்த்த பொன்போற் றொடுதோ லடிப்பொல
ன்குட், — டன்னம் பொலியுந் தமிழ்மதுனாக் கரசே தாலோ தாலே
லோ, வருன்குற் கொண்டவங்கயற்கண் ணமுதே தாலோ தாலேலோ.

லீக்குஞ் சிறுபைத் துதிற்ஞகை விரியுந் கலாப மருங்கலைப்ப,
வினையாட் டயரு மணற்சிறிற் வீட்டுக் குடிபுக் கோட்டியிருள், — சீக்

(௧௦) மதங்கயம் - மெலித்தல்விகாரம்.

தாலப்பருவம் - தாலாட்டும்பருவம். தாலாட்டி - ஓர்வகையாக
காவைசத்துப்பாடும் பாட்டு. (௨) தோகை - கொய்சகம்.

குஞ் சுடர்நூங் கழன்மணியின் செந்தீ மடுத்த குட்டடுப்பிற், செழுந்தா
ட்பவளத் துவரடுக்கித் தெளிக்கு நறுந்தண் டேறலலை, — வாக்குங்
குடக்கூன் குழிசியிலம் மதுவார்த் தரித்த நித்திலத்தின், வல்சி புகட்டி-
வடித்தெடுத்து வயன்மா மகளிர் குழாஞ்சிறுசோ, — ழுக்கும் பெருந்
தண் பணைமதுரைக் கரசே தாலோ தாலேலோ, வருள்குற் கொண்ட
வங்கயற்கண் ணமுதே தாலோ தாலேலோ. (௨)

ஐதும் படலை முகிற்படல முவரீதீத் துவரி மேய்ந்துகரு, ஐதங்
கமஞ்சூல் வயிறுடைய வுகைத்துக் கடவுட் கற்பகப்பூங், — காடுந் தா
ங்கக் கங்கைநெடுங் கழியு நீங்கி யமுதிறைக்குங், கலைவெண் மதியின்
முயறடலிக் கதிர்மின் கற்றை திரைத்துதறி, — மூடுங் ககன வெளிந்
கூட முகடு திறந்து புறங்கோத்த, முநீந் ருழக்கிச் சினவாளை மூரிச் சு
றவி னோடுமவினை, — யாடும் பழனத் தமிழ்மதுரைக் கரசே தாலோ
தாலேலோ, வருள்குற் கொண்ட வங்கயற்கண் ணமுதே தாலோ தா
லேலோ. (௩)

ஐதங் கரடக் கடத்துமுகந் தூற்று மதமா மடவியர்நின், றுதறுங்
குழற்பூந் துகளடங்க வோட விடுத்த குங்குமச்செஞ், — சேறு வழுக்
கி யோட்ட றுக்குந் திருமா மறுகி லரசர்பெருந், திண்டே ரொதுங்கக்
கொடிஞ்சிறெடுஞ் சிறுதே ருருட்டிஞ் செங்கண்மழ, — வேறு பொரு
வே லினைஞர்கட மிவுளி கடைவாய் குதட்டவழிந், திழியும் விலாழி ரு
மிழியெறிந் திரைத்துத் திரைத்து நுரைத்தொருபே, — ராறு மடுக்குந்
தமிழ்மதுரைக் கரசே தாலோ தாலேலோ, வருள்குற் கொண்ட வங்
கயற்கண் ணமுதே தாலோ தாலேலோ. (௪)

வார்க்குன் நிரண்டு சுமந்தோசியு மலர்க்கொம் பணையார் குழற்று
ஞ்சு, மழலைச்சரும்பர் புருந்துழக்க மலர்த்தா துருத்து வானதியைத், —
தூர்க்கும் பொதும்பின் முயற்கலைமேற் றுள்ளி யுகளு முசுக்கலையின்,
றுழனிந் கொதுங்கிக் கழனியினெற் குட்டுப் படப்பை மேய்ந்துகதி
ர்ப், — போர்க்குன் நேறுங் கருமுகிலை வெள்வாய் மள்ளர் பிணையலி

(௫) முயற்கலை - சந்திரன்.

மும், பொருகோட் டெருமைப் போத்தினெனும் பூட்டி யடிச்ச விடிக்
குரல்விட, — டார்க்கும் பழனத் தமிழ்மதுணாக் கரசே தாலோ தா
லேலோ, வருங்குற் கொண்ட வங்கயற்கண் ணமுதே தாலோ தா
லேலோ. (இ)

வேறு.

காரிற் பொழிமழை நீரிற் சுழியெறி சுழியிற் சிறகுழியிற், கணா
யிற் கணாபொரு தினாயிற் றலையிரி கண்டலின் வண்டலினெற், —
போரிற் களகிறை சேரிற் குளகிறை புனலிற் பொருகயலிற், பொழி
லிற் சுருள்புரி குழலிற் கணிகையர் குழையிற் பொருகயல்போய்த்,
தேரிற் குமரர்கண் மார்பிற் பொலிதரு திருவிற் பொருவில்வரிச், —
கிலையிற் திரள்புய மலையிற் புலவி திருத்திட ஐழ்த்தமுடித், — தாரிற்
பொருதிடு மதுணாத் துணாமகள் தாலோ தாலேலோ, சங்கம் வளர்ந்
திட நீன்ற பொலன்கொடி தாலோ தாலேலோ. (சு)

சேனைத் தலைவர்க டிசையிற் றலைவர்கள் செருவிற் றலைவர்களாற்,
கிலையிற் றடமுடி தேரிற் கொடியொடு சிந்தச் சிந்தியிடுஞ், — சேனை
க் கணைமழை சொரியப் பெருகிய குருதிக் கடலிடையே, தொந்த
மிம்பல் கவந்த நிவந்தொரு சுழியிற் பவுரிகொள, — வாளைத் திர
னொடு குதினாத் திரையு மப்பெயர் மிணைமுகச், தம்மனை யாடு கடற்றி
னா போல வுடற்றினா மோதவெழுந், — தானைக் கடலொடு பொலியு
ந் திருமகன் தாலோ தாலேலோ, சங்கம் வளர்ந்திட நீன்ற பொலன்
கொடி தாலோ தாலேலோ. (ஏ)

அமுரர்க் கடிபதி வெளிநக் களிநெறிந் பிளிநக் குளிநியிடா, வ
ண்ட மிசைப்பொலி கொண்ட லுகைத்திடு மமரிற் றமரினெடுங், —
கமரிற் கவிழ்தரு திசையிற் றலைவர்கள் மலையிற் சிறகரியுங், கடவுட்
படையொடு பிறகிட டுடைவது கண்டு முகங்குளிராப், — பமரத் த
ருமலர் மிலையப் படுமுடி தொலையக் கொடுமுடிதாழ், பைம்பொற் றட

(சு) ஐழ்த்தல் - மலர்தல். (அ) தாழ்த்தல் - தங்கல்,

வரை திரியக் கடல்வயிற் றெரியப் படைதிரியாச்,—சமரிற் பொருதரு
மகனைத் தருமயில் தாலோ தாலேலோ, சங்கம் வளர்ந்திட நின்ற பொ
லன்கொடி தாலோ தாலேலோ. (அ)

முதுசொற் புலவர் தெளித்த பசுந்தமிழ் நூல்பாழ் போகாமே, மு
ளரிக் கடவுள் படைத்த வசந்தனா கீழ்மே லாகாமே, — யதிரப் பொ
ருது கவிப்பகை ஞன்றமிழ் நீர்நா டாளாமே, யதிலத் துயிர்க ளயர்த்து
மறங்கடை நீணீர் தோயாமே, — சிதைவுற் றரசிய னற்றருமங்குடி-
போய்மாய் வாகாமே, செழியர்க் கபயரு மொப்பென நின்றன ராதா
ரோதாமே, — மதுணப் பதிதழை யத்தழை யுங்கொடி தாலோ தா
லேலோ, மலயத் துவசன் வளர்த்த பசுங்கிளி தாலோ தாலேலோ. (க)

நகரக் கரிய குழற்சிறு பெண்பிணை நயோ தூயோன்வாழ், சயிலத்
தெயிலை வளைப்பவ னென்றெதிர் சீரூ வீரோதா, — நிரசிட் டமர்செ
ய் கணத்தவர் நந்திபி ரானோ டேயோடா, நிலைகெட் டிலைய வுடற்றவு
டைந்ததொ ரானே றாகாமே, — சிகரப் பொதிய மிசைத்தவ முஞ்சிறு
தேர்மே லேபோயோர், சிவனைப் பொருத சமர்த்த னுகந்தருள் சேல்
போன் மாயாமே, — மகரத் துவச முயர்த்த பொலன்கொடி தாலோ
தாலேலோ, மலயத் துவசன் வளர்த்த பசுங்கிளி தாலோ தாலேலோ.

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

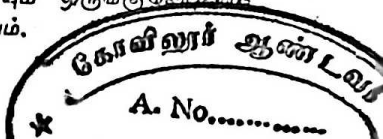
ச ப் பா ணி ப் ப ரு வ ம்.

112.33

R65:31

நாளவட் டத்தளிம னளிசத் தொடுத்துத்தி நாகனையும் லிட்டொ
டெட்டு, நாட்டத்த னும்பரம வீட்டத்த னுந்துஞ்சு கள்ளிருளி னுப்ப
ணண்ட, — கோளவட் டம்பழைய நேமிவட் டத்தினொடு குப்புற்று
வெற்பெட்டு மேழ், குட்டத்தி னிற்கவழி முதண்ட வேதண்ட கோத

சப்பாணிப்பருவம் - இருகரங்களையும் ஒருங்குணைத்துக்
கொட்டும்பருவம்.

ண்ட மோடு சக்ர, — வானவட் டஞ்சுழல மட்டித்து ஈட்டமிடு மதுமத்
தர் சுத்த நித்த, வட்டத்தி னுக்கிசைய வொற்றிக்க னத்ததன வட்டத்
தை யொத்திட்ட தோர், — தானவட் டங்கொட்டு கைப்பாணி யொ
ப்பவொரு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தயிழொடு பிறந்துபழ மது
னாயில் வளர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

பொய்வந்த துண்ணிடை துடங்கக் கொடிஞ்சிப் பொலந்தேரொ
டம ரகத்துப், பொன்மேரு வில்லியை யெதிர்ப்பட்ட ஞான்றம்மை
பொம்மன்முலை முன்றி லொன்று, — கைவந்த கொழுநரொடு முன்ன
ப் புணர்ச்சிக் கருந்தா னகத் தொடுங்கக், கவிழ்தலை வணக்கொடு முலை
க்கண்வைத் திடுமொரு கடைக்கனோக் கமுத மூற்ற, — மெய்வந்த
நாணிஞொடு ததல்வந் தெழுங்குறு வெயர்ப்பினொ யெர்ப்பு வீங்கும்,
விம்மிதமு மாய்நின்ற வுயரோவ மெனவுன்று விற்கடை விரற்கடை
தழித்த, — தைவந்த நாணிஞொடு தவழ்தந்த செங்கைகொடு சப்பா
ணி கொட்டி யருளே, தயிழொடு பிறந்துபழ மதுனாயில் வளர்ந்தகொ
டி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

பூமரு வெடிப்பமுனை விண்டதன் டலைன்ற புனைநறுந் தளிர்
கள் கொய்தும், பொய்தற் பினுக்கனொடு வண்டற் கலம்பெய்து புழு
திவினை யாட் டயர்ந்துங், — காமரு மயிற்குஞ்சு மடவனப் பார்ப்பி
ஞொடு புறவுபிற வும்வ ளர்த்தங், காந்தள்செங் கமலத்த கழுநீர் மணந்
தெனக் கண்டொத்தி வினை யாடியுந், — தேமரு பசுங்கிள்ளை வைத்து
முத் தாடியுந் திரள்பொற் கழங் காடியுந், செயற்கையா னன்றியு மிய
ற்கைச் சிவப்பூறு சேய்தழ் விரிந்த தெய்வத், — தாமரை பழுத்தகைத்
தனிரொளி துளும்பவொரு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தயிழொடு
பிறந்துபழ மதுனாயில் வளர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (.)

விண்ணளிக் குஞ்சுடர் விமானமும் பரநாத வெளியிற் றுவாத சா
ந்த, வீடுங் கடம்புபொதி காடுந் தடம்பண்ண விரிந்ததமிழ் நாடு நெற்றி
க், — கண்ணளிக் குஞ்சுந் தரக்கடவுள் பொலியுமறு காற்பீட மும்
மெய் பிரான், காமர்ப்பரி யங்கக் கவின்றங்கு பள்ளியங் கட்டிலுந் தொ

ட்டி லாகப், — பண்ணளிக் குங்குதலை யமுதொழுகு குமுதப் பசுந்
தேற லாற லாடும், பைங்குழவி பெருவிரல் சுவைத்துநீ பருகிடப்
பைந்தேற லாறு வண்கைத், — தண்ணளிக் கமலஞ் சிவப்பூற வம்மை
யொரு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தமிழொடு பிறந்துபழ மதுளையி
ல் வளர்ந்தகொடி சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

சேலாட்டு வாட்கட் கருங்கடற் கடைமடை திறந்தமுத மூற்று
கருணை, தெண்டினா கொழித்தெறிய வெண்டினா நெருப்பூட்டு தெய்
வக் குழந்தை யைச்செங், — கோலாட்டு நின்சிறு கணைக்காற் கிடத்
திக் குளிப்பாட்டி யுச்சி முச்சிக், குஞ்சிக்கு தெய்போற்றி வெண்காப்
பு மிட்டிவளர் கொங்கையிற் சங்கு வாக்கும், — பாலாட்டி வாயிதழ்
நெரித்தாட்டி யுடலிற் பசுஞ்சுண்ணமுந் திமிர்ந்து, பைம்பொற் குற
ங்கினிற் கண்வளர்த் திச்சிறிய பருமணித் தொட்டி லேற்றித், — தா
லாட்டி யாட்டுகைத் தாமரை முகிழ்த்தம்மை சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தமிழொடு பிறந்துபழ மதுளையில் வளர்ந்தகொடி சப்பாணி
கொட்டி யருளே, (ரு)

வேறு.

வானத் துருமொடு தெத்திரள் சிந்த மலைந்த பறந்தலையின், மண்
ணவர் பண்ணவர் வாளின் மறிந்தவர் மற்றவர் பொற்றொடியார், —
பானற் கணையு முலைக்குவ மும்பொரு படையிற் படவிமையோர்,
பைங்குடர் மூலையொர் மும்புதி துண்டு பசுந்தடி சுவைகாணா, — சே
னப் பந்தரி னலகைத் திரள்பல குரவை பிணைத்தாடத், திசையிற் ற
லைவர்கள் பெருநா னெய்தச் சிறுநூ னொவிசெய்யாக், — கூனற் சிலையி
னெடுங்கணை தொட்டவன் கொட்டுக சப்பாணி, குடைநிழ் விற்புவி
மகளை வளர்த்தவன் கொட்டுக சப்பாணி. (சு)

சீமரிற் பிறகிடு முதியரு மபயரு மெதிரிட்டமராடத், தண்ட
தரன்செல் கரும்பக டிந்திரன் வெண்பக டோடுடையாத், — திமிரக்
கடல்புக வருணன் விடுஞ்சுற வருணன் விடுங்கடவுட், டேரி னுக்கண்
டெழ வார்வில் வழங்கு கொடுங்கோல் செங்கோலா, — விமயத் தொ

மெவளர் குலவெற் பெட்டையு மெல்லிக் கல்வினரிடு, யென்மடசை
யுத்தனி கொண்டு புரந்து வடாது கடற்றறைதென்,—குமரித் துறை
யென வாடு மடப்பிடி கொட்டிக் சப்பாணி, குடைநிழ லிற்புவி மகனை
வளர்த்தவன் கொட்டிக் சப்பாணி. (௭)

சென்றிடு வானிகள் கடனிகள் காளிகள் ஞானியி லாளியெனச்,
செருமலை செம்மலை முதலியர் சித்தச் சித்திடி நந்திபிரா, — னின்றில
ஞோடறு முன்னுழ கும்மவன் பின்னழ குங்காண, நிலவுவி ரித்திடு குறு
நகை கொண்டு தெடுங்குயி லெகிரியின், — முன்றிலி னூடன் மறந்தம
ராடியொர் ஞரிச் சிலைகுணியா, முரிபுரு வச்சிலை கடைகுணி யச்சில
முனரிக் கணைதொட்டுக், — குன்றவி லாளியை வென்ற தடாதகை
கொட்டிக் சப்பாணி, குடைநிழ லிற்புவி மகனை வளர்த்தவன் கொட்
டிக் சப்பாணி. (௮)

வேறு.

ஓழுதிய கருணை யுவட்டெழு வைத்த வருட்பார் வைக், குளநெகி
ழடியர் பவக்கடல் வற்ற வலைத்தோடிக், — குழையொடு பொருது
கொலைக்கணை யைப்பிணை யைச்சிறிக், குமிழொடு பழகி மதர்த்த
கயற்கண் மடப்பாவாய், — தழைகெழு பொழிலின் முசுக்கலை மைப்
புய லிற்பாயுத், தவழிள மதிகலை கெக்குகு புத்தமு சத்தோடே,—
மழைபொழி யிமய மயிற்பெடை கொட்டிக் சப்பாணி, மதுனாயில்
வளரு மடப்பிடி கொட்டிக் சப்பாணி. (௯)

செழுமறை தெளிய வடித்த சமிழ்ப்பதி கத்தோடே, திருவரு
ளமுது குழைத்த வித்தமு லைப்பாலோற்,—கழுமல மதலை வயிறறை
கிரப்பி மயிற்சேயைக், கனிஞ்ஞெம் வளர வளர்த்த வருட்செவி லித்
தாயே,—குழலிசை பழகி முழுப்பிர சத்திர சத்தோடே, குங்கொளு
நறிய கனிச்சுவை கெக்க பெருக்கேபோன், — மழலையி னமுதுகு

(௮) ஞானியிலாளி - வைரவக்கடவுள். முனரி - அக்கினி.

சொற்கிளி கொட்டுக சப்பாணி, மதுரையில் வளரு மடப்பிடி கொட்டுக சப்பாணி. (க0)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

காலத் தொகைப் பனைகடந்த கருவு லத்துப் பழம்பாடற், கலைமாச் செல்வர் தேடிவைத்த கடவுண் மணியே யுயிரால, — வாலத் துணர்வென் னின்பாய்ச்சி வளர்ப்பார்க் கொளியூத் தருன்பழுத்த, மலர்க்கற்பகமே யெழுதாச்சொன் மழலை ததும்பு பசங்குதலைச், — சோலைக் கிளியே யுயிர்த்துணையாந் தோன்றாத் துணைக்கோர் துணையாதித், துவாதசாந்தப் பெருவெளியிற் றுரியங் கடந்த பரநாத, — மூலத் தலத்து முனைத்தமுழு முதலே முத்தந் தருகவே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே. (க)

உருகி யுருகி நெக்குநெக்கு ளுடைந்து கசிந்திட் டசம்பூறு, முழுவ லன்பிற் பழுவடியா ருன்னத் தடத்தி லுற்றெடுத்திப், — பெருகு பரமா னந்தவெள்ளப் பெருக்கே சிறியேம் பெற்றபெரும், பேரே யூறு நறைக்கூந்தற் பிடியே கொடிதுண் ணுசுப்பொசிய, — வருகுவ் குமக்குன் றிரண்டேந்து மலர்ப்பூவ் கொம்பே திங்குழலின், மதரங் கனிந்த பசங்குதலை மழலை யரும்பச் சேதாம்பன், — முருகு விரியுஞ் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே. (உ)

கொழுதி மதர்வண் ழெக்குழுற் கோதைக் குடைந்த கொண் டலுரின், குதலைக் கிளிமென் மொழிக்குடைந்த குறுங்கட் கரும்புந்

முத்தப்பருவம் - முத்தங்கொள்ளும்பருவம்.

(க) ஆலவாலம் - பாத்தி. துரியம் - சிந்தனை.

(உ) வருதல் - வளர்தல்.

கடன்பிறைக்கோ, — ஸ்ரீமத பொலன்சீ நடிக்குடைந்த செந்தா மணாயும் பசங்கழுத்துக், குடைந்த கமஞ்சூற் சங்குமொழு கொளிய கழுது மழகுதொய்யி, — லெழுது தடந்தோட் குடைந்ததடம் பணையும் பணமென் முலைக்குடைந்த, விணைமா மருப்புந் தருமுத்துன் நிருமுத் தொவ்வா விகபாங்கண், — முழுதுந் தருவாய் நின்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௯)

முத்த மதமாக் கவுட்டொருநான் மருப்புப் பொருப்பு மிசைப் பொலிந்த, வானத் தரசு கோயில்வளர் சிந்தா மணியும் வடபுலத்தார், — நத்தம் வளர வளகையர்கோ எனகில் வளரும் வான்மணியு, நளிணப் பொருட்டில் வீற்றிருக்கு நங்கை மனைக்கோர் விளக்கமெனப், — பைத்த சுடிகைப் படப்பாயற் பதம நாபன் மார்பில்வளர், பரிதி மணியு மெமக்கம்மை பணிபல் வாழி வேயின்ற, — முத்த முகந்த நின்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௧௦)

கோடுங் குவடம் பொருதாங்கக் குமரித் துறையிற் படுமுத்துங், கொற்கைத் துறையிற் றுறைவாணர் குளிக்குஞ் சலாபக் குவான் முத்து, — மாடும் பெருந்தண் டறைப்பொருளை யாற்றிற் படுதென்னிலாமுத்து, மந்தண் பொதியத் தடஞ்சார வருவி சொரியுங் குளிர் முத்தம், — வாடுங் கொடிதுண் ணுசுப்பொசிய மடவ மகளி ருடனும், வண்டற் றறைக்கு வைத்துநெய்த்து மணந்தாழ் நறுமென் புனைப்படல, — மூடுங் குழலாய் நின்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, முக்கட் சுடர்க்கு விருந்திடுமும் முலையாய் முத்தந் தருகவே. (௧௧)

வேறு.

பைபவைத்த துத்திப் பருஉச்சுடிகை முன்றிற் பசங்கொடியுடுக்கை கிழியப், பாயிருட் படலங் கிழித்தெழு சுடர்ப்பரிதி பரிதிக்க

(௯) நத்தம் என்றது இயக்கர் நகரங்களை. வான்மணி-தேவமணி.

வேயின்றமுத்தம் - சிவபெருமான்.

(௧௦) கொற்கை - தாமிரபர்ணி நதிநீரத்திலுள்ள ஓர்நகரம்.

கொடிஞ்சி மான்றேர், — மொய்வைத்த கொய்யுனை வயப்புரவி வா
ய்ச்செல்ல. முட்கோல் பிடித்து நெடுவான், முற்றத்தை யிருன்பட
விழுங்குந் துகிற்கொடி மூளைக்கணை வடிம்பு நக்கா, — மைவைத்த
செஞ்சிலையு மம்புலியு மோடநெடு வான்மீன் மணந்து கந்த, வடவ
ரை முகந்தரின் வயக்கொடி யெனப்பொலியு மஞ்சிவர் வளாக
நொச்சித், — தெய்வத் தமிழ்க்கூட றழையத் தழைத்தவ டிருப்பவள
முத்த மருளே, சேல்வைத்த வொண்கொடியை வலம்வைத்த பெ
ண்கொடி திருப்பவள முத்த மருளே. (௬)

பின்னற் றிராக்கடன் மதுக்குட மறத்தேக்கு பெய்முகிற் கா
ருடலம் வெண், பிறைமதிக் கூன்குயக் கைக்கடைஞ ரொடுபுடை
பெயர்ந்திடை நுடங்க வொல்கு, — மின்னற் றடித்துக் கரும்பொற்
றொடிக்கடைசி மெல்லியர் வேரீஇப் பெயரவான், மீன்கணம்
வெருக்கொள்ள வெடிவரால் குதிகொள்ளும் விப்புலம் விளைபுல
மெனக், — கண்ணற் பெருங்காடு கற்பகக் காட்டிவளர் கடவுண்மா
கவளங் கொளக், காமதே னுவுநின்று கடைவாய் குதட்டக் கதிர்க்
குலை முதிர்ந்து விளையுந், — செந்நெற் படப்பைமது னைப்பதி புரப்
பவ டிருப்பவள முத்த மருளே, சேல்வைத்த வொண்கொடியை வல
ம்வைத்த பெண்கொடி திருப்பவள முத்த மருளே. (௭)

சங்கோ விடுங்கடற் றுனைக்கு வெந்நிடு தராபதிகண் முன்றி னூர்
த்த, தமனியக் குப்பையுந் திசைமுதல்வர் தடமுடித் தாமமுந் தலைம
யங்கக், — கொங்கோ விடுங்கைக் கொடுங்கோ லொடுந்திரி ஞறும்
பன் கொடிச்சு றவுநின், கொற்றப் பதாகைக் குழாத்திடுனெடு மிரச
தக் குன்றினுஞ் சென்று லாவப், — பொங்கோல வேலைப் புறத்திடுனெ
டகத்தினியிர் போராழி பரிதி யிரதப், பொங்காழி மற்றப் பொருப்
பாழி யிற்றிரி புலம்பப் புலம்பு செய்யச், — செங்கோ றிருத்திய முடி

(அ) கொங்கோலிடுங்கோல் - மணங்கமழும் புட்பபாணம்.

போராழி - ஆக்கினசக்கரம். திரிபுலம்ப - திரிபு+உலம்ப.

ச்செழியர் கோமக டிருப்பவன முத்த மருளே, சேல்வைத்த வொண் கொடியை வலம்வைத்த பெண்கொடி திருப்பவன முத்த மருளே. அ வேறு.

பருவரை முதுபல வடியினி நெடுநில நெக்க குடக்கனியிற், படு நறை பதிறை கடமுடை பவே சிறப்ப வுவுட்டேழவும், — விரித லை முதலொடு வினாபுல முலைய வழக்கிய முட்சுறவின், விசையினின் வழிநறை மிடஞெடி. கழுமின் விழுக்குலை செக்குகவுன், — கனையெறி புணரியினிருமடி பெருகு தடத்து மடுத்தகடக், கனிஞெடு பினிநிட விகலிய முடுவி னிரட்டி. யிரட்டியமும், — முரசதிர் கடிநகர் மது னாயில் வளர்கொ முத்த மளித்தருளே, முழுதுல குடையதொர் கவுரி யர் குலமணி முத்த மளித்தருளே. (சு)

புழையினுள் கிழிதர வெழுதரு புரிதி வளைத்த கடற்புவியிற், பொ துவற வடிமைசெய் திவழி யடியர்பொ ருட்டலர் வட்டணையிற், — ததைமலர் பொதுளிய கனியனி குமிறகு முற்றிரு வைத்தவளச், சத தள முளரியின் வனிறையை யுதவு கடைக்கண் மடப்படியே, — பது மமொ டொழுதொளி வொயுதி வளின முகத்து மிடற்றுமுறப், பனி மதி யொடுசுவை யமுதமு ததலொடு சொற்குத லைக்கணிநீஇ, — முது தமி முதலியில் வருமொரு திருமகன் முத்த மளித்தருளே, முழுதுல குடையதொர் கவுரியர் குலமணி முத்த மளித்தருளே. (கா)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வருகைப்பருவம்.

அஞ்சிலம் போலிட வரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுசெஞ் சேறடி பெயர்த், தடியிடு தொறுநின் னலத்தகச் சுவடுபட் டம்புவி யரம்பை யர்கட, — மஞ்சதுஞ் சுககத் தினம்பிறையு மெந்தைமுடி வளரிளம்

வருகைப்பருவம் - வருகையைவிரும்பியபருவம்.

பிறைய நூற, மணிநூ புரத்தலிழு மென்குரற் கோவசையு மடநடைக்
கோதொ டர்ந்துன், — செஞ்சிலம் படிபற்று தெய்வக் குழாத்தினொ
டு சிறையோதி மம்பின் செலச், சிற்றிடைக் கொல்கிமணி மேகலையிர
ங்கத் திருக்கோயி லெனவெ னெஞ்சக், — கஞ்சமுஞ் செஞ்சொற்
றயிழ்க்கூட லுங்கொண்ட காமர்பூங் கொடி வருகவே, கற்பகா டலி
யிற் கடம்பா டலிப்பொலி கயற்கணு யகி வருகவே. (க)

சூன்டிபடு போகழி வயிறுனைத் தின்றபைங் கோதையும் மதூ
மொழுஞங், கொழிதமிழ்த் பனுவற் றுறைப்படியு மடநடைக் கூந்த
லம் பிடியு மறுகால், — வன்டிபடு முண்டக மனைக்குடி புகச்சிவ மண
ங்கமழ விண்ட தொண்டர், மானதத் தடமலர்ப் பொற்கோயில் குடி
கொண்ட மாணிக்க வல்லி வில்வே, — டுன்டிபடு மதிநுதற் றோதை
யொடு மனவில்பல தொல்நுரு வெடுத்த தமர்செயுந், தொடுசிலை யெனக்
ககன முகடுமுட் டிப்பூந் துணர்த்தலை வணங்கி நிற்குங், — கன்டிபடு
கன்னல்பைங் காடுபடு கூடற் கலாபமா மயில் வருகவே, கற்பகா
டலியிற் கடம்பா டலிப்பொலி கயற்கண யகி வருகவே. (உ)

முயல்பாய் மதிக்குழனி தவழ்கு லடிப்பலவின் முட்பொதி குடக் கணியொடு, முடவுத் தடந்தாழை முப்புடைக் கணிசிந்த மோதிந் ரு ண்டி ரு ண்ட, — புயல்பாய் படப்பைத் தடம்பொழில்க ளன்றியேழ் பொழில்பு மொருங்க லைத்துப், புறமுடு மண்டச் சுவர்த்தல மிடித்தப் புறக்கடன் மிடுத்து முக்கிச், — செயல்பாய் கடற்றாணை செங்களங் கொளவம்மை திக்குவிச யங்கொண்ட நா, டெய்வக் கயற்கொழிக டிசைநிசை யெடுத்தெனத் திக்கெட்டு முட்ட வெடிபோய்ச், — கய ல்பாய் ஞாண்டனை பெரும்பனைத் தமிழ்மதுரை காவலன் மகள் வரு கவே, கற்பகாடலியிற் கடம்பா டலிப்பொலி கயற்கணையகி வருகவே.

(க) நாறல் - தோன்றல்.

(க) ஏழ்பொழில் - மேலேழுலோகம்.

வடம்பட்ட நின்றனைக் கொங்கைக் குடங்கொட்டு மதூரவமு
துண்டு கடைவாய், வழியும்வென் னருவியென நிலவுபொழி கிம்புரி
மருப்பிற் பொருப்பி டித்துத், — தடம்பட்ட பொற்றாது சிந்துரங்
கும்பத் தலத்தணிவ தொப்ப வப்பிச், சலராசி யேழுந் தடக்கையின்
முகந்துபின் ஞான நீரா னிரப்பி, — முடம்பட்ட மதியங் குசப்படை
யெனக்ககன முகன்கை தடவி யுநிமின், முத்தம் பதித்திட்ட முகபடா
மெனவெழு முகிற்படா நெற்றி சுற்றங், — கடம்பட்ட சிறுகட் பெரு
ங்கொலைய மழவின்ங் களிநின்ற பிடி வருகவே, கற்பகா டவியிற் கட
ம்பா டவிப்பொலி கயற்கனா யகி வருகவே. (ச)

தேனொழுது கஞ்சப் பொலன்சீ தடிக்கூட்டு செம்பஞ்சி யின்கு
ழம்பாற், நென்னு திறைக்கும் பசங்குழவி வெண்டிங்கள் செக்கர்
மதியாக்கனா பொரும், — வானொழுது துங்கத் தாங்கப் பெருங்கங்
கை வாணிநதி யாச் சிவபிரான், மகுடகோ டரத் தடிச்சுவ டழுத்தி
யிடு மரகதத் கொம்பு கதிர்கான், — மீனொழுது மாயிரு விசும்பிற் செ
லங்கடவுள் வேழத்தின் மத்த கத்து, வீற்றிருக் குஞ்சேயிழைக்கும்
பசங்கமுது வெண்கவரி வீசும் வாசக், — கானொழுது தடமலர்க் கடி
பொழிற் கடல்வளர் கவுரியன் மகள் வருகவே, கற்பகா டவியிற் கட
ம்பா டவிப்பொலி கயற்கனா யகி வருகவே. (ரு)

வேறு.

வடக்குங் குமக்குன் நிரண்டேந்தம் வண்டன் மகளிர் சிறுமுற்
றில், வாரிக் குவித்த மணிக்குப்பை வாளு றடைப்ப வழிபிழைத்து,
கடக்குங் கதிர்வொற் பரிசிலா நகுவெண் பிறைகைத் தோணியதா,
நாண்மின் பரப்புச் சிறுமிதப்பா நாப்பன் மிதப்ப நாற்கோட்டுக், —
கடக்குஞ் சரத்தின் மதநதியுங் கங்கா நதியு மெதிர்கொள்ளக், ககன
வேளியுங் கற்பகப்புங் காடுங் கடந்து கடல்சுருங்க, — மடுக்குந் தி
ரைத்தன் னெறையகை வனநாட் டரசே வருகவே, மலயத்துவசன்
பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே. (சு)

சுண்ணம் திமிர்ந்து தேனருவி துனைந்தா டறுகாற் றம்பிபசுந், தோட்டுக் கதவந் திறப்பமலர்த் தோகை குடிபுக் கோகைசெயுந், — தண்ணங் கமலக் கோயில்பல சமைத்த மருதத் தச்சன்முழு, தாற்றுக் கமுரு நாற்றியிடுந் தடங்கா வணப்பந் தரில்வீக்கும், — விண்ணம் பொதிந்த மேகபடா மிசைத்தூக் கிபபன் மணிக்கொத்து, விரிந்தா லெனக்கா னியிர்த்துதலை விரியுங் குலைநெற் கற்றைபல, — வண்ணம் பொலியும் பண்ணைவயன் மதுரைக் கரசே வருகவே, மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே. (௭)

நிகரக் குழலி னறையுநறை தருநீம் புகையுந் திசைக்களிற்றின், றடக்கை நாசிப் புழைமடுப்பத் தளருஞ் சிறுதுண் மருங்குல்பெரு ஞ், — சிகரக் களபப் பொம்மன்முலைத் தெய்வ மகளிர் புடையிரட் டுஞ், செங்கைக் கவரி முகந்தெறியுஞ் சிறுகாற் கொசிந்து குடிவா ங்க, — முகரக் களிவண் டடைகிடக்கு முளரிக் கொடிக்குங் கலைக் கொடிக்கு, முருந்து முறுவல் விருந்திடுபுந் மூர னெடுவெண் ணில வெறிப்ப, — மகரக் கருங்கட் செங்கனிவாய் மடமான் கன்று வரு கவே, மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே. (௮)

தொடுக்குங் கடவுட் பழம்பாடற் றொடையின் பயனே நறைப முத்த, துறைத்தீந் தமிழி னெழுநுறதுஞ் சுவையே யகந்தைக் கிழங் கையகழ்ந், — தெடுக்குந் தொழும்ப ருளக்கோயிற் கேற்றம் விள க்கே வளர்சிமய, விமயப் பொருப்பில் வினையாடு மிளமென் பிடியே யெறிதரங்க, — முடுக்கும் புவனங் கடந்துநின்ற வொருவன் றிரு வுந் எத்திலழ், கொழுக வெழுதிப் பார்த்திருக்கு முயிரோ வியமே மதுகரம்வாய், — மடுக்குங் குழற்கா டேந்துமிள வஞ்சிக் கொடியே வருகவே, மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே. ௯

பெருந்தே னிறைக்கு நறைக்கூந்தற் பிடியே வருக முழுநா னப், பெருக்கே வருக பிறைமௌலிப் பெம்மான் முக்கட் சுடர்க்கிடு

(௮) முகரம் - ஒலி.

நஸ், — விருத்தே வருக மும்முதற்கும் வித்தே வருக வித்தின்றி,
வினாக்கும் பரமா னந்தத்தின் வினாவே வருக பழமறையின், — சூரு
ந்தே வருக வருள்பழுத்த கொம்பே வருக திருக்கடைக்கண், கொழி
த்த கருணைப் பெருவெள்ளங் குடைவார் பிறவிப் பெரும்பிணிக்
கோர், — மருத்தே வருக பசங்குதலை மழலைக் கிளியே வருகவே,
மலயத் துவசன் பெற்றபெரு வாழ்வே வருக வருகவே. (க0)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

ரூண்டுபடு குதலைப் பசுங்ளரி யிவட்கொரு கலாபேத மென்ன
ரிண்டைக், கலுமறைகண் முறையிடுவ கண்டோ வலாதொண் கலா
நிதி யெனத் தெரிந்தோ, — வண்டுபடு தெரிபற் றிருத்தாதை யார்ம
ரபின் வழிமுத லெனக் குறித்தோ, வளர்கடை முடிக்கெந்நை தண்
னறுங் கண்ணியா வைத்தது கடைப் பிடித்தோ, — ரூண்டுபடு பாற்
கடல் வருந்திருச் சேடியொடு கூடப் பிறந்த தோர்ந்தோ, கோமாட்டி
யிவணிண்டை வம்மெனக் கொம்மெனக் கூவிடப் பெற்றா யுனக், —
கூண்டுபடு சீரிதன் ருதலா லீவளுட னம்புலீ யாடவாவே, யாணிப்
பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாடவாவே. (க)

குலத்தோடு தெய்வக் குழாம்பிழிந் தூற்றிக் குடித்துச் சுவைத் து
யிழ்ந்த, கோதென்று மழல்விடங் கொப்பளிக் கிற்றவிரு கோளினுச்
சிட்ட மென்றங், — கலைத்தோடு மூடிக் களங்கம் பொதிந்திட்ட கய
ரோகி யென்றி மொருகான், கண்டதோண்டி பார்க்கவுங் கடவதன்
றெனலிக் கடற்புலி யெடுத்தி கழுவிட், — புலத்தோடு முயின் கண
த்தோடு மோடுநின் போல்வார்க்கு மாபா தகம், போக்குமித் தலம
லது புகலில்லை காண்மிசைப் பொங்குபுனல் கற்ப கக்கா, — டலைத்

அம்புலிப்பருவம் - சந்திரனை வினாபாட அழைக்கும் பருவம்,

தோடு வைகைத் துறைப்படி மடப்பிடியொ டம்புலீ யாட வாவே,
யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாட
வாவே. (2)

கீற்றுமதி யெனநிலவு தோற்றுபரு வத்திலொளி கிளர்நுதற் செ
வ்வி வவ்விக், கெண்டைத் தடங்கனா நொருவிட் டிறைஞ்சக் கிடந்
தது முடைந் தமுதம்விண், — தேற்றுது வெண்கலை யுரித்துமுழு
மதியென வுதித்தவமை யத்து மம்மை, பொன்முகத் தொழுதுகிரு
வழகைக் கவர்ந்துகொண் டோடினது நிற்க மற்றை, — மாற்றவ
னொடுங்கேள்வர் மௌலியி லுறைந்தது மறந்துனை யழைத்த பொ
ழுதே, மற்றிவள் பெருங்கருணை சொற்றிடக் கடவதோ மண்முழு
தும் விம்மு புயம்வைத், — தாற்றுமுடி யாசுதவு மரசினங் குமரியுட
னம்புலீ யாட வாவே, யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லி
யுட னம்புலீ யாட வாவே. (௩)

விண்டலம் பொலியப் பொலிந்திதி யேலுனது வெம்பணிப்
பகை விழுங்கி, விக்கிடக் கக்கிடத் தொக்கிடர்ப் படுதிவெயில் வீரி
யுஞ் சுடர்ப் பரிதியின், — மண்டலம் புக்கனை யிருத்தியெனி னொள்
னொளி மழுங்கிட வழங்கிடுதி பொன், வளர்ச்சடைக் காட்டெந்தை
வைத்திடப் பெறுதியேன் மாசுணஞ் சுற்ற வச்சங், — கொண்டிகண்
டுஞ்சா திருப்பது மருப்பொங்கு கோதையிவள் சிறழிக ணின், குட
ர்குழம் பிடவே குமைப்பதம் பெறுதியெங் கோமாட்டி பாலடை
ந்தா, — லண்டபதி ரண்டமு மகண்டமும் பெறுதியா லம்புலீ யாட
வாவே, யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ
யாட வாவே. (4)

எண்ணிப்பல புவனப் பெருந்தட்டை யுடுருவி யிவன்பெரும் புக
ழ்கெடு நிலா, வெங்கனா நிறைந்திடுவ தங்கதனிஷ் மெள்ளநீ மெள்ள

(௩) எருவிட்டிறைஞ்சுதல் - இளம்பெண்கள் நிலாச்சோறுசமைத்
து விளையாடுங்காற் செய்வது. இது, மதுரைக்கலம்பகம் (௮௫) வது
செய்யுளானுமுணர்க.

ளவு மொண்டு கொண்டு, — வெண்ணிலவு பொழிவது கிடைத்தனை மடுத்திவன் விழிக்கடை கொழித்த கருணை, வெள்ளன் தினைத்தாடு பெற்றியாற் றண்ணளி விளைப்பதும் பெற்றனை கொலா, — மண்ணி லொண் பைங்குழ வளர்ப்பது னிடத்தம்மை வைத்திடுஞ் சத்தி யேகான், மற்ருரு சுதந்தர நினக்கென விலைக்கலை மதிக்கடவு னீயு முணர்வா, — யண்ணலங் களியானை யரசர்கோ மகளுட னம்புலீ யாட வாவே, யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே. (டு)

முன்பும்ப ரரசுசெய் பெரும்பாவ மூங்கோப மூரிமாத்தொடர் சாபமு, மும்மைத் தமிழ்ச்செழியன் வெப்பொடு கொடுங்குனு மோமித்த வித்த லத்தின், — றன்பெருந் தன்மையை யுணர்ந்திலை கொல் சிவராச தானியாய்ச் சீவன் முத்தித், தலமுமாய்த் துவாதசாந் தத்தலமு மானதித் தலமித் தலத் தடைதியேன், — மன்பெருங் குர வற் பிழைத்தபா வமுமற்றை மாமடிக ளிடு சாபமும், வளரினம் பரு வத்து நடைநிலையு முதிர்குனு மாற்றிடப் பெறுதி கண்டா, — யன் பொன் புருகக் கசிந்திடு பசுந்தேனெ டம்புலீ யாட வாவே, யாணிப் பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே. (சு)

கும்பஞ் சுமந்தமத வெள்ளநீர் கொட்டுங் கொடுங்களி றிடம் போர்வையான், குடிலகோ டரத் திருந்துகொண் டந்நலார் கொய்த லிர்க் கை வருடவுஞ், — செம்பஞ் சுறுத்தவும் பதைபதைத் தாரமுற் சிகையெனக் கொப்ப ளிக்குஞ், சேறடிகள் கன்றிச் சிவந்திடச் செய்வ துந் திருவுளத் தடையாது பொற், — றம்பஞ் சுமந்தீன்ற மானுட லிலங்கின் றணிப்புதல்வ னுக்கு வட்டூச், தண்குடை நிழற்றுநினை வம் மென வழைத்தன டழைத்திடு கழைக் கரும்பொன், — றம்பஞ் சுட ன்கொண்ட மகரக் கொடிக் கொடியொ டம்புலீ யாட வாவே, யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே. (ஏ)

(சு) மாமடிகள் - மாமஞர்.

துளிதூங்கு தென்னமுத வெள்ளருவி பொழியுநின் றென்மரபு
தழைய வந்து, தோன்றிடுங் கெளரியர் குலக்கொழுந் தைக்கண்டு
துணைவியியு மனமு நின்ற, — களிதூங்க வளவளாய் வாழாம லுண்
ணமுது கலையொடு மிழந்து வெறுமட், கலத்திடு புதுக்கூ ழினுக்கிரவு
பூண்டொரு களங்கம்வைத் தாயிது வலா, — லொளிதூங்கு தெளி
விசும் பினினின்னொ டொத்தவ னொருத்தன் கரத்தின் வாரி, யுன்
டொதுக் கியமிச்சி னன்னிருளி லன்னியுண் டோடுகின் றுயென் செ
ய்தா, — யளிதூங்கு ஞிமிறெழுந் தார்க்குங் குழற்றிருவொ டம்புலீ
யாட வாவே, யாணிப்பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்
புலீ யாட வாவே.

(௨௮)

மழைக்கொந் தளக்கோதை வம்மினென் றளவினீ வந்திலை யெ
னக் கடுகலும், வாண்முகச் செவ்விக் குடைந்தொதுங் கினவனெதிர்
வரவொல்கி யோ பணிகள்கோ, — ளிழைக்குங்கொல் பின்னொடர்ந்
தெனவஞ்சி யோதாழ்த் திருந்தனன் போலு மெனயா, மித்துணையு
மொருவாறு தப்புவித் தோம்வெகுளி னினியொரு பிழைப்பில்லை
காண், — டழைக்குந் துகிற்கொடி முகிற்கொடி தினைத்துமேற்
றலம்வளர் நகிற் கொடிகளைத், தாழ்குழலு நீவிதுதல் வெயர்வுந் து
டைத் தம்மை சமயுமிது வென் றலுவலிட், — டழைக்குந் தடம்பு
ரிசை மதுளைத் துளைப்பெணுட னம்புலீ யாட வாவே, யாணிப்
பொன் வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லியுட னம்புலீ யாட வாவே.

(௨௯)

ஏடகத் தெழுதாத வேதச் சிரத்தர சிருக்குமிகள் சேற டிகணின்,
னிதயத் தடத்தும் பொலிந்தவா திருவுளத் தெண்ணி யன்றே கபட
மா, — நாடகத் தைந்தொழி னடிக்கும் பிரான்றெய்வ நதியொடு
முடித்தல் பெற்றாய், நங்கையிவ டிருவுள மகிழ்ச்சிபெறி லிதுபோ
லொர் நற்றவப் பேறில்லை காண், — மாடகக் கஷடகிரித் தின்னரம்
பார்த்துதிர் வடிம்புதை வருமந் நலார், மகரயாழ் மழலைக்கு மரவங்க
ணுண்ணெில் வழங்கக் கொழுங் கோங்குதாங், — காடகப் பொற்கிழி

(௩௦) தினைத்தல் - ஈண்டு ஒதுக்கலென்னும் பொருட்டி.

யலிந்ஞமுறு னாத்திருவொ டம்புலீ யாட வாவே, யாணிப்பொன்
வில்லிபுணர் மாணிக்க வல்லிபுட னம்புலீ யாட வாவே. (௧௦)

அம்புலிப்பருவ முற்றிற்று.

அம் மாணைப் பருவம்.

கனாக்குங் கடாமிரு கவுட்குட முடைந்தூற்று களிநுபெரு வயிறு
தூர்ப்பக, கவனங் திரட்டிக் கொடுப்பதென வுஞ்சூழ்த்தொர் கலைமதிக்
கலச வமுதுங், — ஐனாக்கும் பெருந்தேவர் புன்கண் டுடைத்திட
வெடுத்தமுத கலசம் வெவ்வே, நீந்திடுவ தெனவுமுழு முத்திட் டிழை
த்திட்ட வெறிபந்தர் ஐனா யென்னவும், — வினாக்குந் தளிர்க்கைக்
கொழுந்தா மணாத்துஞ்சி மீதெழுந் தார்த்த பின்னே, வெள்ளோ திமத்தி
ரளிதெனவுங் கரும்பாறை மீயிசைச் செஞ்சாந் துவைத், — தனாக்குந்
ஐனாக்கைவென் ளருவிவை கைத்துறைவி யம்மாணை யாடி யருளே,
யாகங் கலந்தொருவர் பாகம் பகிர்ந்தபெண் ணம்மாணை யாடி யருளே.

நிங்கட் கொழுந்தைக் கொழுந்துபடு படர்சடைச் செருகுதிரு ம
வைவாளன் மேற், செழுமணப் பந்தரி வெடுத்தெழிய மமுதவெண் டிர
வையிற் புரளு மறுகாற், — பைங்கட் கரும்பென விசம்பிற் படர்ந்தெ
ழும் பளிமதி மிசைத் தாவிடம், பருவமட மானெனவெ ணம்மாணை
ணம்மாணை படைவிழிங் கயல்பாய்ந் தெழு, — வெங்கட் கதிங்கொலைய
வேழஞ்ஞ ழாமிதென மேகக் குழாத்தை முட்டி, வினையாடு மழகளிநு

அம்மாணைப்பருவம் - அம்மாணையூடும்பருவம். இது, பெண்பாற்
பின்னித்தமிழாதலின் அம்மாணை நீராடல் ஊசலென்னும்பருவங்கள்
முறையே கூறப்பட்டன. ஆண்பாற்பின்னித்தமிழேல், சிற்றிலழித்தல்
சிறுபறைகொட்டல் சிறுதேருருட்டலென்னும் பருவங்கள் இறுதியில்
முறையே கூறப்படும்.

(௨) மழகளிநு - விநாயகக்கடவுள்.

கடைவாய் குதட்டமுறை வின்டவம் பைந்து கோத்த, — வங்கட்
கரும்பேந்து மயிடேக வல்லிதிரு வம்மாணை யாடி யருளே, யாகங் கல
ந்தொருவர் பாகம் பகிர்ந்தபெண் ணம்மாணை யாடி யருளே. (உ)

கள்ளாறு கஞ்சக் கரத்தாறு சேயொளி கலப்பச் சிவப்ப நியுங், கரு
ணைப் பெருக்கற வழுதுறு பார்வைக் கடைக்கட் கறுப்ப நியு, —
நள்ளாறு மறுஞ் சுகற்றமுக மதியில்வெண் ணகையுறு நிலஞ் சியு, நற்
றாள் வம்மையொர் சிற்குணத் திணைமூன்று நற்குணங் கதுவல் காட்
ட, — வுள்ளாறு களிதளும் பக்குரவ ரிருவீரு முற்றிற் துவாத சாந்
தத், தொருபெரு வெளிக்கே விழித்தறங் குந்தொண்ட ருழுவலன்
பென்பு ருககெக், — கள்ளாற வுள்ளே கசிந்தாறு பைந்தேற லம்மா
ணை யாடி யருளே, யாகங் கலந்தொருவர் பாகம் பகிர்ந்தபெண் ணம்
மாணை யாடி யருளே. (ங)

குலைபட்ட காந்தட் டளிர்க்கையிற் செம்மணி சூயின்றவம் மனை
நித் திலங், கோத்தவம் மனைமுன் செலப்பின் செலுந்தன்மை கோக
னக மனையாட்டிபாற், — கலைபட்ட வெண்சுடர்க் கடவுடோய்ந் தே
கவது கண்டுகொண் டேபு முங்குங், காய்கதிர்க் கடவுளும் பின்றொட
ர்வ தேய்ப்பக் கறங்கருவி தூங்க வோங்கு, — மலைபட்ட வாரமும்
வயிரமும் பிறவுமா ஞாமணித் திரளை வாரி, மறிதிரைக் கையா லெடுத்த
தெறிய நாற்கோட்டு மதகளிறு பிளிறி யோடு, — மலைபட்ட வைகைத்
துறைச்சிறை யனப்பேடை யம்மாணை யாடி யருளே, யாகங் கலந்தொ
ருவர் பாகம் பகிர்ந்தபெண் ணம்மாணை யாடி யருளே. (ச)

தமரான நின்றணைச் சேடியரி லொருசிலர் தடக்கையி னெடுத்த
தாடு நின், றாள்வம் மனைபிடித் தெதிர்வீசி வீசியிட சாரிவல சாரி திரி
யா, — நிமிராமு ணம்மையொ ராயிர மெடுத்தெறிய நிரைநிரைய தா
ய்க் ககனமேல், நிற்றின்ற தம்மைப் பெற்றவகி லூண்டமு நிரைத்து
வைத் தது கடுப்ப, — விமிரா வரிச்சுரும் பார்த்தெழிப் பொழிநா

(ரு) இமிர்தல் - மொய்த்தல்.

டெழுந்தபைந் தாதுல கெலா, மிருஞ்செயச் செய்துநின் சேனா பராக
மெனு மேக்கமன காபு ரிக்கு, — மமரா வதிக்குஞ்செய் மதூரா புரித்த
லைவி யம்மாளை யாடி யருளே, யாகங் கலந்தொருவர் பாகம் பகிர்ந்த
பெண் ணம்மாளை யாடி யருளே. (ரு)

உயிரா யிருக்கின்ற சேடியரின் மலர்மீ துதித்தவ னெதிர்த்து நின்
னோ, டொட்டியெட்டிப்பிடித் திட்டவம் மனைதேடி யோடியாடித்
திரிய நீ, — பெயரா திருந்துவின யாவெது கண்டெந்தை பிறைமுடி
துளக்க முடிமேற், பெருகுசூ கங்கைதுணா பொங்கலம் மாணையப்
பெண்கொடியு மாடன் மான, — வெயரா மணம்புழுங் கிடுமமரர் தச்ச
னும் வியப்பச் செய்யத் தவனமா, மேடையுந் தண்டரள மாடமுந் தெ
ண்ணிலா வீசத் திசைக்களி ரெலா, — மயிரா வதத்தினை நிகர்க்கு
மது னைத்தலைவி யம்மாளை யாடி யருளே, யாகங் கலந்தொருவர் பா
கம் பகிர்ந்தபெண் ணம்மாளை யாடி யருளே. (சு)

வேறு.

முத்த மழுத்திய வம்மனை கைம்மலர் முளரிம ணங்கமழ, மொய்
குழல் வண்டுநின் மைவிழி வண்டின் முயங்கி மயங்கியிடக், — கொ
த்து மணித்திர னிற்செயு மம்மனை குயிலின் மிழற்றியநின், குழலி
னிசைக்குரு கிப்பனி தாங்கு குறுத்தனி சிந்தியிட, — வித்துரு மத்தி
லிழைத்தவு நின்கை விரற்பவ ளத்தளரிநின், விளைதரு மொள்ளொளி
திருடப் போவது மின்வது மாய்த்திரிய, — வத்தன் மனத்தெழு திய
வுயி ரோவிய மாடுக வம்மனையே, யழகு தழைந்தகல் யாண சவுந்தரி
யாடுக வம்மனையே. (ஏ)

வினரி மிழற்றனி குமிறு குழற்கொடி வீசிய வம்மனைபோய், வி
ண்ணி னினைத்தெழு வதுகக னந்திரு மேனிய தானவருக், — கிளசில
வுமிழ்பரு முத்தின் கோவை யெடுத்தவர் திருமார்புக், கிடுவ கடுப்பவு
மப்பரி சேபல மணிய னியற்றியிடம், — வளரொளி வீம்மிய வம்மனை
செல்வது வானவி லொத்திடவு, மனனைக் குருகப் பரமா னந்தமடு

(சு) ஒட்டல் - சபதஞ்செய்தல்.

த்த இருத்தொண்டர்க், — களிகனி யத்திரு வருள்கனி யுங்கனி யாடுக வம்மணையே, யழகு தழைந்தகல் யாண சவுந்தரி யாடுக வம்மணையே.அ

லாகம்மல ரிற்பொலி கதிர்முத் தம்மனை நகைமுத் தொளிதோயக், கண்டவர் நிற்கப் பிறர்சிலர் செங்கைக் கமலச் சுடர்கதுவச், — செம் மணி யிற்செய் திழைத்தன வெனவுஞ் சிற்சிலர் கட்கடையின், செவ் வியை வவ்விய பின்கரு மணியிற் செய்தன கொல்லெனவுந், — தம்ம ன மொப்ப வுரைப்பன மற்றைச் சமயத் தமைவுபெறார், தத்தமி னின் று பிதற்றுவ பொருவத் தனிமுதல் யாமென்பார்க், — கம்மனை யாய வர் தம்மனை யானவ ளாடுக வம்மணையே, யழகு தழைந்தகல் யாண சவுந்தரி யாடுக வம்மணையே. (க)

ஒள்ளொளி மரகத மும்முழு நீலமு மொண்டர ளத்திரளு, மொ முகொளி பொங்க விழைத்திடு மம்மனை யொருமூன் றடைவி லெடா க், — கள்ளவிழ் கோதை விசம்புற வீசுவ கண்ணுதல் பாற்செலநின், கையில் வளர்த்த பசங்கிளி யும்வளர் காமர் கருங்குயிலும், — பிள்ளை வெ னோதிம மும்முறை முறையாற் பெருகிய காதலைமேற், பேச விடு ப்ப கடுப்ப வுணத்தொரு பெடையோ டரசவன, — மள்ளல் வயற் றுயின் மதுரைத் துணாமக ளாடுக வம்மணையே, யழகு தழைந்தகல் யாண சவுந்தரி யாடுக வம்மணையே. (க0)

அம்மானைப்பருவம் முற்றிற்று.

நீராடற்பருவம்.

வனையாடு வண்கைப் பொலன்சங் கொடும்பொங்கு மறிதிரைச் சங்கோ விட, மதரிக் கட்கயல் வரிக்கய லொடும்புரள மகரந்த மு ண்டி வண்டின், — கினையாடு நின்றிருக் கேசபா ச்த்திடுநெடு கிளர்சை

நீராடற்பருவம் - நீர்வினையாடற்பருவம்.

வலக்கொத்தெழும், இடையாத புதுவிருத் தெதிர்கொண்டு தத்தமிழ்
கேளிக்கடலிலுக்கொண் டெனத், — தயோயாடு கறைபடிச் சிறுகட்
பெருங்கைத் தடக்களி ரெடுத்து மற்றத், தவளக் களிற்றினெடு முட்
டலிட் டெட்டிமத தந்தியும் பந்த டித்து, — வினையாடும் வைகைத்
தடந்துறை குடைந்துபுது வெள்ளநீ ராடி யருளே, விடைக்கொடி
யவர்க்கொரு கயற்கொடி கொடுத்தகொடி வெள்ளநீ ராடி யருளே. (1)

நினைபொங் கிடுஞ்செங்கை வெள்வளை கலிப்ப நகை நிலவுவிரி
பவளம் வெளிற், நீலக் கருங்குவளை செங்குவளை பூப்பவற னெறிசு
ழற் கற்றை சரியத், — தினைபொங்கு தண்ணந் துறைக்குடைந் தாமி
வ செழுந்தாய் கக்கங்கை துண், சிறுதிவிலை யாப்பொங்கு மாணந்த
மாக்கட நினைத்தாடு கின்ற தேய்ப்பக், களைபொங்கு மறிதினைக் கை
யாற் றடம்பனைக் கழனிபிற் கன்னியர் முலைக், களபக் குழம்பைக்
களைத்துவிட் டன்னந் கருஞ்சேறு செஞ் சேறதாய், — வினைபொங்
கிடத்துங்க வேகவதி பொங்குபுது வெள்ளநீ ராடி யருளே, விடை
க்கொடி யவர்க்கொரு கயற்கொடி கொடுத்தகொடி வெள்ளநீ ராடி ய
ருளே. (2)

பண்ணுறு கிளிமொழிப் பாவைநின் றிருமேனி பாசொளி விரிப்ப
வந்தண், பவளக் கொடிக்காமர் பச்சிளங் கொடியதாய்ப் பருமுத்த
மாகதம தாய்த், — தண்ணுறு மல்லந் துறைச்சிறை யணங்களி தழைக்
குங் கலா மஞ்ஞையாய்ச், சகலமுந் நின்றிருச் சொருபமென் றேவிடு
ஞ் சதுர்மறைப் பொருள் வெளியிடக், — கண்ணுறு குழலியர் குடக்
கொங்கை பொங்குசெங் களபமுங் கத்து ரியங், கர்ப்புரமு மொக்க
க் களைத்தோடி வாணியுங் காளிகீதி யுங்கங்கை யாம், — விண்ணுறு
மனவலாய் வினையாடு வைகைபுது வெள்ளநீ ராடி யருளே, விடைக்
கொடி யவர்க்கொரு கயற்கொடி கொடுத்தகொடி வெள்ளநீ ராடி ய
ருளே. (3)

தூக்குசிறை யறுகா லுறங்குமுது னின்றனைத் தோழியர்கண் மே
ற் குங்குமக், தோயும் பனித்துறைச் சிவிறிவீ சக்குறத் துளிடெம் மரு

ங்கு மோடி. — வாங்குமலை வில்லியார் விண்ணுரு நனைந்தவர் வளைந்
திரு திகம்ப ரஞ்செவ், வண்ணமாச் செய்வதச் செவ்வான வண்ணரொ
டு மஞ்சள்வின யாட லேய்ப்பபத், தேங்குமலை யருவிநெடு நீத்தத்து மா
சுணத் திரள்புறஞ் சுற்றி யீர்ப்பச், சினவேழ மொன்றொரு சுழிச்சுழல்
வ மந்தரந் தினாக்கடன் மதித்தன் மானும், — வீங்குபுனல் வைகைத்
தடந்துறை குடைந்துபுது வெள்ளநீ ராடி யருளே, விடைக்கொடி
யவர்க்கொரு கயற்கொடி கொடுத்தகொடி வெள்ளநீ ராடி யருளே. (1)

துளிக்கும் பனித்திவலை சிதறக் குடைந்தாடு துறையிற் றுறைத்
தமிழொடுந், தொன்மறை தெளிக்குங் கலைக்கொடி யெனுந்துணைத்
தோழிமூழ் கிப் புனன்மடுத், — தொளிக்கும் பதத்துமற் றவளென வன
ப்பேடை யோடிப் பிடிப்ப தம்மை, யொண்பரி புரத்தொனியு மடந
டையும் வெளவின துணர்ந்து பின் றொடர்வ தேய்ப்ப, — நெளிக்
குந்தரங்கத் தடங்கங்கை யுடனொட்டி நித்திலப் பந்தா டவு, நினா
மணித் திரளின் கழங்கா டவுந்தன் னெறிந்தினாக் கையெ டித்து, —
விளிக்கும் பெருந்தண் டிறைக்கடவுள் வைகைநெடு வெள்ளநீ ராடி
யருளே, விடைக்கொடி யவர்க்கொரு கயற்கொடி கொடுத்தகொடி
வெள்ளநீ ராடி யருளே. (2)

வேறு.

துங்க முலைப்பொற் குடங்கொண்டு துளீர் நீந்தி விளையாடுந்,
துணைச்சே டியர்கண் மேற்பசும்பொற் சுண்ண மெறிய வறச்சே
ந்த, — வங்கண் விசம்பி னின்குழற்காட் டறுகாற் சுரும்ப லொழுந்தா
ர்ப்ப, தையன் றிருமே னியிலம்மை யருட்கட் சுரும்பார்த் தெழன்
மானச், — செங்க ணினொருர் களிக்மாமத் தீமூண் டிடக்கண் டிளமக
ளிர், செழுமென் குழற்குட் டகிற்புகையாற் றிரள்காய்க் கதலி பழு
த்து நறை, — பொங்கு மதுளைப் பெருமாட்டி புதுநீ ராடி யருளுக
வே, பொருளைத் துறைவன் பொற்பாவாய் புதுநீ ராடி யருளுகவே.

இழியும் புனற்றண் டிறைமுன்றி விதுவெம் பெருமான் மண்சும
ந்த, விடமென் றலர்வெண் கமலப்பெண் ணிசைப்பக் கசிந்துள் ளொரு

ஹிநு, — விழியுஞ் சிவப்ப வானந்த வெள்ளம் பொழிந்து நின்றனை யான், மீண்டும் பெருக வியத்த வர்க்கோர் வேலையித்தன் மிகையன் றே, — பிழியு நறைக்கற் பகமலர்ந்த பிரச மலர்ப்பூந் துகண்மூழ்கும், பிறைக்கோட் டயிரா வதங்கூந்தற் பிடியோ டாடத் தேனருவி, — பொழியும் பொழிற்கூ டலிற்பொலிவாய் புதநீ ராடி யருளுகவே, பொருளைத் துறைவன் பொற்பாவாய் புதநீ ராடி யருளுகவே. (ஏ)

மறிக்குந் திளைத்தன் புனல்வையை வண்ட லிடுமண் கூடைக் ட்டி, வாரிச் சுமந்தோர்க் கம்மைதுணை மணிப்பொற் குடத்திற் கணா த்தாற்றும், — வெறிக்குந் குமச்சே ரெக்கரிடம் விளைப்பூந் துறைம ண் போலொருத்தி, வெண்பிட்டி டவு மடித்தொருவன் வேலை கொ ளவும் வேண்டுமெனக், — குறிக்கு மிடத்திற் றடந்தூநீர் குடையப் பெறினக் கங்கைகிறுக், கோடி ரத்துக் குடியிருப்புங் கூடா போ லும் பொலன்குவட்டுப், — பொறிக்குந் சுறவக் கொடியுயர்த்தாய் புதநீ ராடி யருளுகவே, பொருளைத் துறைவன் பொற்பாவாய் புதநீ ராடி யருளுகவே. (அ)

வேறு.

சொற்கொடி யோடு மலர்க்கொடி கொய்து தொடுத்த விளைத் தொடையுஞ், சுந்தரி தீட்டிய சிந்திர மும்மிரு துங்கக் கொங்கைக ளின், — விற்கொடி கோட்டிய குங்கும முங்குடை வெள்ளங் கொ ள்ளனகொள, வெனியே கண்டினின் வடிவழ கையன் விழிக்கு விருந்து செய, — விற்கொடி யோடு கயற்கொடி வீர நெடுத்த கருப்புவிழ, மித்திர தனுவும் வணங்க வணங்கு மிணைப்புரு வக்கொடிசேர், — பொற்கொடி யிமய மடக்கொடிவைகைப் புதநீ ராடுகவே, பொரு கைத் துறையோடு குமரித் துறையவன் புதநீ ராடுகவே. (ஈ)

தொன்னாவெ ளருவி படிந்திடு மிமயக் கூந்தன் மடப்பிடிபோற், கொற்கைத் துறையிற் சிறைவிரி யப்புனல் குடையு மணப்பெடை போ, — றென்னமு தக்கடனடுவிற் றோன்று செழுங்கம் லக்குயில்

(ஈ) சுந்தரி - இத்திராணி.

போற், நெய்வக் கங்கைத் திணையு டெழுமொரு செம்பவ ளக்கொடி-
போற், — கள்ளவிழ் கோதையர் குழலிற் குழலிசை கற்றுப் பொற்ற
ருவிற், களிநற வுண்டமடப்பெடையோடு கலந்து முயங்கிவிரிப், —
புள்ளுறை பூம்பொழின் மதுரைத் துணைமகள் புதநீ ராடுகவே, பொ
ருரைத் துறையொடு குமரித் துறையவள் புதநீ ராடுகவே. (க0)

நீராடற்பருவம் முற்றிற்று.

ஊசற்பருவம்.

ஒன்னொளிய பவளக் கொழுங்கான் மிசைப்பொங்கு மொழுகொ
ளிய வயிர விட்டத், தூற்றுஞ் செழுந்தண் ணிலாக்கால் விழுந்தனைய
வொண்டரள வடம் வீக்கியே, — யள்ளிட வழிந்துசெற் றொளிதுளு
ம் புங்கிரண வருண ரத்தப் பலகைபுக், காடுநின் றோற்றமப் பரிதிம
ண் டலம்வள ரரும்பெருஞ் சுடரை யேய்ப்பத், — தெள்ளுசுவை ய
முதங் கனிந்தவா னந்தத் திணைக்கடன் மடுத் துழக்குஞ், செல்வச் செ
ருக்கார்கண் மனக்கமல நெக்கபூஞ் சேக்கையிற் பழைய பாடற், — புள்
ளொலி யெழக்குடி புருந்தசுந் தரவல்லி பொன்னாச லாடி யருளே,
புழுகுநெய்ச் சொக்காதிரு வழகினுக் கொத்தகொடி பொன்னாச லா
டி யருளே. (க)

விற்பொலிய நிலவுபொழி வெண்ணித் திலம்பூண்டு விழுதுபட
மழுகதிர் விடும், வெண்டரள ங்சுவின் மிசைப்பொலிவ புண்டரிக வீ
ட்டிற் பொலிந்து மதரச், — சொற்பொலி பழம்பாடல் சொல்லுகின்
றவளுநின் சொருபமென் பதுமிள நிலாத், தூற்றுமதி மண்டலத் சமு
தமா யம்மைநீ தோன்றுகின் ரதும் விரிப்ப, — வெற்பொலிய வொழு

ஊசற்பருவம் - ஊசலாடும்பருவம்.

(க) செற்றல் - செறிதல்.

குழுமு மாணிக்க மணிமுதல் பேறிமறை முதி நவழ்வதல், வெறிசுட
ர்க் கடவுடரு மடியிலவன் மடமக ளிருந்துவின யாட னேய்க்கும், —
பொற்புரிசை மதுரா புரிப்பொலி திருப்பாவை பொன்னாச லாடி ய
ருளே, புழுதெய்ச் சொக்கத்திரு வழினைக் கொத்தகொடி பொன்
னாச லாடி யருளே. (உ)

உருவிய பசும்பொன் னசும்பவெயில் வீசுபொன் னாசலை யுதைந்
தாடறு, மொண்டளி ரடிச்சுவடுறப்பெறு மசோருநற பொழுதுமலர்
பூக் துதிவதுன், — றிருமுனுந வங்கந் தெந்தையார் நிற்பது தெரி
ந்திட நமக்கிது வெஞ்சு, செஞ்சிலைக் கன்வனெரு வன்றொடை மடக்
காது தெரிக்கணகன் சொரிவ தேய்ப்ப, — வெரிமணி குயின்றபொற்
செய்கு ன்று மழகதி றொறிப்பவெழு செஞ் சோதியு, டிளமதி யிமைப்ப
துன் றிருமுதச் செவ்விலேட் டெழுநாத் தலைத்தவ மவன், — புரிவது
கடிக்குமது ராபுரி மடக்கின்னை பொன்னாச லாடி யருளே, புழுதெய்
ச் சொக்கத்திரு வழினைக் கொத்தகொடி பொன்னாச லாடி யருளே.

கின்னகமுடி மகிழ்ந்திரு வுளமசைத் தாடக் கலந்தாடு பொன்னா
சலக், கடவுடரு கொக்கத்து நெக்குருகி யிடநின் கடைக்கனோக் கத்
து மற்றச், — செங்கண்விடை யவர்மனமு மொக்கக் கணாந்துருகு
செய்கைபவர் சித்த மேபொற், றிருவூ லாலிருத் தாடுகின் றுயெனுஞ்
செய்தியை பெடுத்தாடு, — வங்கனெடு நிலம்விடர் படக்கிழித்
தோடுவே ரடியிற் பழுத்த பலவிந், னளிபொற் சுனைக்குடக் கணிபு
டைத் தூற்றதே னருயில மேழு முட்டிப், — பொங்கிவழி பொழி
ய்மதுர யதுநாநா யுகிருப் பொன்னாச லாடி யருளே, புழுதெய்
ச் சொக்கத்திரு வழினைக் கொத்தகொடி பொன்னாச லாடி யருளே.

சேர்க்குஞ் சுவைப்பாட லமுதொழுக வொழுதுபொற் றிருநுசல்
பாடி யாடச், சிவபிரான் றிருமுடி யசைப்பமுடி மேற்பொங்கு செ
ங்கணர வரசி லம்மைத், — தார்க்கும் பண்டவி யசைப்பச் சராச

(உ) சுடர்க்கடவுள்மகள் - காளிந்தி.

மரு மசைகின்ற தம்மனை யசைந், தாடலா லண்டமு மகண்டபி ரண்
டமு மசைந்தாடு கின்ற தேய்ப்பக், — கார்க்கோந் தளக்கோதை மட
வியர் குழற்கூட்டு கமழ்தறம் புகைவிண் மிசைக், கைபரந் தெழுவ
துரு மாநிரவி மண்டலங் கைக்கொள விருட் படலம்வான், — போ
ர்க்கின்ற தொக்குமது ராபுரி மடக்கிள்ளி பொன்னாச லாடி. யருளே,
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி பொன்னாச
லாடி யருளே.

(டு)

தேர்க்கோல மொடுநின் திருக்கோல முங்கண்டு சிந்தனை புழு
ங்கு கோபத், தியவிய மூண்டெழுங் காமா னலங்கான்ற சிகையென
வெழுந்து பொங்குந், — தார்க்கோல வேணியர்த முள்ளமென வே
பொற் றடஞ்சிலையு முருகி யோடத், தண்மதி முடித்ததும் வெள்வி
டைக் கொண்மணி தரித்ததும் விருத்த மாகக், — கார்க்கோல நீலக்
கருங்களத் தோடொருவர் செங்களத் தேற்ற லமரக், கட்கனை தூர
க்குங் கரும்புருவ வில்லொடொரு கைவிற் குனித்து நின்ற, — போ
ர்க்கோல மேதிரு மணக்கோல மாணபெண் பொன்னாச லாடி. யரு
ளே, புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி பொன்
னாச லாடி யருளே.

(ஈ)

குழியும் பசங்கண் முசுக்கலை வெரீஇச்சிறு குறும்பலவி னெடிய
பாரக், கொம்பொடி படத்தாங்கு முட்புறக் கனியின் குடங்கொ
ண்டு நீந்த மடைவாய், — வழியுங் கொழுந்தே னுவட்டெழு தடங்கா
வின் வள்ளுகிர்க் கருவி ரற்கூன், மந்திக ளிருந்தேகும் விசையினிவ்
விசைந்தெழு மரக்கோடு பாய வயிறு, — கிழியுங் கலைத்திங்க ளமு
தருவி தாங்குவ கிளைத்துவண்டுமுபைந் தழாய்க், கேசவன் கால்விச
வண்டகோ ளகைமுகழி கீண்டுஞெள் ளருவி பொங்கிப், — பொழி
யுந் திறத்தினை நிகர்க்குமது னாத்தலைவி பொன்னாச லாடி. யருளே,
புழுகுநெய்ச் சொக்கர்திரு வழகினுக் கொத்தகொடி பொன்னாச
லாடி யருளே.

(ஐ)

ஒல்குங் கொடிச்சிறு மருங்கிற் கிரக்கிமெல் லோதிவண் டார்த்
தெழப்பொன், னாசலை யுதைந்தாடு மளவின்மலர் மகனம்மை யுள்ள
டிக் கூன்பிறை தழீஇ, — மல்குஞ் சுவட்டினை வலம்புரிக் கீற்றிது
கொல் வாணியென் றசதி யாடி, மணிமுறுவல் கோட்டநின் வணங்

கா முடிக்கொரு வணக்கநெறி நான் வழங்கப், — பிழ்குங் குறம்ப
ளிக் கூடிக் குடைந்தெனப் பிரசுர நிறைபாற் கினம், பேதையர்க
ளுட்கிங் கொழும்புகை மலித்தமென் பெடையொடு வரிச் சுரும்
பர், — புழ்குந் தடம்பனை யுதித்தமது னாத்தலைவி பொன்னாச லாடி-
யருளே, புழுக்குெய்ச் சொக்கநிறு வழிவினக் கொத்தகொடி பொ
ன்னாச லாடி யருளே. (அ)

தொன்செய்த சொழுமணித் திருஞ்சு லரமகளிர் கொண்டாட
வாடுந் தொறங், குறமுறுவ னெடுநில வருந்துந் சகோரமாய்க் கூந்
தலங் கற்றை சுற்றந், — தென்செய்த மழலைச் சுரும்பராய் மங்கைநி
ன் செங்கைப் பசுங் கின்னையாய்த், தேவதே வன்பொலிவ தெவ்வுரு
வு மாமவன் திருவுருவின் முறை தெரிப்ப, — மின்செய்த சாயலவர்
மேற்றலத் தாடிய விலாப்புனைவி னருவி குடையும், வெள்ளாணை குங்
குமச் செஞ்சேறு நாறமட மென்பிடியை யஞ்சி நிற்கும், — பொன்
செய்த மாடமலி கூடற் பெருஞ்செல்வி பொன்னாச லாடி யருளே,
புழுக்குெய்ச் சொக்கநிறு வழிவினக் கொத்தகொடி பொன்னாச லா
டி யருளே. (க)

இருபதமு மென்குரற் கின்னினியு முறையீட் டினாத்திடு மரிச்
சிலம்பு, மிறமிறு மருங்கென் றிரங்குமே கலையும்பொ னெழுதுசெம்
பட்டு வீக்குந், — திருவிடையு முடைதார மும்மொட் டியாணமுஞ்
செங்கைப் பசுங் கின்னையுந், திருமுலைத் தளவுத் தரியமும் மங்கலத்
திருநாணு மழகொழுந் நின், — றருன்பொழியு மதிமுகமு முகமதியி
னெடுநில வரும்புகுறு நகையு ஞான, வானந்த மாக்கடல் குடைந்து
குழை மகரத்தொ டுமராடு மோட ரிக்கட், — பொருகயலும் வடிவழ
கு பூத்தசுந் தரவல்லி பொன்னாச லாடி யருளே, புழுக்குெய்ச் சொக்க
நிறு வழிவினக் கொத்தகொடி பொன்னாச லாடி யருளே. (க)

(க) உடைதாரம் - ஓர்வகை உடைவிசேடம்.

ஊசற்பருவம் முற்றிற்று.

மீனா கவி ய ம் மை ம பி ள் னை த் த மி த்
முற்றப்பெற்றது.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரை

மீனாசாயம்மைகுறம்.

காப்பு.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கார்கொண்ட பொழின்மதுரைக் கர்ப்பூர வல்லிமணங் கமழுந்
தெய்வத், தார்கொண்ட கருங்குழலங் கயற்கணு யகிசுறஞ்செந் தமி
ழாற் பாட, வார்கொண்ட புகர்முகத்தைங் கரத்தொருகோட் டிரு
செவிமும் மதத்து நால்வாய்ப், போர்கொண்ட கவுட்சிறுகட் சித்திவி
நா யகன்றிணைத்தாள் போற்று வாமே.

சிந்து.

பூமருவிய பொழிற்கழ் மதுரை
புரிமருவிய வங்கயற்க ணம்மை
தேமருவிய மகிதவழ் குடுமித்
தென்பொதியக் குறத்தி நானம்மே.

(க)

செந்நென்முத்துங் கண்ணன் முத்துமொளி
திகழ்மதுரை யங்க யற்கணம்மை
பொன்னுமுத்துஞ் சொரியும் வெள்ளருவிப்
பொதியமலைக் குறத்தி நானம்மே.

(2)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

செண்டிருக்கும் வடவளாயிற் சேலிருக்கு மரசிருக்குந் தென்ன
நின்ற, கண்டிருக்கு மதுரமொழிக் கனிவிருக்குந் துவரிதழங் கயற்குட்

பாவை, வண்டிருக்கு நறைக்கமல மலரிருக்கும் பரிபுரத்தான் மனத்
துள் வைத்துக், கொண்டிருக்குத் தமிழ்முனிவன் குடியிருக்கும் பொ
• தியமலைக் குறத்தி நானே. (௩)

சிந்து.

மங்கைகுங்குமக் கொங்கைபங்கயச்
செங்கையங்கயற் கண்ணினான் மறைபண்ணினான்
பங்கனைக்கழ லங்கனைச்சொக்க
லிங்கனைக்கூடி மேவுவாய் கொல்லிப்பாவையே. (௪)

மேற்படிவேறு.

வஞ்சியேயப ரஞ்சியேமட மயிலேவரிக் ஞயிலே
கொஞ்சியேபழி யஞ்சியாருளைக் கூடுவாரினி யம்மே. (௫)

மேற்படிவேறு.

புழுதாலே தனாமெழுகு பின்னையார்வை
பொற்கோல மிட்டுநிறை நாழிவையாய். (௬)

மேற்படிவேறு.

அழிழிகைதா வழகாரும்ங் கயற்கண்மை பங்க
ரழிவியசொக்க ரஞ்சுபுரிவருன் பான்மருவி யம்மே. (௭)

மேற்படிவேறு.

பேசு மென்குறி மோச மென்றிடி
லார்சொ லும்பரி யாசமே
வாச மென்குழ லாய் சவுந்தர
மாறர் வந்தனை வாரம்மே. (௮)

மேற்படிவேறு.

நங்கை நீகரு துக்குறி சொல்லவுன்
செங்கை தனைக்கொடு வாவெங்க
ளங்க யற்கண்ணி பங்க ரருட்சொக்க
லிங்க ரினியனை வாரம்மே. (௯)

மேற்படிவேறு.

தூர் சுமொரு காசும்வையுண் ணேசம்வரவே சொல்லநா
ளிசர்கயி லாசர்மது றேசருணைச்சேர் வாரம்மே.

(௧௦)

அறுசேர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

கைக்குறியின் முகக்குறிகள் நிடத்தெழுந்த கெவுளினன்று கன்னி
மார்வந், திக்குறிகள் றென்ஈன்ற ரிடக்கண்ணுந் துடிக்கின்ற இதன்மே
லுண்டோ, பொய்க்குறிய சிறுமருங்குற் பூங்கொடிநீ யங்கயற்கட்
புவை மாதின், மெய்க்குறியும் வகைக்குறியு முலைக்குறியு மணிந்தவர்
தோண் மேவு வாயே.

(௧௧)

சிந்து.

கடமலைக்கும் வெம்மலையாங் கைம்மலையு மாயிரவாய்ப்
படமலைக்கு மரவரசும் பதித்தருளும் பார்மடந்தை
குடமலைக்குத் தடமுலையாங் குலமலைக ளிரண்டெனவே
வடமலைக்குந் தென்பொதிய மலயமலை யென்மலையே.

(௧௨)

திங்கண்முடி சூடுமலை தென்றல்விளை யாடுமலை
தங்குமுயல் சூழுமலை தமிழ்முனிவன் வாழுமலை
யங்கயற்கண் ணம்மைதிரு வருள்சுரந்து பொழிவதெனப்
பொங்கருவி தூங்குமலை பொதியமலை யென்மலையே.

(௧௩)

கன்னமதஞ்சாய்த் துறங்குகொலைக் களிறுகிடந்து பிளிறுமலை
தென்னந்தமிழும் பசுங்குழவித் தென்றற்கொழுந்துந் திளைக்குமலை
யன்னம்பயிலும் பொழிந்கூட லறலங்கூந்தந் படியாண்ட
பொன்னங்குமிதித் தடஞ்சாரந் பொதியமலையென் டிலையம்மே.

(௧௪)

மிந்தமா ருதம்வளரு மலையெங்கண் மலையே

வடகலையென் கலையிலு மலையெங்கண் மலையே

கந்தவேள் விளையாடு மலையெங்கண் மலையே

கனகநவ மணிவிளையு மலையெங்கண் மலையே

(௧௫) வது செய்யுள் எப்பிரதிகளிலும் ஓரடி குறைந்தேயிருக்கின்றது.

யிந்தமா நிலம்புரக்கு மங்கயற்கண் ணம்மை
யின்பமுறச் தென்பொதிய மலையெங்கண் மலையே. (கடு)

சிங்கமும்வெங் களிறமுடன் விளையாடு மொருபாற்
கிணப்புளியு மடப்பிணையுந் தினாத்திடுமங் கொருபால்
வெங்கராடி மலையினோடும் விளையாடு மொருபால்
விடவரவு மடமயிலும் விருந்தயரு மொருபா
லங்கணமர் நிலங்கவிக்கும் வெங்கவிதை நிழற்கீ
ழம்பொன்முடி சூடுமெங்க ளபிடேக வல்லி
செங்கமலப் பதம்பரவுங் கும்பமுனி பயிலந்
தென்பொதிய மலையாண்மற் றெங்கண்மலை யம்மே. (கசு)

அறசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கச்சைப் பொருது மதர்த்தெழுந்து கதிர்த்துப் பனைத்த மணிக்
கொங்கைப், பச்சைப் பசுங்கொம் பங்கயற்கட் பாவை பயந்த வாறி
குதோட், செச்சைப் படலை நறுக்குஞ்சிச் சிறுவன் நனக்குப் பெருந்
தடங்கட், கொச்சைச் சிறுமி தனைக்கொடுத்த குறவர் குலமெங் குல
மம்மே. (கஎ)

சிந்து.

தொழுக்கொடியின் விழுந்தவள்ளிக் கிழங்குகல்லி யெடுப்போங்
குறிஞ்சிமலர் தெரிந்துமுல்லைக் கொடியில்வைத்துத் தொடுப்போம்
பழம்பிழிந்த கொழுஞ்சாறுந் தேறலும்வாய் மடுப்போம்
பசுந்தழையு மரவுரியு மிசைந்திடவே யடுப்போஞ்
செழுந்திணையு நறுந்தேனும் விருந்தருந்தச் கொடுப்போஞ்
கிணவேங்கைப் புலித்தோலின் பாயலிற்கண் படுப்போ
மெழுந்துகயற் கணிகூலில் விழுந்துவினை கெடுப்போ
மெங்கன்குறக் குடிக்கடுத்த வியல்பிதுகா ணம்மே. (கசு)

புல்வாயின் பார்வையைவெம் புலிப்பார்வை யிணங்கும்
புதுத்திணைகல் லுரற்பாறை முன்றிரொது முணங்கும்

கல்விடரில் வரிவேங்கை கடமாநே நெங்குங்
கருமலையிற் வெள்ளருவி கறங்கிவழிந் திறங்குஞ்
சிலவலையும் பலவாரு முன்னிறப்பிற் றாங்குஞ்
சிறுதுடியும் பெருமுரசுந் திசைதொறுநின் நேங்குங்
கொல்லையின்மான் பிணையுமிளம் பிடியும்வினை யாடுங்
குறிச்சியெங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்ப தம்மே.

(௧௬)

அறசீர்க்கழிநெடிவடிவாசிரியவிருத்தம்.

வெள்ளிமலைக் குறவன்மகன் பழனிமலைக் குறவனெங்கள் வீட்
டிற் கொண்ட, வள்ளிதனக் கேகுறவர் மலையாட்சி சீதனமாய் வழங்கி
னாராற், பின்னாதுனக் கெண்ணெயிலை யனாக்குமொரு துணியிலையென்
பிறகே வந்த, கள்ளிதனைக் கொண்டவன்றே குறவனுக்கு மெனக்கு
மிலை கஞ்சி தானே.

(௨௦)

கிந்து.

கூடல்புன வாயில்கொடுங் குன்றுபரங் குன்று
குற்றால மாப்பனூர் பூவணநெல் வேலி
யேடகமா டாணைதிருக் கானப்பேர் சுழிய
விராமேசந் திருப்புத்தூ ரிவைமுதலாந் தலங்க
னாடியெங்க ளங்கயற்கண் ணாண்டதமிழ்ப் பாண்டி
நன்னாடும் பிறநாடு மென்னாட தாகக்
காடுமலை யுந்திரிந்து குறிசொல்லிக் காலங்
கழித்தேனென் குறவனுக்குங் கஞ்சிவரா தம்மே.

(௨௧)

பொற்கொடிவள் ளிக்கிளைய பூங்கொடியென் பாட்டி
பூமகண்மா யவன்மார்பிற் பொலிவனென்று சொன்னாள்
மற்றவள்பெண் களிலெங்கள் பெரியதாய் கலைமான்
மலரயனார் திருநாவில் வாழ்வனென்று சொன்னாள்
பெற்றவெங்கள் நற்றாயுஞ் சுந்தரியிந் திரன்றோள்
பெறுமென்றாள் பின்னெங்கள் சிறியதா யம்மே
சொற்றகுறிக் களவிலையென் கன்னிமா ரறியச்
சொன்னேன்பொய் யலநாங்கள் சொன்னதுசொன் னதுவே.

முன்னொருநாள் எம்மைதடா தகைபிறந்த நாளின்
முதக்குறிகண் டிவளுலக முழுநாளு மென்றேன்
பின்னொருநாள் கைக்குறிபார்த் தம்மையுனக் கெங்கள்
பிற்றுகர்தா மணவாளப் பின்னையென்று சொன்னே
யன்னையவன் மெய்க்குறிக ளனைத்தையும்பார்த் துனக்கோ
ராண்பின்ன யுன்பிற்றத் தரசாள மென்றேன்
சொன்னகுறி யெல்லாமென் சொற்படியே பவிர்குந்
தொகுத்துக் கினைத்தகுறி யினிச்சொலக்கே எம்மே. (௨௩)

அறதீர்க்கழிநெடிவடியாகியவிருத்தம்.

ஒருகாலங் கடுங்கியுமென் குஞ்சிதலைக் கெண்ணையுமோ ருடுப்பு
யிந்தாற், பொருகால வேற்கண்ணாய் மனத்துக் கினைந்தவெலாம் புகல்
வன் கண்டாய், வருகால நிகழ்காலங் கழிகால முன்றுமொக்க வகுத்
துப் பார்த்துத், தருகாலந் தெரிந்துணாப்ப தெளிதரிதன் றெங்கன்கு
றச் சாதிக்கம்மே. (௨௪)

கிந்து.

குங்குமஞ்சக் தனக்குழம்பிற் குழைத்துத்தனா மெழுதித்
கோலமிட்டிக் குங்குலியக் கொழும்புகையுங் காட்டிச்
செங்கனக நவமணிகள் திசைநான்கும் பரப்பித்
தென்மேலை முலைதனிற் பின்னையாரும் வைத்துப்
பொங்குதறு மலரறுகோ டைங்கரர்க்குச் சாத்திப்
புழுக்குமெவார்த் திடுவிளக்கு நிறைநாழி வைத்து
மங்கையருக் கரசியெங்க ளங்கயற்கண் னமுதை
மனத்துன்வைத்து கினைத்தகுறி யினிச்சொலக்கே எம்மே. (௨௫)

முக்காழி முச்சிறங்கை நெல்லனந்து கொடுவா
முறத்திலொரு படிநெல்லையென் முன்னேவை யம்மே
யிந்தாழி நெல்லையுமுக் கூறுசெய்தோர் கூற்றை
யிரட்டைபட வேண்ணினபோ தொற்றைபட்ட தம்மே
யுன்னமுன் வேள்வியெல் பின்னையார்வந் துதித்தா
ருணக்கினியென் னினகரும மிமைப்பினிற்கை கூடு

மென்னுனை யெங்கன்குலக் கன்னிமா ரறிய

வெக்குறிதப் பிணுந்தப்பா திக்குறிகா ணம்மே.

(௨௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

நெல்லனத் திட்ட போது நிமித்தநன் றிடத்தெ முந்த
பல்லியும் வரத்தே சொல்லும் பத்தினிப் பெண்கள் வாயாற்
சொல்லிய வாய்ச்சொ லன்றித் தும்மலு நல்ல தேகா
ணல்லது கினைகூட் மெப்புந் றுந்தைவீச் சழித் தம்மே.

(௨௭)

சின்து.

தொண்டுவா வம்மேகை கொண்டுவா வம்மே

கொழுங்கனக் நவமணிக ளனைந்திடுமுன் கையே
வண்டலோ மலர்கொய்ய வருந்திடுமுன் கையே

வருந்தினர்க்கு நவநிதியுஞ் சொரிந்திடுமுன் கையே
புண்டரிகம் பூத்தழகு பொலிந்திடுமுன் கையே

புழுநெய்ச் சொக்கர்புயந் தழுவிடுமுன் கையே
யண்டர்நா யகியெங்கண் மதுரைநா யகியை

யங்கயற்கண் னாயகியைக் கும்பிடுமுன் கையே.

(௨௮)

அம்மேனின் செங்கையெனின் கொங்கையில்வைத் ததுதா

னபிடேகச் சொக்கருனை யனைவொன்ற குறிகா
ணிம்மேலைத் திகையினிற்கை யெடுத்ததுவு மவர்தா

மின்றந்திப் பொழுதினில்வந் தெய்துவொன் றதுகாண்
கைம்மேற்கை கட்டியதுந் தப்பாம லுனக்குக்

கைகூடு நீரினைத்த காரியமென் றதுகாண்
செம்மேனி மணிவயிற்றிற் கைகைவத்த தினிநீ

சிறுவர்பதி னறுவரையும் பெறுவையென்ற தம்மே.

(௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அங்கைத் தலத்துத் தனகோகை யளவில் செல்வந் தருமுனது
செங்கைத் துடிதென் மதுகோசர் செம்பொற் புயத்திற் சேர்க்குமா

லிங்கிப் படிபுத் திரோகை யெவர்க்கு மியையிப் படிதோளிற்
றங்கு மறுவங் கயற்கணம்மை தன்னே டிருக்கத் தருமம்மே. (௩௦)
சிந்து.

பொன்பொதியுந் துனிலெனவெண் புயலொதெண் பனிமூடுந்
தென்பொதிய மலையாட்டி பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௧)

பலநதிகள் புணர்ந்தநதிப் பதியையனை யாதவைகைக்
குலநதித்தன் னிறைச்செல்வி பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௨)

அன்பாண்டு கல்வல்தென் றவ்வைபா டியவெங்க
டென்பாண்டி நாட்டாடன் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௩)

பொன்மாட்டு சூழ்த்தகரும் புயலமலன் போர்வைநிகர்
பன்மாடக் கூடலாள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௪)

என்டிசைக்கும் வேம்பாயெம் மிறையவர்க்குக் கரும்பாகும்
வன்டிசைக்குந் தாரினுள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௫)

தினவட்ட மிடம்பரிதித் தின்பரிமண் பரியாக்குங்
கனவட்ட வாம்பரியாள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான் (௩௬)

திக்கயங்கள் புறங்கொடுப்பத் திசையெட்டுந் திறைகொண்ட
கைக்கயத்தை மேற்கொண்டாள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். ௩௭

அநேற்றுங் கொடியானை யைங்கணையான் வென்றிடவம்
மனேற்றின் கொடியுயர்த்தாள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௮)

இனியானை யிலைபரசர்க் கென்றுதிசை யெட்டுமொரு
தனியானை தெலுத்தினாள் பேரைச்சொல்லாய் பாடநான். (௩௯)

கருமலையச் செருமலையுங் கைம்மலைய மன்னர்தொழ
வருமலையத் துவசனருண் மடக்கொடியைப் பாடுவனே. (௪௦)

(௩௯) ஓளவைபாடிய பாடல் “வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம்
பஞ்சவன் ற, ஓன்மாடக் கூடலிற் கல்வலிது, சோழ னுறந்தைக் கரு
ம்பினிது தொண்டைமான், கச்சியிற் காக்கை கரிது.”

வின்புரக்குங் கதிர்மௌலி முடி கவித்து வெண்குடைக்கீழ்
மன்புரக்கு மயிடேக வல்லியைநான் பாடுவனே. (சக)

வெம்புருவச் சிலைகுனித்து விழிக்கணைக ளிரண்டெந்தை
மொய்ப்புருவத் தொடுத்தெய்த மொய்குழலைப் பாடுவனே. (சஉ)

ஊன்கொண்ட முடைத்தலையிற் பலிகொண்டார்க் குலகேழார்
தான்கொண்ட வரசாட்சி தந்தானைப் பாடுவனே. (சங)

வானவர்கோன் முடிசிறி வடவனாயிற் கடலெழுத
மினவர்கோன் றனைப்பயந்த மெல்லியலைப் பாடுவனே. (சச)

கான்மணக்குஞ் சடைக்காட்டிற் கவின்கணக்குங் கடிக்கொன்றைத்
தேன்மணக்கும் பிறைநாறுஞ் சேடியைப் பாடுவனே. (சடு)

எவ்விடத்தார் தாமாதி யிருந்தவருக் கருந்தவரும்
வெவ்விடத்தை யமுதாக்கும் வினாக்கொடியைப் பாடுவனே. (சஈ)

வைத்தபகி ரண்டமெனு மணற்சிறி லிழைத்திழைத்தோர்
பித்தனுடன் வினையாடும் பெய்வனையைப் பாடுவனே. (சஎ)

இலைக்குறியுங் குணமுநமக் கென்பார்க்கு வளைக்குறியு
முலைக்குறியு மணிந்திட்ட மொய்குழலைப் பாடுவனே. (சஅ)

ஒன்றாகி யனைத்துயிர்க்கு முயிராகி யெப்பொருளு
மன்றாகி யவைவனைத்து மாணைப் பாடுவனே. (சக)

பரசிருக்குந் தமிழ்க்கூடற் பழியஞ்சிச் சொக்கருட
னரசிருக்கு மங்கயற்கண் ணாமுதைப் பாடுவனே. (ரு௦)

கொச்சகூக்கலிப்பா.

நீர்வாழி தென்மதுரை நின்மலனா ரருள்வாழி
கார்வாழி யங்கயற்கட் கன்னிதிரு வருள்வாழி
சேர்வாழி கச்சிநகர்த் திருமலைப் பதிவாழி
பேர்வாழி யவன்செல்வம் பெரிதூழி வாழியவே. (ரு௧)

மீனாக்ஷியம்மைகுறம் முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

மதுரைமீனாக்ஷியம்மை

இரட்டைமணிமா வஸ.

கேரிசைவென்பா.

கார்பூத்த கண்டத்தெங் கண்ணுதலார்க் கீரோழு
பார்பூத்த பச்சைப் பசுங்கொம்பே—சீர்கொள்
கடம்பவனத் தாயேயின் கண்ணருள்பெற் றுரோ
யிடம்பவனத் தாயே யிரார்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இரானின் துஞ்சொக்க றெண்டோள் குழைய விருகுவட்டாற்
பொரானின் துஞ்சில பூசலிட் டோடிப் புலவிகலந்
தரானின் துதமம்மை யம்மண வாளர் தயவுக்குள்ளாய்
வரானின் துதமென்று வாய்க்குமென் னெஞ்ச மணவறையே.

(உ)

கேரிசைவென்பா.

மதம்பரவு முக்கண் மழுகளிறறைப் பெற்றுக்
கதம்பவனத் தேயிருந்த கள்வி—மதங்க
னடியார்க் குடம்பிருக ளுக்கினை பார்க்கிற்
கொடியார்க் கிலைகொல் குணம்.

(ங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குணங்கொண்டு நின்னைக் குறையிரந் தாகங் குழையப்புல்லி
மணங்கொண் டலுரொரு வாமங்கொண் டாய்மது றேசரவர்
பணங்கொண் டிருப்ப தறிந்துகொள் ளாயம்மை பைந்தொடியார்
கணங்கொண் டிறைஞ்சு நினக்குமுண் டாற்பொற் கனதனமே.

(ஃ)

(க) பவனம் - பூமி. (ங) மதங்கன் - பாணபத்திரர்.

நேரிசைவென்பா.

கனமிருக்குங் கந்தரர்க்குன் கன்னிநா டந்தென்
நினமிரப்ப நோவொழியார் தேனே—பனவனாக்காப்
பாமாநி யார்க்குணப்போற் பாரத் தனமிருந்தாற்
ஞமாநி யாவெரோ தான்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தானின் றுவகு தழையத் தழைந்த தமிழ்மதுனாக்
கானின்ற பூங்குழற் கர்ப்பூர வல்லி கருங்கட்செய்ய
மினின் றுலாவி வினையா டுவதுவின் னாறலைய
வானின்ற தோர்வெள்ளி மன்றாடு மானந்த மாக்கடலே.

(ஸ்)

நேரிசைவென்பா.

கடம்பவன வல்லிசெல்வக் கர்ப்பூர வல்லி
மடந்தை யபிடேக வல்லி—நெடுந்தகையை
யாட்டுவிப்பா ளாடலிவட் காடல்வே நில்லையெமைப்
பாட்டுவிப்ப துங்கேட் பதும்.

(எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புதுமத் திருவல்லி கர்ப்பூர வல்லினின் பாதுபதம்
மதுமத் தொடுத்தம் முடிவைத்த வாமது றேசரவ
ரிதுமத்தப் பித்துமன் றேழைமை முன்ன ரிமையவர்கைப்
புதுமத் தினைப்பொற் சிலையென் றெடுத்த புராந்தகர்க்கே.

(அ)

நேரிசைவென்பா.

திகுமே கடம்பவனத் தாயேநின் சிற்றி
லகமேயென் னெஞ்சகம தானான்—மகிழ்நரொடும்
வாழாநின் றாயிம் மனையிருண்மு டிக்கிடப்ப
தேழாய் விளக்கிட் டிரு.

(ஈ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இனாக்கு நதிவைகை பொய்கைபொற் றுமனா யிர்ந்தண்டமிழ்
வனாக்கு மலைதென் மலயம தேசொக்கர் வஞ்சநெஞ்சைக்

கணாக்குங் கனகன்வி கர்ப்பூர வல்லிக்குக் கற்பகத்தார்
நினாக்கும்பொற் கோயி நிருவால வாயுமென் னெஞ்சமுமே. (கௌ)

நேரிசைவெண்பா.

நெஞ்சே திருக்கோயி னீலுண் டிருண்டகுழன்
மஞ்சேத் தபிடேக வல்லிக்கு—விஞ்சி
வருமந்த காவென் வழிவருதி யாலிக்
கருமத் தகாவுன் கருத்து. (கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கருவால வாய்நொந் தறமெலிந் தேற்கிரு கான்மலனைத்
தருவால வாய்நின்ற தொன்றுத வாய்வன் றடக்கைக்குநேர்
பொருவால வாயெட்டுப் போர்க்களி நேந்துபொற்கோயில்கொண்ட
திருவால வாய்மருந் தேதென்னர் கோண்பெற்ற தெள்ளமுதே. (கஉ)

நேரிசைவெண்பா.

தென்மலையுங் கன்னித் திருநாடும் வெள்ளிமலைப்
பொன்மலைக்கே தந்த பொலங்கொம்பே—நின்மா
முலைக்குவடு பாய்சுவடு முன்காய மாலம்
மலைக்குவடு வன்றே மணம். (ககூ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணியே யொருபச்சை மாணிக்க மேமருந் தேயென்றுண்ணிப்
பணியேன் பணித்தவர் பாலுஞ்செல் லேனவர் பாற்செலவுந்
துணியேன் றுணிந்ததை யென்னுணாக் கேன்மது னாத்திருநாட்
டணியே யணைத்துயிர்க் கும்மணை நீயென் றறிந்துகொண்டே. (ககசு)

நேரிசைவெண்பா.

கொண்டைச் செருக்குங் குறுகையு நெட்டயிற்கட்
கெண்டைப் பிறக்கமும்வாய்க் கிஞ்சகமுங்-கொண்டம்மை
செப்பூர வல்லி கருத்திற் புகப்புருத்தா
ணப்பூர வல்லியுமென் னா. (ககடு)

(ககடு) பூரவல்லி - கலைமகள்,

கட்டளைக்கலித்துறை,

நீர்வுண்டு நெஞ்சுண்டு நற்றமி முண்டு நயந்தசில
பாவுண் டினங்கள் பலவுமுண் டேபங்கிற் கொண்டிருந்தோர்
தேவுண் டெவக்குங் கடம்பா டலிப்பசுந் தேனின்பைந்தாட்
பூவுண்டு நாரொன் றிலையாந் தொடுத்துப் புனைவதற்கே.

(௧௬)

நேரிசைவெண்பா.

புனைந்தாள் கடம்பவனப் பூவைசில பூவை
வனைந்தாளென் வாயும் மனமுந்—தினந்தினமும்
பொற்பதமே நாறுமவன் பூம்பதமன் நேருமது
சொற்பதமே நாறுஞ் சுவை.

(௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை,

சீவையுண்டெனக்கொண்டு சூடுதியான்மற்றென் சொற்றமிழ்க்கோர்
நவையுண் டெனவற நாணுதி போலு நகைத்தெயின்மூன்
றவையுண் டவரொ டருட்கூடல் வைகுமம் மேசொற்பொருட்
கெவையுண்டு குற்ற மவையுண்டு நீவி ரிருவிர்க்குமே.

(௧௮)

நேரிசைவெண்பா.

விண்முருந்த பொற்கமல மீகிருந்த பொன்னினையுங்
கொண்டிருந்து குற்றேவல் கொள்ளுமாற்-ஞெண்டரண்டர்
தேங்காவில் வீற்றிருப்பத் தென்மதுணாக் கேகடப்பம்
பூங்காவில் வீற்றிருந்த பொன்.

(௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை,

பொற்பூர வல்லிக் கமலத்த னேகொல் புகுந்தகமும்
வெற்பூர வல்லி பிறந்தக மும்மது மீட்டுமென்னே
யற்பூர வல்லியென் வன்னெஞ்சக் கஞ்சத்தேம் மையனெடுங்
கற்பூர வல்லி குடிபுகுந் தேநின்ற காரணமே.

(௨௦)

(௧௭) சிலபூ என்றது அம்பிகையின்வயலுங்களை.

மீனாசுரியம்மைபிரட்டைமணிமாலை

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மதுரைக் கலம்பகம்.

காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புத்தித் தடத்துப் புலக்களி ஞோடப் பிளிறுதொந்தித்
தந்திக்குத் தந்தை தமிழ்க்குந் வெண்பதென் றண்ணளிதாய்
வந்திப் பதுந்தனி வாழ்த்துவ தும்முடி தாழ்த்துநின்ற
சித்திப் பதுமன்றிச் சித்தி விநாயகன் சேவடியே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

மணிகொண்ட தினாயாழி சுரிநிமிர மருங்கசைஇப்
பணிகொண்ட முடிச்சென்னி யரங்காடும் பைந்தொடியும்
பூந்தொத்துக் கொத்தவிற்த புனத்துழாய் நீழல்வளர்
தேந்தத்து நறைக்கஞ்சத் தஞ்சாயற் றிருத்திழைபு
மனைக்கிழவன் திருமாற்பு மணிக்ஞறங்கும் வறிதெய்தத்
தனக்குரிமைப் பணிபூண்டு முதற்கற்பின் றலைநிற் ப
உம்பொன்முடி முடிஞடு மபிடேக வல்லியொடுஞ்
செம்பொன்மதிற் றமிழ்க்கடற் றிருநகரம் பொலிந்தோய்கேள்.

இது எட்டடித்தரவு.

விண்ணரசம் பிறவரசுஞ் சிலொய்த விடுத்தொருநீ
பெண்ணரசு தரக்கொண்ட பேரரசு செலுத்தினையே.

(ச)

தேம்பழுத்த கற்பகத்தி னறுந்தெரியல் சிலர்க்கமைத்து
வேம்பழுத்து நறைக்கண்ணி முடிச்சென்னி மிலைச்சினையே.

(உ)

வானேறுஞ் சிலபுள்ளும் பலரங்கு வலனுயர்த்த
மனேறோ வானேறும் விடுத்தடி களெடுப்பதே. (க)

மனவட்ட மிடுஞ்சுருதி வயப்பரிக்கு மாறன்றே
கனவட்டந் தினவட்ட மிடக்கண்டு களிப்பதே. (ச)

விண்ணாறு தலைமடிப்ப நனையாநீ வினாப்பொருளைத்
தண்ணாறு குடைந்துவைகைத் தண்டிறையும் படிந்தனையே. (ரு)

பொழிந்தொழுகு முதுமறையின் சுவைகண்டும் புத்தமுதம்
வழிந்தொழுகுந் தீந்தமிழின் மழலெசெவி மடுத்தனையே. (சு)

இவைபாறும் ஈரடித்தாழிசை.

அவனவ ளதுவெனு மவைகளி லொருபொரு
ளிவனென வுணர்வுகொ டெழுதரு முருவினை. (க)

இலதென வுளதென விஸ்தள தெனாமவை
யலதென வளவிட வரியதொ ரளவினை. (உ)

சூறியில னலதொரு குணமில் னெனநினை
யறிபவ ரறிவினு மறிவரு நெறியினை. (க)

இருமையு முதவுவ தெவனவ னெனநின்
தருமையை யுணர்வுறி னமிழ்கினு மினிமையை. (ச)

இவைநான்கும் ஈரடியராகம்.

வைகைக்கோ புனற்கங்கை வானதிக்கோ சொரிந்துகா
செய்கைக்கென் றறியேமாற் றிருமுடிமண் சுமந்ததே. (க)

அரும்பிட்டுப் பச்சிலையி டாட்செய்யு மண்ணையவ
டரும்பிட்டுப் பிட்டுண்டாய் தலையன்பிற் கட்டுண்டே. (உ)

(க) சில என்பது பெரும்பாலும் இரண்டையுணர்த்தும்.

மூலகொண்டு குழைத்திட்ட மொய்வனாகை வமொயன்றே
மலிகொண்ட புயத்தென்னீ வனிகொண்டு சுமந்ததே.

(௩)

உண்வலையி லகப்பட்டார்க் குட்படாய் நின்புயத்தோர்
மின்வலிகொண் டதுமொருத்தி விழிவலையிற் பட்டன்றே.

(௪)

இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசை.

போகமாய் வினந்தோய் நீ, புவனமாய்ப் பொலிந்தோய் நீ,
யேகமா யிருந்தோய் நீ, யெண்ணிறந்து நின்றோய் நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்.

வாணு நீ, நிலனு நீ, மதியு நீ, கதிரு நீ,

பூனு நீ, யுயிரு நீ, யுளது நீ, யிலது நீ.

இவையெட்டும் இருசீரோரடி யம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

பொன்பூத் தலர்ந்த கொன்றைபீர் பூப்பக்
கருஞ்சின் வேம்பு பொன்முடிச் சூடி
யண்ணலா னேறு மண்ணுண்டு கிடப்பக்
கண்போற் பிறமுங் கெண்டைவல னுயர்த்து
வரியுடற் கட்செவி பெருமுகச் செறியப்
பொன்புனைத் தியன்ற பைம்பூண் டாங்கி
முடங்குளைக் குடுமி மடங்கலந் தவிசிற்
பசும்பொனசும் பிருத்த பைம்பொன்முடி. கவித்தாங்
கிருநிலங் குளிர்தாங் கொருகுடை நிழற்கி
க0 ழாசலீற் றிருத்த வாதியங் கட்டினின்
பொன்மலர் பொதுளிய சின்மலர் பழிச்சுது
மைம்புலவழக்கி னருஞ்சுவை யறியாச்
செம்பொருட் செல்வநின் சீரடித் தொழும்புக்
கொண்பொருள் கிடையா தொழியினு மொழிக

கடு பிறிதொரு கடவுட்குப் பெரும்பயன் தருஉ
 மிறைமையுண் டாயினு மாக குறுகிநின்
 சிற்றடி யவர்க்கே குற்றேவ றலைக்கொண்
 டம்மா கிடைத்தவா வென்று
 செம்மாப் புறாஉந் திறம்பெறற் பொருட்டே.

(க)

இது பத்தொன்பதடி நேரிசையாசிரியச்சரிதகம்.

நேரிசைவெண்பா.

பொருணன் கொருங்கீன்ற பொன்மாடக் கூட
 விருணன் நிருண்டகண்டத் தெம்மான் - சரணன்றே
 மண்டுழா யுண்டாற்குக் கண்மலரோ டொண்மவுலித்
 தண்டுழாய் பூத்த தடம்.

(உ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

நீடமுண் டகங்கண் டகத்தாள தென்றுநின் றண்மலர்த்தா
 ணடமுண் டகமகங் கொண்டிய்ந்த வாவினி நங்களுக்கோர்
 திடமுண் டகந்தைக் கிடமுண் டிலையெனத் தேறவிண்ணோர்
 விடமுண்ட கந்தர சுந்தர சுந்தர மீனவனே.

(ங)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

மீனேறுங் கொடிமுல்லை விடிகொல்லைக் கடிமுல்லை வெள்ளைப் பள்ளை
 யானேறும் வலனுயர்த்த வழகியசொக் கர்க்கிதுவு மழகி தேயோ
 கானேறுங் குழல்சரியக் கர்ப்பூர வல்லிதலை கவிழ்ந்து நிற்ப
 ளுனேறு முடைத்தலையிற் கடைப்பலிகொண் டோர்புக் குழலு மாறே.

கட்டளைக்கவித்துறை.

மாற்றொன் றிலையென் மருந்துக்கந் தோசொக்கர் மாலைகொடார்
 கூற்றொன் றலவொரு கோடிசெட் டேன்கொழுந் தொன்றுதென்றற்
 காற்றொன் றிளம்பிறைக் கீற்றொன்று காரக்கட லொன்றுகண்ணீ
 ருற்றொன் றிவளுக் குயிரொன் றிலையுண் டிடம்பொன்றுமே.

(ரு)

(உ) தடம் - குளம், மலைப்பக்கம்.

விருத்தக்கலித்துறை.

ஒன்றே யுடம்பங் கிரண்டே யிடம்பங் குடம்பொன்றிலா
 ஒன்றே யறிந்தும்பி னின்றே யிரங்கென் நிரக்கின்றவா
 குன்றே யிரண்டன்றி வெண்பொன் பசம்பொன் குயின்றேசெயு
 மன்றே யிருக்கப் புறங்கா டரங்காட வல்லானாயே. (சு)

அறுசீர்க்கழிநெடி.லடி.யாசிரியவிருத்தம்.

வலங்கொண்ட மழுவுடையீர் வனிகொண்டு விற்பீர்போன் மது
 னா மூதூர்க், குலங்கொண்ட பெய்வனியார் கைவனியெல் லாங்கொ
 ள்னை கொள்கின் நிராற், பலங்கொண்ட செட்டுமக்குப் பலித்ததுநன்
 னுளிரிப் பாவை மார்க்குப், பொலங்கொண்ட வரிவனிகள் விற்பதற்
 கோ கொள்வதற்கோ புறப்பட்ட டோ. (ஏ)

நேரிசைவெண்பா.

பட்டிருக்கத் தோலசைஇப் பாண்டரங்கக் கூத்தாடு
 மட்டிருக்கு நீப வனத்தானே - கட்ட
 விரும்பரவத் தானேநின் மென்மலர்த்தா ளன்றே
 தரும்பரவத் தானே தனை. (அ)

கட்டனைக்கலிப்பா.

தீனியி ருப்பவ னென்படு வார்டெட்டேன்
 சற்று நீதியொன் றற்றவீவ் ளுரில்யா
 மினியி-ருப்பவொன் னாது மடந்நைமீ
 ரிடம ருக்குஞ் சடைமருங் சும்மிரு
 கனியி ருக்குங் கடம்பவ னேசுஞர்
 கண்பு குந்தென் கருத்து ளிருக்கவும்
 பனியி ருக்கும் பிறைக்கூற்ற முற்றியென்
 பாலி யாவியை வாய்மடுத் துண்பதே, (சு)

நேரிசைவெண்பா.

உண்ணமுத நஞ்சாகி லொண்மதுரைச் சொக்கருக்கென்
பெண்ணமுது நஞ்சேயோ பேதைமீர் - தண்ணிதழி
யிந்தா நிலமே வெணச்சொலா லொன்செய்வான்
மந்தா நிலமே வரின.

(க0)

புயவகுப்பு. ஆசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

முதலடி.

வரியளி பொதுளிய விதழியொ டமரர்
மடந்தையர் நீல வனம்புக் கிருந்தன
மதியக டுடைபட நெடுமுக டடைய
நிமிர்ந்தபொன் மேரு வணங்கப் பொலிந்தன
மழகதிர் வெயில்விட வெள்ளிவிடு சுடர்வல
யங்கொடு லோக மடங்கச் சுமந்தன
மதுகையொ டடுதிறன் முறைமுறை துகிசெய்
தணங்கவ ராடு துணங்கைக் கிணங்கின.

இரண்டாமடி.

பொருசும ரிடையெதிர் பிளிறுமொர் களிறு
பிளந்தொரு போர்வை புறஞ்சுற்றி நின்றன
புகையெழ வழலுமிழ் சுழல்விழி யுழுவை
வழங்குமொ ராடை மருங்குற் கணிந்தன
புலவெயி றயிறரு குருதியொ டிலவு
மடங்கலின் வீர மொடுங்கத் துரந்தன
புகலியர் சூரிசில்பண் ணெடுதமி ழுருமை
யறிந்தொரு தானம் வழங்கப் புகுந்தன.

மூன்றாமடி.

புருமிடி யெனவெடி படவெதிர் கறுவி
நடந்தொரு பாண னெதுங்கத் திரிந்தன

வுருவிய மனமொடு தழுவியொர் கிழவி
 கருந்துணி மேலிட வெண்பிட் கெந்தன
 வுறுதியொ டவண்மனை புரும்கை கழிது
 சுமந்தொரு கூடைம ணுந்திச் சொரிந்தன
 வருவிய சுரிகையொ டெகிர்வரு செழியர்
 பிரம்படி காண நடுங்கிக் குலைந்தன.

நான்காமடி.

நீருகவை யமுதெழ மதரம தொழுகு
 பசந்தமிழ் மாலி நிரம்பப் புனைந்தன
 தனிரியன் மலைமகள் வரிவளை முழுகு
 தழும்பழ காக வழுந்தக் குழைந்தன
 தளர்நடை யிடுமின மதலையின் மழலை
 ததும்பிய ஓற லசம்பக் கசிந்தன
 தமிழ்மது னாயிலொரு குமரிவை மருவு
 சவுந்தர மாறர் தடம்பொற் புயங்களே.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

புயல்வண்ண மொய்குழல் பொன்வண்ணர் தன்வண்ணம் போர்
 த்தடங்கண், கயல்வண்ண மென்வண்ண மின்வண்ண மேயிடை கன்
 னச்செந்நெல், வயல்வண்ணப் பண்ணை மதுரைப் பிரான்வெற்பில்
 வஞ்சியன்னு, ளியல்வண்ண மிவ்வண்ண மென்னெஞ்ச மற்றவ் விரு
 ம்பொழிலே.

(கஉ)

அம்மானை. மடகீகு. கலித்தாழிசை.

இருவருக்குங் காண்பரிய வீசாமது ரோசனார்
 விருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனர்கா ணம்மானை
 விருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனரோ யாமாதி
 வருமையுடம் பொன்றிருக றுவதே ணம்மானை
 பாளுலுங் காயமிலை யையரவர்க் கம்மானை.

(கக)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

அம்ம கோவெனும் விழுமழு மெழுந்துநின் றருவிநீர் விழிசோ
ரும், விம்மு மேங்குமெய் வெயர்த்துவெய் துயிர்க்குமென் மெல்லிய
லிவட்கம்மா, வம்மின் மாதரீர் மதுளையுங் குமரியு மணந்தவர் மலர்ந்
தாமந், தம்மி னோவெனுந் தவப்பயன் பெரிதெனுந் தந்தைதா னெழிந்
தார்க்கே. (கௌ)

மதங்கியார். எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

எறிவே விரண்டுமென துயிர்சோர வுண்டிலவ விகல்வா ளிரண்டு
விசிறா, வெறிசேர் கடம்பவன மதுளேசர் முன்குலவி வினையாடு மின்
கொடியனிர், சிறுநான் மருங்குவிது மிறுமாகொ லென்றுசில சிலையு
ரஞ்சொன் முறையீ, டறிமீனென் னெஞ்சுமல மரவே சுழன்றிடுநம்
மதிவேக நன்ற தவுமே. (கறு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அிறந்தந்த பொன்பொலி கூடற் பிரான்வெற்பி லம்பொற்படா
நிறந்தந்த சும்ப மதயா னையுநெடுந் தேர்ப்பரப்பு
மறந்தந்த விற்படை வாட்படை யுங்கொண்டு மற்றொருநீ
புறந்தந்த வாவணங் கேநன்று காமவெம் போரினுக்கே. (கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

போராணை முதுகுறைப்பப் பொறையாற்றஞ் சினகரத்துப்
புழைக்கை நால்வாய்க், காராணைப் போர்வைதழ்ந்நி வெள்ளாணைக்
கருள்சுரந்த கடவு ளேயோ, வோராணை முனைப்போருக் கொருகனை
தொட் டெய்திடுநீ ரொருத்தி கொங்கை, யீராணை முனைப்போர்க்கும்
வல்லீரோ லொருகனைதொட் டெய்தி டீரோ. (கௌ)

மேற்படிவருத்தம்.

எய்யாது நின்றொருவ நெய்வதுவு மினையாட னினையும் புந்தி
வையாதார் வைதலுநின் மதியார்தா மதித்திடுதல் வழக்கே யன்றோ

(கௌ) நிறம் - மார்பு.

மெய்யாத பொய்கடிந்து வீடாத வீடெய்தி வீழார் வீழச்
செய்யாள்செய் சரக்கறையாந் திருவால வாயிலுறை செல்வ னாரே.

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாகிரியவிருத்தம்.

ஐயுறதலை வைத்தமுடி நீணில வெறிப்பவெமை யாளுடைய பச்
சை மயிலோ, ஐறமுத லற்றமது ராபுரிய லுற்றபர மேசரொரு சற்று
முணரார், நீறுபடு துட்டமதன் வேறுரு வெடுத்தலரி னீள்கிலை குனித்து
வழிதே, னூறுகணை தொட்டுவெளி யேசமர் விளைப்பதுமென் னூழ்
வினை பலித்த துவமே. (கக)

தழை. கட்டளைக்கலித்துறை.

பல்லா ருயிர்க்குயி ராமது ரோசரப் பாண்டியன்முன்
கல்லாணைக் கிட்ட கரும்பன்று காணின் களபக்கொங்கை
வல்லாணைக் கேயிட வாய்த்தது போலுமென் வாட்கணினும்
வில்லார் புயத்தண்ண றண்ணளி யாற்றந்த மென்றழையே. (உ௦)

வஞ்சித்துறை.

தழைத்திடுங் கூடலார், குழைத்துடன் கூடலார்
யிழைத்திடுங் கூடலே, யிழைத்திடுங் கூடலே. (உ௧)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கூட லம்பதி கோயில்கொண்
டூடல் கொண்டவ ராடலே
பூட லும்முடம் பொன்றிலே
கூட லும்மொரு தொம்பரோ. (உ௨)

ஊசல். கலித்தொழிசை.

கொம்மைக் குவடசையக் கூர்விழிவேல் போராடக்
கம்மக் கவனுஞ் செம்புங் கலந்தார்ப்பு

(கக) அலரின்கிலை - புட்பவில். (உ௧) கூடலிழைத்திடுங்கூடல் - கட
ற்கணாயிலிழைக்கும் கூடற்சுழி. (உ௨) கம்-கம்மிபரதுதொழில்.

மும்மைத் தமிழ்மதுனா முக்கணப்பன் சீர்பாடி
யம்மென் மருங்கொசிய வாடுக பொன்னாச
லழகெறிக்கும் பூண்முலையீ ராடுக பொன்னாசல்.

(௨௬)

களி. தாழிசை.

அழகுற்றதொர் மதுசேனை யமசே நெனக்கொண்
டாடுங்களி யானின்றிசை பாடுங்களி யேய்யாம்
பொழுதைக்கிரு கலமுறுபைந் தேற்ற்பனை யினைநாம்
போற்றிக்குரு மூர்த்திக்கிணை சாற்றத்தகு மப்பா
பழுதற்றதொர் சான்றான்மை பயின்றூர்தின முயன்றூற்
பலமுண்டதி னலமுண்டவ ரறிவார்பல கலெநா
லெழுதப்படு மேடுண்டது வீடுந்தர வற்றூ
லெழுதாததொர் திருமந்திர மிளம்பாணையு ளுண்டே.

(௨௭)

கலிவிருத்தம்.

உண்பது நஞ்சுமா லுறக்க மில்லையால்
வண்பதி கூடலே வாய்த்த தென்னுமாற்
பெண்பத நின்னதே பெரும வேள்கணை.
யெண்பது கோடிமே லெவன் றொடுப்பதே.

(௨௮)

மடக்கு. கட்டளைக்கலிப்பா.

தொடுத்த ணிந்தது மம்புத ரங்கமே
சுமந்தி ருந்தது மம்புத ரங்கமே
யெடுத்து நின்றது மாயவ ராகமே
யெயிறி றுத்தது மாய்வ ராகமே
யடுப்ப தந்தணர் பன்னக ராசியே
யணிவ துஞ்சில பன்னக ராசியே
கொடுப்ப தையர் கடம்பவ னத்தையே
கொள்வ தையர் கடம்பவ னத்தையே.

(௨௯)

நேரிசைவென்பா.

கூடங்கலாக்கும் வெற்பிற் கலாகலாக்கும் வைகைத்
தடங்கலாக்க ணின்றவாரீர் தாமோ - நெடுந்தகைநங்
கூட்டம் புயமே கொடாவிழல்வேள் கூன்சிலையி
னூட்டம் புயமே நமன்.

(௨௭)

என்சேர்க்கழிநெடி.லடியாசிரியவிருத்தம்.

நிம்பா நினக்கோல முறையோ வெனக்கால நஞ்சுண்டு பித்துண்
டு நாதேவ றென்பார், தம்பாவை யார்க்கன்று காதோலை பாலித்த தய
வானர் கூடற் றடங்காவில் வண்டிர், செம்பாதி மெய்யுங் கரும்பாதி
யாகத் திருத்தோளு மார்பும் வடுப்பட்ட துங்கன், டெம்பாவை யைப்
பின்னு மம்பாவை செய்வா றெளியானா நலியிற் பி நேதா மிவர்க்கே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

அிவமே நானே யநிகணையே யம்மதவேள்
சாவமே தூக்கிற் சமனுஞ் சமனன்றே
யோவமே யன்னு னுயிர்விற்றுப் பெண்பழிகொள்
பாவமே பாவம் பழியஞ்சுஞ் சொக்கருக்கே.

(௨௯)

எழுசேர்க்கழிநெடி.லடியாசிரியவிருத்தம்.

கீகாபொரு திரங்கு கழிதொறு மிருந்து கயல்வர வுறங்கு புள்ளி
கோ, பருவமு மிழந்தென் மகதிய ருழந்து படுவிர கமொன்று முள்ளி
கோ, யருமையொடு மெங்கள் பெருமையை யறிந்தே யருள்புரிய விங்கு
வல்லீகோ, மருவிய கடம்ப வனமது புருந்தென் மதுனாயான் முன்பு
சொல்லீகோ.

(௩௦)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நீரித்த தென்ற லினவாடை திங்களென்றோர்
பேரிட்ட மும்மைப் பிணியோ தணியாவாற்
பாருக்கு ணீகோ பழியஞ்சி யாரொணின்மற்
ஞருக் குணாக்கே மடிகே னடிகேனோ.

(௩௧)

பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா.

அடுத்த தோர்தவ வேடமும் புண்டர
மணிந்த முண்டமு மாய்வெள்ளி யம்பலத்
தெடுத்த தாள்பதித் தாழக் கடைப்பிச்சைக்
கிச்சை பேசுமப் பிச்சனெ னச்செல்வீர்
கடைக்க னோக்கமும் புன்மூர லும்முயிர்
கவர்ந்து கொள்ள விடுத்த கபாலிபோற்
பிடித்த சூலமுங் கைவிட்டி லீனொன்றோ
பிச்சி யானொனும் பேருமக் கிட்டதே.

(௩௨)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இடங்கொண்ட மானும் வலங்கொண்ட வொண்மழு வும்மெழுதும்
படங்கொண்டு வந்தனை யானெஞ்ச மேயினிப் பங்கயப்பூர்
தடங்கொண்ட கூடற் சவுந்தர மாறர்பொற் றுள்பெயர்த்து
நடங்கொண்ட தோர்வெள்ளி மன்றே றுதுமின்று நானையிலே. (௩௩)

எழுசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்.

இருநில னகழ்ந்ததொரு களிவெளி றும்படியொ ரிருளியி ன
ணைந்த னையுமக், குருணையை மணந்தருளி னிளமுலை சுரந்துதவு குழகரி
துணர்ந்திலர் கொலாங், கருகியது கங்குலற வெளியியது கொங்கை
சில கணைமதன் வழங்க வவைபோ, யுருவிய பசும்புனின்வெண் ணில
வனல் கொளுந்தியதெம் முயிர்சிறி திருந்த தரிதே. (௩௪)

கொற்றியார். எண்ணீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்.

அருநாம மரசிவசங் கரநாம மெனக்கொண்
டவற்றொருநா மம்பகர்ந்தோர்க் கரியயனிந் திரனும்
பெருநாமங் கொடுத்தவர்தங் கருநாமந் துடைக்கும்
பெற்றியார் தமிழ்மதுரைக் கொற்றியார் கேரீ
ரொருநாமம் பயந்தவர்முன் றருநாமம் வியந்திங்
குலகரிந் நாடமதொன் றுள்ளநீர் வெள்ளைத்

திருநாம மிட்டவன்றே கெட்டவன்றோ வினாயோர்த்
தெரித்திநா மமுமுனிவோர் தரித்திநா மமுமே.

(௬௫)

நேரிசைவெண்பா.

மும்மைத் தமிழ்க்குடன் மூலவிங்கத் தங்கயற்க
ணம்மைக் கமுதா மருமருந்தை - வெம்மைவினைக்
கன்னத் திருக்கோயிற் காணலாங் கண்டிர்நம்
முன்னத் திருக்கோயி லுள்.

(௬௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உள்ளும் புறம்புங் கசிந்தூற் றெழநெக் குடைந்துகுதி
கொள்ளுஞ்செந் தேறல் குனிகின்ற வாபத்திக் கொத்தரும்ப
விள்ளுங் கமலத்தும் வேத சிரத்தும்விண் மீனைமுகந்
தன்னுங் கொடிமதிற் பொற்கூடல் வெள்ளி யாங்கத்துமே.

(௬௭)

மடக்கு. கட்டளைக்கலிப்பா.

அரங்கு மையற்கு வெள்ளிய ரங்கமே
யால யம்பிற வெள்ளிய ரங்கமே
யுரங்கொள் பல்கல னென்பர வாமையே
யுணர்வு ருமையு மென்பர வாமையே
விரும்பு பாடலு மாகவி மானமே
மேவு மானமு மாகவி மானமே
திருந்து தானந் தடமதிற் கூடலே
செயற்கை வெள்ளித் தடமதிற் கூடலே.

(௬௮)

விருத்தக்கலித்துறை.

கூடார் புரந்தி மெக்கின்ற துஞ்சென்று கும்பிட்டதோ
ரேடார் குழற்கோதை யுயிருண்ப தும்மைய ரிளமுரலே
வாடாத செங்கோல் வளர்ப்பீ னொணக்கன்னி வளநாடெனு
நாடான வைத்தாளு நகையா தினிப்போடு நகையாடவே.

(௬௯)

கொச்சகக்கலிப்பா.

நிகையே யமையுமிந்த நாகரிக நோக்கு
மிகையே யனங்கன் வினையொளவீ னன்றே
தகைசேர் மதுசேன் தண்டமிழ்நா டன்னீர்
பகையே துமக்கு நமக்கும் பகர்வீரோ.

(ச௦)

கலிவிருத்தம்.

வீரம் வைத்தவில் வேள்கணை மெய்த்தன
பாரம் வைத்த பசும்புண் பசும்புணை
யீரம் வைத்த விளமதி வெண்ணிலாக்
காரம் வைத்த கடம்ப வனேசனே.

(ச௧)

எழுசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்.

கூடங்கால் பொருப்பொன் றிடும்போர்வை சுற்றுங் கடம்பா டவி
ச்சுந் தரனோறுந், தடந்தோள் குறித்திங் கணைந்தே மெனிற்பின் தரும்
பேறுன் மத்தின் பெருவாழ்வோ, தொடர்ந்தே யுடற்றிந் திரன்சாப
முற்றுந் துரந்தாலு மிப்பெண் பழிபோமோ, வடைந்தேம் விடக்கொ
ன்றை யந்தா லொவர்க்கென் றமைந்தே கிடக்கின் ததுதானே. (ச௨)

அறுசீர்க்கழிநெடி. லடியாசிரியவிருத்தம்.

தான வெங்களி றோடு மிந்திரன் சாப முந்தொலையா
மேனி தந்தகல் யாண சுந்தார் மேவு வண்பதியாம்
வானி யிர்ந்திட வாடு மொண்கொடி வால சந்திரனுங்
கூனி மிர்ந்திட வேலி மிர்ந்திடு கூட லம்பதியே.

(ச௩)

கைக்கிளை. மருட்பா.

அஞ்சேன் மடநெஞ் சபிடேகச் சொக்கரூட்
செஞ்சே வடிக்கடிமை செய்யார்போற் - துஞ்சா
தெறிதினாக் கருங்கட லேய்க்கு
மறவியற் கூந்தற் காடமர்க் கண்ணே.

(ச௪)

(ச௬) இமிர்தல் - ஒலித்தல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

கண்முத் தரும்பின கொங்கைபொன் பூத்த கனிபவளத்
தொண்முத் தரும்புமென் பெண்முத்துக் கேழுத்த முண்டியைத்
தண்முத் தலைமந்த தபனிய மேதலைச் சங்கம்பொங்கும்
பண்முத் தமிழ்க்கொர் பயனே சவுந்தர பாண்டியனே. (௪௫)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பாணரூ மழலைச் சீறியாழ் மதரப் பாடற்குத் தோவொர் காதும்,
பனிமதிக் கொழுந்துக் கவீரசடைப் பொதும்பும் பாலித்தாய் பாட்
டளி குழைக்குங், — கோணரூ வுளைப்பூவ் கொத்தலர் குடுமிக் குறுங்க
ணைட் டிலைச்சிலை குனித்த, கூற்றயிர் குடித்தாய்க் காற்றலா மல
தென் கொடியிடைக் காற்றமா றுனதோ, — சேணரூப் பசும்பொற்
தசும்பசும் பிருக்குஞ் சிகரியிற் தகரநா றைம்பாற், சேயரிக் கருங்கட்
பசங்கொடி றுடங்குஞ் செவ்வியிற் சிறைமயி லகவத், — தூணரூ முழ
வுத் தோண்மடித் தும்பர் சுவல்பிடித் தணந்துபார்த் துணங்குந்,
தோரண மாடக் கூடலிற் சோம சுந்தரா சந்தரசே கரனே. (௪௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கரும்பொறிச் சுரும்பர் செவ்வழி பாடச்
சேயிதழ் விரிக்கும் பொற்பொருட் டம்புயம்
பாண்மகற் கலர்பொற் பலகை நீட்டுங்
கடவுன்செங் கைக்குப் படியெடுப் பேய்க்குந்
தடமலர்ப் பொய்கைத் தண்டமிழ்க் கூட
லொண்ணுத றழிஇய கண்ணுதற் கடவு
ளெண்மர் புறந்தருந் மொண்பெருந் திகைக்குத்
தாய்மைசெய் தாங்குப் பானிலா விரித்த
விரசதந் குயின்ற திருமா மன்றகம்

(௪௭) ச. படி - ஒப்பு.

க0 பொன்மலை கிடப்ப வெள்ளிவெற் புகந்தாய்க்குச்
செம்பொன் மன்றினுஞ் சிறந்தன் றாயினுங்
கருந்தாது ஞாயின்றவென் கன்னெஞ் சகத்தும்
வருந்தியும் வழங்கல் வேண்டு
மிருவே றமைந்தநின் னெருபெருங் கூத்தே.

(௪௭)

நேரிசைவெண்பா,

தேத்தந்த கொன்றையான் றெய்வத் தமிழ்க்கூடன்
மாத்தந்த வேழ மதமடங்க - மீத்தந்த
மாகவி மானம் வணங்கினமாற் கூற்றெமைவிட்
டேகவி மானமுனக் கேன்.

(௪௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஏனின் நிரங்குதி யேழைநெஞ் சேவண் டிமிர்கடப்பங்
கானின் றதுமற்றொர் கற்பக மேயந்தக் கற்பகத்தின்
பானின்ற பச்சைப் பசுங்கொடி யேழுற்றும் பாலிக்குமாற்
றேனின்ற வைந்தருச் சிந்தா மணியொடத் தேனுவுமே.

(௪௯)

தாழிசை.

தேனறாத சிலைக்கரும்பு கொலைக்கரும்பொரு வேம்பெனுந்
தேம்புயத்தணி வேம்பிணக்கனி திங்கரும்பெனு மிவ்வண
மானறாத மழைக்கணங்கையு மாறியாடத் தொடங்குமாண்
மாறியாடுநின் வல்லபந்தொழ வந்தபேர்க்கும் வருங்கோலோ
கானறாத சுருப்புநாண்கொள் கருப்புவில்லியைக் காய்ந்தநாட்
கைப்பதாகைகவர்ந்துகொண்டதொர்காட்சியென்னவெடுப்பதோர்
மினறாத வடற்பதாகை விடைப்பதாகை யுடன்கொளும்
வீரசுந்தர மாறமாறும் வெள்ளியம்பல வாணனே.

(௫0)

பதினான்குசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவீருத்தம்.

வாணிலாப் பரப்பு மருடகோ டரமறிபுனற் கங்கைநங் கைக்கும்,
வைவ்யமின் றளித்த மரகதக் கொடிக்குன் வாமபா கழும்வழங் கிணையா

ற், — பூனூலாங் கனபப் புணர்முலை யிடக்குன் பொற்புயம் வழங்கலை
யெமர் போற், பொதுயினின் றாய்க்கு நடுவின்மை யிடையே புகுந்தவா
றென்கொலோ புகலாய், — தூனூலாம் பசும்பொற் றேரண முகப்பிற்
குளிகை நெற்றியின் றிறங்குஞ், சுரிமுகக் குடக்கூன் வலம்புரிச் சங்
கந் தோன்றலு முன்றுநா னிரம்பா, — நீணிலா வெனக்கொண் டண
ங்கனார் வனக்கை நெட்டிதழ்க் கமலங்கண் முமிழ்க்கு, நீநொன் மாடக்
கூடலிற் பொலியு நிமலனே மதுனாநா யகனே. (௧௧)

கட்டளைக்கலிப்பா.

மதும லர்க்குழ லாய்பிச்சை யென்றுநம்
மனெதொ றுத்திரி வார்பிச்சை யிட்டபோ
ததிலொர் பிச்சையுங் கொள்ளார்கொள் கின்றதிங்
கறிவு நாணுநம் மாவியு மேகொலாம்
பதும நாறும் பவிக்கலத் தூற்றிய
பச்சி ரத்தம் பழஞ்சோ றெனிற்பினைப்
புதிய துந்நம் முயிர்ப்பலி பேயன்றோ
பூவை பால்கொள் புழுகுநெய்ச் சொக்கர்க்கே. (௧௨)

கின்னவிடுதூது. கட்டளைக்கலித்துறை.

புழுகுநெய்ச் சொக்க ரபிடேகச் சொக்கர்கர்ப் பூரச்சொக்க
ரழகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்க ரங்கயற்கண்
டழுவிய சங்கத் தமிழ்ச்சொக்க றென்றென்று சந்ததநீ
பழகிய சொற்குப் பயன்றேர்ந்து வாலிங்கென் பைங்கிளியே. (௧௩)

நேரிசைவென்பா.

பைந்தமிழ்தேர் கூடற் பழியஞ்சி யார்க்கவமே
வந்ததொரு பிண்பழியென் வாழ்த்துகே - னந்தோர்
வடியிடுமுன் னையர்க் கடுத்தவா கெட்டேன்
கொடியிடமாப் போந்த குறை. (௧௪)

காலம், மடக்கு. தாழிசை.

குறுமுனைவெண் டளவளவின் மணந்துவக்குங் காலங்
கொழுநெரோடு மிளமகளிர் மணந்துவக்குங் கால
மறுகுதொறு நின்றெமர்க ளுருத்திகழுவ் காலம்
வரிசிலைகொண் டிருவிலியு முருத்திகழுவ் காலஞ்
சிறுமதின்ம் பெருமதியி னுகப்படருங் காலங்
தென்றலினங் கன்றுமுயி ருகப்படருங் கால
நிறையினொடு நாணினொடு மகன்றிரியுங் கால
நேசர்மது நேசர்வரை யகன்றிரியுங் காலம்.

(௫௫)

நேரிசைவெண்பா.

அம்மாநம் மேலன்று பட்ட தருட்கூடற்
பெம்மாண்மேற் பட்ட பிரம்படிபே - யிம்முறையு
மிம்மேனி காமநோய்க் கீடழிந்த வாவழிகள்
செம்மேனிக் குண்டாங்கொ நீங்கு.

(௫௬)

சித்து. கட்டளைக்கலிப்பா.

குரும்பை வெம்முலை சேர்மது நேசர்பொற்
கோபு ரத்திற் கொழுகட்டு சித்தர்யாங்
கரும்பை முன்புகல் லாணைக் கிடுஞ்சித்தர்
கையிற் செங்கல் பசும்பொன்ன தாக்கினே
மிருந்த வீடும் வறும்பாழ தாமவர்க்
கெருத்துக் கொட்டிலும் பொன்மேய்ப் திடச்செய்தே
மருந்த னந்நமக் கோதன மேயப்பா
வாட கத்துமற் றுசைடல் வைபர்க்கே.

(௫௭)

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெழிலடியாசிரியலிருத்தம்.

அய்ய மணிக்கல் மென்பணியே யன்பணி யக்கொள்வ தென்ப
ணியே, மெய்யணி சாந்தமும் வெண்பலியே வேண்டுவ துங்கொள
வெண்பலியே, மெய்ய வெடுப்பதொர் செம்மலையே யேந்தி யெடுப்ப

தொர் செம்மலையே, வையகம் வாய்த்த வனம்பதியே வாழ்வது கூடல்
வனம்பதியே. (௫௮)

என்றோர்க்கழிகெடி. லடி. யாசிரியவிலுத்தம்.

யடார் புண்டரிகத் தினமான் முதுபாட லெழுதா மறையோரி
மினாமுத் தமிழ்ப்பாடப், பிடார் கூடல்வனம் பாடா வாடல்செயும்
பெருமான் முன்சென்றான் சிறமா நென்சொல்கேன், பாடா எம்ம
னையு நாடா என்மனையும் பயிலா டண்டலையு முயலான் வண்டலையு,
மாடான் மஞ்சனமும் தேடா எஞ்சனமு மயிலா என்னமுமே துயிலா
எின்னமுமே. (௫௯)

அறுசீர்க்கழிகெடி. லடி. யாசிரியவிலுத்தம்.

இன்னியந் துவைப்பச் சங்க மேங்கிடச் செழிய ரீன்ற
கன்னியை மணந்தே யன்றோ கன்னிகா டெய்தப் பெற்றார்
மின்னியன் முயக்கும் பெற்றால் வெறுக்கைமற் றிதன்மே லுண்டோ
கொன்னியல் குமரி மாடக் கூடலம் பதியு ளார்க்கே. (௬௦)

விலுத்தக்கலித்துறை.

சேனார் புரஞ்செற்ற வின்னாரி தோயக் கிளர்ந்தற்றதோர்
தோனாளர் கூடற் பதிக்கேகு முகில்காள் சொலக்கேண்மினோ
வானாவார் மின்னுங்கண் மழைசிந்த வென்சொன் மறுத்தேகன்மின்
ளுனான்மை யன்றே தனைப்பட்ட லுரிற் றனித்தேகலே. (௬௧)

இடைச்சியார். அறுசீர்க்கழிகெடி. லடி. யாசிரியவிலுத்தம்.

கண்டமும் காமர் மெய்யும் கறுத்தவர் வெளுத்த நீற்ற
கொண்டரு மதினா யிற்சிற் றிடைச்சிபே ரிடைச்சி யென்பீர்
தொண்டைவா யமுதிட் டென்றன் பாலிங்குத் தோயீர் வானா
மன்மென் னகத்தி லென்னீர் மத்திட்டி மதிக்கின் றீரே. (௬௨)

கட்டினக்கலித்துறை.

ஈர மதிக்கு மினத்தென் றலுக்குமின் றெய்யுமதன்
கோர மதிக்குங் கொண்கோலு மேகொடுங் கோன்மைமுற்றுந்

தீர மதிக்குஞ்செங் கோன்மையென் னாஞ்சில தேவர்மதி
சோர மதிக்குங் கடற்றி விடங்கொண்ட சொக்கருக்கே,

(௬௪)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கரிய கண்டங் கரந்தவோர்
நிருபர் கூடலி னெஞ்சிரோ
யுருவ மும்பெண் னுருக்கொலா
மருவ மென்ப தவாவினே.

(௬௫)

விருத்தக்கலித்துறை.

ஆவா வென்னே தென்னவர் கோற்சன் றணிசாந்த
யீவா நின்றாய் நின்றில காமா னலமென்னே
கோவாம் வில்லி கொடுத்தனு வுங்கு னிமிராதான்
மூவா முதலார் மதுரையி தன்றோ மொழிவாயே.

(௬௬)

வலைச்சியார், அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

மொழிக்கய லாகி வேத முடிவினின் முடிந்த நின்ற
வழிக்கய லாகார் கூடல் வலைவாணர் பெருவாழ் வன்னீர்
கழிக்கயல் விற்பீர் மற்றிக் காசினி யேழு முங்கள்
விழிக்கய லுக்கே முற்றும் விலையென்ப விளக்கிட டரோ.

(௬௭)

நேரிசைவெண்பா.

விற்கரும்பே பொன்றிதுகேண் மென்கரும்பே யன்னார்தஞ்
சொற்கரும்பே முற்றமலர் தூற்றுமா - னற்கரும்பை
யாளார் கடம்பவனத் தையருமற் றென்னீயும்
வானா வலர்தூற்று வாய்.

(௬௮)

கட்டளைக்கலிப்பா.

வTல விர்த்த குமார னெனச்சில

வடிவு கொண்டிரின் றாயென்று வம்பிலே

ஞால நின்னை வியக்கு நயக்குமென்

னடனங் கண்டும் வியவாமை யென்சொல்கேன்

*

பால லோசன பாதுவி லோசன
பாம லோசன பக்த சகாயமா
கால காலத்ரி குல கபாலவே
கம்ப சாம்ப கடம்ப வனேசனே.

(௬௮)

கவிவிருத்தம்.

கட்டு வார்த்து லீர்கயற் கண்ணினுட்
கிட்ட மாஞ்சொக்க னாக்ஈரா யேற்றினீர்
மட்டில் காம மடுப்படித் தேற்கென்னே
கொட்டி வீர்பினிலுங் குங்குமச் சேற்றையே.

(௬௯)

கேரிசைவெண்பா.

குங்குமச்சே றாடுங் கொடிமாட வீதியில்வெண்
சங்குமொய்க்குஞ் சங்கத் தமிழ்க்கூட - லங்கயற்க
ணம்மையிடங் கொண்டாரா யஞ்சலித்தே மஞ்சலம்
றம்மையிடங் கொண்டார்க் கினி.

(௭௦)

என்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இன்ன ரமுதக் கிடமுங் கடுவுக் கெழிலார் களனுங் களனு வரு
ளா, கன்னி ரமுதக் கடலா திபுளார் கரியைப் பரிமாக் கிடத் தினரா,
லன்னிர் மையின்மிக் கென்னிர் மையென வடன்மா மடன்மா வரமா
றுசெயா, மைந்நி ரளகத் தினமா னையனீர் வருவேன் மதுரைத் திருவீ
தியிலே.

(௭௧)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடிவண்ணவிருத்தம்.

திருவைப் புணர்பொற் புயமைப் புயல்கைத் திகிரிப் படையுய்த்
தவர்கூடற், தருமொய்த் தருமைச் சிறைபெற் நனமுத் தமிழ்வேற்
பமர்பொற் கொடிபோல்வீர், புருவச் சிலைந் குழைபட் டருவப்
பொருகட் கணைதொட் டமராடுஞ், செருவிற் றெலுவற் நவணாக்
கொளுந் சிலைந் தசர்கைக் சிலைநானே.

(௭௨)

(௭௦) மையிடம் என்பது போலி.

கட்டளைக்கவித்துறை.

சிலைசிலை யாக்கொண்ட தென்மது றோசர் சிலம்பில்வில்வேண்
மலைசிலை யாக்கொண்ட வாணுத லாய்கின் மருங்குல்சுற்று
மிலைசிலை யாக்கொண் டிளமானை யெய்திடு மிங்கிவர்பூங்
குலைசிலை யாக்கொண் டவர்போலு மாற்செம்மல் கொள்கைநன்றே. (1)

பான். அறுசேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

கொங்குரை யாற்றி லிட்டிக் குளத்தினிற் றேட நீடு
மங்குரேய் முதுகுன் றையர் மதுனாயோ மதியில் பாணு
வெங்கையர் மனைக்கண் வைத்தாங் கெம்மிடைத் தேர்தி மற்றம்
மங்கையர் மணம்போ லன்றே மகிழ்கர்தம் வாழ்க்கை தானே. (எச)

நேரிசைவெண்பா.

வாழிமடக் கிள்ளாய் மதுரா புரிவாழு
முழி முதல்வர்க் குரவழிந்தே - யாழியான்
சேய்தொடுத்த வம்போ திரண்முலையுங் கண்மலருந்
தாய்தொடுத்த வம்போ தலை. (எடு)

மறம். எண்சேர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

திருமுகத்து நியிருடுமி மாடக் கூடற் சவுத்தரபாண் டியர்குடியா
ஞ் சமரி லாற்றா, தொருமுகத்தி லொருகோடி மன்னர்மடிந் தொழிந்
தா ருனைவிடுத்த மன்னவர்பா ருனாயாய் தாதா, மருமுகத்த நெறிக்கு
முலெம் மடக்கொடியை வேட்பான், மணம்பேசி வரவிடுத்த வார்த்தை
சொன்னாய், திருமுகத்தி லெழுத்திதுவேற் றிருமுடியி லெழுத்துந்
தேர்ந்தறியக் கொண்டோ சிகையினொடுஞ் சென்றே. (எசு)

(எசு) பூங்குலைசிலையாக்கொண்டவர் - பூங்கொத்தாகக் கல்லெயறித்த
சாக்கியநாயனார். (எசு) கொங்குரை - கொங்கம்பொன். இது, முந்
காலத்துவழங்கிய மாற்றுயர்ந்த பொன்.

(எடு) வம்போதலை - வம்பு+ஒதலை.

குறம். அறுசீர்க்கழிநெடி. லடி. யாசிரியவிருத்தம்.

செல்லிட்ட பொழிண்மதுரைத் தேவர்மணந் தடாதகா தேவிக்
கன்று, செல்லிட்ட குறமகன்யான் றும்மலுநல் வரத்தேகாண் சுனகி
லம்மை, செல்லிட்ட குறிக்குந் நினைத்ததொரு பொருளதுநித் திலக்கச்
சார்க்கும், வல்லிட்ட குறியினெனம் வலையிட்ட குறியுளதோர் வடிவு
தானே. (எஎ)

விருத்தக்கவித்துறை.

விடகலை யலபல கலையொடு தமிழ்வள ருங்குடல்
விடவர வலையினர் திருமுனி தொருவர் விளம்பாரோ
குடகிசை புனைமெழ வழலுமிழ் நிலவு கொழுந்தோடப்
படவர வெனவெரு வருமொரு தமிழன் பம்பாடே. (எஅ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

பாட்டுக் குருகுத் தமிழ்ச்சொக்க நாதர் பண்ப்புயமே
கேட்டுக் குருகுமெய் நானும்விட் டான்வண்டு மென்கினியும்
பேட்டுக் குருகும்விட் டானென்செய் வாளனல் பெய்யுமிரு
கோட்டுக் குருகு மறிக்கொழுந் துக்கென் குலக்கொழுந்தே. (எக)

மேகவிதுது. எழுசீர்க்கழிநெடி. லடி. யாசிரியவிருத்தம்.

ஏமவெற் பென்றுகயீ லாயவெற் பென்றுமல யாசலத் தென்று
முறைவார், கோமகட் கண்பர்மது றோசர்முச் சங்கம்வளர் கூடலிற்
சென்று புதலீர், தாமரைக் கண்டுயிலு மாலெனச் சந்தமலி சாரலிற்
தஞ்சு முகில்கான், மாயதிப் பிஞ்சுமினா தேர்சுயிற் குஞ்சுமுயிர் வாய்
மதித் துண்டெடர் ழிவதே. (அ0)

சம்பிரதம். மேற்படிவேறு.

மட்டறு கடற்புலி யனைத்துமொ ரிமைப்பினின் மறைத்துடன்
விடுத்தி டேவன்மற், றெட்டுவனா மைக்கடலை முட்டியு ளடக்கிவ

(எக) குருகு - வெண்மை, இளமை.

(அக) முட்டி - கைப்பிடி, சிறுகலயம்.

னித்தனையும் வித்தை யலவாற், றுட்டமத னைப்பொடி படுத்திமது
ணாக்குளுறை சொக்கர்குண மெட்டி. னெடுமச், சிட்டர்க டுதித்திடு
மகத்துவ மனைத்துமொரு செப்பினு ளடக்கி டெவனே. (அக)

நேரிசைவெண்பா.

அடுத்த பதஞ்சலியா ரஞ்சலியா நிற்ப
வெடுத்த பதஞ்சலியா றேனார் - தடுத்தவற்கா
மாறிக் குனித்தார் மலைகுனித்தென் மாமதனார்
சேறிக் குனித்தார் சிலை. (அஉ)

எழுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

சிலையோ கரும்புபொரு கணையோ வரும்புசிவ சிவவாவி யொன்று
முளதோ, விலையோ வறிந்திலமம் மதனாண்மை யென்புகல்வ திதுவே
தவம்பி றிதென, முலையே யணிந்தமுகிழ் நகையீரொர் பெண்கொடி-
யின் முலையோடு முன்கை வனையான், மலையே குழைந்திடுதம் மிரு
தோள் குழைந்துறைநம் மதுளோசர் தந்த வரமே. (அங)

உருவெளி. கட்டளைக்கலித்துறை.

வரும்புண்ட ரீக மிரண்டாலொர் கல்லுமென் வன்னெஞ்சமா
மிரும்புங் குழைத்த மதுளைப் பிரான்வெற்பி லேழ்பரியோன்
விரும்புந் தடமணித் தேர்வல வாவெஞ் சுரமிதன்றே
கரும்புங் கலியு மினர்நும் பாகொங்குங் கண்களினே. (அச)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கருவிட்ட காடெறிந்து கடம்புவனத் திருப்பீர்துங் கடுக்கைக்
காட்டின், மருவிட்ட கொள்ளைவெள்ள மடுப்படிந்து மூண்டெழுமான்
மதித்தி கெட்டேன், செருவிட்ட விழிமடவார் வாயிட்டிச் சுடுவதல்
லாற் செங்கை யீட்டு, மெருவிட்டு மூட்டிடநீர் விற்சிட்டு மூட்டியவா
வெண்சொல் கேனே. (அடு)

(அக) செப்பு - சிமிழ், சொல். (அங) முலையுமிழ் - முல்லையரும்பு

(அடு) விற்சிட்டுமூட்டியவா என்றது விற்சுசுமந்ததை.

விருத்தக்கலித்துறை.

௭. நன்போ னேளமு நெக்குரு கப்புக் கென்போல்வார்க்
கன்போ டின்பு மளித்தருள் கூடனெம் மடி கேளோ
தன்போல் காமன் சாப முடித்தாற் முழவுண்டே
முன்போர் காமன் சாப மனைத்து முடித்தாய்க்கே.

(௮௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

முட்டாட் பாசடை நெட்டிதழ்க் கமலத்
தினாவா வுந்குங் குருகு விரிசிறைச்
செங்கா னுரைக்குச் சிவபதங் கிடைத்தெனப்
பைம்புனன் முழிப்ப பதம பீடத்

௮. தூற்றமி ருமு முலப்பில பஹவம்
வீற்றவீற் றிருந்து கோற்பன கடுக்குங்
குண்டிநீர்ப் பட்டத் தொண்டுறைச் சங்கமும்
வண்டமிழ்க் கடலின் றண்டுறைச் சங்குமு
முத்தகம் பயின்று காவியங் கற்றச்

௧௦. சித்திரப் பாட்டிய நேர்ந்தன செல்லுந்
தடம்பிண யுடுத்த தண்டமிழ்க் கூட
லிடங்கொண் டிருந்த விமையா முக்கட்
கருமிடற் றொருவநின் றிருவடி வழுத்துதுந்
தாய்நலங் கவருபு தந்தையுயிர் செகுத்தாங்
௧௨. கிருபெருங் குரவரி னொருபழி சுமந்த
புன்றொழி லொருவற்குப் புகலின்மை தெரீஇ
யன்றஞர் சுரந்த தொன்றோ சென்றதோர்
வலியாற் கருள்வதூஉ கோக்கி
பெளியார்க் கெளியைமற் றென்பது குறித்தே.

(௮௭)

என்சீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

குறமுயலுஞ் சிலகலையு மிழந்தொருமா னுயிணாக்
கொன்னகொள்ள வெழுத்தமதிக் கூற்றே யாற்றாச்

சிறுதுயிலும் பெருமூச்சுங் கண்டுமிரங் கலையாற்
 நெறுமறவி நீடேயிற் தெண்ணி லாவு
 மெறியுநெடும் பாசமே யுடலுமறக் கூனி
 யிருணிற்மு முதிர்நனாயா லிழந்தாய் போலு
 நறுதுதலா னொன்கொலுனை மதுசோர் மிலைச்சு
 நாகிளவெண் டிங்கனென நவில்கின் றாரோ.

(அஅ)

தாழிசை.

நிவ்விடங்கண் மாணுமானு மினிதுகந் திடங்கொள்வார்
 நஞ்சுமார்ந்தென் னெஞ்சுமார்ந்து நனிகளங் கறுத்துளார்
 கைவ்வினங்கு குன்றுமன்றுங் கோவிலாக் குளித்துளார்
 கன்னிகாடர் மதுனாவாணர் கயிலைவெற்பர் வெற்பனர்
 கொவ்வைவாய் விளர்ப்பமைக் கருங்கணுஞ் சிவப்பவே
 குளிர்ந்தரங்க வைகைநீர் குடைந்துடன் றினைத்திராற்
 பைவ்விரிந்த வல்குலீர்தும் மன்னைமார்கள் சங்கையிற்
 படிவவர்க்கு வீணினீவிர் பரிசுரித்தல் பாவமே.

(அக)

அறுசீர்க்கழிநெடிடையாசிரியவிருத்தம்.

பாமிக்குப் பயின்மதுரைப் பரஞ்சுடனோ யொருத்திகயற் பார்வை
 மட்டோ, காமிக்கு மடந்தையர்கட் கயலெலா முமையடைதல் கணக்
 கே யன்றோ, மாமிக்குக் கடலேமும் வழங்கினீ ரொருவேலை மகனாக்
 கீந்து, பூமிக்குட் கடலைவறி தாக்கினீர் பவக்கடலும் போக்கி னீரோ.()

மேற்படிவிருத்தம்.

நீரோடு குறுவெயர்ப்பு நெருப்போடு நெட்டுயிழ்ப்பு நெடுங்கண்
 னீரிற், பீரோடு வனமுலையுங் குறையோடு நிறையுயிரும் பெற்றா ள
 ன்றே, காரோடு மணிகண்டர் கடம்பவனச் சொக்கநறை கமழ்புங்
 கொண்டைத், தாரோடு மனஞ்செல்லத் தனையோடுந் தான்செல்லாத் த
 மிய டானே.

(கக)

(அக) நெஞ்சுமார்ந்துகளங்கறுத்துளார் களங்கு + அறுத்துளார்.

பதினாண்டுகளாகியுள்ளபடியாகியவருத்தம்.

திருநெல்வேலி புறநாடு முழுதொருங்கே டட்டாதகா தேவியென் றொருபேர், தரிக்கவந் ததுவுந் தனிமுத லொருநீ சவுந்தர மாறனா னதுவுந், — குமாவேன் வருதி யுக்கிர னெனப்பேர் கொண்டதுந் தண்டமிழ் மதுவந், கூட்டுன வெழுந்த வேட்கையா லெனிலிக் கொழிதமிழ்ப் பெருமையா ரறிவார், — பமரம்யாழ் மிழற்ற நறவுகொப் பளிக்கும் பனிமலர்க் குழலியர் பளிக்குப், பானிலா முன்றிற் றானிலா முத்தின் பந்தரிற் கண்ணிமை யாடா, — தமரர்நா டியரோ டம்மனை யாடவையுந் ணுசுப்பன வலவென், நமரரு மருளுந் தெளிதமிழ்க் கூடலடலரா வலங்கல்வே னியனே. (௬௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாகியவருத்தம்.

அடுத்தல் குலவாக் கோட்டைசுமந் தளித்தி ரொருவந் கதுநிற்கத் தொடுக்குந் கணையே டனக்குலவாத் தூணி கொடுத்திர் போலுமா ன் லெடுக்குந் கணையைந் தெய்தகணை யெண்ணத்தொலையா தென்செய்கே றிடக்கங் கொளமால் சிலைமதனைச் சினத்திர் கடம்ப வனத்தினே. (௬௩)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடிவண்ணவருத்தம்.

கடமுடைய நறகெய்க்குண் முழுதியெழு வனையொத்த கரடமத கரிபெற்றோர் பிடியேபோன், மடவகடை பயில்பச்சை மயிலையொரு பறம்பவத்த மதுவையழ கியசொக்கர் வணாவேலோய், நடையுமெழு துவைநிற்கு நிலையுமெழு துவைசொற்கு ணலமுமெழு துவைசித்ரா ரகிபோல்வா, னிடையுமெழு துவைமுற்று மிலதொர்பொரு னையு மோக்க வெழுதிலைவ ருனையொத்த பெயர்தாமே. (௬௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாகியவருத்தம்.

மேதகைய பல்கலைபோர்த் தறம்பவருந் தமிழ்க்கூடல் விகிந்த கேண்மோ, வேதமினின் றிருவுருவொன் றிருருவாய் நின்றதினா மிறம்பூ தத்தோ, போதலர்வைந் துழாய்ப்படலைப் புயல்வண்ணத் தொருவனிரு புவை மார்க்குக், காதுவனாய் மற்றுனக்கோர் காதுவியாய் நிற்பதொரு காட்சி தானே. (௬௫)

நேரிசைவெண்பா.

கூண்டசைய செல்வக் கடம்பவனத் தானந்த
தாண்டவஞ்செய் தாண்டவர்கீர் தாமன்றே - பூண்டடிய
ருள்ளத் திருப்பீமாம் முள்ளத்தை யும்முமதா
மெள்ளத் திருப்பீர் மிக.

(கௌ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மிக்கார் முகத்தருள் கூடற் பிரான்விட நாண்விவக்காக்
கைக்கார் முகத்தன்ன தேர்வல வாகை பரந்துசெலு
மிக்கார் முகக்க வெழுந்தகொல் லாமெம தாவியென்னத்
தக்கார் முகத்தடங் கண்ணீ ருகாந்த சலதியையே.

(கௌ)

எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

சீலராசி தங்கு கணையேவு மொய்ம்பர் சரனூர விந்த மிசையே
மலரா கிடந்த நயனூர விந்தர் மதனோசர் முன்பு புகலார்
சிலராவி யின்றி யுடலே சுமந்து திரிவார்கள் வெந்து விழுவே
புலராத கங்கு லிடையேயொ ரங்கி புகையாது நின்றெ ரிவதே.

(கௌ)

தாழிசை.

நேன்வழங்கு கடுக்கையார்கரு மான்வழங்கு முடுக்கையார்
திருவிருந்த விடத்தினாரருள் கருவிருந்த நடத்தினார்
மானடங்கிய வங்கையார்கடைக் கானடங்கிய கங்கையார்
வைகையொன்றிய கூடலாரிவள் செய்கையொன்றையு நாடலார்
கானவேயிசை கொல்லுமாலுற வானவேய்வகை சொல்லுமார்
கன்றியன்றி விரங்குமாலுயிர் தின்றுதென்ற நெருங்குமார்
நீநிலாவனல் சிந்துமாற்கொல வேனிலான்மெல முந்துமார்
நினமிடைந்திடை நொந்தபோன்மகள் மனமிடைந்தது ணர்ந்துமே.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

உடையதொர் பெண்கொடி திருமுக மண்டல மொழுகுபெ ருங்
கருணைக், கடலுத வுஞ்சில கயல்பொரு மொய்ம்புள கடவுணை மீட்ப

(கக) வேய் - ஒற்றர்.

தியாம், புடைகொள் கருங்கலை புனைபவன் வெண்கலை புனைபுமொர்
பெண்கொடியா, வடகலை தென்கலை பலகலை யும்பொலி மதுனாவ
ளம்பதியே. (க00)

பதினாஞ்சுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

விள்ளாவாய் கிழித்துக் குமிழ்மறிந் தமர்த்த மதரிக் கண்ணியு நீயு,
மழலைநா றமுதக் குமுதவாய்க் குழவி மடித்தலத் திருத்திமுத் தாடி, —
யுள்ளநெக் குருக வுவந்துமோந் தணைத்தாங் குவந்தனி ரிருத்திரா லுல
க, மொருங்குவாய்த் திருக் கொருதலைக் காம முற்றவா வென்கொ
லோ வுனாயாய், — வெள்ளிவெண் ணிலவு விரிந்தகோ டிரம் வெஞ்
சுடர்க் கடவுளுங் கிடைத்து, வீற்றிருந் தணைய வித்சுடர் மகுட மிக்
கொனத் தாக்கணங் கணையார், — கள்ளவாட் கருங்கண் ணேறுகாத்
திட்ட காப்பென வேப்பலர் மிலைச்சங், கைநவக் களிநே செய்தவக்
கூடற் கண்ணுதற் கடவுண்மா மணியே. (க0க)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கட்புலங் கதுவாது செவிப்புலம் புக்கு
மனனிடைத் துஞ்சி வாயிடைப் போந்து
செந்தா முற்றத்து நன்னடம் புரியும்
பலவேறு வன்னந் தொருபரி யுனகத்தோய்
டு புட்கொடி யெடுத்தொரு பூங்கொடி தன்னொடு
மட்கொடி தாழ்ந்த வான்கொடி யுயர்த்தோ
யோரே ழாழி சீர்பெறப் பூண்டி
முடவுப் படத்த சுடகையுட் கிடந்து
நெடுநிலை பெயரா நிலைத்தேருந்நோய்
க0 மீனவர் பெருமான் மானவேல் விழைத்தாங்
கெழுபெருங் கடலு மொருவழிக் கிடந்தென
விண்ணின் திறங்குபு விரிதினா மேய்ந்த
கொண்முக் குறம்பு கொலைமதக் களிற்றொடும்

(க0க) தாக்கணங்கு - இலக்குமி.

(க0உ) சு. வான்கொடி என்றது திருமாலாகிய இடபக்கொடியை.

வேற்றுமை. தெரியாது மின்னுக்கொடி வலித்தாங்
கூடு காற்றல்கொ டெற்பா கலைத்தனர் பற்றத்
திரியுமற் றெம்மைத் தீச்சிறை படுக்கெனப்
பரிதிவே லுழவன் பணித்தான் கொல்லென
மெய்விதிர்த் தலறுபு வெரீஇப்பெயர்ந் தம்ம
பெய்முறை வாரிப் பெயும்பெய லல்ல

உ0 நெய்பா றயிர்முதற் பல்பெய றலெனுப்
பெருவளஞ் சுரந்த விரிதமிழ்க் கூட
விரகில மடந்தைக் கொருமுடி கவித்தாங்
கித்திர னமைத்த சுந்தர விமானத்
தருள்குற் கொண்ட வரியினங் கயற்கண்

உரு மின்னுழை மருங்குற் பொன்னெனும் பொலிந்தோய்
துரியங் கடந்த துவாத சாந்தப்
பெருவெளி வளாகத் தொருபெருங் கோயிலுண்
முனையின்று முனைத்த மூல விங்கத்
தளவையி னனவா வானந்த மாக்கட

௩0 னின்பெருந் தன்மையை நிகழ்த்துதும் யாமென
மன்பெருஞ் சிறப்பின் மதிநலங் கொளினே
பேதைமைப் பாலளோ பெரிது மாதோ
வேத புருடனும் விராட்புரு டனுமே
யினையநின் றன்மைமற் றெம்ம னோரு
௩௫ நினையவுஞ் சிலசொற் புணையவும் புரிதலின்
வாழியெய் பெருமநின் றகவே
வாழியென் மன்னு மணிநா வுமே.

(௧0௨)

(௨0) தலையல் - மழைபெய்துவிடுதல்.

மதுரைக்கலம்பகம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நீதிநெறிவிளக்கம்.

நீரிற் குமிழி யினமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரை - னீரி
லெழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா னென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

(க)

அறம்பொரு ளின்பமும் வீடும் பயக்கும்
புறங்கடை கல்லிசையு நாட்டு - முறுங்கவலொன்
றுற்றழியுங் கைகொடுக்குங் கல்வியி னூங்கில்லைச்
சிறுயிர்க் குற்ற துணை.

(உ)

தொடங்குங்காற் றன்பமா யின்பம் பயக்கு
மடங்கொன் றறிவகற்றுங் கல்வி - நெடுங்காம
முற்பயக்குஞ் சின்னிர வின்பத்தின் முற்றிழாய்
யிற்பயக்கும் பீழை பெரிது.

(ஈ)

சுல்லியே கற்புடைப் பெண்டிரப் பெண்டிர்க்குச்
செல்வப் புதல்வனே யீரங்கவியாச் - சொல்வள
மல்லல் வெறுக்கையா மாணவை மன்னுறுத்துஞ்
செல்வமு முண்டு சிலர்க்கு.

(ச)

எத்துணைய வாயினுங் கல்வி யிடமறிக்
தய்த்துணர் வில்லெனினில்லாகு - முய்த்துணர்ந்துஞ்

(க) இது சிதம்பரச்செய்யுட்கோவையினும் உள்ளது.

சொல்வன்மை யின்றெனரி னென்னாரு மஃதுண்டேற்
பொன்மலர் நாற்ற முடைத்து. (௫)

அவையஞ்சி மெய்வீதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லா
ரவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு - நவையஞ்சி
யீத்துண்ணார் செல்வமு நல்குந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று. (௬)

கலைமகள் வாழ்க்கை முகத்த தெனினு
மலரவன் வண்டமிழோர்க் கொவ்வான் - மலரவன்செய்
வெற்றுடம்பு மாய்வனபோன் மாயா புகழ்கொண்ட
மாற்றிவர் செய்யு முடம்பு. (௭)

நெடும்பகற் கற்ற வவையத் துதவா
துடைந்துளா ருட்குவருங் கல்வி - கடும்பக
லேதிலான் பாற்கண்ட வில்லினும் பொல்லாதே
தீதென்று நீப்பரி தால். (௮)

வருந்தித்தாங் கற்றன வோம்பாது மற்றும்
பரிந்துசில கற்பான் றொடங்கல் - கருந்தனங்
கைத்தலத்த வுய்த்துச் சொரிந்திட் டரிப்பரித்தாங்
கெய்த்துப் பொருள்செய் திடல். (௯)

எனைத்துணைய வேனு மிலம்பாட்டார் கல்வி
தினைத்துணையுஞ் சீர்ப்பா டிலவா - மனைத்தக்கான்
மாண்பில ளாயின் மணமக னுல்லறம்
பூண்ட புலப்படா பேரூல். (௧௦)

இன்சொல்லன் ருழ்கடைய னாயினுமொன் றில்லானேல்
வன்சொல்லி னல்லது வாய்திறவா - வென்சொலினுங்
கைத்துடையான் காற்கி ழொதுங்குங் கடன்ஞாலம்
பித்துடைய வல்ல பிற. (௧௧)

(௧௧) கைத்து - பொருள்.

இவறன்மை கண்டு முடையானா யாருங்
குறையிரந்துங் குற்றேவல் செய்ப - பெரிதுந்தா
முற்பக னோலாதார் நோற்றானாப் பின்செல்லல்
கற்பன்றே கல்லாமை யன்று.

(௧௨)

கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லான்
மற்றோ ரானிகலம் வேண்டாவா - முற்ற
முழுமணிப் பூண்குப் பூண்வேண்டா யானோ
யுழகுக் கழகுசெய் வார்.

(௧௩)

முற்று முணர்ந்தவ ரில்லை முழுவது உங்
கற்றன மென்று களியற்க - சிற்றளியாற்
கல்லுந் தகருந் தகரா கனங்குழாய்
கொல்லுலைக் கூடத்தி னால்.

(௧௪)

தம்மின் மெலியானா கோக்கித் தமதுடைமை
யம்மா பெரிதென் றகமகிழ்க - தம்மினுங்
கற்றானா கோக்கிக் கருத்தழிக கற்றதெல்லா
மெற்றே யிவர்க்குநா மென்று.

(௧௫)

கல்வி யுடைமை பொருளுடைமை யென்றிரண்டு
செல்வமுஞ் செல்வ மெனப்படு - மில்லார்
குறையிரந்து தம்முன்னர் நிற்பபோற் றுமுந்
தலைவனங்கித் தாழப் பெறின.

(௧௬)

ஐக்கம் பெரியார் சிறியா ரிடைப்பட்ட
மிச்செல்லு காணி னனிதாழ்பு - தூக்கின்
மெலியது மேன்மே லெழச்செல்லச் செல்ல
வலிதன்றே தாழுந் துலைக்கு.

(௧௭)

விலக்கிய வோம்பி விதித்தனவே செய்யு
நலத்தகையார் நல்வினையுந் திதே - புலப்பகையைய

(௧௨) இவறன்மை - உலோபத்தன்மை, (௧௪) கூடம் - சம்மட்டி.

வென்றன நல்லொழுக்கி னின்றேம் பிறவென்று
தம்பாடு தம்மிற் கொளின்.

(௧௮)

திண்ணை வியப்பிப்பான் றற்புகழ்த நீச்சடர்
நன்னீர் சொரிந்து வளர்த்தற்றூற் - றன்னை
வியவாமை யன்றே வியப்பாவ தின்ப
நயவாமை யன்றே நலம்.

(௧௯)

பிறராத் பெருஞ்சுட்டு வேண்டுவான் யாண்டு
மறவாமே நோற்பதொன் றுண்டு - பிறர்பிறர்
சொல்லாந் தூற்றிச் சிறுமை புறங்காத்து
யார்யார்க்குந் தாழ்ச்சி சொல்ல.

(௨௦)

கற்றுப் பிறர்க்குடைத்துத் தானில்லார் வாய்ப்படேம்
வெற்றுடைக் குண்டோர் வலியுடைமை - சொற்றநீர்
நில்லாத தென்னென்று நானுறைப்ப நேர்த்தொருவன்
சொல்லாமே சூழ்ந்து சொல்ல.

(௨௧)

பிறர்க்குப் பயன்படத் தாங்கற்ற விற்பார்
தமக்குப் பயன்வே றுடையார் - திறப்படேந்
திவினை யஞ்சா விறல்கொண்டு தென்புலத்தார்
கோவினை வேலை கொளல்.

(௨௨)

கற்பன ஐழற்றார் கல்விக் கழகத்தாங்
கொற்கமின் றுத்தைவா யங்காத்தன் - மற்றுத்தம்
வல்லுரு வஞ்சன்மி னென்பவே மாபறவை
புல்லுரு வஞ்சுவ போல்.

(௨௩)

போக்கறு கல்வி புலமிக்கார் பாலன்றி
மிக்கொ ணகையினர் வாய்ச்சேரா - தாக்கணங்கு

மாணவாம் பெண்மை யுடைத்தெனினும் பெண்ணலம்
பேடு கொளப்படுவ தில். (உச)

குற்றை கல்லார் செவிமாட்டிக் கையுறாஉங்
குற்றந் தமதே பிறிதன்று - முற்றுணர்ந்துந்
தாமவர் தன்மை யுணராதார் தம்முணரா
வேதிலரை நோவ தெவன். (உரு)

வேத்தவை காவார் மிகன்மக்கள் வேறுசிலர்
காத்தது கொண்டங் குவப்பெய்தார் - மாத்தகைய
வந்தப் புரத்தது பூஞா புறங்கடைய
கந்துகொல் பூட்கைக் களிறு. (உசு)

சூலமகட்டுத் தெய்வங் கொழுநனே மன்ற
புதல்வர்க்குத் தந்தையுந் தாயு - மறவோர்க்
கடிகனே தெய்வ மனையோர்க்குக் தெய்வ
மில்முகப் பைம்பூ ணிறை. (உ௭)

கண்ணிற் சொலிச்செவியி னோக்கு மிறைமாட்சி
புண்ணியத்தின் பாலதே யாயினுந் - தண்ணியான்
மன்பதை யோம்பாதார்க் கென்னும் வயப்படைமற்
றென்பயக்கு மாணல் லவர்க்கு. (உ௮)

சூடிகொன் றிறைகொள்ளங் கோமகற்குக் கற்றா
மடிகொன்று பால்கொளவு மாண்பே - குடியோம்பிக்
கொள்ளுமா கொள்வோர்க்குக் காண்டிமே மாநிதியம்
வெள்ளத்தின் மேலும் பல். (உ௯)

(உ௭) பேடு - பெண்டன்மையை அவ்வி ஆண்டன்மையை இழந்
தது. ஆண்டன்மையை அவ்விப் பெண்டன்மையை இழக்குமேல்,
அது அவ்யெனப்பிடும். இக்கருத்துப்பற்றியே, கந்தபுராணத்தாரும்
தேவனாயேவல்கொள்படலத்தில் “பெண்ணே வலிதானே பே
டோ வெனவுணாப்பார்.” என வேறுபிரித்து ஓதியருளிஞான்க,

இன்று கொளற்பால நாளைக் கொள்பொரு
ளின் குறையிரப்ப நேர்படான் - சென்றொருவ
னான கூறினெயிற்ப்பா னறலைக்கும்
வேடலன் வேந்து மலன்.

(௧௦)

முடிப்ப முடித்துப்பின் பூசுவ பூசி
யுடுப்ப வுடுத்துண்ப வுண்ணு - விடித்திடித்துக்
கட்டுனா கூறிற் செலிக்கொளா கண்விழியா
நெட்டுயிர்ப்போ டற்ற பிணம்.

(௧௧)

ஒற்றிற் நெரியா சிறைப்புறத் தோர்துமெனப்
பொற்றோ டேணையாத் தெரித்தங் - குற்ற
மறிவரிதென் றஞ்சுவதே செங்கோன்மை சென்று
முறையிடினுங் கேளாமை யன்று.

(௧௨)

விலார் யாதும் புகல விறைமகன்
கோதொரிஞ் கொள்கை முதுக்குறைவு - நேர்மின்று
காக்கை வெளிதென்பா னென்சொலார் தாய்க்கொலை
சாப்புடைத் தென்பாரு முண்டு.

(௧௩)

கண்கடாப் பட்டது கேடெனினுங் கீழ்மக்கட்
குண்டோ வுணர்ச்சிமற் றில்லாகு - மண்டெரி
தான்வாய் மடுப்பினு மாசுணங் கண்டியில்வ
பேரா பெருமூச் செறிந்து.

(௧௪)

நட்புப் பிரித்தல் பகைநட்டி லொற்றிகழ்தல்.
பக்கத்தார் யாயாயு மையுறுத - றக்கார்
நெடுமொழி கோறல் குணம்பிறி தாதல்
கெடுவது காட்டிங் குறி.

(௧௫)

(௧௨) சிறைப்புறம் - மறைவிடம்.

(௧௪) கண்கடு - கண்ணுக்குத்தோன்றுவது; எனவே பிரத்தியக்ஷம்.

பணிவப் படுவார் புறங்கடைய ராகத்
தனியில் களிப்பினுற் குழுவார்க் - கணிய
தின்னயான் முயக்கெனினுஞ் சேய்த்தன்றே முத்தாள்
புணர்முலைப் போகங் கொளல்.

(௩௬)

கன்னோக் கரும்பா நகைமுகமே நான்மலரா
வின்மொழியின் வாய்மையே தீங்காயா - வன்மை
பலமா நலங்கனிந்த பண்புடையா ரன்றே
சலியாத கற்ப தரு.

(௩௭)

வாங்குங் கவனத் தொருசிறிது வாய்தப்பிற்
றுங்குங் களிஞ் றையருளு - வாங்கதுகொண்
டுரு மெறும்பிங் கொருகோடி யுய்யுமா
லாருங் கிளையோ டயின்று.

(௩௮)

மாகஞ் சிறுகக் குவித்து நிதிக்குவை
யினையி னெக்கழுத்த மிக்குடைய - மாகொல்
பகைமுகத்த வென்வேலான் பார்வையிற் நீட்டு
நகைமுகத்த நன்கு மதிப்பு.

(௩௯)

கிணைகனத் தம்மடைந்தார்க் குற்றழியு மற்றோர்
வினைவுன்னி வெற்றுடம்பு தாங்கார் - தளர்நடைய
துனுடம் பென்று புகழுடம் போம்புதற்கே
தானுடம் பட்டார்க டாம்.

(௪௦)

தீம்முடை யாற்றலு மரீனமுந் தோற்றுத்த
மின்னுயி ரோம்பினு மோம்பிக - பின்னர்ச்
சிறுவனா யாயினு மன்ற தமக்காங்
சிறுவனர் யில்லை யெனின்.

(௪௧)

கிலனழிந்த கற்புடைப் பெண்டிரு மைந்து
புலனொருங்கப் பொய்யொழிந் தாருங் - கொலைஞாட்பின்

மொய்ப்புடை வீரரு மஞ்சார் முரண்மறவி
தும்பை முடிசு டினும்.

(சஉ)

புழுநெளிந்து புண்ணழுகி யோசனை நாறுங்
கழிமுடை நாற்றத்த வேனும் - விழலர்
விளிவுன்னி வெய்துயிர்ப்பர் மெய்ப்பயன் கொண்டார்
சுளியார் சுமைபோ தெற்கு.

(சங)

இகழி னிகழ்ந்தாங் கிறைமக னென்று
புகழினு மொக்கப் புகழ்ப - விகன்மன்னன்
சீர்வழிப் பட்டதே மன்பதைமற் றென்செய்யு
சீர்வழிப் பட்ட புணை.

(சச)

செவிசுடச் சென்றாங் கிடித்தறிவு மூட்டி
வெகுளினும் வாய்வெரீஇப் பேரா - கவிழ்மதத்த
கைம்மா வயத்ததே பாகுமற் றெத்திறத்து
மம்மாண் பிணவே யமைச்சு.

(சரு)

ஐகவரும் வேந்த னமக்கென்று காதலித்த
செவ்வி தெரியா துளையற்க - வொவ்வொருகா
லெண்மைய னேனு மரியன் பெரிதம்மா
கண்ணில னுள்வெயர்ப்பி னான்.

(சசு)

பழைமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார்
கிழமை பிறிதொன்றுங் கொள்ளார் - வெகுளின்மன்
காதன்மை யுண்டே யிறைமீண்டார்க் கேதிலரு
மார்வலரு மில்லை யவர்க்கு.

(சஎ)

மன்னர் புறங்கடைக் காத்து வறிதேயா
மெந்நலங் காண்மென் றெள்ளற்க - பன்னெடுநாட்
காத்தவை யெல்லாங் கடைமுறைபோய்க் கைகொடுத்து
வேத்தவையின் மிக்குச் செய்யும்.

(சஅ)

உறுதி பயப்ப கடைபோகா வேணு
மிறவனா காறு முயல்ப - விறுமுயிர்க்கு
மாயுண் மருந்தொழுக்க நீதன்கு லல்லனபோ
லாவனவு முண்டு சில.

(௪௧)

முயலாது வைத்து முயற்றின்மை யாலே
யுயலாகா லுழ்த்திறத்த வென்றார் - மயலாயு
முற்ற மிறவிளக்க மூமுண்மை காண்டுமென்
தேற்றா றொறிகான் முகத்து.

(௫௦)

உலையா முயற்சி களைகணு லுழின்
வலிசிந்தும் வன்மையு முண்டே - யுலகறியப்
பான்முனை தின்று மறவி யுயிர்குடித்த
கான்முனையே போலுங் கரி.

(௫௧)

கால மறிந்தாங் கிடமறிந்து செய்வினையின்
மூல மறிந்து வினைவறிந்து - மேலுந்தாஞ்
சூழ்வன சூழ்ந்து துணைமை வலிதெரிந்
தாள்வினை யாளப் படும்.

(௫௨)

மெய்வருத்தம் பாரார் பசினோக்கார் கண்டுஞ்சா
டொவ்வெவர் தீமையு மேற்கொள்ளார் - செவ்வி
யருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணாயி னார்.

(௫௩)

சிறிய புகையெனினு மேம்புத தேற்றார்
பெரிதும் பிழைபா டெடையர் சிறிறையத்
தாழ்நீர் மடுவிற் தவனை குதிப்பினும்
யானை நிழல்காண் பரிது.

(௫௪)

(௫௦) உயல் - ஒழிதல். ஊற்றம் - மறைவு.

(௫௧) பால் - ஊழ்.

புறப்பகை கோடியின் மிக்குறினு மஞ்சா
ரகப்பகை யொன்றஞ்சிக் காப்ப - வனைத்துலகுஞ்
சொல்லொன்றின் யாப்பார் பரிந்தோம்பிக் காப்பவே
பல்காலுங் காமப் பகை. (௫௫)

புறநட் டகம்வேர்ப்பார் நச்சுப் பகைமை
வெளியிட்டு வேறாதல் வேண்டும் - கழிபெருங்
கண்ணோட்டஞ் செய்யேல் கருவியிட் டாற்றுவார்
புண்வைத்து மூடார் பொதிந்து. (௫௬)

நித்பிடைக் குய்யம்வைத் தெய்யா வினைசூழ்ந்து
வட்கார் திறத்தராய் நின்றார்க்குத் - திட்பமா
நாளுலந்த தன்றே நடுவ னடுவின்மை
வாளா கிடப்பன் மறந்து. (௫௭)

மனத்த கறுப்பெனி னல்ல செயினு
மனைத்தெவையுந் தீயவே யாகு - மெனைத்துணையுந்
தீயவே செய்யினு நல்லவாக் காண்பவே
மாசின் மனத்தி னவர். (௫௮)

இனியவ டொன்சொலினு மின்சொல்லே யின்றார்
கனியு மொழியுங் கடுவே - யனல்கொளுந்தும்
வெங்காரம் வெய்தெனினு நோய்தீர்க்கு மெய்பொடிப்பச்
சிங்கி குளிர்த்துங் கொலும். (௫௯)

பொய்குறனை வன்சொல் புயனிலவென் நிந்நான்ரு
மெய்தாமை சொல்லின் வழுக்காது - மெய்யீற்
புலமைந்துங் காத்து மனமா சுகற்று
நலமன்றே நல்லா ரெனல். (௬௦)

நில்லா ரொழுக்கின் றிலைநின்றார் நல்கூர்ந்து
மல்லன செய்தற் கொருப்படார் - பல்பொறிய

(௫௭) எய்யாமை - அறியாமை.

செங்கட் புலியே றறப்பசித்துந் தின்னுவாம்
பைங்கட் புனத்தபைங் கூழ். (௬௧)

குலம்விறற்க் கொள்ளும் வெறுக்கையும் வாய்மை
நலம்விறற்க் கொள்ளுந் திருவுந் - தவம்விறற்குங்
கூனும்பும் வாழ்வு முரிமைவிற் றுண்பதூஉந்
தானும்பிக் காத்த றலை. (௬௨)

இடைதெரிந் தஞ்சுறுத்து வஞ்சித் தெளியா
ருடைமைகொண் டேமாப்பார் செல்வ - மடநல்லார்
பொம்மன் முலைபோற் பருத்திடினு மற்றவர்
துண்ணிடைபோற் றேய்ந்து விடும். (௬௩)

பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளஞ்
சிறுயிர்க் காக்க மரிதம்மா - முற்றும்
வரவர வாய்மடுத்து வல்விராய் மாய
வெரிதழன் மாயா திரா. (௬௪)

தீத்த நிலைக்குங் குடிமைக்குந் தப்பாமே
யொத்த கடப்பாட்டிற் றுளுன்றி - யெய்த்து
மறங்கடையிற் செல்லார் பிறன்பொருளும் வெஃகார்
புறங்கடைய தாகும் பொருள். (௬௫)

பொதுமகளே போல்வ தலையாயார் செல்வங்
குலமகளே யேனையோர் செல்வங் - கலனழிந்த
கைமையார் பெண்மை நலம்போற் கடையாயார்
செல்வத் பயன்படுவ தில். (௬௬)

வள்ளன்மை யில்லாதான் செல்வத்தின் மற்றையோ
னல்குரவேபோலு நனிநல்ல - கொண்ணே
யருளில னன்பிலன் கண்ணறைய னென்று
பலரா லிகழப் படான். (௬௭)

(௬௪) விராய் - விறகு. (௬௫) நிலை - ஆச்சிரமம். தான் - முயற்சி.

நகை யரிதெனினு மின்சொலினு நல்கூர்த
லோகோ கொடிது கொடிதம்மா - நாகொன்று
தீவினைக் கம்மியனாள் வாய்ப்பூட் டிடப்படினம்ற்
ரூவா விவொன்செய் வார்.

(சுஅ)

சொல்வன்மை யுண்டெனிற் கொன்னே விடுத்தொழித
னல்வினை கோறலின் வேறல்ல - வல்லைத்தம்
மாக்கங் கெடுவ துளதெனினு மஞ்சபவோ
வாக்கின் பயன்கொள் பவர்.

(சுக)

சிறுமுயற்சி செய்தான் குறுபயன் கொள்ளப்
பெறுமெனிற் ருழ்வரோ தாழா - ரறனல்ல
வெண்மைய வாயினுங் கைவிட் டரிதெனினு
மொண்மையிற் நீர்ந்தொழுக லார்.

(எ0)

செயக்கடவ வல்லனவுஞ் செய்துமன் னென்பார்
நயத்தகு நாகரிக மென்னாஞ் - செயிர்த்துரைப்பி
னெஞ்சநோ மென்று தலைதுமிப்பான் றண்ணளிபோ
லெஞ்சா தெடுத்தாக்கற் பாற்று.

(எக)

அல்லன செய்யினு மாருலங் கூழாக்கொண்
டொல்காதார் வாய்விட் டெலம்புப - வல்லாற்
பிறர்பிறர் செய்பபோற் செய்தக்க செய்தான்
கறிமடம் பூண்டுநிற்பா ரார்.

(எஉ)

பகையின்று பல்லார் பழியெடுத்தோதி
நகையொன்றே நன்பயனாக் கொள்வான் - பயமின்று [போற்
மெய்விதிர்ப்புக் காண்பான் கொடிறுடைத்துக் கொல்வான்
கைவிதிர்த் தஞ்சப் படும்.

(எங)

தெய்வ முளதென்பார் தீய செயப்புகிற்
றெய்வமே கண்ணின்று நின்றொறுக்குந் - தெய்வ

(எக) நாகரிகம் - கண்ணோட்டம்.

மிலதென்பார்க் கில்லைதம் மின்புதல்வர்க் கன்றே
பலகாலுஞ் சொல்வார் பயன்.

(எசு)

தீய செயற்செய்வா ராக்கம் பெருகினுந்
தீயன தீயனவே வேறல்ல - தீயன
நல்லன வாகாவா நாவின் புறநக்கிக்
கொல்லுங் கவயமா போல்.

(எடு)

நன்மக்கள் செந்நாத் தழும்பிருக்க நாள்வாயுஞ்
செந்நெறிச் செல்வாரிற் கீழல்லர் - முன்னேத்தம்
மூழ்வலி யுன்னிப் பழிநாணி யுள்ளுடைவார்
தீய செயினுஞ் சில.

(எசு)

பிறன்வரை நின்றாள் கடைத்தலைச் சேற
லறனன்றே யாயினு மாக - சிறுவனாயு
நன்னலத்த தாயினுங் கொள்க நலமன்றே
மெய்ந்நடுங்க வுண்ணடுங்கு நோய்.

(எஎ)

கருமஞ் சிதையாமே கல்வி கெடாமே
தருமமுந் தாழ்வு படாமே - பெரிதூந்த
மின்னலமுங் குன்றாமே டேரிளங் கொம்பன்னார்
நன்னலந் துய்த்த னலம்.

(எஅ)

கொலையஞ்சார் பொய்ந்நாணார் மானமு மோம்பார்
களவொன்றோ வேணையவுஞ் செய்வார் - பழியொடு
பாவமிக் தென்னார் பிறிதுமற் றென்செய்யார்
காமங் கதுவப்பட் டார்.

(எக)

திருவினு நூல்லாண் மனைக்கிழத்தி யேனும்
பிறர்மனைக்கே பீடழிந்து நிற்பார் - நறுவிய
வாயின வேனு முமிழ்ந்து கடுத்தின்னுந்
தீய விலங்கிற் சிலர்.

(அ0)

கற்புநித் தன்பு முடித்துநான் மெய்ப்புகி
நற்குண நற்செய்கை பூண்டாட்டு - மக்கட்பே
றென்பதோர் செல்வமு முண்டாயி னில்லன்றே
கொண்டாற்குச் செய்தவம் வேறு.

(அக)

ஏந்தெழின் மிக்கா னினையா னிசைவல்லான்
காந்தையர் கண்கவர் நோக்கத்தான் - வாய்ந்த
நயனுடையின்சொல்லான் கேளெனினு மாதர்க்
கயலார்மே லாகு மனம்.

(அஉ)

கற்பின் மகளி னலம்விற் றுணவுகொளும்
பொற்றொடி நல்லார் நனிநல்லர் - மற்றுத்தங்
கேள்வற்கு மேதிலற்குந் தங்கட்குந் தங்கினோர்
யாவர்க்குந் கேடுகு ழார்.

(அங)

முறையுந் குடிமையும் பான்மையு நோக்கார்
நிறையு நெடுநாணும் பேணர் - பிறிதுமொ ரு
பெற்றிமை பேதைமைக் குண்டே பெரும்பாவங்
கற்பின் மகளிர் பிறப்பு.

(அச)

பெண்மை வியவார் பெயரு மெடுத்தோதார்
கண்ணொடு நெஞ்சுறைப்ப நோக்குறார் - பண்ணொடு
பாடல் செவிமடார் பண்பல்ல பாராட்டார்
வீழல் புலப்பகையி னார்.

(அரு)

துயிற்சுவையுந் தூநல்லார் தோட்சுவையு மெல்லா
மயிற்சுவையி னொருவவென் றெண்ணி - யயிற்சுவையும்
பித்துணாக் கொள்பபோற் கொள்ப பிறர்சிலர்போன்
மொத்துணு மொய்யம்பி னவர்.

(அசு)

அன்பொ டருளுடைய றோனு முயிர்நிலைம்
றென்பியக்கங் கண்டும் புறந்தரார் - புன்புலாற்

பொய்க்குடி லோம்புவரோ போதத்தாற் றும்வேய்ந்த
புக்கில் குடிபுகுது வார். (அ௭)

சிற்தின்பஞ் சின்னீர தாயினு மஃதுற்றார்
மற்றின்பம் யாவையுங் கைவிடுப - முற்றுந்தாம்
பேரின்ப மாக்கட லாடுவார் வீழ்பவோ
பாசின்பப் பாழ்ங்கும்பி யில். (அ௮)

எவ்வினைய னோனு மினைவிழைச்சொன் றில்லெனிற்
றெவ்வுந் திசைநோக்கிக் கைதொழுஉ - மவ்வினை
காத்த லிலனோ லெனைத்துணைய ராயினும்
தூர்த்தருந் தூர்ப்பா ரலர். (அ௯)

பரபரப்பி னோடே பலபல செய்தாங்
கிரவுபகல் பாழுக் கிறைப்ப - வொருவாற்றா
னல்லாற்றி னூக்கிற் பதறிக் குலைகுலைப
வெவ்வாற்றா னுய்வா ரிவர். (௧௦)

இனைய முதுதவ மாற்றது நோற்றென்
றுனைவின்று கண்பாடு மூழே - விளிவின்று
வாழ்நாள் வரம்புடைமை காண்போற் காண்பாருந்
தாழாமே நோற்பார் தவம். (௧௧)

நல்லவை செய்யத் தொடங்கினு நோனாமே
யல்லன வல்லவற்றிற் கொண்டுய்க்கு - மெல்லி
வியனெறிச் செல்வானா யாறலைத் துண்பார்
செலவு பிழைத்துய்ப்ப போல். (௧௨)

நெஞ்சு புறம்பாத் துறத்தார் தீவப்போர்வை
கஞ்சுக மன்று பிறிதொன்றே - கஞ்சுக
மெப்புலமுங் காவாமே மெய்ப்புலங் காக்கும்
றிப்புலமுங் காவா திது. (௧௩)

(௧௧) நோற்று - பொறுத்து.

வஞ்சித் தொழுது மதியிலிகள் யாவனாயும்
வஞ்சித்தோ மென்று மகிழன்மின் - வஞ்சித்த
வெங்கு முளனெருவன் காணுகொ லென்றஞ்சி
யங்கன் குலைவ தறிவு.

(கூச)

மறைவழிப் பட்ட பழிமொழி தெய்வம்
பறையறைந்தாங் கோடிப் பாக்குங் - கழிமுடைப்
புன்புலா னாற்றம் புறம்பொதிந்து மூடினுஞ்
சென்றுதைக்குஞ் சேயார் முகத்து.

(கூடு)

மெலியார் விழினு மொருவாற்றா னுய்ப்
வலியார்மற் றென்றானு முய்யார் - நிலைதப்
நொய்ய சழக்கென வீழாவாம் வீழினு
முய்யுமா லுய்யா பிற.

(கூசு)

இசையாத போலினு மேலையோர் செய்கை
வசையாகா மற்றையோர்க் கல்லாற் - பசுவேட்டுத்
தீயோம்பி வான்வழக்கங் காண்பானா யொப்பவே
பூனோம்பி யூன்றின் பவர்.

(கூஎ)

எவொவ டொத்திறத்த ரத்திறத்த ராய்நின்
றவரவர்க் காவன கூறி - யெவொவர்க்கு
முப்பாலாய் நிற்பமற் றெம்முடையார் தம்முடையா
னெப்பாலு நிற்ப தென.

(கூஅ)

மெய்யுணர்ந்தார் பொய்ய்மேற் புலம்போக்குார் மெய்யுணர்ச்
கைவருதல் கண்ணுப் புலங்காப்பார் - மெய்யுணர்ந்தார் [சி
காப்பே நிலையாப் பழிநாண நீன்கதவாச்
சேர்ப்பார் நிறைத்தாழ் செறித்து.

(கூக)

(கூஅ) உப்பால் - புறம்பு. இதில் உகாச்சுட்டு புறத்தையுணர்ந்திற்று.
“ஊழையும் உப்பக்கங் காண்பார்.” என்னும் திருக்குறளிற்போல்.

கூற்றுத் துறைபோய காதலற்குக் கற்பினுள்
பெற்றுக் கொடுத்த தலைமகன்போன் - முற்றத்
தூறத்தார்க்கு மெய்யுணர்விற் றோன்றுவதே யின்ப
மிறந்தவெலாந் துன்பமலா தில்.

(க௦௦)

கற்றாங் கறிந்தடங்கித் தீதொரீஇ நன்றாற்றிப்
பெற்றது கொண்டு மனந்திருத்திப் - பற்றுவதே
பற்றுவதே பற்றிப் பணியறவின் றொன்றுணர்ந்து
நிற்பாரோ நீணெறிச்சென் றார்.

(க௦௧)

ஐயந் திரிபின் றளந்துத் தியிற்றெளிந்து
மெய்யுணர்ச்சிக் கண்விழிப்பத் தூங்குவார் - தம்முளே
காண்பதே காட்சி கனவு நனவாகப்
பூண்பதே தீர்ந்த பொருள்.

(க௦௨)

நீ தி னெ றி வி ள க் க ம்

முற்றிற்று.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் நான்மணிமாவலு.

காப்பு.

நாடுங் கமலேசர் நான்மணிமா லைக்குமிகப்
பாடுங் கவிதைநலம் பாலிக்கும் - வீடொன்ற
முப்போ தகத்தின் முயல்வோர்க்கு முன்னிற்குங்
கைப்போ தகத்தின் கழல்.

நேரிசைவென்பா.

நீரூர்ந்த முந்நீர் நிலவலய நீள்கொடிஞ்சித்
தேரூர்ந்த செல்வத் தியாகனே - யாரூர்
வீதிவிடங் காவடங்கா வேலைவிடம் போலுமதிப்
பாதிவிடங் காகடைக்கண் பார்த்து.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பார்பெற்ற வல்லிக்கும் பாடி ரதிக்குமெய்ப் பாகியுமத்
தார்பெற்ற வேணியுந் தந்தார் தியாகர் தடம்புயத்தின்
சீர்பெற்றி லேமென்று நாணல் வணங்கிச் சிலையெனவும்
பேர்பெற்ற தாற்பொன் மலைகுனித் தாடொம் பிரானென்பபோ.

(உ)

(க) விடங்கர்-டங்கத்தினாலே செய்யப்படாதவர், எனவே, சுயம்பு என்றபடி. இப்பெருமான் ஏனைச்சுயம்புகள்போலாது வீதியின்கண்ணுமெழுந்தருளுதலால், வீதிவிடங்கொன்று வழங்குவர். டங்கம்-உளி.

அறசேர்க்கழிநெடிவழியாசிரியவிரும்பம்.

என்பாக நகுதலையோ டெழிலாக வணிர்தகம லேச மற்றுன்
றன்பாக மிடப்பாகத் தலைவிகரு விழிதோய்ந்தந் தலைவி பாகத்
தன்பாக நின்றிருநோக் கவைதோய்ந்தந் திருநிறம்பே றாகை யாலப்
பொன்பாக மிதுவெனவு நன்பாக மிதுவெனவும் புகலொ ணாதே, (௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

- ஒண்கதிர் பரப்புஞ் செங்கதிர்க் கடவுள்
வெயில்கண் டறியா வீங்கிருட் பிழம்பிற்
புயல்கண் படுக்கும் பூந்தண் பொதும்பிற்
காவலர்ப் பயந்து பாதபத் தொதுங்கிய
ரு விருவே றுருவிற் கருவிரன் மந்தி
பொன்னிறம் பழுத்த பூஞ்சுனை வருக்கை
முன்னுறக் காண்டலு முனையெயி நிலங்க
மடித்தலத் திருத்தி வகிர்ந்துவன் னுகிராற்
ஞெடுத்தபொற் சுனைபல வெடுத்துவாய் மடுப்பது
க0 மாளுட மடங்க றாணிகைத் தோன்றி
யாடகப் பெயரி னவுணன்மார் பிடந்து
நீடுபைங் குடரி னிணங்கவார் துண்டென
விறம்பூது பயக்கு நறும்புணை மருதத்
தந்த னாரு லொந்தையெம் பெரும
கரு சிங்கஞ் சுமந்த செழுமணித் தவிசிற்
கங்குலும் பகலுங் கலந்தினி திருந்தாங்
கிடம்வண் பொலிந்த விழைவியு நீயு
நடுவண் வைகு நாகினங் குழவியை
யொருவிரி னொருவி ருள்ளநெக் குருக
உ0 விருவிருந் தனித்தனி யேந்தினிர் தழிஇ
முச்சுடர் குளிர்ப்ப முறைமுறை நோக்கி
யுச்சி மோந்துமப் பச்சினங் குழவி

நாறுசெங் குழுதத் தேறலோ டொழுது
மெழுதாக் கிளவியி னேழிசை பழுத்த
உரு விழுமென் குரல மழலைத் திஞ்சொற்
சுவையமு துண்ணுஞ் செவிகளுக் கையவென்
பொருளில் புன்மொழி போக்கி
யருள்பெற வமைந்ததோ ரற்புத முடைத்தே.

(சு)

நேரிசைவெண்பா.

தேங்குபுக ழாரூர்த் தியாகர்க்கெண் டிக்குமொளி
வீங்கு பகற்போது வெண்படமாந் - தூங்கிருள்குழ்
கங்குற் பொழுது கரும்படமாஞ் செம்படமாந்
பொங்குற்ற புன்மலைப் போது.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

போதொன் றியதண் பொழிற்கும லேசர்பொன் மார்பிலெந்தாய்
குதொன்று கொங்கைச் சுவடென்ப ராற்றொல் களிற்றிறிவை
மீதொன் றுவகண்டு வெங்கோப மாமுகன் வெண்மருப்பா
லீதொன் றடுகளி ரென்றெதிர் பாய்ந்த விணைச்சுவடே.

(சு)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

இணங்கும லாலயமா லிதயத்திற் பொலிந்தியா கேச ரம்பொ
ற், கணங்குழைமண் மகளிதய கமலத்தும் பொலிதலினக் கமல மான,
மணங்கமழ்பந் கயத்தடஞ்சூழ் கமலைகம லாலயப்பேர் வாய்த்த தான்ம
ற், றணங்கணையா ரிதயமுந்தம் மருட்கொழுந ரிதயமுமொன் றுகுந் தா
னே.

(எ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

தோனமால் களிறு மாநிதிக் குவையு
மேனைய பிறவு மீருந் ரீக

(எ) கமலா லயம் மால் இதயம்-இலக்குமியொடுங்கும் திருமாலிருதயம்,
மானுதல் - ஒத்தல்.

அ

நலம்பா டி.ன்றி நாண்டுந் தொர்இ

யிலம்பா டி.ன்றி யேற்குந் ரேற்க

௫ புரவலர் புரத்தலு மிரவல ரிரத்தலு
மிருவே நியற்கையு மிவ்வுல குடைத்தே

அதாஅன்று

ஒருகா லத்தி லுருவமற் றென்றே

யிடப்பான் முப்பத் திரண்டறம் வளர்ப்ப

வலப்பா லிரத்தன் மாநிலத் தின்றே

௧௦ விண்டொட நிவந்த வியன்றுதிற் கொடி-கண்

மண்டலம் போழ்ந்து மதியக டுடைப்ப

வாணிலா வழுதம் வழங்கியக் கொடி-கள்

வேனிலிற் பயின்ற வெப்பம தாற்றுபு

கொடியா டொத்துணைக் கொடுமை செய்யினு

௧௫ மதியார் செய்திடு முதவியை யுணர்ந்தும்

பன்மணி மாடப் பொன்மதிற் கமலைக்

கடிநகர் வைப்பினிற் கண்டேம்

வடிவ மற்றிது வாழிய பெரிதே.

(அ)

நேரிசைவெண்பா.

பெருமான் றமிழ்க்கமலைப் பெம்மான்மைம் மானுங்

கருமா னுரியதனங் கச்சு - மொருமானுஞ்

சங்கத் தடங்காதுந் தார்மார்புங் கண்டக்கா

லங்கத் தடங்கா தவா.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாவியம் போருகஞ் சூழ்கம லேசர்புன் வாய்கிழித்த

தூவியம் போருதந் தோறுநின் றோர்துணைத் தாளடைந்த

வாவியம் போருகந் தாயிரங் கூற்றுடன் றுலுமஞ்சே

னாவியம் போருக நன்னெஞ்ச மேயவர் நாமங்களை.

(க௦)

(க௦) புள்வாய்கிழித்ததூவியம்பு - திருமாலாகிய அம்பு. தூவி - அம்பி
ற்பிணிக்கும் இறகு. நாவியம்போருக - நா + இயம்பு + ஓருக.

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

நாம வேற்படைக் கடவுளைப் பயந்தரு ணங்கைதென் கமலேசர்
வாம பாகத்தைக் கொளவலப் பாகநீர் மங்கைகொண் டனள்போலாந்
தாம நீற்றொளி தன்னிறங் காட்டவெண் டலேநினை துணாகாட்டக்
காமர் பூங்கொடி மடந்தையர் மதர்விழிக் கயலுலா வரலாலே. (கக)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வருமுலை சுமந்து வாங்கிய துசுப்பிற்
புரிசுமுன் மடந்தையர் பொன்னெடு மாடத்
தொண்கதிர் வயிரமுந் தண்கதிர் நீலமுஞ்
சேயொளி பரப்புஞ் செம்மணிக் குழாமு

ரு மாயிரு ரெந்து மழகதி ரொறிப்பன

சுரநதி முதல வரநதி மூன்றுந்
திருவநீண் மறுநிற் செல்வது கடுப்ப
வொள்ளொளி ததும்பு மொண்டமிழ்க் கமலைத்
தெள்ளமு திறைக்குந் திங்களங் கண்ணித்

க0 தீநிறக் கடவுனின் காண்முறை வணங்குதுங்
கூற்றெனப் பெயரிய கொடுந்தொழி னுடைய
ஊற்றமில் யாக்கை யுவர்நீர்க் கேணிப்
புலத்தலை யுயிர்மீ னலைத்தனன் பிடிப்ப
வைவளி பித்தென வமைத்துவைத் திருந்த

கரு முத்தலைத் தூண்டி னூண்டியத் தலைகூழ்
வாழ்நாண் மிதப்பு நோக்கித் தாழா

தயிறலைத் தொடங்கி யெயிறலைத் திருத்தலிற்
றள்ளா முயற்சி தவறுபட் டொழிந்தென
வெள்குறிவி மற்றவன் விம்மித னாக

20 வருட்பெருங் கடலினங் வாறயிர் மினங்
கருக்குழி கழியப் பாய்ந்து தெரிப்பரும்
பரமா னந்தத் தினையொடு முலாவி

(க2) கூ. வரநதிமூன்று - கங்கை, யமுனை, சோனை.

யெய்தரும் பெருமித மெய்த
வையரின் கடைக்க ணருளுதி யெனவே.

(கஉ)

நேரிசைவென்பா.

என்பணிந்த தென்கமலை யீசனார் பூங்கோயின்
முன்பணிந்த தெய்வ முனிவோர்க - ளன்பென்னும்
புண்சுமந்தோ நந்தி புடைத்தென்னார் புண்ணியனார்
மண்சுமந்தா னொன்றுருகு வர்.

(கங)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வரந்தந் தருள வரதம்வைத் தாலென் வரதமிடக்
கரந்தந்த தாலிவர் கையதன் ரேபலி காதலித்துச்
சிரந்தந்த செங்கைக் கமலேசர் நாமந் தியாகொன்ப
தரந்தந்த வாள்விழி யாடந்த தாங்கொ லறம்வளர்த்தே.

(கச)

அறசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

வள்ளமுலைக் கலைமடந்தை மகிழ்ந்தலை மாலைசிர மாலை யாகக்,
கொள்ளுவது மலர்மடந்தை கொழுந்தலை கிண்கணியாக் கோத்துச்
சாத்த, வுள்ளுவது மொழிவதுமற் றொழியாயே லடிமுடி க ளுணர்ந்
தே மென்றே, கள்ளமொழி வான்புதிற்றென் கமலேச வவார்க்கவை
யே கரியு மாமே.

(கரு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கருந்தாது கடுத்த பெரும்புணை தாங்கும்
படர்மருப் பெருமை பைங்குவளை குதட்டி
மடிமடை திறந்து வழிந்தபா ல்ருவி
கண்பொரு தலைப்பப் பெருகுபூந் தடத்து
ரு வெண்டோ டலிழ்த்த முண்டகத் தவிசெற்
பானீர் பிரித்துண் டேவென் னெகின்
தூற்பெருங் கடலு னுண்பொரு டெரித்து
நாற்பயன் கொள்ளு நாமகட் பொருவு

- மென்பான் மருதத் தண்புனற் கமலைத்
 ௧௦ தென்பான் மேருவிற் நிகழுங் கோயின்
 மூவ ரகண்ட மூர்த்தியென் றேத்துந்
 தேவ ரகண்ட தெய்வ நாயக
 நின்னடித் தொழும்பி னிலைமையின் றேனுநின்
 மன்னடித் தொழும்பர் சார்புபெற் றுய்தலிற்
 ௧௫ சிறியவென் விழுமந் தீர்ப்பது கடனென்
 வறியா யல்லை யறிந்துவைத் திருந்துந்
 தீரா வஞ்சத் தீப்பிறப் பலைப்பச்
 சோரா நின்றவென் றுயரொழித் தருள்கிலை
 புறக்கணித் திருந்ததை யன்றே குறித்திடிற்
 ௨௦ கோள்வாய் முனிவர் சாபநீர்ப் பிறந்த
 தீவாய் வல்வினைத் தீப்பயன் கொண்மா
 ருடல்சுமந் துழலுமக் கடவுளர்க் கல்லதைப்
 பிறவியின் றுயர்நினக் கறிவரி தாகலி
 னருளா தொழிந்தனை போலுங்
 ௨௫ கருணையிற் பொலிந்த கண்ணுத லோயே.

(௧௬)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணனார் பொய்ச்சூள் கடைப்பிடித்தோ தென்புலத்தா
 ரண்ணலா ரஞ்சுவொன் றஞ்சியோ - விண்ணோர்
 விருந்தாடு மாளுரா மென்மலர்த்தா கேகா
 திருந்தாடு கின்றவா வென்.

(௧௭)

கட்டளைக்கவித்துறை.

என்னுயிர்க் கொக்கு மிளஞ்சேயொ டேமுல கீன்றவன்னை
 மன்னுயிர்க் கொக்குக் கமலைப் பிரான்மணி கண்டங்கண்டு
 மின்னுயிர்க் கும்புய லென்றுமென் கொன்றைபைந் தாதுயிர்க்கப்
 பொன்னுயிர்க் கொண்கன் பொலன்றுகி லாமெந்தை பூந்துகிலே. ௧௮

(௧௬) ௨௦. கோள் - குணம். ௨௪. போலும் - ஒப்பில்போலி.

அறசீர்க்கழிநெடிவடி யாகிரியவிருத்தம்.

புமாத் தினியகம லத்து வைகும் பொலிவானு மரியணைமேற் புண
ரி யின்ற, மாமாத வுழிபடவீற் றிருத்த லானு மறைமுதலு நடுமுதலு
முடிவி னின்ற, தாமாத றெளிவிப்பார் போலு நீலத் தரங்கநெடுங் கட
ன்ஞால மொருங்கு வாய்த்த, கோமாத மனங்குழையக் குழைந்த வா
ருர்க் குழகனார் கிண்கிணிக்கா லுழக னாரே. (கக)

நேரிசையாகிரியப்பா.

- அழலவீர் சோதி முழுவெயி லெறிப்ப
விளநில வெறிக்குங் குளிர்மதிக் குழவியும்
வெஞ்சினம் பொதிந்த நஞ்சுமிழ் பருவாய்
வெள்ளைமுள் ளெயிற்றுப் பிள்ளைவா ளரவுந்
ரு தெண்டினா கொழிக்குந் தீம்புனற் கங்கைத்
தண்டெறை மருங்கிற் றனிவினை யாட
வுடன்வைத் தாற்றிய படர்ச்சடைக் கடவு
ளெழுவலித் தறுகட் டெறுசினக் கேழன்
முனையெயி நிலங்க முருகுகொப் பளித்துத்
க0 தனையவி ழிதழித் தண்டார் மார்பு
திருவிழி யிரண்டினு மிருசுடர் வழங்கவி
னிரவுநன் பகலு மொருபுடை கிடந்தெனக்
கடங்கலும் கரடத் தடங்களிற் றுரிவையு
மடங்கலீ ருரிய முடன்கிடந் தலமர
கரு விண்பட நிவந்த திண்பு யாசல
நெட்டிலைப் கமுகி னெடுங்கயி றூர்த்துக்
கட்டுபொன் னாசல் கன்னிய ராடவப்
பைங்குலைக் கழுகு பழுக்காய் சிந்த
வெண்கதிர் நீத்திலம் வெடித்துரு தோற்றங்
20 கந்தரத் தழுகு கவர்ந்தன விவையென
வந்தி லாங்கவ ரார்த்தன ரலைப்ப
வொண்மிட றுடைந்தாங் குதிரஞ் சிந்தக்

கண்முத் துருத்துக் கலுழ்வது கடுக்குந்
தண்டலை யுடுத்தி வொண்டமிழ்க் கமலைப்

உரு பொற்பதி புரக்கு மற்புதக் கூத்தநின்
சேவழிக் கொன்றிது செப்புவன் கேண்மதி
விலங்கினுண் மிக்கது விண்ணவர் தருவென
வொருங்குவைத் தெண்ணுவ தோர்வழிக் கண்மையி
னொத்த சாகியி னுயர்புமற் றுழிபும்

கூ0 வைத்தன ரல்லதை வருத்தனர் யாரோ
யாருயிர்க் கமைத்த வோடொழு பிறப்பினுண்
முற்படு தேவருண் முதல்வனென் றெடுத்துக்
கற்பனை் கடந்த கடவுணிற் பழிச்சுதுந்
தொன்மறைக் குலங்கண் முன்னிய தியாதெனப்

கூரு பண்முறை தெரிப்பினும் பயன்கொள வரிதாற்
றேவரி னொருவனென் றியாவரு மருளுற
நீயே நின்னிலை நிகழாது மறைத்துக்
கூறிய தாகு மாகவிற்
றேறினர் மறையெனச் செப்பினர் நன்கே.

(உ0)

நேரிசைவெண்பா.

நல்லார் தொழுங்கமலை நாதனே நாதனெனக்
கல்லாதார் சொல்லங் கடாவிற்ரு - வெல்லங்
விடையே விடையாக மெய்யுணரா னாயுற்
றிடையே மயங்குமிது வென்.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இதுவே பொருளென் றெவ்வொவர் கூறினு மேற்பதெது
வதுவே பொருளென் றறிந்துகொண் டேனப் பொருளெவர்க்கும்
பொதுவேயென் னாலும் பொருந்துமெல் லோர்க்கும் பொதுவினிற்ரு
மதுவேய் மலர்ப்பொழி லாருரி னும்வைகும் வைகலுமே.

(உஉ)

(உ0) கூரு. தெரிப்பு - ஆராய்வு. கூக. மறை - மறைக்கப்படுவது.

அறசீர்க்கழிநெடிவழியாசிரியவிருத்தம்.

நெய்ய முழுது முழுதுண்ண வல்லாற் களித்து நவநிதியுங்
கையி லொருவற் களித்தெமக்கே கதிவீ டளித்தோர் கண்ணிகைக்கு
மெய்யி லொருந றளித்தனரால் விமலர் கமலைத் தியாகொன்ப
தைய ரிவர்க்கே தகுமுகம னன்று புகழு மன்றாமே. (உரு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

- அர்மையோ டணிந்து தலையோ டேந்திக்
காமரு மடந்தையர் கடைதொறுங் கடைதொறும்
பலிதேர்ந் துண்ணினு முண்ணு மொலிகழற்
பைந்துழாய் முகிலும் பழமறை விரிஞ்சனு
ரு மிந்திரா தியரு மிறைஞ்சினர் நிற்ப
மற்றவர் பதங்கண் மாற்றியும் வழங்கியும்
பற்றலர்ச் செகுத்து முற்றவர்த் தாங்கியும்
பரசுநர் பரசப் பணிசுநர் பணிய
வரசுவீற் றிருப்பினு மிருக்கு முணாசெயின்
க௦ யோக சாதனம் போகிகட் கின்மையிற்
செஞ்சடை விரித்து வெண்பொடி பூசி
யெருக்கங் கண்ணியுஞ் சூடி விருப்புடை
யிடப்பான் மடந்தை நொடிப்போழ்து தணப்பினு
மடலூர் குறிப்புத் தோன்ற விடலருங்
கரு காமம் தூர வேழம் நிரந்தவ
டாமரைச் சேறடி தைவந் தம்ம
புலவியிற் புலந்துங் கலவியிற் களித்தும்
போகமார்ந் திருப்பினு மிருக்கும் யோகிகட்
கெய்தா வொண்பொருள் கைவந்து கிடைப்ப
உ௦ ஞான முத்தினை சாத்தி மோனமோ
டியோகுசெய் திருப்பினு மிருக்கு மிகெழு
தபனிய மாடத் தரமிய முற்றத்
தைங்கணைக் கிழவ னரசிய னடாத்தக்

கொங்கைமால் களிறுங் கொலைக்கண்வாட் படையுஞ்
உடு சில்கா முல்குல் வெல்கொடித் தேரும்

பல்வகை யுறுப்பும் படையுறுப் பாகப்
பவக்குறும் பெறியுந் தவக்குறும் பெறிந்து
துணங்கிய துசுப்பி னணங்குநர் குழுமிக்
கைவருத் திருந்து கழங்கெறிந் தாட

௩௦ மையுண் கண்கண் மறிந்தெழுந் தலமரல்
செம்முகத் தாமரைச் சிறையளிக் குலங்க
ளம்மென் காந்தளி னளிக்குல மார்த்தெழக்
கலந்துமன் றழிஇக் காமுற னிகர்க்கும்
பொலன்செய் வீதிப் பொன்மதிற் கமலை
௩௩ யண்ணன் மாநகர்க் கண்ணுதற் கடவுள்
கற்பனை கழன்று நிற்கலி

ளிற்பதிந் நிலையெனு நியமமோ வின்றே.

(உ௪)

நேரிசைவென்பா.

இன்னீ ருலகத்துக் கின்னுயிர்யா மென்றுணர்த்து
நன்னீர் வயற்கமலை நாதனார் - பொன்னார்ந்த
சேவடிக்கா ளானார் சிலரன்றே தென்புலத்தார்
கோவடிக்கா ளாகார் குலைந்து.

(உ௫)

கட்டளைக்கலித்துறை.

குலைவைத்த செவ்வின நீர்குளிர் பூம்பொழிற் கொம்புக்கின்ப
முலைவைத்த தொக்குங் கமலேசர் வேணி முகிழ்நகைவெண்
டலைவைத்த வேனற் புனமொக்குங் கங்கையத் தண்புனத்தி
னிலைவைத்த மாதனா யொக்குங் கவனென்கு நீன்பிறையே.

(உ௬)

எண்சீர்க்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிறையொழுக வொழுதுபுனற் கங்கை யூற்றின் பேரணையிற்
ரெடுத்தவிட்ட பெரும்பாம் பென்னக், கறையொழுகும் படவரவம்
படரும் வேணிக் கண்ணுதலார் கமலையிற்பைங் கமலை போல்வீர்,
(உ௭) பாம்பு என்றது வெள்ளமடைத்தற்கிடம் வைக்கோற்புரியை.

நறையொழுது மலர்ப்பொழிக்குத் தகையாத் தந்தீர் நானிரண்டு மாவ
 வெ நாடிக்க காணே, னிறையொழுது மிளங்கு நிற்கக் காணே னீர்செ
 ய்த காரியமென் னிகழ்த்து வேனே. (உஎ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வேனிலா னுறுப்பின் மென்றசை யிறைச்சி
 தீநாக் கறியத் திருக்கண் டி. நந்தோய்
 நான்மறை முனிவன் கான்முனை நிற்ப
 விடற்கரும் பாசத்தொ டுடற்பொறை நீங்க
 னு டுயிருண் கூற்றுக்குத் திருவடி வைத்தோய்
 கருங்கடல் வண்ணன் வென்விடை யாகி
 யடிக டாங்கிய வுதவிக் காங்கவன்
 முழுவென்பு சுமந்த கழுமுட் படையோய்
 தேவா சிரயன் நிருக்கா வணத்து
 ௧௦ மேவா நின்ற விண்ணவர் குழாங்க
 னுருத்திர கணங்களென் றோடினர் வணங்கி
 யருக்கிப முதல வகனமர்ந் தளிப்ப
 வித்தலத் துற்றவ ரினித்தலத் துறாொனக்
 கைத்தலத் தேந்திய கனன்மழு வறழு
 ௧௫ மழுவடைக் கைய ராகி விழுமிதின்
 மாந்தர் யாவருங் காந்தியிற் பொலியும்
 வரமிகு கமலைத் திருநகர்ப் பொலிந்தோ
 யெழுதாக் கிளவிநின் மொழியெனப் படுதலி
 னின்பெருந் தன்மை நீயே நவிற்துன்
 ௨௦ மன்பெரும் புலமைத் தன்றே யும்பரி
 னிள்ளோ ரன்ன ரின்மையி னிண்ணிலை
 கூறாய் நீடெனிற் நேறந ரிலராற்
 நன்னுடை யாற்றன் முன்னா முன்னர்த்
 தற்புகழ் கிளவியுத் தருமென் மம்ம

(உஎ) மலர் என்றது அவயவங்களை.

- உரு நிற்புகழ்ந் திசைத்தனை நீயே யாக
விருடர் காட்சிப் பொருளெனின் துணர்த்தா
தியங்கா மரபி னினுவிது பொருளென
மயங்கக் கூறுதன் மாண்புடைத் தன்றே
யளவில் காட்சியை யையபின் றுணர்த்தலிற்
௩௦ றளரா நிலைமைத் தென்ப வென்றலிற்
றன்னுடை மயக்கந் திசைமேல் வைத்துச்
சென்னெறி பிழைத்தோன் றிசைமயங் கிற்றென
மொழிசுவ தேய்ப்ப முதுக்குறை வின்மையிற்
பழமறை மயங்கிற் றென்ன முழுவது
௩௩ மெய்யா திசைக்குதும் போலு
மையநின் றன்மை யளப்பரி தெமக்கே.

(உஅ)

நேரிசைவென்பா.

அள்ளற் கருஞ்சேற் றகன்பிண்கு ழாருரர்
வெள்ளப் புனற்சடைமேல் வெண்டிங்கள் - புள்ளருவாய்
நண்ணிலா தாரா நகைக்கு நகையையன்றோ
தண்ணிலா வென்னுஞ் சகம்.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தீண்மல ரும்பொழிற் றெள்கம லேசர்க்குச் சாத்துகின்ற
வொண்மலர் சொண்மலர்க் கொவ்வாது போலுமற் றோர்புலவன்
பண்மலர் சாத்திப் பணிகொண்ட வாபச்சை மால்சிவந்த
கண்மலர் சாத்தியுங் காண்பரி தானு கழன்மலரோ.

(௩௦)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

மல்லல்வளங் கனிந்தபுகழ்க் கமலேசர் திருவுருவும் வாம பாகத்,
தல்லமர்பைங் குழலுமையா டிருவுருவு மிருவருக்கு மமுத மான,
கொல்லயில்வேற் பசங்குழவி திருவுருவு மருவுருவாக் குணங்கண்
மூன்று, நல்லருவா தலின்னன்றோ விவரகில காரணராய் நவில்கிற்
ருரோ.

(௩௧)

நேரிசையாசிரியப்பா.

- நிவமணி குயின்ற நாஞ்சில்சூழ் கிடக்கு
 முவனாகங் கண்ணுற் றுவாக்கட லீடெனப்
 பருகுவா னமைந்த கருவிமா மழையுஞ்
 செங்கண்மால் களிந்து சென்றன படிய
 ௫ வெங்கண்வா னுழவர் வேற்றுமை தெரியார்
 வல்விலங் கிடுதலின் வல்விலங் கிடுவெனச்
 செல்விலங் கிடவெதிர் சென்றனர் பற்றக்
 காக மீந்திற் கைநிமிர்த் தெழுந்து
 பாகொடு மூலாவிப் படர்தரு தோற்ற
 ௧௦ நெடுவேல் வருதி நிகளம் பூட்டிக்
 கொடுபோ தந்த கொண்டலை நிகர்க்குஞ்
 சீர்கெழு கமலைத் திருநகர் புரக்குங்
 கார்திரன் டன்ன கறைமிடற் றண்ணன்
 மூவொன் றெண்ணின் முதற்றொழில் பூண்டு
 ௧௫ மேவலிற் செய்துமென் றெண்ண ராகி
 யடங்கா வகந்தைக் கறிவெலாம் வழங்கி
 யுடம்பு வேளு யுயிர்ப்பொறை சுமந்து
 நாளு நாளு நேடினர் திரிந்துங்
 காணு தொழிந்ததை நிற்க காணு
 ௨௦ தியாவரு மிறைஞ்ச விறுமாப் பெய்துபு
 தேவொன் றிருக்குஞ் சிவப்பிற் தவத்தினு
 மிகப்பருந் தொண்டரொ டிகவிமற் றுன்னொடும்
 பகைத்திறம் பூண்ட பதகனே யெனினு
 நின்றிருப் பாத நேர்வரக் கண்டு
 ௨௫ பொன்றின னேனும் புகழ்பெற் றிருத்தலி
 னிமையா முக்கணெந் தாய்க்கு
 நமனார் செய்த நற்றவம் பெரிதே.

நேரிசைவென்பா,

நிற்கரும்பு முக்கட் கரும்பென்னு நங்கைமீர்
விற்கரும்பன் கைக்கரும்போ வேம்பென்னுஞ் - சொற்கரும்பின்
வாமக் கரும்பு மனைக்கரும்பா மாருரர்
காமக் கரும்புங் கரும்பு.

(கூஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கரும்புற்ற செந்நெல் வயற்கம லேசர்கண் டார்க்குமச்சந்
தரும்புற்றி னிற்குடி கொண்டிருந் தாரது தானுமன்றி
விரும்புற்று மாசுணப் பூணணிந் தார்வெவ் விடமுமுண்டார்
சரும்புற்ற கார்வளைத் தேரகைபங் காண துணிவுகொண்டே.

(கூச)

எழுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கொண்டலை யலைத்தபல தண்டலை யுதித்தழகு கொண்டகம லைப்
பதியுளார்க், கண்டபி னெனக்கிதழி தந்தன னொன்பபசலை கண்டயிர்
தளிர்ந்த மடவா, ளண்டரமு தொத்தவமு தந்தனையி ருட்கடுவி தன்ப
ரருண் மிச்சில்கொ லெனா, வுண்டிடு முளத்திலவ ருண்குவொன் மிச்
சிலென வுண்டதை மறுத்து மிழுமே.

(கூடு)

நேரிசையாசிரியப்பா.

உமிழ்தேன் பிலிற்று மொள்ளிணர்க் கூந்த
லமிழ்துரு மழலை யம்மென் நீஞ்சொற்
சில்லரித் தடங்கண் மெல்லிய லொருத்தி
வரிசிலைத் தடக்கைக் குரிசின்முற் றொருவன்
டு பொன்னெடு மார்பிற் பொலன்கல னிமைப்பத்
தன்னுருத் தோற்றந் தரிக்கலன் வெகுண்டு
மாலா யினனென வணங்கின யிரத்தலிற்
றோலா மொழியை வாழிய பெரிதெனப்

(கூஉ) காமக்கு அரும்பும் கரும்பு - இன்பத்திற்கு அவாவிற்கும்
கரும்புபோல்பவன்.

புலந்தன ளொழுதலுங் கலங்கினன் வெரீஇக்

க0 கண்மலர் சிவப்ப மெய்ப்பசப் பெய்தலிற்
 ஞாநு மாலாந் தன்மையன் கொல்லெனத்
 தேறினன் ஞாழ்ந்து சிலம்படி திருத்திப்
 பஞ்சியிற் பொலிந்த குஞ்சிய னிரப்பக்
 கூடின ளல்லன் கூடா ளல்லன்

க3 கைம்மிகு சேற்றமுங் காது மலைப்ப
 வெள்ளப் புணர்ச்சியின் வேட்கையுள் ளடக்கி
 யுள்ளப் புணர்ச்சிய னாடின னிற்பது
 தாதவிழ் தெரியற் சாக்஑ிப் பெருமான்
 காதுடீ டிடப்பக் கல்லெறிந் தற்றே

உ0 யித்திற மகளி ரிணைரொ டாடு
 நித்தில மாட நீண்மறு குறித்தமைம்
 மாமுடி றவழு மணிமதிற் கமலைப்
 பெம்மா னருமைப் பெருமா ளாயினு
 மூனுண் வாழ்க்கைக் காணவர் குரிசிவ்

உரு செஞ்சிலை சுமந்த கருமுகி லேய்ப்ப
 வுண்டமிழ் தீந் ருவந்தன ராடியும்
 விருப்படிக் கொண்ட மிச்சிலுண் மிசைந்துஞ்
 செருப்படிக் கடிசன் செம்மாந் திருந்துந்
 தொல்புகழ் விசயன் வில்லடி பொறுத்து

க0 மருந்தமிழ் வழுதி பிரம்படித் துவந்து
 நள்ளிருள் யாமத்து நாவலர் பெருமான்
 றன்னாக் காத றணித்தற் கம்ம
 பரவை வாய்நலிற் பதமலர் சேப்ப
 வொருகா லல்ல விருகா னடந்து

க3 மெளியரி நெளிய ராயின
 ரளியர் போலு மன்பர்க டமக்கே.

நேரிசைவென்பா.

தம்மேனி வென்பொடியாற் றண்ணளியா லாளுர்
செம்மேனி கங்கைத் திருநதியே - யம்மேனி
மானே யமுனையந்த வானிநி யுஞ்ஞமரன்
ஞானே குடைவேந் தளித்து.

(௩௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீன்னொக்குஞ் செல்வக் கமலைப் பிரான்செஞ் சடாடவிமற்
றென்னொக்கு மென்னி லெரியொக்குங் கொன்றை யெரியிலிட்ட
பொன்னொக்கும் வண்டு கரியொக்குங் கங்கையப் பொன்செய்விக்கு
மின்னொக்கும்பொன்செய் கிழக்கொல்லொக்கும்வெண்பிறையே.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

வெண்ணிலவு கொழித்தெறிக்குஞ் செஞ்சடைமோ வியர்வீதி வி
டங்க ராளுர்க், கண்ணுதல்பொற் புயவனாசேர் தனவனாக ளிரண்ட
வற்றுட் கனக மேரு, வண்ணல்புய வனாக்குடைந்து குழைந்துதலை
வணங்கிடுமெம் மண்ணை பார, வண்ணமுலைத் தடவனாயவ் வனாகு
ழையப் பொருவதல்லால் வணங்கி டாதே.

(௩௮)

நேரிசையாசிரியப்பா.

வண்டுகூட் டெண்ண றுண்டுளி பிலிற்றித்
தண்டே னுறைக்குந் தீடமலர்ப் பொலும்பரிந்
விழுக்குலை தெறிப்ப விட்புலத் தவர்க்குப்
பழுக்காய் தூக்கும் பச்சிளங் கழுகிற்
டு செடிபடு முல்லைக் கொடிபடர்ந் தேறித்
தலைவிரித் தென்னக் கிளைதொறும் பனைத்து
மறிந்துகீழ் விழுந்த நறுந்துணர்க் கொடிக
ணற்றிசைப் புறத்து நான்றன மடிந்து
தாற்றிளங் கதலித் தண்டினிற் படரவப்
க0 பைங்குலைக் கழுகிற் படர்சிறை விரித்தொரு

(௩௭) வாணிநிதி - சோணைநிதி. (ச0) உ. உறைத்தல் - துளித்தல்.

- கன்செய் கூந்தற் களிமயி அடிப்ப
நெடுத்தான் மந்திகள் குடங்கையிற் றூக்கி
முட்புறக் கனிக டாக்கக் கொட்புறம்
வானர மொன்று வருக்கைத் தீங்கனி
- கரு தானெடுத் தேந்துபு தலைமேற் கொண்டி
மந்திக டொடர மருண்டுமற் றந்தப்
பைந்துணர்க் கொடியிற் படர்தரு தோற்றம்
வடஞ்சூழ்ந்து கிடந்த நெடும்பெருங் கம்பத்
தணங்கு னொருத்தி யாடின ணிற்பப்
- உ0 பெரும்பிணை தாங்கி மருங்கினர் கொட்டக்
குடந்தலைக் கொண்டொரு கூன்கழைக் கூத்தன்
வடந்தணி னடக்கும் வண்ணம தேய்க்கும்
பூம்பிணை மருதத் தீம்புனற் கமலைத்
திருநகர் புரக்குங் கருணையங் கடவு
- உரு ளன்பெனு மந்தரத் தாசைநான் பிணித்து
வண்டுழாய் முகுத்தன் மதித்தனன் வருந்த
வருட்பெருங் கடலிற் றேன்றி விருப்பொடு
மிந்திரன் வேண்ட வும்பர்நாட் டெய்தி
யந்தமி றிருவொடு மரசவற் குதவி
- கூ0 யொருகோ லோச்சி யிருநிலம் புரப்பான்
நிசைநிசை யுருட்டுந் திகிரியன் சென்ற
முசுருந் தனுக்கு முன்னின் றாங்குப்
பொன்னுல கிழிந்து புடவியிற் றேன்றி
மன்னுயிர்க் கின்னருள் வழங்குதும் யாமென
- கூரு மேவர வழங்குமான் மன்ற
யாவிரு நமர்கா ளிறைஞ்சுமின் னீரே.

(சு0)

திருவாரூர் நான்மணிமலை

முற்றிற் று.

உ

கணபதிதுணை.

வைத்தீசுரர்கோயில்

முத் து க் கு ம ர ஈ வ ர மி

பிள்ளைத்தமிழ்.

விநாயகக்கடவுள்.

பொன்பூத்த குடுமிப் பொலங்குவட்டிமவான் பொருப்பிற் பிறந்து தவளப், பொழிநிலவு தவமுமுழு வெள்ளிவே தண்டத்தொர் போர்க்களிற் றைப் புணர்ந்து, — தென்பூத்த பாட்டளி துதைந்த பைங் கூந்தற் செழும்பிடி பயந் தளித்த, சிறுகட் பெருஞ்செவிக் குஞ்சரக் கன்றினிரு செஞ்சரணை யஞ்ச லிப்பா, — மின்பூத்த சிற்றிடைப் பேரமர்க் கட்கடவுள் வேழங் கடம்படி படா, வெம்முலைக் கோடுகொண்டுமுதுமு துழக்கமுகை விண்டதெண் டேன் றுளிக்குங், — கொன்பூத்த தெரியற் கடம்பணி தடம்புயக் குரிசிலைப் பொரு சிலைக் கைக், குமரனைக் கந்தபுரி முருகனைப் பரவுமென் கொழிதமிழ்க் கவிதழையவே.

காப்புப்புருவம்.

திருமால்.

பூமேவு கற்பகப் பொங்கரிற் செங்கட் புலோம்சை வளர்த்த கும்பப், புணர்முலைக் களியாணை வினையாடு பன்னிரு பொருப்பினை விருப்பினைத்துங், — கோமேவு சாரற் குறச்சிறுமி மேல்வைத்த குழக

னைக் கழகத் தொழிற், கொத்துமுத் தமிழ்மொய்த்த கந்தபுரி முத்துக் குமாரனைத் தனி புரக்க, — தேமேவு கடவுட் பொலங்கிரி இசைக்கரி க டி.கிரிகிரி குலகிரி யொடுந், திரியத் திரித்துமத் தெறியத் தடங்கடற் நென்டினா முகட் டெடுத்த, — பாமேவு மதரம் பழுத்தமுத மொழுகும் பசங்குதலை மழலை யஞ்சொற், பங்கயச் செல்வியிரு கொங்கைக் குவட்டுவோள் பச்சைப் பசங் கொண்டலே. (க)

வைத்தியநாதர்.

வேறு.

ஒருபுறத்துமர கதமிமைப்பவொளிர் மாமேருமற்றொரு மேருவைச் சாய்த்தென, வுலகளக்கநீமிர் வடபொருப்பையொரு தோளால்வளைந்தபி னுளையத் தீக்கன, லுமிழுமுக்குநிமி யயிரிநித்துவரு வாய்வான் மழுப்படை வீரனைப் பார்த்தனோ, டெலுமற்றொழிவி னறவினைத்து மெதி ரோடாதுடற்றுநி ராதனைக் கூக்குரல், — விரிகடற்புடவி முழு னுணச்சமையு மோர்காணகட்டுப்ர தாபனைக் கார்க்கடு, விடமெடுத்திய திருமிடற்றிலிடு காமாரியைக்கவு மாரியைப் போற்றிரு, விழி முனிற்ரும்வடி வழகுடைக்கடவுண் மாமோகினிக்கும னுளனைச் சூக்கும, வெளியினிற்பரம நடநலிற்றுநிறல் வேனூர்வயித்திய நாதனைப் போற்றதுங், — குரவுசெச்சையொடு நறவுயிர்ப்பவிரி தேனூறுவட்டெழு மார்பனைப் பேய்த்திரள், குரவையிட்டவுணர் தடிசுவைத்திடவொர் கூர்வேல்விடுத்தரு மாரனைப் பார்ப்பதி, குமரனைச்சமரி லுரு முகக்குளிறு காலாயுதக்கொடி யாளனைக் கோட்டிய, குறுநகைக்குமன முருகவெற்பவர்க் மானோடுமற்பொரு தோளனைத் தாக்கிய, — திரண்மருப்பினமர் பொருதனிக்கடவுண் மால்யானையைப்புணர் காணையச் சாற்றிய, செழுமறைப்பொருளி னுணாவிரித்துமெனும் வேதா முடித்தலை மோதுனைக் காய்ப்பொடு, திருவடித்துணையின் முடிபதித்தவடு வாளுதமெய்ப்புக ழாளியைப் பூட்டிய, சிறைவிடுத்தமரர் குறை முடித்ததுவு சேனாபதிப்பெரு மாடனைக் காக்கவே. (உ)

தையனாகியம்மை.

வேறு.

குழையடர்ந்துவடி கணைதாரந்துசெறி குமிழ்மறிந்தவிழி நவ்வியைக் கோட்டொடு, குவடெறிந்தமுத கலசம்வென்றதட முலைசுமந்தமலை வல்லியைச் சேற்றொளிர், குமுதம்விண்டசுவை யமுதமுண்டினிய கொழுநர்கொஞ்சுகிற கிள்ளையைத் தாட்டுணைக், குறுகுதொண்டர்பிழையறமறந்துபிறர் குணமிகழ்ந்ததக வில்லியைச் சேட்செலு, — மெழுபெரும்புலன முழுதொருங்குதவு மிறைவியென்றுமறை கையெடுத்தார்க்கவு, மிடைதூடங்குமட நடையிளங்குமரி யெனவிரந்தகன கள்வியைப் பூத்தவென், னிதயபுண்டரிக மலரிலெந்தையொடு மினிதமர்ந்தவொரு செல்வியைப் பாற்றொரு, மிருவர்கண்கள்கது வரியசெஞ்சுடரி னிடமருங்குடைய தையலைப் போற்றது, — முழுதுணர்ந்துமுணர் வரியதொன்றையொரு மொழியின்விண்டசிறு பிள்ளையைச் சூர்ப்பெயர், முதுபழம்பகையை யறவெறிந்தவுணர் முதறடிந்ததனி வில்லியைப் பாட்டளி, முரலவிண்டதரு நிழற்றொழும்புகுடி புகவழங்குகொடை வள்ளலைப் போற்றடி, முடியுமின்றிவெறு வெளிகடந்துமறை முடிவினின்றுநிறை செல்வனைக் காத்தொறு, — மழலைவண்டுதட மலர்குடைந்துபுது மதுவருந்திற்று மல்லிகைச் சேக்கையின், வடிபசுந்தமிழி னிசைபயின்றபெடை யொடுதுயின்றினிய செவ்வழிப் பாட்டினை, வருவிபஞ்சிபயி றருமதங்கர்தெரு மரமுரன்றுநெடு வைகறைப் போய்ச்செழு, மலரிலஞ்சிதொறு முலவுகந்தபுரி மருவுகந்தனையெம் மையனைக் காக்கவே.

(௩)

கற்பகவீராயதூக்கடவுள்.

• வேறு.

கடாமுமிழ் கைக்கதக் கிம்புரிக் கோட்டொரு, கராசல மிட்டமெய்க் கஞ்சுகிக் கேற்பவொர், — படாமணி மத்தகத் தந்தியைத் தீர்த்தர்

(௩). தொழும்பு என்பது அர்விகுதி குறைந்துநின்றது. அரசு அமைச்சு என்பனபோல.

கள், பராவரு கற்பகக் கன்றினைப் போற்றுதும், — வடாதுபொ ருப்
பிணிற் றுன்றுபுத் தேட்கெகிர், மனோலய முற்றமெய்ப் பண்பினைக் கா
ட்டிய, — சடானன னைத்தலைச் சங்கமவைத் தாற்றிய, சடாயு ரத்த
ருட் கந்தனைக் காக்கவே. (ச)

பிரமதேவர்.

வேறு.

பைங்காய்க் கமுகு செம்பழுக்காய்ப் பவள முதிர்ப்பக் கதிர்ச்செ
ந்நெல், பனிமுத் துகுக்குஞ் சோனாட்டின் பரிசு பாடி னிமிற்றப்
பக், — கொங்கார்த் திறைக்கு நறைக்காந்தன் குறிஞ்சிமலரோ டணி
ந்தாறுங், குஞ்சிப் பெருமாள் வேதபுரி குமரப் பெருமா டனைக்கா
க்க, — செங்காற் கருங்கட் பைந்தொடியார் சிற்றாய்ப் பாடிப் பெரு
ங்குடியிற், நீம்பா றிருடிக் கட்டுண்டு திரியா வண்ணந் திருத்தா
தைக், — கங்காப் படங்கப் பாறயிர்நெ யருந்தேன் கடலோ டிருந்
துண்ண, வகிலம் படைத்துத் தனக்கேற வன்னம் படைத்த பெரு
மானே. (ரு)

தேவேந்திரன்.

வேறு.

காணாறு கற்பகக் காவுமு வுலகுமக் காவென நிழற்று மொற்றைக்,
கவிகையுங் குணதிசைக் காவலும் பிறவுமுள காணியுங் காணியா
க, — வாணாறு கோட்டிய மலையயிறு வாய்த்தலை மகளுக்கு மண
மகற்கு, மருமகனீ யுரியதன் றிருமக னெனப்பெற்ற மாலடி களைத்
துதிப்பாம், — பாணாறு செந்நெற் புசங்ககிர் கறித்துமென் பைங்கு
வளை வாய் குதட்டிழ், பிணைமருப் பெருமைமடு மடிமடை திறந்ததீம்
பாலாறு பங்க யச்செந், — தேனாறு டன்கடவுள் வாண றெனப்பெ
ருகு சித்தாயிர் தஞ்சிவ பிரான், சீர்த்திப்பர தாபரிகர் தினகர புரித்
தேவ தேவனைக் காக்க வென்றே. (சு)

திருமகள்.

வேறு.

மானிறக் கடவுடரு மறுமார்பி னறவிரி வனத்துழாய்க் காடு மூடி,
மாயிருள் வழங்குதன் றிருமாளி கைக்கந்தண் மணிவிளக் கிட்டு முட்
டாட், — கானிறைக் குங்கமல வீட்டுக்கு நெட்டிதழ்க் கதவந் திறந்
தளித்துங், காதன்மை காட்டிங் கவுத்துவத் துடன்வந்த கன்னிகை
யை யஞ்ச லிப்பா, — மீளிறப் புணரியை விழுங்குங் கடற்றூனை வெ
ள்ளமொடு கள்ள மனமு, மெய்யுமிரு ளத்திரளு மவுணக் கருங்கங்குல்
விடியக் கடுங் குரல்விடுந், — தீநிறக் குடுமிவெண் சேவலை யுயர்ந்து
வண் சிறைமயிற் பரி நடாத்துந், சேவகப் பெருமானே வேதபுரி வரு
மிளஞ் சேயைப் புரக்க வென்றே. (எ)

கலைமகள்.

துறைபட்ட மறையவன் செந்நாப் படிந்துதன் சுதைநிறஞ் சிதை
வுறாமே, தொன்மறை கனிந்தாறு மன்பனி ருறலிற் றூத்துகி னனைப்
புறாமே, — நறைபட்ட வெண்டோட்டு நளினப் பொருட்டெமது ந
ன்னெஞ் செனக் குடிபுரு, ஞானப் பிராட்டியைச் சொற்கடற் றெள்
ளமுதை நாத்தழும் பத்து திப்பாந், — சிறைபட்ட தண்டுறைச் சித்
தாயிர் தப்பெருந் தீர்த்தந் தினைத் தாடிய, செஞ்சுடர்க் கடவுளும் வெ
ண்சுடர்க் கடவுளிற் றெள்ளமுத மய மாகலா, — னுறைபட்ட சுதை
நிலவொ டிளவெயிலு மளவளா யுண்ணச் சகோரம் வெஃகு, மோங்
கெயிற் பரிதிபுரி முருகனைச் சண்முகத் தொருவனைக் காக்க வெ
ன்றே. (அ)

சத்தமாதர்கள்.

வேறு.

பயிறரு முதுமறை துலைத் தெரித்தவன் பகைதொகு புரமொரி
மூனச் சிரித்தவன், பணிவனா பகநெடு வேலைப் பணித்தவன் படுகடல்
புகையெழ வார்வீற் குனித்தவ, — ளெயிறுகொ டுழுதெழு பாணாப்
பெயர்த்தவ னெறிதரு குலிசம்வி டாமற் றரித்தவ, ளிடுபலி கொளு

மொர்க் பாலக் கரத்தின னெனுமிவ ரொழுவர்க டானைப் பழிச்சது
ங், — கயறிரி சாவண வாவிக் கணாக்குரை கழலொடு பரிபுர மோ
லிட்டி.டக்கட, களிஞெடு களிநெடுநீர் மோதத் திசைத்திசை கடுந
டையுளதக றோற் சமர்த்தனை, — முயறரு கறையொடு தேய்வுற்
றினெத்தொரு முழுமதி குறைமதி யாகத் துகிற்கொடி, முகிஞெடு
தடமதில் வேதப் பதித்தனி முதல்வனை யறுமுக வேளைப் புரக்கவே.

முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்கள்.

வேறு.

முறுக்குடை நறைச்சத தளத்திரு மலர்த்தவிசு சொர்க்கத் தலத்
தோயி சேடசயனத்தையு, முடித்தலை யடித்தலை பதித்தெதிர் துதித்த
வர்தமக்குக் கொடுத்தானை மாதிரமொடொட்டையு, — மிறைப்பொழு
தினிற்பொடி படுத்தருள் கொடுக்கவல சத்திக் கரத்தானை யூதியமெ
னத்தனை, யிருப்பினு நடப்பினு நினைப்பவ ரிருக்கவெமர் சித்தத் திரு
ப்பானை யாறிருயுயத்தனை, — வெறுப்பொடு விருப்பினை யறுத்தவ
ருளத்தமலர் பதம்ப்பதத்தானை வேதபுரியிற்சின, விடைக்கொடி வல
த்தினு மடக்கொடி யிடத்துமுள முக்கட் டிருத்தானை யார்பணிசுரு
க்கனை, — மறைக்கிழ வனைத்தலை புடைத்துல கனைத்தினையு மொக்க
ப் படைத்தானை மூவிறுமுகத்தனை, மருத்துவர் வசுக்கதி ருருத்திர
னொன்பொலியு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள்புரக்கவே. (க0)

காப்புப்பருவம் முற்றிற்று.

செங்கீனாப்பருவம்.

இருக்கோ லீனீம்பரி புரக்கோல முத்துதலி லீட்டொட் டஞ்சுட்
டியு, மெரிமணிப் பட்டமுங் கட்டுபொன் னனாளுணு மிளஞாயி றுத
யஞ் செயு, — முருக்கோல முஞ்சுழி யக்கொண்டை யும்முச்சி யுச்சி
யும் வாளி முத்து, மொன்னொளி ததும்புங் குதம்பையுங் கண்டெண்

டோடரிக் கண் களிக்கு, — மருக்கோல நீலக் குழற்றைய லாட்கரு
மருந்தா யிருந்த தெய்வ, மகக்கோல மேழுதிர் கிழக்கோல மாய்க்குற
மடந்தைமு னடந்து மற்றத், — திருக்கோல முடனொரு மணக்
கோல மானவன் செங்கீரை யாடி யருளே, செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்
வங்கண் மணவாள செங்கீரை யாடி யருளே. (க)

சும்பாதி காரிய மெனத்தமை நிமித்தமாக் கொண்டவகி லாண்டங்
களின், குழுவுக்கு மற்றுத்த யிருவர்குறி யுந்தலைக் கூடினுந் தான் றண
க்கச், — சொம்பாதி யன்மைக் கனைத்துந்தன் மயமெனுஞ் சுருதிகரி
யாவைத்த மச், சுருதிக்கு மெரிசுடர்ப் பரிதிக்கு மிரவிசுல தோன்ற
ற்கு மினவ லுக்குஞ், — சும்பாதி பொடுநற் சடாயுவக் கும்பெருந்
தவமுனிவ றொழுவ ருக்குந், தண்ணளி சுரந்திட்ட தீராத வினைதீர்த்த
தம்பிரான் றிருமே னியிற், — செம்பாதி யுங்கொண்ட தையனா யகி
குமர செங்கீரை யாடி யருளே, செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண்
மணவாள செங்கீரை யாடி யருளே. (உ)

கைக்கெட்டு மெட்டுக் களிற்றைப் பிடித்தக் களிற்றோடு முட்ட
விட்டுக், ககனவட் டத்தினொடு பரிதிவட் டத்தைவனை திகிரிவட்
டத்தி விட்டு, — முக்கட் டிருத்தாளை கோதண்ட மெனவைத்த வே
தண்ட மாதண்ட மா, மூதண்ட கூடந்தரி கூடத் தொடுஞ்சாடி மூரிக்
கடாசல மவன், — மெய்க்கிட்ட சட்டைக்கு நேரிட் டிடப்பட்ட
மேகபட லத்து மொண்டு, மேல்கட லினைப்பெருங் கீழ்க்கடல் புகப்
பெய்து வினையாட்டு வீரர்க ளொடுந், — திக்கெட்டும் வினையாடு சே
னா பதிக்கடவுள் செங்கீரை யாடி யருளே, செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்
வங்கண் மணவாள செங்கீரை யாடி யருளே. (ங)

மைவிழிச் செங்கமல வல்லிக்கு நேயியான் மணிமார்பு வாணிக்
கு நான், மறைமுதலி செந்நாத் தடந்தைய லாலொடும் வயித்தியக் க
டவு ளார்க்கு, — மெய்விரிக் குந்தொண்ட ருள்ளத் தடத்தினொடு வே
தச் சிரங் கடுப்ப, வேதபுரி கந்தபுரி புள்ளா னொன்பொலியும் வேனூர

(உ) சொம் - உரிமை.

நிசைநிசை தொறுங், — கைவகுத் தரமகளிர் குரவையாட் டயர்பெருங் கயிலைத் தடஞ் சாரலுங், கனகா சலத்துமவள ரிமயா சலத்துமுயர் கந்தமா தனவெற் பெனத், — தெய்வதப் பிடியோடும் வினையாடு மழகளிறு செங்கீரை யாடி யருளே, செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள செங்கீரை யாடி யருளே. (ச)

மீனேறு குண்டகழி நீவாய் மடுத்தனி வில்லியா ரிளவ லோடும், விதிமுறை வணங்கச் சடாயுபுரி யிற்கருணை வெள்ளமென வீற்றி ருக்கு, — மானே றயர்த்திட்ட வையற்கு மம்மைக்கு மருமருந் தாகி நின்ற, வாசிப் பிரானென்று மும்முதற் கடவுளு மடித்தொழும் பாற்ற மற்றக், — கூனேறு மதிநுதற் றெய்வக் குறப்பெண் குறிப்பறிந் தருகணந்துன், குற்றேவல் செய்யக் கடைக்கண் பணிக்கெனக் குறையி ரந் தவடொண்டை வாய்த், — தேனூறு கிளவிக்கு வாழ்நி நின்றவன் செங்கீரை யாடி யருளே, செத்துப் பிறக்கின்ற தெய்வங்கண் மணவாள செங்கீரை யாடி யருளே. (ரு)

வேறு.

செம்பொ னடிச்சிறு கிண்கிணி யோடு சிலம்பு கலந்தாடத், திருவரை யனாளு ணமைணி யொடுமொளி திகழரை வடமாடப், — பைம்பொ னசும்பிய தொந்தி யொடுஞ்சிறு பண்டி சரிந்தாடப், பட்ட நுதற்பொலி பொட்டொடு வட்டச் சுட்டி பதிந்தாடக், — கம்பி விதம்பொதி குண்டல முங்குழை காது மசைந்தாடக், கட்டிய சூழிய முச்சிய முச்சிக் கதிர்முத் தொடுமாட, — வம்பவ ளத்திரு மேனியு மாழட வாடுக செங்கீரை, யாதி வயித்திய நாத புரிக்குக னாடுக செங்கீரை.

குழையொழி குழையெதிர் மோதிக் காசனி குண்டலம் வெயில் வீசக், குமுத விதழ்க்கனி வாயமு தூறிய குறுநகை நிலவூர, — முழுவயி ரப்புய வலயமு முன்கை முதாரியு மொளிகால, முத்த மரும்பி யெனக்குறு வேர்வு முகத்தி லரும்பியிடப், — புழுதி யணந்த பசந் திரு மேனிப் பொங்கொளி பொங்கி யெழப், புண்டரி கங்கண் மலர்ந்

(எ) முதாரி - ஓர்வகைக்கங்கணம்.

த விழிக்கடை பொழியருள் கரைபுரள, — வழகு கனிந்து முதிர்ந்த விளங்கனி யாடுக செங்கோ, யாதி வயித்திய நாத புரிக்குக னாடுக செங்கோ. (௭)

விரல்சுவை யுண்டு கனிந்தமு தூறிய மெல்லிதழ் புலராமே, விம்மிப் பொருமி விழுந்தமு தலறியுன் மென்குரல் கம்மாமே, — கரைவறு மஞ்சன நுண்ணி சிந்திக் கண்மலர் சிவவாமே, கலழ்கலுழிப்புன லருவி படிந்துடல் கருவடி வுண்ணாமே, — யருவ மணிச்சிறு தொட்டி லுதைந்துநி னெண்பத நோவாமே, யொருதா ளுந்தி யெழுந்திருகையு மொருங்கு பதித்தநிமிர், — தருள்பொழி திருமுக மசையவ சைந்தினி தாடுக செங்கோ, யாதி வயித்திய நாத புரிக்குக னாடுக செங்கோ. (௮)

வேறு.

சும்ப மதக்களி யாணை யிரண்டே யொன்றேமைக், கொண்டல் விழிக்கயன் மீனு மிரண்டே கொண்டேகிச், — சம்ப ரனைப்பொரு சேவகன் வந்தான் வந்தான்முற், சண்டை கொளற்கென நேர்வரு பெண்பா லண்பாயே, — யம்ப வளக்கொடி யேவளர் கொம்பே யென்றேநீ, யன்று புணத்துயிர் சோர்வது கண்டே முன்போதுங், — கம்ப மதத்தர் சகோதர செங்கோ செங்கோ, கந்த புரிக்கரு னாநிதி செங்கோ செங்கோ. (௯)

தின்க ணுதற்றிரு மாதொடு நின்றே மன்றாடுஞ், செங்கண் விடைக்கொடி யோனருள் கன்றே யொன்றேயா, — யெங்க ளுளத்தமு தூறு கரும்பே யண்பாளர்க், கின்ப மளிக்குமெய்ஞ் ஞான மருந்தே யெந்தாயின், — கொங்கலர் மைக்குழல் விழ்பொறி வண்ணிட வண்ணேதுங், கொந்தள கக்குற மான்வளர் சூன்றே யென்றோதுங், — கங்கை மகட்கொரு கான்முனை செங்கோ செங்கோ, கந்த புரிக்கரு னாநிதி செங்கோ செங்கோ. (௧௦)

செங்கோப்பருவம் முற்றிற்று.

தாலப்பருவம்.

பில்கும் பசந்தே னசம்பிருந்த பின்ரு முனகத் தரமகளிர், பேதைக் குறம்பு வினையாடும் பேரா யத்துச் சிறுமருங்குற், — கொல்குங் கொடிபோய் துடங்கியிட வோங்கும் பளிக்கு நிலாமுற்றத், துயர்குளிகையின் மரகதத்தி னொளிகால் வீசத் தெளிவிசும்பிற், — பல்குஞ் சுரபி தரங்கநெடும் பாடி ரதியின் கணாகிளைத்த, பசம்புல் லெனச்செந் நாவனைக்கும் பைம்பொற் றலங்கள் பலகோடி, — மல்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு மணியே தாலோ தாலேலோ. (க)

தொடுக்குந் தொடைவெண் கிழங்கொடிக டொடுநீர்ப் பரவை முகம் புழுங்கத், தோன்றும் பரிதி மணித்திண்டேர் தூண்டுங் கலின் வாம்பரியை, — முடிக்குஞ் சுடர்ப்பொற் றலத்திழைத்த முழுநீ லத்தி னொழுக்கொளியின், முழுகுங் கடவுண் மாலையாளை முகிலிற் றோன்ற வகலிடநின், — றடிக்குங் களிநென் றரமகளி னாயுற் றிடத்தன் வெளிறுமுடம், பளறு படிந்த தெனக்கங்கை யாற்றுப் பசும்பொ னசம்புணன், — மடிக்குஞ் செல்வக் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு மணியே தாலோ தாலேலோ. (உ)

தீற்றுஞ் சதைவெண் ணிலவெறிப்பத் திரண்மா மணிகள் வெயில் விரிக்குஞ், செம்பொற் றலத்துப் பேரமர்க்கட் சிறியார் நறிய வகிழுகையிட், — டாரீற்றுங் குழற்காட் டிணைப்புயலென் றாதி மயில்கண் டம்பவளத், தரும்பு நகையைச் சகோரப்புள் ளருந்த விரிந்த முழுநகை வின், — தோற்று நிலவுக் கிந்துசிலை யொளிர்மா ளிகையுஞ் குளிகையு, முருகிப் பெருகுங் கலுழிவெள்ள முவரோ டிவரிக் கடற்புலவு, — மாற்றுங் கடவுட் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறு வாய்த்தமுழு மணியே தாலோ தாலேலோ. (ஈ)

கிளைக்குஞ் சகரர் தொட்டபெருங் கிடங்கென் றிடங்கர் மாவியங்
குங், கீழ்கீ ரழுவக் குண்டகழி கெழுமு புனற்றெண் டினாமேய்ந்து, —
கிளைக்குங் கமஞ்சு னெடுமபுயலைச் சிறுகட் பெருங்கைப் பகடென்
றோர், செங்கட் களிறு பிளிற்றிமிர் திகிரி கிரியென் றிவார்த்துடல, — மி
ளைக்கும் படிவின் டொடநிவந்த வெழிற்பொற் புரிசை விண்டுபதத்,
தேறு மேணி பொற்றருவுக் கிடுவே லியுமா யேழுலகும், — வளைக்குங்
கடவுட் கந்தபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறு வாய்
த்தமுழு மணியே தாலோ தாலேலோ. (ச)

சோலைப் புறமுப் புடைக்கனிக டுக்கு முடத்தெங்கிமையவர்தந்,
தோன்றற் றிருவோ லக்கத்துத் தோகை மயிலி னடங்குயிற்று, — மே
லக் கருங்கொந் தளவளகத் திளமா தருக்கு முதிர்வேனி, லிளைப்பாற்
துதற்குத் தாற்றொடுஞ்செவ் விளநீர் கொடுப்ப வீற்றுளைந்த, — காலப்
புயலின் முகந்துடைக்குங் கமுகு பழக்காய்ப் பவளமுடன், கதிர்முத்
திட்டுச் செழும்பாளைக் கற்றைக் கவரி புடையிரட்டு, — மாலைப் பழ
னப் பரிதிபுரி வாழ்வே தாலோ தாலேலோ, மலையாள் வயிறு வாய்த்
தமுழு மணியே தாலோ தாலேலோ. (ரு)

வேறு.

மாலி மயத்து மடப்பிடி பெற்று வளர்த்த விளங்களிறே, மழவி
டையேதிரு மாமடி கட்டுகன வைத்த கவுத்துவமே, — மூல மெனக்
குல நான்மறை யோலிடு முழுமுத லேமுவா, முக்கடீ களிகளி யுஞ்சு
வை யேதனி முத்திக் கொருவித்தே, — காலே யிளங்கதி ருக்கெதிர்
முதிருங் கதிர்செம் பவளமுடன், கதிர்முத் திட்டுவணங்கக் கன்னல்
கொல் கமுகுகொ லெனவளருஞ், — சாலி வயற்றமிழ் வேளு ரடிகே
ள் தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா தாலோ
தாலேலோ. (சு)

கருமுகி லுக்கரி தாமடி வாரங் கண்டிரு பறவைகடங், கண்களி பொங்கவொர் பறவை முடித்தலை காணு துட்டுவரப், — பொருபுன லருவித் தலையின் மிசைத்தவழ் புதுமதி நிலவொழுக்கப், புள்ளு ரிற் பொலி வெள்ளி மலைக்கட் பொன்மலையைக்குவவு, — குருமணி வயி ரப் புயமெனு மெட்டுக் குவடுஞ் சுவடுபடக், குத்திப் பொருமிரு கோ டி படைத்ததொர் கூந்தற் பிடிபெற்றுத், — தருமொரு தொந்தித் தந் திக் கிளையாய் தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா தாலோ தாலேலோ. (எ)

உண்ணெகிழ் தொண்ட ருளத்திருள் சிங்கிட வொளிலிதி முழும ணியே, யுயர்மறை நூல்கலை முடிவின் முடிந்திதி மொழுகொளி மரக தமே, — விண்ணொடு மண்ணை விழுங்கி யருட்கிழர் விரியு மிளஞ்சுட னோ, மெய்ப்புலன் மேய்ந்து சமைந்ததொர் வீட்டை விளக்கும் விளக் கொளியே, — புண்ணிய நாறுமொர் பெண்கனி கனியும் புனித நறுங் கனியே, புள்ளு டொனவெம துள்ளத் தடநிறை புத்தமு தக்கடலே, — தண்ணொளி பொங்கிய கருணா நிதியே தாலோ தாலேலோ, சங்கத் தமிழின் றலைமைப் புலவா தாலோ தாலேலோ. (அ)

வேறு.

தோலா தமுத்தமிழ் நாவா மூவா மாவாமச், சூர்வே ரறத்தொடு வேலா நூலா நூலோதுஞ், — சீலா மலைக்கொடி பாலா சீலா மேலா குந், தேவா திபற்கொரு தேவா வோவா தேகூவுங், — காலா யுதக் கொடி வீரூ வேரூ வேறேறுங், காபா லிபெற்றற்கு மாரா வீரா பே ரானா, — சேலார் வயற்குரு கூரா தாலோ தாலேலோ, சேனா பதி ப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ. • (க)

- ஊனா யுயிர்க்குயி ரானாய் தாலோ தாலேலோ, வோதா துணர்ந் திதி போதா தாலோ தாலேலோ, — வானா வருட்கனு பானா தாலோ தாலேலோ, வாயா தசொந்தொலு பாயா தாலோ தாலேலோ, —

(எ) இருபறவை - சம்பாதி சடாயு. (க) சீலம் - ஒளி.

நானு யெனக்கரி தானாய் தாலோ தாலேலோ, நாதா திகட்கனு பூதா
தாலோ தாலேலோ, — தேனார் பொழிற்குரு கூரா தாலோ தாலே
லோ, சேனா பதிப்பெரு மாளே தாலோ தாலேலோ. (க0)

தாலப்பருவம் முற்றிற்று.

சப்பாணிப்பருவம்.

முடங்குந் திணாப்பரவை வயிறுனைத் தீன்றறறு முளரிப் பிராட்டி
வைத்து, முத்தாடு பச்சைப் பசுங்கிள்ளை யெனமழலை முதிருமென் கு
தலை கற்பத், — தொடங்குங் குறப்பாவை கற்றைக் குழற்ககிற் றாம
மொடு தாம மிட்டிச், சுடிகைததல் வெயர்வுந் துடைத்தொழுகு கத்
தூரி தூரியங் கொண்டு தீட்டிக், — குடங்கைக் கடங்கா நெடுங்கட்
கடைக்கழகு கூரவஞ் சனமெழுதி மென், கொங்கைத் தடத்தும் பசு
ங்களப மப்பியவள் குற்றேவன் முற்று மாற்றித், — தடங்குங் குமப்பு
யங் கொட்டிநட மிட்டவன் சப்பாணி கொட்டி யருளே, தையனா
யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (க)

மழைக்கொந் தளக்கலப மயிலினஞ் சாயனெடு மதரரிக் கெண்
டை யுண்கண், மான்கன்றை யமருவகு வாழப் பிறந்திடு மடப்பிடி
யை வான வில்லைக், — குழைக்குந் தடக்கைத் திருத்தாதை நீரொடு
கொடுப்பக் குடங்கை யேற்றுக், கொழாமலர் மணங்கழற் மணப்பந்
தர் நிற்பவக் கொம்புமின் கொடியி னெல்கி, — யிழைக்கும் பசும்
பொற் றசும்பென வசும்புபொன் னிள்முலை முகங் கோட்டினின், நெ
ய்யாமை நோக்கும் படைக்கடீ கடைக்கணைக் கின்னமுத மூற்ற
விற்பந், — தழைக்கும் பெருங்காதல் வெள்ளந் தினைத்தவன் சப்
பாணி கொட்டி யருளே, தையனா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை
சப்பாணி கொட்டி யருளே. (உ)

(க0) அனுபூதன் - காரணன்.

உண்ணிலா வுவுகைத் தடங்கடல் படிந்நிட்ட வம்பருஞ் செங்க
ளம்பட், டொன்பரிதி யுடல்கிழித் தோடுங் கடற்றூணை யொளிறுவா
ளவுனர் குழவுந், — தெண்ணிலா மதிதுதற் றெய்வப் பிணக்கள்வாய்
த் தேனமுது மமுத வாரித், தென்னமுது முடனிருந் துண்ணப் பணி
த்திட்ட செங்கைவேல் பைம்பு னத்துப், — பண்ணுலா மழலைப் பசு
ங்கினவி யெயினர்பொற் பாவைவிழி வேலொ டொப்புப், பார்க்குந்
தொறுந்தலை கவிழ்த்துநின் மவடிருப் பவளத்து முத்த ரும்புந், —
தண்ணிலா வுக்கொண் சகோரமென நின்மவன் சப்பாணி கொட்டி
யருளே, தையரு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை சப்பாணி கொட்டி
யருளே. (ந)

மடநடைத் தெய்வக் குறப்பாவை திருவுருவின் மயிலிளஞ் சாயலு
நிலா, மணிவட மறப்புடைத் திறுமாந்த கனதன வனப்புங் குறித்து
நோக்கி, — யிநகிடைப் பாவிக் கினிப்பிழைப் பில்லெகொ லெனத்
திரு வுளங் குழைந்தாங், கேந்திளங் கொங்கையை யிணைப்புயத் தேந்
திநின் றெல்லா வுறுப்பு நிற்கக், — குடமுலைக் கேயிவள் குடிப்பிறப்
புக்கியை குணங்கிடைத் ததுகொ லென்றக், கோதைநெடு நானெய்த்
வவயவங் கட்டுள குணகுணந் தனி தெரிக்குந், — தடமலர்க் கைத்
தலஞ் சேந்தொளி துளும்பவொரு சப்பாணி கொட்டி யருளே, தை
யரு யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை சப்பாணி கொட்டி யருளே. (ச)

விண்ணென் கடற்புவன முடவுப் படத்தேந்து வேந்துபொலி
பாந்தள் வைப்பும், விரிநீர் வளாப்புமெழில் விஞ்சைய ரிருப்புமுறை
விண்ணென விழிமுண் டகக், — கண்ணன் நிருப்பதமு நான்முகக்
கடவுள்பூங் கஞ்சமும் குலிசப் பிரான்ட கற்பகக் காவுநின் றெண்டர்க்
டொழுமபுக்கொர் காணியா வைத்து மற்றத், — தின்னென் நடக்
கைவெஞ் சிலவேடர் குடிக்கொண்ட சிறுரு முருந் தொறுஞ், செந்தி
ணைப் புனமுடி தன்சாரல் பிறவுமாஞ் சேனைக் காணி பெற்றத், — தன்

(இ) விண்ணென் - ஓரனுகரணவோகை.

னென் குறிஞ்சித் தலந்தலை யளிப்பவன் சப்பாணி கொட்டி யருளே,
நையனா யகிமருவு தெய்வநா யகன்மதலை சப்பாணி கொட்டி யருளே.

வேறு.

கடலைச் சுவற வடித்து மிடித்துக் கனவரை துகள்கண்டுங், கடிதி
ந் நிரிய வகுப்பதை யொப்பக் காரவு ணக்கடலி, — னாடலிற் பெரு
கிய குருதிக் கடல்பிண வோங்கலொ டோங்கவமைத், தொட்டிய
வொட்டல ரிற்பிற கிட்டவ ரொழியப் பிறனாயெலாந், — தடவுத் தா
ழியின் மத்தெறி தயிரிற் றத்துதி ரப்புனலிற், றசைகுடர் நிணமொடு
மூளை குழம்பச் சமர்வினை யாடல்செயுங், — குடுமிச் சுடர்வடி வேலைத்
தொட்டவ கொட்டுக சப்பாணி, கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரோசன்
கொட்டுக சப்பாணி.

(சு)

சுமரிற் பட்டவர் வெட்டிய பூதத் தலைவர்க ணிற்பமுதற், ருமனா
நாயகன் வயிறு கிழித்துத் தந்தொழி றலைநின்றாங், — கமரிற் குரிய ம
டக்கொடி யானா யலைத்தனர் பற்றியெயிற், றவுண னொனத்தமை யுண
ரார் கணவர்களுர்ப்பில் வெடித்தபெருங், — கமரிற் குருதி பிலத்தை
நிரப்பிடு களமெதிர் கண்டினியக், காரவு ணக்கடல் குரொடு மாளக்
கடிதிற் றடிதிபடற், — குமரக் கடவு ளெனப்பணி வேலவ கொட்டு
க சப்பாணி, கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரோசன் கொட்டுக சப்பாணி.

அற்ற வடற்குறை யின்ற முடித்தலை யங்கைத் தலம்வைத்திட்,
டாடு பறந்தலை யோடுதி ரப்புன லாறு கடத்துகெனுஞ், — சிற்றல கை
க்கொரு பேரல கைப்பெண் டேரழி யக்கழியுந், திகிரிப் பரிசில் விட
ப்படு சுழியிற் றெருமரல் மட்புக்கென, — பற்றிய திரிகை திரித்து
விடத்திரி பரிசென வஞ்சமுலும், பம்பர மெனவும் வரும்படி யவுணர்
படக்கள வேள்விசெயாக், — கொற்ற மகட்புண ருஞ்சுடர் வேலவ
கொட்டுக சப்பாணி, கொழிதமிழ் வேத புரிக்கும ரோசன் கொட்டுக
சப்பாணி.

(அ)

வேறு.

விளரின வனமுலைமலைமக ளுக்கொர் தவப்பேறே, மறிதிரா பொ ரமிமிர் கருணை கொழித்த பெருக்காதே, — யளியுமி னமுதெழு வெ ளியினில் வைத்த சுவைத்தேனே, யறமுது தவமொடு வளர வளர்த்தி டு நற்றாயே, — களியில் கடவிவி ணடைய முடுக்கிய புத்தேனே, க லைமறை யெனுமுரல் வரியளி மொய்த்த மலர்க்காவே, — தெளிதமிழ் பழகிய மதவலி கொட்டுக சப்பாணி, தினகர புரிவரு தனிமுதல் கொ ட்டுக சப்பாணி. (௬)

கனியொடு சுவையமு தொழுகிய சொற்பயி றத்தாய்வேள், கலை யொடு பிணையென வுலவு கடைக்கண் மடப்பாவாய், — நனைமலர் பொதுளிய வெழிலி தழைத்த குழற்கோதாய், நளிர் புன மிசைவளர் கலபம் விரித்த மயிற்பேடே, — யெனவொரு குறமக ளடிமுடி வை த்தனை முத்தேவா, மிறைவரு முறைமுறை பணிய விருக்கு முதற்றே வே, — சினவிடை யவரருண் மழவிடை கொட்டுக சப்பாணி, தின கர புரிவரு தனிமுதல் கொட்டுக சப்பாணி. (க௦)

சப்பாணிப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்தப்பருவம்.

குருகு நாறு செந்தளிர்க்கைக் கொடிதுண் ணுசுப்பிற் கோட்டி மயக், குலப்பூங்கொம்பு நறவூழ்தித் கொழுந்தா மனையோ டவிழ்ந்தது ழாய்ச், — சருகு நாறு முடைத்தலைவின் ரும நாறு திரடிண்டோட், டாதை யாருங் கண்டுகண்டு தடங்கண் களிப்பக் குரவுவிரிந், — தரு கு நாறு திருமேனி யந்திங் குதலை மழலைகளிந், தமுத மூறு பசுந்தேற லசம்பு நாறத் தெய்வமண, — முருகு நாறுஞ் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரிமுருகா முத்தந் தருகவே.

நிறவு விரிந்த விளைத்தோட்டு நளினத் தொட்டிற் நடமுலைப்பா,
னல்கி வளர்த்த கைத்தாயர் நகைவான் முகத்து மார்பகத்துங், — கு
றுமெ னடைய சிறுபசங்காற் குருகி ததும்ப வுதைந்துசில, குறும்பு
செயத்தா னேமெனமென் கோல்கொண் டோச்சப் பெரும்புவுன், —
நிறவு மொருநின் பெருந்தன்மை நினைந்தாய் போலக் கனிந்தமுது, நெ
க்குப் பசந்தே னசும்பூற நெய்வேன் ணிலவு விரிந்தகுறு, — முறுவ
லரும்புஞ் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, மும்மைத் தமிழ்தேர்
கந்தபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. (உ)

பொழியுங் கருணைப் பெருவெள்ளப் புணரி பெருகி யலையெறிய
ப், பொங்கி யெழுந்த பெருங்காதற் புளகம் போர்ப்பப் போதுசெயு
ம், — விழியு மனமுங் குளிர்ந்தாங்க விரிநீர்ச் சடிவத் தொருவனிரு,
வீணைக் குதவுந் திருச்செவிகள் விருந்தாட் டயா வினாகொழித்து, —
வழியுங் கொழுந்தேன் பிழிந்திட்டு மதூர வமுது குழைத்தூற்று, மழை
ததும்பப் பழமறையை வடித்துத் தெளித்த வார்த்தையொன்று, —
மொழியும் பவளச் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, மும்மைத்
தமிழ்தேர் கந்தபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. (ங)

கலைப்பா னிறைந்த முதுக்குறைவிற் கல்விச் செல்வர் கேள்விந
லங், கனியக் கனிய வழுதுறுங் கடவுண் மறையு முதற்சங்கத், —
தலைப்பா வலர்திஞ் சுவைக்கனியுந் தண்டே னறையும் வடித்தெடுத்த,
சாரங் கனிந்துந் திருந்தபசந் தமிழு நாறத் தடங்கனாகொ, — லலை
ப்பாய் புனற்றெண் கடல்வைப்பு மகிலாண் டமும்பன் முறையீன்று,
மழகு முகிரா முகிராவென் னம்மை யுமுது சூற்கொண்ட, — முலைப்
பா னாறுஞ் செங்கனிவாய் முத்தந் தருக முத்தமே, மும்மைத் தமிழ்
தேர் கந்தபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. (ச)

புயலுண் டிருண்ட கொந்தளமும் பொன்னங் குழையு மின்னகை
யும், புளகம் பொகிந்த விளமுலையும் புருவச் சிலையும் போர்த்தடங்க
ட், — கயலுங் கலப மயிலியலுங் கன்னிப் புனத்தோர் பெண்ணமு
கின், காமர் நலனும் பன்னிரண்டு கண்ணன் முகந்துண் டின்ன

முதி, — னியலுஞ் சுவைநல் லவியொடுநீத் தேக்கற் றிருந்தத் தாக்க ணங்கி, னிமுமென் குதலை கணிந்தாறு மிதழ்த்தேன் சுவைகண் டே மாப்பான், — முயலங் குமுதக் கனிவாயான் முத்தந் தருக முத்த மே, மும்மைத் தமிழ்தேர் கந்தபுரி முருகா முத்தந் தருகவே. (இ)

வேறு.

கோடுபடு கொங்கைக் குவட்டுக் கிளைத்திட்ட கொடியிடைக் கடைசிப் குழங், குரவையிடு துழனியிற் கொண்டறினா யத்தாவு குழவுப் பகட்டு வாளை, — சேடுபடு புத்தே ணிலத்துப் புனிற்றினஞ் சேதா வயிற்று முட்டச், செங்கன் றெனத்தடவு மடிமடை திறந்து ற்று நம்பால் கிளைக் கற்பகத், — தேடுபடு தடமலர்த் தேனருவி யொ டொசரிந் தேரியொடு கானி ரம்ப, விழுதுபடு கழனியுந் தெய்வமண நாறவேன் தின்சுவை முதிர்ந்து விளையுங், — காடுபடு செங்கெல்பைங் கன்னனிசர் புள்ளூர் கனிவாயின் முத்த மருளே, கங்கைக்கு நெடிய வன் தங்கைக்கு மொருமகன் கனிவாயின் முத்த மருளே. (ஈ)

துளிதாங்கு மழைமுதிற் படலங் கிழிக்குந் துகிற்கொடிகள் சோ லை செய்யத், தோரண முகப்பிற் றவழ்த்தேறு கலைமதித் தோற்றத்தை யறுகான் மடுத், — தளிதாங்கு தேனிற் லிதுதம்மின் வம்மினென் றழிநரு வார்த்து நிற்கு, மந்நலார் கைகூப்ப வாடவர் பிழிந்தாற்று மளவின்ப ராத மிதென, — வொளிதாங்கு முகமதிக் கொப்பென்கி லேன்விடுதி ருயிரொன்று மென விடலுமவ், வுடுபதிக் கடவுணற வுண் டமற் றவரினு முயந்தோ மொழிந்தோ மெனாக், — களிதாங்கு மாட மலி கந்தபுரி வருமுருக கனிவாயின் முத்த மருளே, கங்கைக்கு நெடி யவன் தங்கைக்கு மொருமகன் கனிவாயின் முத்த மருளே. (ஏ)

பூமரு வுயிர்க்கூங் கருங்கொந் தளத்துவிரி பூத்துகட் படலமு மணம், பொங்கிய நறுமுகைப் படலமுங் காலமழை பொழிமுதிற் படலஞ் செயத், — தாமரை முகச்சோதி யெழுவெழுஞ் சிறுமுறுவ றண்ணிலவு செய வெயிற்செயத், தழன்மணிக் கலனக னிதம்பமொடு வெம்முலை தடங்கடலு மலையுஞ் செயத், — தேமரு குழந்தோதை மயி

லனீர் கோசிகன் செம்மலென வேறு புலனஞ், செயவும்வல் லீடென
மணந்திடை தணந்தவர்கொல் செஞ்சொற் பசங்கினி சொலக், —
காமரு மனங்குழைய மாதர்பயில் வேணூர் கனிவாயின் முத்த மரு
ளே, கங்கைக்கு நெடியவன் தங்கைக்கு மொருமகன் கனிவாயின்
முத்த மருளே. (அ)

வேறு.

மதியு நதியு மரவும் விரவு மவுலி யொருவன் முக்கணம், வனச
முகமுமகமு மலர மழையொழுது சொற்சொலும், — புதல்வ விமை
ய முதல்வி யருள்செய் புனித வமரர் கொற்றவன், புதல்வி தழுவு கொ
ழுந குறவர் சிறுமி குடிக்கொள் பொற்புய, — கதிரு மதியு மொளிர
வொளிரு மொளிய வனிய கற்பகக், கனியி வினிய வருவ பருவ
மழையி னுதவு கைத்தல, — முதிரு மறிவி லறிஞ ருணரு முதல்வ
தருக முத்தமே, முனிவர் பரவு பரிதி புரியின் முருக தருக முத்தமே.

வடிவ னழகு மெழுத வரிய புயமு நறிய செச்சையு, மருமம் விரவு
குரவு மரையின் மணிபு மணிக்கொள் கச்சையு, — கடவு மயிலு
மயிலு மொழுது கருணை வதன பத்மமூங், கமல விழியும் விழியு மனமு
மெழுதி யெழுதி நித்தலு, — மடிக ளெனவு னடிகள் பணிபு மடிய
ரலது மற்றும்வே, தமரர் குழவு மகில மறையு மரியு மயனு முற்று
நின், — முடியு மடியு முணர வரிய முதல்வ தருக முத்தமே, முனி
வர் பரவு பரிதி புரியின் முருக தருக முத்தமே. (க௦)

முத்தப்பருவம் முற்றிற்று.

வருகைப்பருவம்.

செம்பொற் கருங்கழ லரிக்குரற் கிண்கிணி சிலம்பொடு கலின்
கலினைனத், திருவனாயி லலாமணி கிண்கிணி நெனப்பொலந்
திண்டோளின் வளை கலிப்ப, — வம்பொற் பகட்டுமார் பிற்சன்ன

(௧) சன்னவீரம் - வெற்றிமாலை.

வீரமு மாரமுந் திருவில் வீச, வணிமகர குண்டலம் பரிதிமண் டல
மென்ன வலர்கதிக் கற்றை சுற்றப், — பைம்பொற் சுடர்ச்சுட்டி
கட்டுகுழியமுடன் பட்டமொளி விட்டெ நிப்பப், பங்கய மலர்ந்த
திரு முகமண் டலந்தொறும் பணிமுறுவ னில வரும்பக், — கும்பப்
படாமுலை மலைப்புதல்வி செல்வக் குமாரநா யகன் வருகவே, குரவுக
மழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிக்கொண்ட குமரகுரு பான் வருகவே. (க)

மழவுமுதிர் கனிவாய்ப் பசுந்தேறல் வெண்டுதின் மடித்தல நனை
ப்ப வம்மை, மணிவயிறு குளிரத் தவழ்ந்தேறி டியம்பிரான் மார்பி
னிற் குரவை யாடி, — முழவுமுதிர் துடியினிற் சிறுபறை முழக்கிய
னன் மோலிநீர் பெய் தவித்து, முனைமதியை நெளியரவின் வாய்மடுத்
திளமானின் முதுபசிக் கறு கருத்தி, — விழவுமுதிர் செம்மேனி வெ
ண்ணீறு துளெழு மிகப்புழுதி யாட்ட யர்ந்து, விரிசடைக் காட்டி
னின் திருவிழிகள் சேப்பமுழு வெள்ளநீர்த் துணை மாடிக், — குழ
வுமுதிர் செவ்விப் பெருங்களி வரச்சிறு குறம்புசெய் தவன் வருக
வே, குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிக்கொண்ட குமரகுரு பான்
வருகவே. (உ)

இருளற விமைக்குநின் திருவுருவி னலர்சோதி யிளஞாயி றென
முகையவிழ்ந், தேடுவிரி தாமரைக் காடுமுகிழ் நகைநில வெறிப்பவ
லர் குமுத வனமுங், — கரைபுரள வலைமோது கடலைக் கலக்குமுழ
களிறென வழக்கி யொருநின், கண்மலர்கள் செம்மலர்க ளாகமோ
கப்பெருங் கவியங் கடலின் மூழ்கும், — வெருளின்மட னோக்கினீ
ராமகளி ருடனாகம் வினையாட் டெனைத் தினைபொரும், வெள்ளநீர்ச்
சரவணப் பொய்கையந் துறையினீன் வீரர்க ளெனுங் கோளரிக், —
குருணை ளொடும்புனல் குடைந்துவினை யாடிய குமாரநா யகன் வரு
கவே, குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிக்கொண்ட குமரகுரு பான்
வருகவே. (ஈ)

(உ) துணையமாடல் = வினையாடலைச்செய்தல்.

கீட்டுண்ட படர்ச்சடைக் காட்டெம் பிரான்வைத்த கலைமதியொ
டைய நீயக், கவுரிதிரு முடியினித் திலமிட் டிழைத்திட்ட கதிரினம்
பிறையிணைப்பத், — தெட்டுண்ட போன்முழுத் திங்களென் நேக்
கறுஞ் செழுமணிச் சூட்டு மோட்சிச், செம்பாம்பு பைவிரித் தாடுதலு
மோடிநின் சிறுநறுங் குஞ்சிக் கிடு, — மட்டுண்ட பைங்குலைக் காந்த
ளென் றணையவம் மாசுணம் வெருண் டோடலு, மணிமுடியி னாகுத
லையை மற்றெமை நகைத்தியான் மலரவன் றிலை முனங், — குட்டு
ண்ட தறியாய்கொ லெனவித முதுக்குங் குமாரசா யகன் வருகவே,
குரவுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிக்கொண்ட குமரகுரு பரன் வரு
கவே. (ச)

அங்கைத் தலத்தம்மை செங்கண் புதைத்தற் கடங்காமை யா
லெம் பிரா, னலர்விழிகள் பொத்தலு மிருட்படல மூடவுள் ளஞ்சி
நின் நேங்க வேங்கிச், — செங்கைத் தலங்கொண் டெடுத்தலைப்
பாட்டுந் திருத்தாதை யார்க்கு முத்தர், திருமுகமொ ராறுங் கொடுப்
பக் கதுப்பிற் றெறித்துமுத் தந்நரு கெனுங், — கங்கைக்கு நல்கா
தெழுந்தலறி யோடலுங் கண்ணீர் துடைத் தெடுத்திக், கான்மலரு
நீவித்தன் மார்புற வணைக்குமக் கவுமாரி யருண் மாரியிற், — கொங்
கைக் குடங்கொட்டு பாலருவி யாடுங் குமாரசா யகன் வருகவே, குர
வுகமழ் தருகந்த புரியிலருள் குடிக்கொண்ட குமரகுரு பரன் வரு
கவே. (சு)

வேறு.

பைந்தண் கமல வட்டவண்ணப் பாவை யணையார் பூவிரியும், பசு
மென் குழற்கூட் டகிற்புகையின் பீடல மூட முடைநறவின், — கந்
தம் பொதிந்த செந்துவர்வாய்க் கடைசி மகளிர் செந்நெலைப்பைங்,
கன்ன லெனவுங் கன்னலைப்பூங் கமுக மெனவுங் கடைக்கூடாத், —
தந்தங் கருத்துக் கமைந்தபடி சாற்றிச் சாற்றி முழுமாயச், சலகி மூழ்
கித் தமொறுஞ் சமயத் தவர்போற் றிலையங்கு, — மந்தண் பழனக்

(ச) தெட்டல் - கவர்தல்.

கந்தபுரிக் கரசே வருக வருகவே, யருளா னந்தக் கடற்பிறந்த வமுதே வருக வருகவே. (சு)

விள்ளைக் குழையிற் றுவடிபோ மடமா னேக்கிற் கடைசியர்கண், மாலைக் குழல்வண் டோலமிட மலையில் வெடிபோம் வரிவாளை, — பள்ளத் திருமீங் கழுவநீர்ப் பரப்பென் தகல்வான் மிசைத்தாவப், பாஓ ரதித்தீம் புனல்விடைத்த பரிசு வீட்டின் பயன்றும்க்கு, — முள்ளக் கருத்தாற் பிறிதொன்றை யுண்மைப் பொருளென் துள்ளவுந்த, முணர்விற் றெய்வங் கடைக்கூட்ட வறுதி கிடைத்த படிபோலு, — மள்ளற் பழனப் புள்ளருகக் கரசே வருக வருகவே, யருளா னந்தக் கடற் பிறந்த வமுதே வருக வருகவே. (ஈ)

நஞ்சிற் றோய்த்துக் கொலைதீற்று நயன வேலங் கரும்புருவ, நா மச் சிலையு மகலங்கு னகுபொற் றேரு மிகல்கடந்து, — வஞ்சிக் கொடி துண் ணிடைசாய்த்து மதர்த்துக் களித்த மால்களிறு, மற்றும் படைகள் பற்பலவும் வகுத்துக் கொண்டு மடலவிழ்ந்த, — கஞ்சத் தவிசிற் றிருவன்னூர் கடலந் தானைக் கைநிமிரக், காமன் படைவீ டெனப்பொலியுங் காட்சி யானு மப்பெயரிட், — டஞ்சொற் றமிழோர் புகழ்வே ளூர்க் கரசே வருக வருகவே, யருளா னந்தக் கடற்பிறந்த வமுதே வருக வருகவே. (அ)

வேறு.

உலகு குளிர வெமது மதியி லொழுது முழுத கிரணமே, யுருகு மடிய ரிதய நெகிழ வுணர்வி லெழுந லுதயமே, — கலையு நிறையு மறிவு முகிர முகிரு மதர நறவமே, கழுவு துகளர் முழுக நெடிய கருணை பெருகு சலதியே, — யலகில புவன முடியும் வெளியி லளியு மொளியி னிலயமே, யறிவு ளறிவை யறியு மவரு மறிய வரிய பிரமமே, — மலையின் மகள்கண் முனியை யனைய மதலை வருக வருகவே, வளமை தழுவு பரிதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே. (க)

இழுமெ னருவி சொரியு மிமைய முதல்வி புதல்வன் வருகவே, யிய லு நடையும் வடிவு மழகு மெழுத வரியன் வருகவே, — யொழுது க

ருனை முழுது கமல வதனன் வருக வருகவே, யொருவ னிருவ ரொடு
கை தொழுந லுபய சரணன் வருகவே, — விழுது விடுவெ னிலவு
பொழியு நகையன் வருக வருகவே, விளரி பயிலு மளியு ஞிமிறும் வி
ரவு குரவன் வருகவே, — மழலை முதிரு முதிரு மதூர வசனன் வருக
வருகவே, வளமை சமுவு பரிதி புரியின் மருவு குமரன் வருகவே (க)

வருகைப்பருவம் முற்றிற்று.

அம்புலிப்பருவம்.

மண்டலம் போற்றருவ மமுதமய மாட்டுமுழு மதிக்கடவு னொன
வருதலால், வாளுறு தலைமடுக் கப்பொங்கு மாணந்த மாக்கட லிடைத்
தோன்றலாற், — தண்டலில் கொடிச்சிவாய்க் குழுதம்வின் ளக்கரத்
தாமரை முகிழ்த் திடுதலாற், சகலபுவ னத்திலு முயிர்ப்பயிர் தழைப்ப
நற் றண்ணளி சுரந் திடுதலாற், — றுண்டமதி நதியொடு பொதிந்தவே
ணிப்பரஞ் சோதிகட் பொறி யாதலாற், றேன்றலிவ னின்னைப்பாத்
துளன னினக்குமொரு துணையிவன் போலில்லை கா, — னண்டரண்
டத்தொடதி லாண்டம் படைத்தவனொ டம்புலி யாட வாவே, டுழகு
பொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலி யாட வாவே. (க)

சொற்றரு பெரும்புலவர் கலையமுது கொளவிருந் தோகைமேல்
கொண் டருளினாய், தோற்றிமுன் பொங்கிமலை போலவலை மோதும்ச்
சோதிவே லையு முகந்தாய், — குற்றிமீல் குணத்தைக் குறித்தவிர வல
ர்முகங் கோடா தளித்தல் செய்தாய், கோகனக நாயகன் வரக்கூ விடு
ங்குக் குடங்கொடிய தாக வைத்தாய், — யுற்றிடு மிதழ்க்குமுதம் விண்
டுதண் டேனொழுக வொளினிலா நகை முகிழ்த்தாய், யுன்செய்கை பெய்
பிரான் றன்செய்கை போலுமா லுனையுமிவ னெவ்வா திரா, — னற்
பொதி களத்தவ னளித்தகும றேசனுட னம்புலி யாட வாவே, டுழகு
பொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலி யாட வாவே. (உ)

கங்கைமுடி யடி கட்கொர் கண்ணு யிருத்தியக் கண்ணினுண் மணி யிவன்காண், கலைகள்கில நிறைதியின் குறைதியிவ னென்றமொண் கலைமுழுது நிறைய நின்றா, — னெங்குமிர வோனெனத் திரிதியிவ னாடியவ றொவர்க்குமிர வினை யொழித்தா, னிருநிலத் தங்குரிக் கும்ப யிர் வளர்த்தியிவ னெவ்வுயிரும் வாழச் செய்தான், — பொங்கமுத மழுதா சனர்க்குதவி னாயிவன் புத்திமுத் தியு மளித்தான், புவனம் ப டைத்தவிவ னின்னின்மிக் கானெனப் புகல்வதோர் பொருளன்று கா, — னங்கண்மறை யோலிட் டரற்றநின் தவனுட னம்புலீ யாட வாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாட வாவே, (க)

பாயிருட் போதத் திருட்டன்றி யகவிருட் படலங் கிழிப்ப துண ராய், பணிவிசும் பிற்பொலிவ தொன்றலாற் புவனப் பரப்பெலாம் பொலிவ தோராய், — சேயிதழ்க் குமுதந் திறப்பதல் லாலுளத் திரு மலர் திறக்க வறியாய், சிறைவிரி சகோரப்பு ளன்றியெவ் வுயிருத் தினை த்தின்ப மாரச் செயாய், — நீயிவற் கொப்பன்மை செப்புவதெ னிப் பரிசி னின்பெருந் தவமென் சொல்கே, னொடியவன் முதற்றேவர் கு றுகிழிற் பவுமுனை நினைத்தழைத் தருளி னன்கா, — னாயிர மறைக்கு மொரு பொருளா யிருப்பவனெ டம்புலீ யாட வாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாட வாவே. (ச)

நீருமன்னு பொன்னுலகு மன்னுலகு மொக்கத் தலைத்தலை மயங்க த் தொகுஞ், சந்நிதி யடைந்தவர்கள் பையுளைய முற்றுந் தவிர்ந்தக மகிழ்ந்து தவிராக், — கருமன்னுமூழிப் பெரும்பிணியு மாற்றிதெல் கண்டனை யிருத்தி யானின், கயரோக மூடன்முயற் கறையுந் துடை த்திடக் கருதிக்கி யேலெம் பிரான், — றிருமுன்ன ரள்ளியிடு வெண் சாந்து மற்றைத் திருச்சாந்து நிற்க வற்றாச், சித்தாயிர் தத்தடத் தீர்த்த த் துலறக்குறந் திவையொன் றேயமையு மா, — லருவென்ன வரு வென்ன வன்றென்ன நின்றவனெ டம்புலீ யாட வாவே, யழகுபொ லி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாட வாவே. (இ)

ஒழியாத புவனத் துயிர்க்குயிர தாய்நிற்ப தொருதெய்வ முன் டென வெடுத்த, துறையா லுணர்த்துவதை யொழியவெவ வொவர்கட்கு மூன்கண் ணுளக்கண்ண தாம், — விழியாக முன்னின்று தண்ணளி சுரந்தவர்கள் வேண்டிய வரங் கொடுப்பான், மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல் லாற்புவியில் வேறில்லை யென் றுணர்ந்தியாற், — பொழி யாத புயறங்கு புவனமுந் திசைமுகப் புத்தேள் பெரும் புவனமும், பொன்னுலகு மண்ணுலகு மெவ்வலகு வேண்டினும் பொருளன் நிவ ற்கு மற்ற, — வழியாத வீடுந் தரக்கடவ னிவனுட னம்புலீ யாட வா வே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாடவாவே.

நெட்டிடற் பைங்கட் கரும்பேய்கள் செம்மயிர் நினைத்தானம் வீ க்கி யார்த்து, நிற்குங் குறட்டூத மொன்றினை விடுத்தாலி னெடியபழு வென்பு நெரியக், — கட்டெனப் பிடியெனக் கொடிதுடைத் தடிபெ னக் கணநாதர் கடுக முடுகிக், கடல்வாய் திறந்தெனப் பிலவாய் திறந் தலறு காட்சிநீ காணு யலை, — மட்டிடைத் தூறுந் தடங்கமலன் முதலி யோர் வாய்புதைத் தஞ்சி நிற்ப, வருகென் றழைத்திடவும் வாரா திரு த்தியான் மற்றிவன் முனிந்தா லுனக், — கட்டதிக் கினிலுமொரு திக் கிலையெ மையனுட னம்புலீ யாடவாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழை யவரு கந்தனுட னம்புலீ யாடவாவே. (எ)

குன்றைத் திறந்திட்ட குடுமிவேல் குருயிர் குடித்திட விடுத்து நின் றான், குண்டுகைக் கள்வனைக் குடுமித் தலைப்பசங் குருதி பொங்கப் புடைத்தா, — னின்றைக் குழங்கையென் றெண்ணாது குவிசன்முத லென்மரும் பிறரு மொருளுன், ரெகிர்நின் றுடற்றியவர் பட்டபா டறியா திருத்தியலை யது கிடக்க, — முன்றக்கன் வேள்விக் களங் கொலைக் களமென்ன முடியமரர் மொத்துண்ட னான், முழுமதிக் கட வுணீ யவமகிப் புண்டதை மொழிந்திடக் கடவ தன்றா, — லன்றைக் கணக்கின்றும் வந்திருக் கின்றதினி யம்புலீ யாடவாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாடவாவே. (அ)

நீளும் பவக்கட ஹுழக்குமெனை முத்தித் தடங்கரை விடுப்பவ னுனைத், தலையளிப் பான்வர வழைப்பவும் வராவிடிற் றண்ணளி சுர ந்து கருனை, — வெள்ளங் கொழிக்குங் கடைக்கண் சிவப்பவி வன் வெகுளாது விடினு மழுது, விழிசிவப் பக்காணி விரவிபகை சா ய்த்தவிள வீரன் பொறுப்பா னைன், — கள்ளம் பழுத்தகட் கடைசி யர் சிறுந்தினைக் காவிரித் தண்டிறை தொறுங், கதிர்நித் திவங்குவி ம ணற்குன்ற மேறிநின் கலைமதிக் கலச வழுதை, — உள்ளுந் தடம்பனைச் சோனாட னிவனுட னம்புலீ யாட வாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாட வாவே. (க9)

தின்னெத்த தெய்வச் சிறுருமிள வீரருந் தாணிழற் கீழ் நிற்பவிச், சகதண்ட மண்டல மடுக்கழியு நாளமரர் தமைபுழக் காண்பவ னிவ, — னின்னைப் பொருட்படுத் தொருவிரற் றலேசுட்டி நீள்கழற் றுளு தை ந்து, நெடுமலர்க் கண்பிசைந் தழுதழு தழைத்தன னினக்கிதில் வியப் பில்லை காண், — பின்னற் றினைச்சுர நதித்தண் டிறைத்தேவர் பேதைக் குழாங்க ளென்னப், பெருகுந் தடம்புனற் காவிரிப் பூவிரி பெருந்த ண் டிறைச் சிறைவிரித், — தன்னக் குழாந்தினைத் தாடுசோ ணுட னம்புலீ யாட வாவே, யழகுபொலி கந்தபுரி தழையவரு கந்தனுட னம்புலீ யாட வாவே. (க0)

அம்புலிப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுநிற்பருவம்.

குறுமென் னடைபு நெடுவெணிலாக் கோட்டு நகையும் வாட்ட ன்கண், குளிர முகந்துண் டொளிர்கட்டிக் குஞ்சி திருத்தி நறுங்குத லை, — முறுகு நறைத்தேன் கனிபவள முத்துண் டிச்சி மோந்துகொ ண்டேன், முகமுந் துடைத்து விளையாட முன்றிற் புறத்துப் பொன் ற தும்பி, — யிறுகும் புளகக் கும்பமுலை யெம்பி ராட்டி விடுத்ததும்,

நினையார் மறுக மறுகுதொறு மிடுக்கண் செயற்கோ வெந்தாய்நின், —
சிறுநின் கிணிச்செஞ் சேடியாற் சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்
நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (க)

தொழுநான் மலர்க்கற் பகமுநறைக் குரவு நாறு நறுங்குஞ்சிக்,
கோமான் மகனே நங்கன்குலக் கொழுந்தே யென்று குறையிரந்து, —
தொழுவா னவர்த முடிசூட்டுஞ் சோதி முடியிற் றுகளெழநின், றுணைத்
தாள் வண்டற் றறைப்புமுதித் தூளி படினும் படுகசுடர்க், — கழுவா
மணியு நிலவுவிரி கதிர்நித் திவமு முமையம்மை, கண்ணி லுறுத்த வடி
கேணின் காலி லுறுத்தல் கடனன்றும், — செழுநான் மறையின் பெரு
ஞ்செல்வச் செருக்கே சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளூ
ரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (உ)

விழிக்குப் புறம்பா யாமிழைத்த வண்டன் மணையவ் வசுளோசன், வா
ன்கூட் டென்பா னடுக்கடலில் வகுத்த நகரன் நிகழாமே, — கொழிக்
குஞ் சிறுமுற் றிலிவ்வாரிக் கொடுவர் தடியே மனைமுன்றிற், குவியா நி
ன்ற மணிக்குவையக் குருகுப் பெயர்க்குன் றமுமன்றும், — சுழிக்கு
ண் டகழி வாய்மடுப்பச் சுடர்வால் வளைத்தெண் டிணாக்கரத்தாற், சுர
பி சொரிபான் மடை யடைத்த சோற்றி னோங்க் கலந்தூட்டிச், — செ
ழிக்குந் தடங்கா விரிநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற்
பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (ங)

முழிக் களிளே மழவிடையோ முடுகிற் றெனப்பார்த் துழியுன
து, முகத்தி னழகெம் வடிக்கண்ணுன் மொண்டுண் டனம்யா மென்று
மிகப், — பாரித் தோங்கிப் பூரித்த, பைம்பொற் புயத்தைக் கண்ணே
று, பட்டே மெனவு மடி கள்பகை பாராட் டெவதோர் பண்பண்ரு
ல், — வேரிக் கொழுந்தாற் றிளம்பாணை விரிபூங் கமுகும் பால்பாயும்,
வேழக் கரும்பு மிருட்பிழம்பை விழுங்கிக் கக்ஞஞ் சுடர்ப்பரிதித், —
சேருக் கெழிற்செய் சோணூடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செ
ந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (ச)

(ங) குருகுப்பெயர்க்குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை.

பொன்னங் கொடிபோ னுடங்குமிடைப் புத்தேண் மகளிர் வினையாடப், புனைமா ளிகையுஞ் சூளிகையும் புதுக்கிக் கொடுத்தாய் பொதுஞான, — மெய்ந்நின் தவருள் விழிப்பாவை வினையாட் டயர வழியாத, வீடுங் கொடுத்தா யெம்மனையும் விடுத்துச் சென்றான் மிகையுண்டோ, — பின்னாந் திணாத்தீம் புனற்கங்கைப் பேராத் தூற்று நறைக் கோட்டுப், பெருங்கற் பகத்தின் கழுத்தொடியப் பிறழும் வாளைப் பகிதைத்த, — தென்னம் பழம்வீழ் சோனாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே.

கூனக் குறப்பெண் குடியிருந்த கன்னிப் புனத்துத் திணைமாவுங், கழத்தேன் நெளிவு முண்டுகவை கண்டா யென்றே மதுவல்லான், — மினத் தடங்க ணவண்மிச்சின் மிசைந்திட் டதுவு நகைமிக்கு, வினாத்திங் குமுதத் தமுதிகள் விருந்தா டியதும் விண்டோமோ, — கூனற் பிறையின் கோடுரிஞ்சுங் கொடிமா டத்து வெயில்விரிக்குங், குருமா மணியாத் சுரநதியிற் கொழுந்தா மரைகண் முறுக்குடைந்து, — தேனாக் கலருஞ் சோனாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (ஈ)

பிள்ளை மதிச்செஞ் சடைச்செருகும் பெருமா னார்க்கு முலகேழும், பெற்ற தாய்க்கு நீயருமைப் பிள்ளை யெனிலெம் பேராய, — வெள்ள மமைத்த சிறுசோறு வேண்டி லீடுகேமலதெளியேம், வினையா டிடத்துச் சிறுகுறம்பு விளைத்தாற் பொறுக்க விதியுண்டோ, — கள்ள விழிக்கு ராமகளிர் காமன் கொடியேற் றெனவியப்பக், கற்ப தருவிற் பட்டந்தேறு காமர் கொடிச்செங் கயல்பாயுந், — தெள்ளு புனற்கா விரிநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளுரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (எ)

மடல்வா யவீழ்ந்தி குழற்பேதை பொருத்தி திருத்தும் பகிரண்ட, மணற்சிற் றிலையோர் கணத்தின்கண் மட்டித் தாடு மைந்தனாருள், — விடலாய் தமிழேஞ் சிற்றின்முற்றுஞ் வினையாட் டாக வொருநீயும், வீட்டா திற்பத் தொடங்கினையால் வித்து முனையும் வேறன்றே, — கட

மா மருப்புஞ் சுடர்மணியுங் கதிர்தித் திலமு மகளிர்முலைக், களபத் தொடுகுங் குமச்சேறுங் கணாத்து விடுத்தக் கடற்குட்டந், — திடராச் செயுங்கா விரிநாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (அ)

வாமான் கலைப்பே ரகல்குன் மடமா னோக்கி னரமகளிர், மகிழ்பூத் திருப்பப் புத்தேட்கு வந்த விடுக்கண் மாற்றிணையால், — கோமா னினக்கப் பெருந்தேவர் குலமே யன்றி யடியேமுகு, குற்றே வலுக்கா மகம்படிமைக் குடியாக் கொண்டாற் குறையுண்டோ, — காய் மான் குலைச்செவ் விளநீனாக் கடவுட் சாதி மடநல்லார், கதிர்ப்பூண் முலையென் றேக்கறப்பைங் கமுகு நகைவான் முத்தரும்புந், — தேமாம் பொழிற்றீம் புனனாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (ஆ)

கருவீற் திருந்த பெருங்கருணை கடைக்கண் பொழிய வீற்றிருக் குங், கடவு னீயே பகிரண்டங் கண்டா யெனின்வண் டடைகிடப் ப, — மருவீற் திருந்த குழன்மகளிர் வண்டற் றுறைக்கு மணற்சிற் தின், மீனகோ லுவது மற்றடிசை வகுக்குந் தொழிற்கு மாறன் றே, — குருவீற் திருந்த மணிமாடக் கொடிமா நகரந் தொறுமலர்ந்த, கொழுந்தா மரைப்பூங் கோயிலிற்பல் கோடி யுருவங் கொண்டுசெழுந், — திருவீற் திருந்த சோனாடா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே, செந்நெற் பழனப் புள்ளூரா சிறியேஞ் சிற்றில் சிதையேலே. (க)

சிற்றிற்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுப்பறைப்பருவம்.

ஊற்றும் பசுந்தே னுவட்டநெட் டிதழ்விரியு மொண்காந்தண் முச்சி யுச்சி, யொருவனீ மும்முதற் கடவுளு மினைப்பாற வுலகெலாந் த

(க) அகம்படிமை - உள்ளிடத்திற்குரியதொண்டு.

லையளித்துப், — போற்றுச் சிறத்தினப் பழமறைக் கிழவன் புரிந்தப
கிரண்டங் கடாம், புதுக்குவ கடுப்பநெடு வெளிமுகட் கெஞ்சிரி பு
துநிலாக் கற்றையிட்டித், — துற்றும் பெயற்கரு முகிற்படாத் தை
யும்வெண் குகிற்படா மாக்கி வீக்கித், தொடுகடற் புவனப் பெருந்தட்
டொ டண்டச் சுவர்த்தலத் துக்கும் வெள்ளை, — தீற்றுஞ் சதைத்தவ
ள மாடமலி வேளுர சிறுபறை முழக்கியருளே, தென்கலைக் கும்ப
ழைய வடகலைக் குந்தலைவ சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௧)

வினைக்கும் பெரும்புவன மொக்கக் கரைத்தகடை வெள்ளஞ் சுரு
ங்க வீங்கி, வேதண்ட மெட்டினெடு முதண்ட கூடத்தும் வினையாடி
யுலக மேழும், — வளைக்குங் கருங்கடல் பெரும்புறக் கடலோடும்
வாய்மறித் தெதி றொடுப்ப, வருபுனற் காவேரி வளநாட நாடொறு
மகிக்கடவு ளேறி யேறி, — யினைக்கும் பனிக்கறை முயற்கறை யறக்
காலு யினாலா வெள்ள முழ்கி, பெறிநிலைப் பாடி ரதிப்புனல் குடை
ந்திடு மிடைக்கொடி நகிற்கொடி யெனத், — தினைக்குந் துகிற்
கொடி முகிற்கொடிசெய் வேளுர சிறுபறை முழக்கி யருளே, தென்
கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ சிறுபறை முழக்கி யருளே. (௨)

இருளுந் தரங்கக் கருங்கடன் முகட்டெழு மினம்பிறை முயற்
குழந்தைக், கேறவிடு மோடமென வான்மின் றடந்திரை யெடுத்தெ
றியு நெடுமி னெனத், — தாளம் பதித்திட்ட மணிமுறுவ லவரோடு
தருநிழற் செல்வ ருய்க்குந், தமனிய விமானமும் வெயிற்கதிர்ப் போர்
வையான் றனியாழி திசை யருட்ட, — வருளுங் கொடித்தேரும்
வீற்றுலீற் றெழில்புனைந் தோட்டிபொற் றெப்ப மென்ன, வுலகேழு
மலையெட்டு மொழுஞ்சுதிர் விழுதுவிடு மொண்ணிலாப் புணரி கோப்
பத், — திரளும் பனிக்குமா டங்கள்பொலி வேளுர சிறுபறை முழ
க்கி யருளே, தென்கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ சிறுபறை
முழக்கி யருளே. (௩)

மொய்ம்பிற் பெரும்புவன மொக்கச் சுமக்கின்ற மோட்டாமை
முதுகு ளுக்க, முடவுப் படங்கிழிந் தாவரசி னாயிர முடித்தலைபு

மூளை பொங்கக், — கம்பக் கடாயாணை யெட்டும் பிடர்த்தலை சமுத்
தொடு முரிந்து கவிழக், கதிர்மணிச் சூட்டுநெட் டரவெட்டும் வட
வைக் கடுங்கனற் கண் பிதுங்க, — வம்பொற் றடம்புரிசை யெழுபெ
ருத் தட்டிருவி யண்டகூ டத்தள வலா, லவரவர் வழங்குதற் கிடுதலைக்
கடையென வடுக்கேழு நிலையேழு மாளு, — செம்பொற் றிருக்கோ
புரங்கள்பொலி வேனூர சிறுபறை முழக்கி யருளே, தென்கலைக் கும்
பழைய வடகலைக் குந்தலைவ சிறுபறை முழக்கி யருளே. (மு)

தீரிக்குஞ் சுடர்ப்பரிதி முழுமதிக் கடவுளொடு தடமநில் கடந்தக
நகர், சாரவரி தாற்புவன கோழிகட் கொளரிசெயச் சதுமுகன் கற்பந்
தொறும், — விரிக்கின்ற விருசுடரு மொருவழித் தொக்கென வியன்
கதிர்ப் படல மூடி, வீங்கிருள் விழுங்குசெம் மணிமாட நினையுமொளி
விளைபசுங் கதிர்வெண் புரி, — புரிக்குஞ் செழுந்தரள மாடமும் வெயி
லினொடு பொழிலிளாப் போர்ப்ப முற்றும், போதுதெரி யாமையிற்
குமுதமொடு சதவிதழ்ப் போதுமே யிருபோ தையுந், — தெரிக்குந்
தடம்பிணை யுடுத்ததமிழ் வேனூர சிறுபறை முழக்கி யருளே, தென்
கலைக் கும்பழைய வடகலைக் குந்தலைவ சிறுபறை முழக்கி யருளே. (ரு)
வேறு.

மழைமுகில் பிளிறு முழக்கென விரிசிறை மடமயி வினமகவ,
மால்கட லோலிபி மொலியென விரக மடந்தையர் மனநெகிழ்ப், —
பழமறை யார்ப்பென வாருதி வேட்டெழு பண்ணவ ருண்மகிழ்ப்,
பரநா தத்தொலி யெனவனு பூகி பலித்தவர் நெக்குருக, — வழலவிர்
சோதியெ மைய னடஞ்செய வாயிர மங்கையினோ, ரண்ண றுவைத்
கிடுகு-முழ வொடுசுட ராழி யவன்கொட்டு, — முழவென வமரரு
முனிவரு மார்ப்ப முழக்குக சிறுபறையே, முத்தமிழ் பயில்பரி திப்
பதி முருகன் முழக்குக சிறுபறையே. (சு)

பெருவெளி முகந் திறந்திட் டண்டப் பித்திகை வெடியாமே,
பேரண் டத்துள வேதண் டங்கள் பிதிர்த்துதிர் வாகாமே, — குருமணி
சிதறிய வென்ன வுரித்திரள் கொட்டுண் டதிராமே, குவந் படுங்கிசை

(ரு) புரி - கோட்டை. புரித்தல் - வளைத்தல்.

செவிடு படச்சிலர் குடர்கள் குழம்பாமே, — திருவிர லொடுநக கண்
கனி லுஞ்செங் குருதி ததும்பாமே, சேயொளி நின்று துளம்பிட நின்
சிறு செங்கை வருந்தாமே, — முருகலர் தாரவ நெருமுறை மெல்ல
முழக்குக சிறுபறையே, முத்தமிழ் பயில்பரி திப்பதி முருகன் முழக்
குக சிறுபறையே, (எ)

வம்மி நெனப்புல வோனா யழைத்திடு வண்கொடை முரசு
மென், வடகலை தென்கலை யொடுபயி லுங்கவி வாணர்க ளோடி
வர, — வம்மென் மடப்பிடி பொன்னுல கீன்ற வணங்கை மணம்பு
ணரு, மணிநிளர் மணிமுர சென்னவெ மையனொ டம்மை மனக்குளி
ரத், — தெம்முனை சாயச் சமர்வினை யாடிச் செங்கள வேள்விசெயுந்,
திறன்முர செனவிமை யவர்விழ வயரச் செழுநகர் வீதிதொறு, —
மும்முர சமுமதிர் காவிரி நாடன் முழக்குக சிறுபறையே, முத்தமிழ்
பயில்பரி திப்பதி முருகன் முழக்குக சிறுபறையே. (அ)

வேறு.

பெருகு சுனைவத்தெளி நறவொழு கக்கனி களியமுதே, பிடிந
டை கற்றிட வடிகள் பெயர்த்திடு மடவனமே, — கருவனா நெக்குட
னருகமி ழற்றுமொர் கிளியரசே, கருனை செய்த்தகு மளிய னிடத்தெ
னு மொழிபுகலா, — வருளில் புனத்தவர் மகளிரு பொற்பதம் வருட
ல்செயா, வவண்மு னெடுத்திநின் முடியின் முடித்திடு கரமலரார்த், —
பருவயி ரப்புய சயிலன் முழக்குக சிறுபறையே, பரிதி புரிச்சிறு கும
ரன் முழக்குக சிறுபறையே. (க)

இழுமென் மொழித்தெளி தமிழின் வடித்திடு நவரசமே, யிதய வி
ருட்டற வுணர்வி லுதித்திடு சுடவொளியே, — கழுவு மணிக்கல னுதி
வி லிழைத்திடு குலமணியே, கனிதரு முக்கனி யொடுவடி கட்டிய சு
வையமுதே, — யொழுகு நறைச்செழு மலர்விரி யக்கமழ் புதுமண
மே, யுருகு முளத்தருன் பெருகி யுவட்டெழு சலநிதியே, — பழமறை
கட்கொரு முதல்வன் முழக்குக சிறுபறையே, பரிதி புரிச்சிறு கும
ரன் முழக்குக சிறுபறையே. (க௦)

சிறுபறைப்பருவம் முற்றிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

போரோடு படைதறந் துடறிந் தோடுசெம் புனலோட வோ
டி நிரும், புணரிப் பெருந்தானை யவுணப் படைச்சலைவர் பூதப் ப
டைத் தலைவர்முன், — ருரோடவிழ்த்திட்ட குஞ்சிக் கிமைத்திட்ட
தழல்விழிக் கெதிர் செலாத, தானுக்கு வாள்சோர் தடக்கைக்கு நாம
நந் தாலிக்கு வேலிகொ லெனாப், — பீரோடு கொங்கைக்க ணீரோடு
வெள்ளருவி பெருகக் கடைக்க ணிற்கும், பெய்வனை யவர்க்கோத வ
வர்விழிக் கொறுமிளம் பேதையர்கள் கண்டொறு மெனத், — தே
ரோடு மொருபெருஞ் சிலையோடு நின்றவன் சிறுதே ருருட்டி யருளே,
திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

கும்பக் களிற்றுக் கடற்றூனை வீரர்கட் கடையிற் கடைக்கன லெ
ழக், கண்டொட் டெனுஞ்சில மருட்பேய் கரிந்தெழு கடுங்குருதி வெள்
ள மூழ்கித், — தும்பைத் தலைச்செம் மயிர்ச்சிகை யினைச்சுடி கணற்சி
கை யெனப் பதைப்பச், சூட்டிறைச் சிக்குச் சிணங்குங் குறட்பேய்
க்கொர் சூர்ப்பேய் கொழுந் தசைகள்கோத், — தம்பிற் சுடத்தான் க
வந்தமொடு தொந்தமிட் டாடும் பறந்தலை நிலத், தானைப் பிணக்குன்று
மவுணப் பிணக்காடு மளறுபட் டொழிய நின்றோர், — செம்பொற் ற
டந்தே ருருட்டிவரு சேவகன் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர
வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (உ)

வண்டேறு செந்நிறப் பங்கித் தலைக்கமல வனமூடு குருதி யாற்று,
மால்யானை கையெடுத் தார்த்தநீந் தப்புணரி மகரம்மென நினைந்
து, — கொண்டேகு சிறுகுடர்ப்பெருவலை யெடுத்தெறி குறட்பேய்
நெடுஞ்சின முறக், குறுநரி பிடித்தீர்ப்ப வலறுவதும் வீரர்தொடு கொ
லைநேமி யவுண ருயினா, — யுண்டேகு வதுமொருவின் விடவோ விடு
ங்கரிக் குதவவரு திகிரி யேய்க்கு, மொல்லென் பறந்தலை மறந்தலைக்
கொண்டகு ருய்த்திட்ட விர்தர ஞாலத், — திண்டேனா யுருளாது நிற்

கப் பணித்தவன் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த புரி
வள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௬)

பைங்கட் சிறைக்கால் கடைக்கால் செய்கிரிகள் விரிசிறை ப
டைத் தெழுவபோற், படருத்தன் வேகத்தி னெக்கப் பறக்கப் பற
ந்தலைச் செந்தலை யறம், — வெங்கட் டயித்திய ருடற்குறை தலைக்கு
றை வினாந்துயி ரினைத் தொடர்ந்து, மீச்செல்லு மாச்செல் லெனச்செ
லப் பூமாரி வின்றோர்ப்ப தெனவுடுவுகப், — பொங்கற் கடற்குட்ட மட்
டதிக் குந்திறிற் போர்செயப் பார்கவிழ வெம், பொறியுடற் சேடன்
படந்துக்கி யார்க்கும் புகைப்படல வடவா முகச், — செங்கட் பசுந்
தோகை வாம்பரி யுகைத்தவன் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர
வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௭)

நெய்வைத்த கூந்தற் பிடிக்குதவ நாற்கோட்டி நிகளத் தடங்குன்
று வா, னிரிமிருங் கதிர்க்குலைச் செந்நெலைப் பாகுபதி நெட்டிலைக் கன்
னல்கொ லெனாச், — கைவைத் திடப்பரி முகஞ்செய்து வெய்யோன்
கடும்பரியை நட்புக் கொளுங், கழனிவிரி காவிரித் திருநாட கற்பகக்
காட்டிற் பிறந்து பிரியா, — மெய்வைத்த காதன்மை யரமகளிர் பே
ராய வென்னந் திளைத்தாழ யோர், மென்னடைக் கேக்கற்ற பிடிபின்
பிடிக்கமுலை வேழங்க ளுட னுலாவுந், — தெய்வப் பிடிக்குக் கிடை
த்ததொரு மழகளிறு சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த
புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (௮)

பற்றுவிற் காமன் கொடிப்படைக் கூடொலாம் படைவீடு கயல்க
டாவும், பழனங்க ளோவத்ர சாலைபூஞ் சோலைப் பரப்பெலான் காற்
றே ரொடுங், — கொற்றவங் சங்குற் கடாயானை யுங்கட்டு கூடமே
யெனினு மருதக், கோமகன் குடிக்கொண்ட சோணுட சேணுடி குங்கு
மங் கொட்டு தின்டோட், — பொற்றடங் குன்றினிரு கொங்கைப்
பொருப்புமொரு பூங்குழற் காடும் வெயில்கால், புனைமணிக் கலையல்

(௯) மருதக்கோமகன் - இத்திரன்.

குன் மாக்கடலு மேந்தியொர் புனத்தின்கண் மிக னுடங்குந், — சிற்றிடைக் கொல்குமென் கொடிபடர நின்றவன் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே.

கோல்பாய் பசம்புண் ணசம்புகும் பத்தடங் குன்றுகவுண் மடை திறந்து, கொட்டுநெட் டருவியொடு தேனருவி யுந்திணை கொழித்துடன் கோப்ப மேதிப், — பால்பாய் பெருக்கா றுவட்டெழுத நன்றுணைப் பாவைய ரொடுங் குறுகும்ப, பாடி ரதிக்குநிகர் தண்டுறை தொறுந்திக்கு பாலர்மேற் படை யெடுத்து, — வேல்பாய் நெடுங்கட் கடற் றுணை யொடுமொருவன் மேற்செல்ல நாற்றிசை யிலும், வெற்றிக் கயற்கொடி யெடுத்தென வெடுத்தெறியும் வெண்டிணை கிழித்து வெடிபோஞ், — சேல்பாய் தடம்புணை யுடுத்தகா விரிநாட சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(எ)

மீத்தந்த மாகத்து மேகத்தி னோடுமுடு மீனிரியல் போக வுகளும், வெடிவாளை மதியக டுடைத்துற்று தெள்ளமுத வெள்ளருவி யாற் பசுந்தண், — காத்தந்த சண்பகப் பூவேரி மாரிசெய் காவேரி யாயிர முகச், கங்கையா கச்செய்து மீட்டுநாற் கோட்டுவெங் களிற்றுபிளி றத்தாவிவான், — பூத்தந்த கற்பகக் காட்டிணை யுழக்கிவிரி பொற்றா தெழுப்பி மற்றப், பூந்துகட் படலத்தி னாற்றெய்வ நதியையும் பொன்னிநதியாகச் செய்ந், — தேத்தந்த தண்புணை யுடுத்தநீம் புனனாட சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே.

(அ)

கள்ளவிழ் நறுங்கொடிகள் கீழுதிற் படர்ந்துபூங் கற்பகத் தும் படர்தலாற், காமன் பெருஞ்செல்வ மன்னவர்கள் குழுமியக் கழுவின்க் கழுத்தில் யாத்த, — வொள்ளொளிய செம்மணிப் பொண்ணுசல் பன்முறை யுதைந்தாட வாடுந் தொறு, மொண்கழு கொடுத்துணர்ப் பைங்கற்பகக்காடு மொக்கவசை யத்தலை யசைத், — தள்ளிலை யலங்கல்

வே லெம்பிரா னைப்பாடி யானென் றானைத் தா, மலர்மாரி பொழி
வபோ லங்கற் பகத்தெய்வ மம்பொன்மலர் மாரி தூர்க்குந், — தென்
னாதமிழ் விரிபுனற் காவிரித் திருநாட் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திரு
வளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

வாராட்டு தடமுலைப் பாலொழுதி வழிவதென மணிமுறுவ னிலவு
காலு, மழலைவாய் முத்துண்டு முச்சிமோந் துந்திரு மடித்தலத் தினி
லிருத்திப், — பாராட்டி யுந்தமது கண்மணிப் பாவைநின் படிவமா
கக்காட்டி யிப், பாலரொடும் வினையா டெனப்பணித் துந்தங்கள் பார்
வைகளி யாடச் செயுந், — தாராட்டு மதிமுடித் தீராத வினைநீர்த்த
தம்பிரா னுந்தம் பிரான், நழலருவி லொருபாதி குளிரவொரு புறநி
ன்ற தையனா யறியும் வைத்துச், — சீராட்டி வினையாடு சேனா பதிக்
கடவுள் சிறுதே ருருட்டி யருளே, திருவளர வளர்கந்த புரிவள ரிளங்
குமர சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க0)

சிறுதேர்ப்பருவம் முற்றிற்று.

முத்துக்குமாரகவாமிபிள்ளைத்தமிழ்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை.

காப்பு.

செம்மணிக்கோவைக்கதிர்க்கும் தில்லைச்சிற்றம்பலவன்
மும்மணிக்கோவைக்குவந்து முன்னிற்கு - மெம்மணிக்கோ
வஞ்சக் கரக்கற் பகத்தா நிறைஞ்சுமஞ்சு
கஞ்சக் கரக்கற்பகம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி கற்பகப் புத்தேன் வைப்பு
நாமநீர் வரைப்பி னுனில வளாகமு
மேனைய புவனமு மெண்ணீங் குயிருந்
தானே வகுத்ததுன் றமருகக் கரமே

டு தனித்தனி வகுத்த சராசரப் பகுதி
யனைத்தையுங் காப்பதுன் னமைத்தகைத் தலமே
தோற்றுபு நின்றவத் தொல்லுல கடங்கலு
மாற்றுவ தாரழ லமைத்ததோர் கரமே
யீட்டிய வினைப்பய னெவற்றையு மறைத்துநின்

க0 றாட்டுவ தாகுநின் னூன்றிய பதமே
யடுத்தவின் னுயர்கட் களவில்பே ரின்பங்
கொடுப்பது முதல்வரின் குஞ்சித பதமே
யித்தொழி லைந்துநின் மெய்த்தொழி லாகப்
பாலுண் குழவி பசங்குடர் பொறுதென

(க) க2. குஞ்சிதபதம் - தூக்கியபாதம்.

கரு நோயுண் மருந்து தாயுண் டாங்கு
மன்னுயிர்த் தொகுதிக் கின்னருள் கிடைப்ப
வையமின் றளித்த தெய்வக் கற்பி
னருஞ்ஞர் கொண்ட வையரித் தடங்கட்
டி.ருமாண் சாயற் றிருந்திழை காணச்

உ௦ சிற்சபை பொலியத் திருநடம் புரியு
மற்புதக் கூத்தநின் னமுதவாக் களித்த
நல்லற தூல்களிற் சொல்லறம் பலசில
வில்லறந் துறவற மெனச்சிறந் தனவே
யந்நில யிரண்டினுண் முன்னது கிளப்பிற்

உரு கற்றதூற் றுறைபோய்க் கடிமனைக் கிழவ
னற்குண நிறைந்த கற்புடை மனைவியோ
டன்பு மருளுந் தாங்கி யின்சொலின்
விருந்து புறந்தந் தருந்தவர்ப் பேணி
யைவகை வேள்வியு மாற்றி யிவ்வகை

௩௦ நல்லற நிரப்பிப் பல்புகழ் நிந்இப்
பிறன்மனை நயவா னறன்மனை வாழ்க்கைக்கு
வரையா நாளின் மகப்பேறு குறித்துப்
பெருநலந் துய்க்கும் பெற்றித் தன்றே
மற்றையது கிளப்பின் மனையற நிரப்பி

௩௫ முற்றணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்திப்
பொருளு மின்பமு மொரீஇ யருளொடு
பொறைபு மாற்றலு நினுறபே ரொழுக்கமும்
வாய்மையுந் தவமுந் தூய்மையுந் தழ்இ
யோரறி வுயிர்க்கு முறதுய ரோம்பிக்

(க) உக. ஐவகைவேள்வியாவன:—பிரமயாகம் தேவயாகம் பிதூர்
யாகம் மானுடயாகம் பூதயாகம். இவற்றிற்குப்பொருள் வேதமோது
தல் ஒம்மவனர்த்தல் நீர்க்கடனாற்றல் விருந்தோம்பல் பலிபீதல் என
முறையேகொள்க.

௪௦ காலோய் நடைய னுகித் தோலுமித்
தென்பெழு மியாக்கையன் றுன்புறத் துளங்காது
வரையுங் காணு மெய்திச் சருகொடு
கானீ ரருந்திக் கடும்பனிக் காலத்து
மாநீ ரழுவத் தழுங்கி வேனிலி

௪௧ னைவகை யழலின் மெய்வருந்த வருந்தி
யிவ்வகை யொழுகு யியல்பிற் றன்றே

அதனால்

இந்நிலை யிரண்டு மெம்மனோர்க் கியலா
நன்னிலை யாகலி னந்நிலை நின்றற்
குரனு மாற்றலு மின்றி வெருவந்

௫௦ தெளிதினிற் றமியனே னரியது பெறுதற்
குளதோ நெறியொன் றுணர்த்துமி ன்னொன
முத்தலந் தலங்களுண் முத்தித் தலமா
வித்தல முடைத்தென விசைத்தனார் சிலரோ
யறிஞராக் குணாத்த வறுதிக் கட்டுனோ

௫௧ யுலகியல் வழக்கும் புலனெறி வழக்குமென்
றிருவகை வழக்கினு நிலைபெற் றன்றே

அவற்றுள்

ஆரூர்ப் பிறத்த னேர்படி னல்லது
செயற்கையி னெய்து மியற்கைய தன்றே

அதாஅன்று

காசியி னிறத்த னோக்கித் தேசம்விட்

௬௦ டறந்தலைத் தந்த வரும்பொரு டாங்கிப்
பிறன்பொருள் கொள்ளப் பேரறம் பூண்டி
கழிபெருங் காண நீங்கி வழியிடைத்
தீப்பசிக் கிரங்கி நோய்ப்பனிக் கொதுங்கிப்

(க) சா. கானீர் - கால் + நீர்.

௫௫. புலனெறிவழக்கு - செய்யுள்வழக்கு.

பல்பிணிக் குடைந்து செல்லுங் காலத்
 ௭௫ திடைச்சுரத் திறவா தின்னுயிர் தாங்கிக்
 கிடைத்தன னாயி னடுத்தநல் லொழுக்கமோ
 டுடல்விடு காறுமத் தடநகர் வைகி
 முடிவது கடைபோக முடிவதோ வரிதே
 அதனற்

சிற்றயிர்க் கிரங்கும் பெரும்பற்றப் புலியு
 ௭௦ குற்றநின் றிருக்கடத் தொருகா னோக்கிப்
 பாகதி பெறவான் றிருமுன் பெய்தப்
 பெற்றன னளியனேன் பற்றில னாயினு
 மன்பிலை கொடியையென் றருளா யல்லை
 நின்றபத்ம் வழங்குதி நிமலவென் றனக்கே
 ௭௫ மருந்துண் வேட்கையன் மனமகிழ்ந் துண்ணினு
 மருந்துழி யொருவ னருவருப் புந்இத்
 தன்முகஞ் சுழித்துத் தலைநடுக் குற்றாக்
 கண்ணீர் வீழ்த்துக் கலுழந்தனன் மாந்திலும்
 வாய்ப்புகு மாயினம் மருந்திரு வருக்குந்
 ௮௦ திப்பிணி மாற்றுத றின்ணமே யன்றி
 நொதுமலும் பகையும் போக்கி யொருபொருள்
 விழுத்தகு கேண்மையோர்க் குதவல்
 வழக்குமன் றைய மன்றுடை யோர்க்கே.

(௧)

கேரிசைவென்பா.

மன்றம் பொருட்டா மதிவிதழா மாடங்க
 னென்றம் புயல்கள் சுரும்பராப் - பொன்றங்கு
 நற்புண்ட ரீகமே யொக்கு நடராசன்
 பொற்புண்ட - ரீக புரம்.

(௨)

(௧) சுசு. பெரும்பற்றப்புலியூர் - தண்ணைத்தரிசித்தவர்கட்குத் தன்னி
 டத்தே பெரும்பற்றைவினைக்கும் புலியூர்; ஆகரம் சாரியை.
 ௮௧. நொதுமலர் - உறவும்பகையும்ல்லாத புதியோர்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

புரமொன் நிரண்டும் புகையழ லுண்ணப் புவனமுண்ணுஞ்
சரமொன் தகிலஞ் சலிக்கவெய் தோய்சலி யாநடஞ்செய்
வரமொன் நிரண்டு மலர்த்தாளு மூன்றிற்றன் மாமகுடம்
பரமொன்று மென்றுகொல் லோகொண்ட வாவப் பதஞ்சலியே. (௩)

நேரிசையாசிரியப்பா.

சீலியாது முயன்ற தவப்பெருந் தொண்டர்
பலநா னோதிக் கலைமுற்று நிரம்பி
யளவையி னளந்துகொண் டத்தியிற் றெளிந்து
செம்பொரு ளிதுவெனத் தேறி யம்பலத்
௩ தாரா வன்பினோ டகனமர்ந் திறைஞ்சிப்
பேரா வியற்கை பெற்றனர் யானே
சரியையிற் சரியாது கிரியையிற் றளரா
தியோகத் துணங்கா தொன்பொரு டேக்காது
வறிதே நின்றிரு மன்ற நோக்கிப்
௧௦ பிறவா நன்னெறி பெற்றன னன்றே
முட்புறம் பொதிந்த நெட்டிலைக் கைதை
சுரிமுகப் பணிலமொடு சூலுனைத் துமிழ்ந்த
தரளமும் வெண்மடற் றுங்குவ தம்ம
கருங்கழிக் கரையில் வெண்பொடி பூசி
௧௩ யிருந்தவ முருற்றியு மியாம்பெறற் கரிய
செஞ்சடைக் கிடந்த வெண்மதிக் கடவுள்
வருகவென் றழைத்துப் பெருநயப் பெய்திக்
கண்ணீர் வாரக் கலந்துடன் றழிஇ
யுண்ணென வெண்ணோ ரேந்தித் தண்ணை
௨௦ னுடுக்கணத் தொடுமவ் வுடுபதிக் கடவுளை

(ச) ௩. அளவை - பிரமாணங்கள்.

௧௮. கண்ணீர் - கண் + நீர்; கள் + நீர்.

மடற்றலைத் தாங்கி வைகுவது கடுக்கு
 நெய்தலொடு தழீஇய மருத வேலித்
 தெய்வப் புலியூர் வைதிகக் கூத்த
 பொன்னிறப் புறவுங் கருநிறக் காக்கையு
 உரு மன்னுமா லிமைய உரைப்புறஞ் சேர்ந்துழி
 யிருநிறப் பறவைக்கு மொருநிற னல்லதை
 நிறம்பேறு தெரிப்ப துண்டோ விறைவநின்
 னின்னருள் பழுத்த சந்திசிச் சேர்ந்துழி
 யிருவேம் பெற்றது மொருபே ருகலின்
 ௩௦ வேற்றுமை யுளதோ வில்லை
 யாற்றல்சால் சிறப்பி னனையரோ டெனக்கே.

(ச)

நேரிசைவென்பா.

ஒட்டுவிக்கக் கூட்டினைவிட் டோடும் பொறியரவைந்
 தாட்டுவிக்குஞ் சித்தர்நீ ரானக்காற் - கூட்டமிட்டு
 மன்றாடி மும்மையொரு மாசுணநின் றாட்டுவிக்க
 நின்றாடு கின்றதென்கொ னீர்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீருண்ட புண்டரி கத்துணைத் தாணிழற் கீழ்ப்பொலியுஞ்
 சேருண் டடித்தொண்டு செய்யா வெனக்குஞ்சிற் தம்பலத்தெங்
 காருண்ட கண்டனைக் கண்டன னாலக் கடலமுத
 மாருண் டனர்மற் றவரொவ னோனு மமரர்களே.

(சு)

• நேரிசையாசிரியப்பா.

அமரர் கோமக னரும்பெறல் வாழ்க்கையு
 மிருநிதிக் கிழவ நொருபெரு வெறுக்கையு
 மைங்கனைக் கிழவன் றுஞ்சா நலனு
 மொருவழிக் கிடைப்பினும் வெருவந்து கலங்கிக்
 ௩ கைத்துண்வாழ்க்கை யுத்தம யோகிகட்

கெத்திரம் வைகிது மிடைபு நின்றே
யானே

வளியுண் புளிப்பும் பித்துண் கைப்பு
மையுண் மதுரமு மல்லன பிறவு
நாச்சுவை யறிய நல்கின மேற்சென்

க0 நதுவது வாக வழுந்திப் புதிதுண்டு
கழிபெருங் காம மூழ்கி முழுவதும்
பாவமும் பழியு மேவுவ தல்லது
செம்பொரு டெரிந்து சிற்றறி வொரீஇ
யைம்புல னடக்கி யறந்தலை நின்று

கரு தீநெறி விலக்கி நன்னெறிப் படர்தற்
குரனில் காட்சி யிழுதைய னைலிற்
பூவாது பழுக்குஞ் சூலடிப் பணசம்
பார்கிழித் தோடிப் பணியுல களந்த
வேர்தொறும் வேர்தொறும் வெவ்வேறு பழுத்து

உ0 முட்புறக் கனிக கேக்குவ தொட்பமொடு
பஞ்சலி முனிவ்ணப் பார்கொளத் தந்த
பிலங்கொளக் கொடுக்கும் பலங்கள்பல நிகர்க்கு
மல்லலம் பொழிவ்குழ் தில்லை வாண
வரமொன் றிங்கெனக் கருளல் வேண்டும்

அதுவே

உரு பெருங்குளிர்க் குடைந்த காலைக் கருந்துணி
பலதொடுத் திசைத்த வெருதுணி யல்லது
பிறிதொன்று கிடையா தாக வறுமனைக்
கடைப்புறத் திண்ணை யல்லது கிடக்கைக்
கிடம்பிறி தில்லை யாகக் கடும்பசிக்

கூ0 குப்பின் றட்ட புற்கையு ணல்லது
மற்றே ருண்டி வாய்விட் டரற்றினு

(ஏ) உ0. ஒட்பம் - ஞானம்.

மீருந ரில்லை யாகநா னாறு
மொழுக்க நிறைந்த விழுப்பெருங் கேள்வி
மெய்த்தவர் குழாத்தொடும் வைக வித்திற்
௩௫ முடனீங் களவு முதலிக் கடவுணின்
பெரும்பத மன்றியான் பிறிதொன்
நிரந்தனன் வேண்டினு மீங்கிடா ததுவே. (எ)

நேரிசைவெண்பா.

வோதண்ட மேபுயங்கள் விண்ணே திருமேனி
மூதண்ட கூடமே மோலியாங் - கோதண்ட
மொற்றைமா மேரு வுமாபதியார் நின்றாடப்
பற்றுமோ சிற்றம் பலம். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பற்றம் பலமிதித் துத்துதித் தேசெவ்வி பார்த்துப்புல்லர்
வெற்றம் பலந்தொறு மெய்யினைத் தேறுவர் வீணர்கெட்டேன்
குற்றம் பலபொறுத் தெண்ணையு மாண்டுகொண் டோன்புலியூர்ச்
செற்றம் பலங்கண்டு பேரம் பலத்தைச்செய் யாதவோ. (க)

நேரிசையாசிரியப்பா.

செய்தவ வேட மெய்யிற் றுங்கிக்
கைதவ வொழுக்கமுன் வைத்துப் பொதிந்தும்
வடதிசைக் குன்றம் வாய்பிளந் தன்ன
கடவுண் மன்றிற் நிருநடங் கும்பிட்
௫ டெய்வது கிடைத்தனன் யானே யுய்தற்
கொருபெருந் தவமு முருற்றில னுஞ்ஞாற்
தெளிதினிற் டெற்ற தென்னெனக் கிளப்பிற்

(எ) ௩௩. விழுமை - மேன்மை.

(அ) சிற்றம்பலம் என்பது ஈண்டு சிறியவம்பலமென்றபடி.

(க) பற்றம்பலம் - பல + தம்பலம். பேரம்பலம் - பெரிய அழகியபலன்.

கூடா வொழுக்கம் பூண்டும் வேடங்
கொண்டதற் கேற்பநின் றொண்டரொடு பயிறலிற்
௧௦ பூண்டவவ் வேடங் காண்டொறுங் காண்டொறு
நின்னிலை யென்னிடத் துன்னி யுன்னிப்
பன்னா னோக்கின ராகவி னன்னவர்
பாவனை முற்றியப் பாவகப் பயனின்யான்
மேவரப் பெற்றனன் போலு மாகலி
௧௫ நெவ்விடத் தவருனை யெண்ணினர் நீயுமற்
றவ்விடத் துனையெனற் கையம்வே நின்றே

அதனால்

இருபெருஞ் சுடரு மொருபெரும் புருடனு
மைவகைப் பூதமோ டெண்வகை யுறுப்பின்
மாபெருங் காயந் தாங்கி யோய்வின்
௨௦ நருண்முந் துறுத்த வைந்தொழி னடிக்கும்
பரமா னந்தக் கூத்த கருணையொடு
நிலையில் பொருளு நிலையிற் பொருளு
முலையா மரபி னுளங்கொளப் படுத்திப்
புல்லறி வகற்றி நல்லறிவு கொளீஇ
௨௫ யெய்ம னோளையு மிடித்துவரை நிறுத்திச்
செம்மைசெய் தருளத் திருவுருக் கொண்ட
நற்றவத் தொண்டர் கூட்டம்
பெற்றவர்க் குண்டோ பெறத்தகா தனவே.

(௧௦)

நேரிசைவெண்பா.

திக்கனார் வேள்வி தகர்த்துச் சமர்முடித்த
நக்கனார் தில்லை நடராச - ரொக்கற்
படப்பாய லான்காணப் பைந்தொழிது ளென்றோ
விடப்பாதந் தூக்கியவா வின்று.

(௧௧)

(௧௦) ௨௦. முந்துறுத்தல் - முற்கொள்ளல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

இனமொக்குந் தொண்டரொ டென்னையு மாட்கொண்ட வீசர்
தில்லைத், கனமொக்குங் கண்டத்தெங் கண்ணுத லார்சடைக் காடுக
ஞ்ச, வனமொக்கு மற்றல் வனத்தே குடிக்கொண்டு வாழும்வெள்ளை,
யனமொக்குங் கங்கை யருகேவெண் சங்கொக்கு மம்புலியே. (கஉ).

நேரிசையாசிரியப்பா.

புலிக்கான் முனிவற்குப் பொற்கழல் காட்டிக்
கலிக்கா னிவந்த கட்டில் வாங்கி
மாயோன் மணிப்படப் பாயலு மெடுத்து
வறம்பாழ் வீட்டில் வைத்துக் கொண்டிருந்

௩ துறங்காது விழித்த வொருதனிக் கள்வ
காற்றேர்க் குடம்பைக் காமப்புட் படுக்கத்
தீப்பொறி வைத்த திருதுதற் கண்ண
வாதி நான்மறை வேதியற் பயந்த
தாதை யாகிய மாதவ ரொருவரு

௧௦ மிருங்கா ளத்தி யிறைவர்முன் னுண்ண
வருஞ்சா பத்தா லமுதழு னாக்கு
நற்றவ வேடக் கொற்றவ ரொருவரு
மொருபிழை செய்யா தருள்வழி நிற்பவல்
வீருவர்கண் பறித்த தரும மூர்த்தி

௧௩ முட்டையிற் கருவில் வித்தினில் வெயர்ப்பி
னிற்பன நெளிவ தத்துவ தவழ்வ

(கங) உ. கலி கால் நிவந்த கட்டில் - வலிமையையுடைய கால்
ஒங்கிய கட்டில். கட்டிலென்றது திருப்பாற்கடலை; இது, சர்ப்ப
சயனத்திற்கு ஆதாரமாதலால், கட்டிலெனப்பட்டது. மாயோனென்
பது, கட்டிலென்பதனோடும் பாயலென்பதனோடும் சென்றியைதவின்,
தாப்பிசைப்பொருள்கோள். இச்செய்யுளில் கால் முதலிய சிலசொற்
கள் சிலேடைப்பொருள்பயந்து நிற்கின்றன: உய்த்துணர்க.

- நடப்பன கிடப்பன பறப்பன வாகக்
கண்ணகன் ஞாலத் தெண்ணில்பல் கோடி
பிள்ளைகள் பெற்ற பெருமனைக் கிழத்திக்கு
௨௦ நெல்லிரு நாழி நிறையக் கொடுத்தாங்
கெண்ணான் கறமு மியற்றுதி நீயென
வள்ளன்மை செலுத்து மொண்ணிதிச் செல்வ
வளியன் மாற்றமொன் நிகழாது கேண்மதி
யெழுவகைச் சனனத் தெம்ம னோரு
௨௩ முழிதரு பிறப்பிற் குட்குவந் தம்ம
முழுவது மொரீஇ முத்திபெற் றய்வா
னின்னடி க் கமலம் போற்றுப விர்நிலத்
தொருபது வகைத்தாம் யோனிதோ றுழன்றும்
வெருவரும் பிறப்பின் வேட்கைய னாகினின்
௩௦ சந்நிதிப் புக்குமத் தாமரைக் கண்ணான்
றுஞ்சினன் றுயிலொரீஇ யெழாஅ
னஞ்சினன் போலுநின் னுடல்காண் பதற்கே.

(௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

ஆட்டுகின்றோ ரின்றிமன்று ளாமொ னந்தத்தேன்
காட்டுகின்ற முக்கட் கரும்பொன்று - வேட்டதனை.
யுற்றநெடு நாளாக வுண்ணுமோர் மால்யானை
பெற்றதொரு கூந்தற் பிடி.

(௧௪)

கட்டளைக்கவித்துறை.

பிடிப்ப துமக்கனை வேண்டில்வெங் கூற்றெனும் பேர்முடிய
முடிப்பது மத்த முடியார்க்கு வேண்டுமுக் கடிபராநு
ரடிப்பது மத்தொன் றெடுத்தத்தென் பான்முக மாகநின்று
நடிப்பது மத்தன்மை யாநம னாரிது நாடெயினே.

(௧௫)

- மின்வீழ்த் தன்ன விரிதடைக் காட்டிற்
 பன்மாண் டுத்திப் பஹலைப் பாந்தட்
 நெறுமச்சிற் பிறந்த பெருங்காற் றடிப்ப
 விரிஇனா சுருட்டும் பொருபுனற் கங்கை
- கு படம்விரித் தாமெச் சுழிகைவா ளரவி
 னழற்கண் கான்றவய் வாரழல் கொளுந்தச்
 சுழித்துள் வாங்கிச் சுருங்கச் சுருங்காது
 இருந்தற் கண்ணிற் றிக்கொழுந் தோட
 வருகுமின் னமுத முவட்டெழுந் தோடியக்
- க0 கங்கை யாற்றின் கடுநிரப் பொழிக்குந்
 திங்களங் கண்ணித் தில்லை வாண
 வன்பருக் கெளியை யாகவி னைய
 நின்பெருந் தன்மை நீயே யிரங்கி
 யுண்ணின் றுணர்த்தி னுணரி னல்லதை
- கரு நண்ணா லெண்ணி நுணங்க நாடிப்
 பழுதின் றெண்ணிப் பகர்து மியாமெனின்
 முழுது மியாநோ முதுக்குறைந் தோநோ
 நால்வகைப் பொருளு நவையறக் கிளந்த
 வேத புருடனு மியாதுநின் னிலையெனத்
- உ0 தேறலன் பலவாக் கூறின னென்ப

அதாஅன்று

முன்னைநான் மறையு முறைப்பட நிதிஇ
 மன்னிருஞ் சிறப்பின் வாதீரா யணனுங்
 கையிழந் தனனது பொய்மொழிநீ தன்றோ

(கசு) கரு. எண்ணல் இரண்டிள்ளே முந்தியது ஆராய்தல்; பிந்
 தியது தெளிதல். நுணங்கநாடல் - பிரமாணங்களுக்கியைய நுண்மை
 யாகநோக்கல்.

அதனால்

தெளிவில் கேள்வியிற் சின்னா லோதி
உரு யளவா நின்னிலை யளத்தும் போலு
மறிவு மாயுளுங் குறையக் குறையாத
பையுனோ யெண்ணில படைத்துப்
பொய்யுடல் சுமக்கும் புன்மை யோமே.

(௧௬)

நேரிசைவென்பா.

புணையேந் தருவுதவு பொன்னரிய மாலை
வணையேம் பசுந்துழாய் மாலை - பணிதோய்
முடிக்கமலஞ் சூடினோன் மொய்குழலோ டாடு
மடிக்கமலஞ் சூடினோ மால்.

(௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

சூடுங் கலைமதி யைத்தொட ராதுபைந் தோகைக்கஞ்சா
தோடும் பொறியர வொன்றுகெட் டேன்மறை யோலமிட்டுத்
தேடும் பிரான்ற்றிருக் கூத்தினுக் கேமையல் செய்யுமென்று
மாடுந் தொழில்வல்ல தாகையி னாலவ் வருமைகண்டே.

(௧௮)

நேரிசையாசிரியப்பா.

சுட்புலங் கதுவாக் கதிர்மணி சூயிற்றி
விட்புலஞ் சென்ற மேனிலை மாடத்து
வல்லியி னுடங்கு மயிலிளஞ் சாயற்
சில்லரித் தடங்கட் டிருந்திழை மகளி
ரு ரளவில் பேரழ காற்றியும் வாளா
விளமுலைத் தொய்யி லெழுதிய தோற்றந்
தருநிழற் செய்த வரமிய முற்றத்
தமரர் மாதரோ டம்மனை யாடுழி
யிமையா நாட்ட மிருவர்க்கு மொத்தலி
க0 னற்குறி தெரிதற்கு நாகிளங் குமரர்
விற்குறி யெழுதி விடுத்தது கடுக்கும்
வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவரின்
பொன்னடிக் கொன்றிது பன்னுவன் கேண்மதி
யென்றுந் யுனாமற் றன்றே யானுள

௧௫ னன்றதொட் டின்றுகா றலமரு பிறப்பிற்ரு
வெருவா லுற்றில னன்றே யொருதய
ருற்றழி யுற்றழி யுணர்வதை யல்லதை
முற்று நோக்க முதுக்குறை வின்மையின்
முந்நீர் நீங்கிப் போந்தவன் பின்னர்ச்

௨௦ சின்னீர்க் கழிநீத் தஞ்சா னின்னு
மெத்திணைச் சனன மெய்கினு மெய்துக
வத்தமற் றதனுக் கஞ்சல னியானே
யிமையாது விழித்த வமரரிற் சிலொன்
பரிபாக மின்மை நோக்கா ரியார்கொ

௨௫ றிருநடங் கும்பிட் டொருவனுய்ந் திலனாற்
சுருகியு முண்மை சொல்லா கொல்லென
வறிதே யஞ்சுவ ரஞ்சாது
சிறியேற் கருளுகி செல்ககிச் செலவே.

(௧௬)

நேரிசைவென்பா.

சென்றவளைத் தாமாக்குந் தில்லைச்சிற் றம்பலத்து
மன்றவளைத் தாமாக்க வல்லவாய் - ஞென்றுமிய
ராடப் பதஞ்சலியா ராங்கினு ஞென்பிறவி
சாடப் பதஞ்சலியார் தாம்.

(௨௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாமக் குழலினல் லார்விழி மீன்பொரச் சற்றுமினிக்
காமக் கருங்குழி யிற்சுழ லேங்கலந் தாடப்பெற்றே
நாமப் புனற்கங்கைப் பேராறு பாயநஞ் சங்களத்தும்
வாமத் தழுதழும் வைத்தாடு மாணந்த மாக்கடலே.

(௨௧)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கூடங்கலும் கலுழிக் களிநல் யானை
மடங்கலந் ஞெப்பின் மாணவேல் வழுதிக்
கிருநில மசுழ்ந்து மெண்ணில்பல் கால
மொருவன் காணு தொளித்திருந் தோயை
௫ வனசப் புத்தேண் மணிகாப் பங்கிக்
கவனவாம் புரவியிற் காட்டிக் கொடுத்துப்

பைந்தமிழ் நவின்ற செந்நாப் புலவ
ணைந்திணை யுறுப்பி னுற்பொருள் பயக்குங்
காமஞ் சான்ற ஞானப் பனுவற்குப்

௧௦ பொருளெனச் சுட்டிய வொருபெருஞ் செல்வ்
திருத்தொண்டத் தொகைக்கு முதற்பொரு ளாகி
யருமறை கிளந்தநின் நிருவாக்கிற் பிறந்த
வறுபதிற் றுக்கிய வைம்பதிற்று முனிவரு
ளொருவனென் றிசைத்த விருபிறப் பாள

௧௫ வனாசெய் தன்ன புரசை மால்களிற்
றரசினங் குமரர் திருவுலாப் போதத்
தவளமா டங்க ளிளநிலாப் பரப்பிச்
செங்கண்யா னைக்கு வெண்குடை தீற்ற
முதிரா விளமுலை முற்றிழை மடந்தையர்

௨௦ கதிர்செய் மேனிக்குக் கண்மலர் சாத்தக்
கடவுட் களிற்றிற் கவின்கொளப் பொலிந்த
வுடலக் கண்ண ரொருவ ரல்ல
ரிருநிலத் தநேகொன் றெடுத்துக் காட்டுங்
திருவநீண் மறுகிற் றில்லை வாண

௨௫ வேய்ச்சொற் றொக்க வாய்ச்சொற் போல
விரிச்சியிற் கொண்ட வுணாத்திற் நோக்கி

(௨௨) ௨௫. வேய்ச்சொற்றொக்க வாய்ச்சொற்போல விரிச்சியிற்
கொண்ட உணாத்திநோக்கி வினைமேற்செல்லுநர் என்பதற்கு, ஒற்ற
ர்களுடைய சொற்களுள்ளே மூன்றுசொற்கள் ஒற்றுமைப்படுமேல்,
அவ்வுண்மைச்சொற்களினிடத்தே (தெளிவுபிறக்குமாறு)போல, (தாம்
ஒருதொழின்மேற்செல்லுங்கால், இக்காரியம் முடிவுபெறமெனப் பி
றர்) மங்கலமாகக்கூறக்கேட்ட சொற்கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து, அத்
தொழின்மேற்செல்வோனொனப் பொருள்கொள்க. மூன்றுசொற்கள் ஒ
ற்றுமைப்படுமேல் தெனியுமாறு “ஒற்றொற் றுணராமை யான்க வுட
ன்மூவர் - சொற்றொக்க தேறப் படும்.” என்னும் திருக்குறளானும்
உணர்க. வாய் - வாய்மை, விரிச்சி - நற்சொல்,

வினைமேற் செல்லுநர் பலரோ யனையர்க்
கவ்வினை முடிவதூஉங் காண்டு மதாஅன்று
பல்லியும் பிறவும் பயன்றுக் காது
௩௦ சொல்லிய பொருளுந் துணிபொரு ளுடைத்தெனக்
கொண்டோர் கொளினுங் குறைபா டின்றே
அதஞல்

யாவர் கூற்றின் னேவலி னல்லதை
நிகழா நிகழ்ச்சி யுணராது போலங்
குழந்தை யன்பிற் பெரும்புகழ் நவிற்பினின்
௩௫ ளுணையி னின்ற வென்னை
நாணிலை கொல்லென நகுவுதென் மனனே, (உஉ)
நேரிசைவெண்பா,

மன்றடையான் செஞ்சடைமேல் வாளரவுக் குள்ளஞ்சி
யென்றமதி தேய்ந்தே யிருக்குமா - னின்றதவஞ்
செய்யமுனி வோர்காமத் தீப்பிணிக்கஞ் சித்தமது
பொய்யுடலை வாட்டுமா போல், (உ௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வொடிய துண்ணிடை வஞ்சியன் லீர்கில்லை மன்றினுணின்
முடிய கூத்த னலர்விழி மூன்றி னரும்பகலு
நீடிய கங்குலங் கண்ணிரண் டாலுற நெற்றிக்கண்ணுற்
கூடிய தீப்பொழு தாகுங்கொன் றுமலைக் கொடும்பொழுதே, (உ௪)
நேரிசையாசிரியுப்பா,

கொடிய முரசுங் கொற்றவெண் குடையும்
பிறர்கொளப் பொறாஅன் றானே கொண்டு
பொதுநீங்கு திகிரி திசைதிசை போக்கிச்
செவியிற் கண்டு கண்ணிற் கூறி
௩ யிருநிலம் புரக்கு மொருபெரு வேந்தன்

மீக்கோ ஸ்ருவன் வெறுக்கை நோக்குழித்
தொக்கதன் வெறுக்கை சுருங்கித் தோன்ற
விழப்புறு விழம மெய்கி யழுக்கறுத்து
மற்றது பெறுதற் குற்றன தெரீஇ

க௦ யயிற்சுவை பெருஅன் றுயிற்சுவை யுருஅன்
மாணிழை மகளிர் தோணலங் கொளாஅன்
சிறுகாற்று வழங்காப் பெருமூச் செறிந்து
கவலையுற் றழிவதூஉங் காண்டு மதாஅன்று
விறகெடுத்த னூர்தொறுஞ் சுமந்து விற்றுக்
கூலிகொண்டு

கரு புற்கையு மடகு மாந்தி மக்களொடு
மனையும் பிறவு நோக்கி யயன்மனை
முயற்சியின் மகனை யிழித்தன னெள்ளி
பெனக்கிணை யிலையென வினையன்மற் றொருவன்
மனக்களிப் புறீஇ மகிழ்வதூஉங் காண்டும்
அதனால்

உ௦ செல்வ மென்பது சிந்தையி னிறைவே
யல்கா நல்குர வவாவெனப் படுமே
யையுணர் வடக்கிய மெய்யுணர் வல்லதை
யுவாக்கடல் சிறுக வலகெலாம் விழுங்கு
மவாக்கடல் கடத்தற் கரும்புணை யின்றே.

அதனால்

உரு இருபிறப் பமைந்த வொருபிறப் பெய்து
நான்மறை முனிவர் மூவா யிரவரு
மாகுதி வழங்கும் யாக சாலையிற்
றூஉ நறும்புகை வானுற வெழுவ
தெழுநாப் படைத்த முத்திக் கடவுள்

க௦ கடலமிழ் துமிழந்தாங் கவியமிழ் துண்ண

(உரு) அ. அழுக்கறுத்தல் - பிறர்செல்வநோக்கியவழிபொழுமை.

வரும்பெருந் தேவனா வானவர் கோனெனும்
 வீருந்தெதிர் கொள்கென விடுத்தது கடுக்கும்
 வலனுயர் சிறப்பிற் புலியூர்க் கிழவனின்
 னாளுன்பெற் றய்தற் குரிய னியானெனின்
 ௯௫ பல்லுயிர் தொகுதியும் புவக்கட லமுந்த
 வல்லல் செய்யு மவாவெனப் படுமல்
 வறுமையி னின்றும் வாங்கி
 யறிவின் செல்வ மளித்தரு ளெனக்கே.

(௨௫)

நேரிசைவென்பா.

என்செய்தீர் தில்லைவனத் தீசரோ புன்முறுவன்
 முன்செய் தெயிலை முடியாமற் - கொன்செய்த
 பொற்புயங்க நானேற்றிப் பொன்மலையைத் தேவரீர்
 மற்புயங்க னோவ வளைத்து.

(௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்னக் கலச முலையெம் பிராட்டி வரிநயனக்
 கன்னச் சுரும்பர் களிக்கின்ற வாசடைக் காட்டிற் கங்கை
 வெள்ளத்தை மேலிட்டு வெண்டா தணிந்து விராட்புருட
 னுன்னக் கமலத்தி னூறுபைந் தேறலை யுண்டுகொண்டே.

(௨௭)

நேரிசையாசிரியப்பா.

கொண்டல்கண் படுக்குந் தண்டலை வளைஇத்
 தடம்பனை யடுத்த மருத வைப்பி
 னிடம்புரி சுரிமுக வலம்புரி யீன்ற
 தெண்ணீர் நித்திலம் வெண்ணில வெறிப்ப
 ௯ லூற்றெழு தீக்புணல் பாற்கட லாக
 விரிதினாச் சுருட்டே யரவனை யாகப்
 பாசடைக் குழாங்கன் பசுங்கதிர் விரிக்குந்
 தேசுகொண் மேனித் திருநிற னாகப்
 பொற்றூது பொதிந்த சேயிதழ்க் கமல

- ௧௦ மலர்விழி முதல பலவுறுப் பாக
வங்கனோர் வனசத் தரசுவீற் றிருக்குஞ்
செங்கா லன்னந் திருமக ளாகப்
பைந்துழாய் முருந்தன் பள்ளிகொண் டன்ன
வந்தன் பூத்தட மளப்பில சூழ்ந்து
- ௧௧ பல்வளம் பயின்ற தில்லையம் பதியிற்
பொன்னின் மன்றிற் பூங்கழன் மிழற்ற
நன்னடம் புரியு ஞானக் கூத்த
வொருபெரும் புலவனோ டே தீர்ப்பப்
பரவை வாய்தலிற் பாயிரு ணடுநா
- ௨௦ னேதமென் றுன்ன திருகா லொருகாற்
நூதிற் சென்றநின் றுணையடிக் கமலத்
தீதொன் றியம்புலவ் கேண்மதி பெரும
வலையா மரபி னாணவக் கொடியெனும்
பலர்புகழ் சேரிப் பரத்தையொடு தழீஇ
- ௨௧ யேகலன் றணந்தாங் கெண்ணையு முணராது
மோகமொ டமுந்தி முயங்குறு மமையத்
தங்கவட் குரிய தங்கைய ரிருவருட்
குழில யென்னு மடவர லொருத்தி
யெய்தரும் புதல்விய னாவரைப் பெற்றனன்
- ௩௦ மோகினி யென்பவண் மூவரைப் பயந்தன
ளாகிய புதல்விய ரங்கவர் மூவருட்
கலையெனப் பெயரிய கணிசுகமற் றொருத்தி
தானு மூவரைத் தந்தன ளவருண்
மானெனப் பட்ட மடவர லொருத்தி
- ௩௧ யெண்மூன்று திறத்தனா யின்றன ளித்திற
நண்ணிய மடந்தைய னாயெழு வரையுங்
கிளப்பருங் காமக் கிழத்திய ராக
வளப்பில் கால மணந்தனன் முயங்குழி
மூறைபிறழ்ந் திவரொடு முயங்குத லொழிகென

சு0 வறிஞரங் குணர்த்த வஞ்சின னொரி
நின்னிடைப் புருந்தனன் மன்னோ வென்னிடை
ஞான வல்லியை நன்மணம் புணர்த்தி
யானு னேயத் தரும்பொருள் வழங்கி
யிறவா வீட்டினி லிருத்திக்

சு1 குறையாச் செல்வரொடு கூட்டுதி மகிழ்ந்தே.

(உஅ)

நேரிசைவெண்பா.

கூட்டுங் கதியொருகாற் கும்பிட்டாற் போதுமென
நாடு மபிநயத்தை நண்ணிற்றா - லோடியகட்
காதனார் காணவொரு கால்காட்டிக் கையமைத்து
நாதனார் செய்யு நடம்.

(உஆ)

கட்டினக்கலித்துறை.

நிடிக்கச் சிவந்தது மன்றெம் பிராட்டி நறுந்தளிர்க்கை
பிடிக்கச் சிவந்தது மன்றுகொ லாமெம் பிரானென்றும்பர்
முடிக்கச் சிவந்தன போலுங்கெட் டேன்புர மூன்றுமன்று
பொடிக்கச் சிவந்த நகைத்திலை யான்மலர்ப் பூங்கழலே.

(கூ0)

(உக) அபிநயம் - குறிப்பு.

சிதம்பரமும்மணிக்கோவை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கணபதி துணை,

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை.

வெண்பாவிதர்ப்பம்.

பூங்கொன்றைக் கண்ணியான் பொன்மன் நிறைஞ்சிடுக
வாங்கொன்றைக் கண்ணி யவர்.

இது சீர்முழுதும் எதுகையொன்றத்தொடுத்தமையாற் றலையாகெ
துகை. பூங்கொன்றைக்கண்ணியான் (எ-ம்) பொன்மன்றிறைஞ்சிடுக
(எ-ம்) வெண்சீர்வெண்டனையும், இயற்சீர்வெண்டனையும் விரலிவருத
லின், இது ஒழுக்கிசைச்செப்பலோசைத்து. இதனானே, வெண்பா
இரண்டடிச்சிறுமையுடைத்தென்பது உங்கொள்க. இதனுட் கண்ணி
யவர் என்னும் ஒருமொழியைக் கண்ணியெனவும், அவனொனவும் வகை
யுளிசெய்து சீர்கொள்ளப்படுதலின், இது மலனொன்னும்வாய்பாட்டா
ன்முடிந்த ஒருவிகற்பக்குறள்வெண்பா. (க)

அறனன்று மாதவ னென்ப துலகெந்தை
தாள்காணர் நாணுக் கொள.

இது இருவிகற்பக்குறள்வெண்பா. மோனைமுதலியதொடையும்,
தொடைவிகற்பமும்போலாதுதொடுத்தமையால், இது செந்தொடை.

கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கிடிலை
வெல்கூற்றின் றோற்றங் கொளல்.

இதுவுமது. அனுவெழுத்தால் இணைமோனையமைத்து, ஏனைத்தொ
டையும், தொடைவிகற்பமும்போலாதுதொடுத்தமையால், இது மரு
ட்செந்தொடை. (ங)

நிருமூடியிற் கண்ணியு மாலையும் பாம்பு
நிருமார்பி லாரமும் பாம்பு - பெருமான்
நிருவணாயிற் கட்டிய கச்சையும் பாம்பு
பொருடியத்திற் கங்கணமும் பாம்பு.

இது குறளிரண்டாய் இடையே தனிச்சொற்பெற்று ஒருவிகற்ப
மாய்நடத்தலின் ஒருவிகற்பத்திருகுறணேரிசைவெண்பா. அடிதொ
றும் ஈற்றச்சீர் ஒருசொல்லேவரத்தொடுத்தமையால் அடியியைபு. இது
காசென்னும்வாய்பாட்டுக் குற்றியலுகர இயற்சீரான்முடிந்தது. (ச)

கிறையரவுக் கஞ்சுற தஞ்சுற உந் திங்க
ளிறைவி நறுதுலைக் கண்டு - பிறைமுடியோன்
கைம்மா னடமுவந்த காற்புலிக்கஞ் சாதஞ்சு
மம்மான் விழிமாலைக் கண்டு.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தானடந்தமையான், இருவிகற்ப
த்திருகுறணேரிசைவெண்பா. அடிதோறும் இரண்டாமெழுத்தொன்
றிவரத்தொடுத்தமையால் அடியெதுகை. இதனுள் முதற்றொடை இர
ண்டாமெழுத்துமாத்நினாயே ஒன்றத்தொடுத்தமையால் இடையாகெ
துகையுமாம். (ரு)

விணங்கு சிறுமருங்குற் பேரமர்க்கண் மாதர்க்
கணங்கு புரிவ தறமாற் - பிணங்கி
நிணங்காலு முத்தலைவே னீன்சடையெக் கோமாற்
கிணங்காது போலு மிரவு.

இது குறளிரண்டாய் முதற்குற்றீற்றின்கண், ஓராசிடையிட்டுத்
தனிச்சொற்பெற்று, ஒருவிகற்பமாய்நடத்தலான் ஒருவிகற்பத்தோரா
சிடையேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி நடுவிருசீரும் முரணத்
தொடுத்தமையால் இடைப்புணர் முரண். இது பிறப்பென்னும்வாய்
பாட்டு முற்றுகர இயற்சீரான்முடிந்தது. (சு)

வரத்திற் பிறப்பொன் றருள்கெனினும் வள்ளல்
கரத்திற் கபாலத்தைக் காணுஉப் - புரத்தை

யிரும்புண்ட ரீகபுரத் தெய்தினுர்க் யோ
னரும்புண்ட ரீகத் தயன்.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலான் இருவிகற்பத்தோ
ராசிடையே நேரிசைவெண்பா. இதனுள் முதலடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரு
ம் முதலெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் ஒருஉமோனை. (௭)

கூற்றங் குமைத்த குளாகழற்கால் கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேந் துடைத்தேமாற் - சீற்றஞ்செய்
யேற்றினான் நிலையிடத்தினு நென்னினியாம்
போற்றினு னல்கும் பொருள்.

இது முதற்குறளீற்றின்கண் இரண்டாசிடையிட்டி இருவிகற்பமாய்
நடத்தலால் ஒருவிகற்பத்திராசிடையே நேரிசைவெண்பா. (௮)

நீரிற் குமிழி யிளமை நிறைசெல்வ
நீரிற் சுருட்டி நெடுந்திணை - ணீரி
லெழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கா னென்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று.

இதுவும் அவ்வாறே இருவிகற்பமாய் நடத்தலால் இருவிகற்பத்திரா
சிடையே நேரிசைவெண்பா. (௯)

வாழி திருமன்றங் கண்ட மலர்க்கண்கள்
வாழி பெருமான் புகழ்கேட்ட வார்செவிகள்
வாழி யவனை வணங்கு முடிச்சென்னி
வாழியவன் சீர்பாடும் வாய்.

இது நான்கடியாய்த் தனிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பமாய் நடத்தலின்
ஒருவிகற்பத்தின்னினிசைவெண்பா. இது அடிதோறும் முதலெழுத்தொ
ன்றத்தொடுத்தமையால் அடிமோனை. இதனுள் அடிதோறும் ஈற்றுச்
சீர் முரணத்தொடுத்தமையால் கடைமுரணுமாம். (௧௦)

பூந்தண் பசுந்துழாய்ப் போது நஞுவிரி
தேந்தண் டிரடி ண்டோட் டேவற்குந் தேவிக்குங்

காந்தன் பதமலர்கள் காமுற்றார் காமுற்றார்
பாந்தன் முடிச்சுடும் பூ.

இதுவுமது. இதனால் மூன்றாமடி இரண்டாஞ்சிரொழிந்து வளை முச்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாய் மோனை. இதனானே போ என நெட்டெழுத்துத் தனியேநின்றும், து எனக் குற்றெழுத்துத் தனியேநின்றும், பூன் என நெட்டெழுத்தொற்றித்துநின்றும், தன் எனக் குற்றெழுத்தொற்றித்துநின்றும், நேர சைநான்கும் வந்தன. விரி எனக் குறிலிணைந்தும், நரூ எனக் குறினெடிவிணைந்தும், பசுந் எனக் குறிலிணைந்தொற்றித்தும், துழாய் எனக் குறினெடிவிணைந்தொற்றித்தும் நிராயசைநான்கும்வந்தன. ஓரசைச் சிரிரண்டனுட், பூ என நேரசைச்சீரும் வந்தவாறுகாண்க. இது நானொன்றும்வாய்பாட்டான்முடிந்தது. (கக)

புனலழுவம் புக்குடைந்தோர் தாளுன்றி நின்று
வனசங்காள் செய்தவகீர் வாழியரோ வாழி
பொருவிடையோன் நெய்வப் புலியூரை யொப்பா
முருமுகத்துக் கொப்பச் செயின்.

இது பலவிதப்பத்தின்னிசைவென்பா. தமிழ்வுழக்கால் இருவிகற்பமும் புலவிதப்பமெனப்பட்டது. இதன் முதலடி முதற்சீரண்டும் முதலெழுத்தொன்றிவரத்தொடுத்தமையால் இணைமோனை. இது முதற் றெடை ஒவொதுகைத்தாயும், வளைத்தொடை வேறொதுகைத்தாயும் வந்தமையால் இரண்டடியெதுகையென்க. இதனானே தாளுன்றி எனத் தேமாங்காயும், வனசங்காள் எனப் புளிமாங்காயும், புனலழுவம் எனக் கருவிளங்காயும், புக்குடைந்தோர் எனக் கூவிளங்காயுமாக வெண்சீரான்கும், செயின் என நிராயசைச்சீரும் வந்தன. (கஉ)

அந்நி முதலுணர்ந்தியா மன்புசெயப் பெற்றவா
வே ஓ பெரிது மரிதே யெளிதேயோ
வேதத் துறைசெய்தான் மெய்துணியான் கைதுணிந்தான்
பேதுற்றும் வெல்கேம் பிற.

இதுவுமது. இதனுள் இரண்டாமடி ஈற்றச்சீரண்டும் முரணத் தொடுத்தமையால் கடையீணைமுரண். இதனுள்ளே ஆ என நெட்டெழுத்தும், தி எனக் குற்றெழுத்தும், ஆ என வயிொழுத்தும், ஒ என அளபெடையெழுத்தும், வெஃகேம் என ஆய்தவெழுத்தும், உணர்ந்தியாம் எனக் குற்றியலிகரமும், அன்பு எனக் குற்றியலிகரமும், துறை என ஐகாரக்குறுக்கமும் வல்லெழுத்து மெல்லெழுத்து இடையெழுத்துக்களும் மெய்யும் உயிர்மெய்யுமாகிய அசைக்குறுப்பாமெழுத்துப் பதின்மூன்றுங்காண்க. முதலுணர்ந்தியாமெனக் களிச்சீர் வெள்ளையின் விரவிவரலாகாமையிற் குற்றியலிகரம் அலகுபெறாதெனத்தள்ளிக் கருவிளங்காய் எனச் சீர்கொள்க. ஐகாரம் கைனைக் குறுகாத வழி நெட்டெழுத்தினியல்பிற்றாயும், துறை எனக் குறுகியவழிக் குற்றெழுத்தினியல்பிற்றாயும் நின்றவாறுகாண்க. (கக)

பொன்மன்றம் பொற்ற மரைபொக்கு மம்மன்றிற்
செம்ம நிருமேனி தேனெக்கு மத்தேனை
யுண்டு களிக்குங் களிவண்டை யொக்குமே
யெம்பெரு மாட்டி விழி.

இதுவும் பலவிகற்பத்தின்னிசைவெண்பா. இதன் முதலடியிரண்டும் மூன்றாமெழுத்தொன்றிவரத்தொடுத்தமையால், மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை. (கச)

ஆடகச் செம்பொ னணிமன் றிடங்கொண்ட
பாடகச் சீறடியான் பாகத்தான் - குடகக்கைக்
கங்கையான் கேள்வன் கழறொழுஉக் கைகூப்பி
நின்றிறைஞ்சச் சென்றிறைஞ்சங் கூற்று.

இதுவும் இரண்டாமடியினிது தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன் மூன்றாமடி முதற்சீரும் மூன்றஞ்சீரும் முதலெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் பொழிப்புமோனை. இதனுட் செம்பொன் எனத் தேமாவும், அணிமன் எனப் புளிமாவும், கழறொழுஉ எனக் கருவிளமும், ஆடக எனக் கூவிளமுமாக ஆசிரியவுரிச்சீர்நான்கும் வந்தன. (கரு)

காதன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றார் நெஞ்சம் பிழைத்தகன்றார் நன்னெஞ்சம்
போதம் படரும் புலியூரோ - தாதுண்டு
வண்டிறங்கு நீர்சடையோன் வைப்பு.

இது மூன்றாமடியினிற்றுதி தனிச்சொற்பெற்று இரண்டிவிகற்பத்தா
ன்வந்த இன்னிசைவெண்பா. இதன்முதலடியிரண்டாமெழுத்துத் தக
ரஅகரமும், இரண்டாமடியிரண்டாமெழுத்துத் தகரஉகரமுமாக வந்
தமையால் வருக்கவெதுகை. (கசு)

காம ருயிர்செருக்குவ் கண்ணொன்றே - காமருசீர்
மாதர் நலனழிக்குவ் கண்ணொன்றே - மாதருந்
கின்றா விரவொழிக்குவ் கண்ணொன்றே - யிந்நிலத்திற்
றன்னே ரிலாதான் றனக்கு.

இது அடிதோறும் ஒருஉத்தொடையமைய முதன்மூன்றடிகளினும்
தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா.
இதன் மூன்றாமடி யிற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முதலெழுத்
தொன்றத்தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாய்மோனை. (கசு)

செக்கர்ச் சடையிற் பசங்குழவி வெண்டிங்கான்
முக்க னொருவற்கு நின்னோ டிருசுடரு
மொக்க விழித்தலா லுய்ந்தே மொருநீயே
யக்க னொருமூன்று மாயின்மற் றுய்வுண்டே
மைக்கண் மடவா ருயிர்க்கு.

இது ஒருவிசிற்பத்து ஐந்தடிப்பொருடையவெண்பா. இதன் முதல
டியிரண்டாஞ்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால்
மேற்கதுவாய்முரண் இரண்டாமடியிற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்
சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாய்முரண். இது பிறப்
பென்னும்வாய்பாட்டுக் குற்றகர இயற்கோன்முடிந்தது. (கசு)

(கசு)போதம்படரும் - போது + அம்பு + அடரும்; போதம் + படரும்.

பொன்புரிந்த செஞ்சடைக்கு வெள்ளிப் புரிபுரிக்கும்
வெண்டிங்கட் கண்ணியான் வெல்கொடியு மாணேறே
யங்கவன்ற னூர்தியுமற் றவ்வேறே யவ்வேற்றின்
கண்டத்திற் கட்டுங் கதிர்மணிக்கிங் கென்கொலோ
பைந்தொடியார் செய்த பகை.

இது பலவிகற்பத்து ஆறடிப்பஃரெடைவெண்பா, இதன்முதலடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் பொழிப்பு முரண். நான்காமடி யிறுதிச்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் முதலெழுத் தொன்றத்தொடுத்தமையால் கூழைமோனை. இது அடிதோறு மிரண்டாமெழுத்து மெல்லினம்வரத்தொடுத்தமையால் இனவெதுகை. (கக)

கருந்தாது கொல்லங் கருங்கைத்தின் கொல்லர்
வருந்தா தியன்றதொரு வல்லிலங்கு பூண்டு
திருந்தாதார் முன்றிரொறுஞ் சென்றுசிலர் தூங்க
விருந்தேங் களிதூங்கி யாமேமற் றம்ம
வருந்தா தலர்நிலை யம்பலத்திற் றாங்கும்
பேருந்தேன் முகந்துண்ணப் பெற்று.

இது ஒருவிகற்பத்து ஆறடிப்பஃரெடைவெண்பா. (20)

வின்தனை வென்ற தலர்விழியே யொன்றாந்தம்
பொன்னெயி றீமடுத்த தின்னகையே பூமிசையோன்
ரூர்முடி கொய்தது கூருகிரே யாருயிருண்
கூற்றுயி ருண்ட தடித்தலமே யேற்றான்
பரசும் பினைமுஞ் சூலமு மென்னே
கரமலர் சேப்பக் கொளல்.

இது பலவிகற்பத்து ஆறடிப்பஃரெடைவெண்பா, இதன்முதலடியீற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயெதுகை. இரண்டாமடி முதற்சீரும் மூன்றாஞ்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் பொழிப்பெதுகை, மூன்றாமடி முதலயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இரண்டா

மெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாயெதுகை. நான்கா
மடி முதற்சீரும் ஈற்றுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமை
யால் ஒருஉவெதுகை. (உக)

வானே நிலனே கனலே மறிபுனலே
யூனே யவ்வுளி லுயிளோ யுயிர்த்துணையே
யானேறு மேறே யரசே யருட்கடலே
தேனே யமுதே யளியோங்கள் செல்வமே
யானே புலனு நலனு மிலனன்றே
யானாவு மென்போன்மற் றார்பெற்றா ரம்பலத்துண்
மானா டகங்கானும் வாழ்வு.

இது ஒருவிகற்பத்து ஏழடி ப்பஃஞெடைவெண்பா, இதன்முதலடி
காற்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றியையு.
இரண்டாமடிமுதலயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இறுதியெழுத்தொ
ன்றத்தொடுத்தமையால் கீழ்க்கதுவாயியையு. மூன்றாமடிமுதற்சீரொ
ழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் கூ
ழையியையு நான்காமடி பீற்றயற்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இறுதி
யெழுத்தொன்றத் தொடுத்தமையால் மேற்கதுவாயியையு. ஐந்தாமடி
முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் இறுதியெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால்
ஒருஉவியையு. இது காசென்னும்வாய்பாட்டி முற்றுகர இயற்சீரான்
முடிந்தது. (உஉ)

வண்டுஞ் சுரும்பு ஞிமிறங் குடைந்தார்ப்பத்
தண்டே னிறைக்கு மிதழி நறுங்கண்ணி
யெண்டோண்முக் கண்ணு னிஹமயம் புனைமன்றி
லண்டர்கள் கண்களிப்பத் தொண்ட ரகங்குளிர்ப்ப
நின்றாடு மாடற் குருகா திருக்திரால்
வன்றின் மறலி புடைத்துக் கொடிநடைக்கு
மன்று முருகீர்கொல் லாம்.

இது பலவிகற்பத்து ஏழடிப்பலிஞ்ஞைடைவெண்பா. இதனிரண்
டாமடி இறுதிச்சிரண்டும் இறுதியெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால்
இணையியைபு. மூன்றாமடி முதற்சீரும் இரண்டாஞ்சீரும் இரண்டா
மெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் இணையெதுகை. நான்காமடியிறு
திச்சீரொழிந்து ஏனைமுச்சீரும் இரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்த
மையால் கூழையெதுகை. அதுவே இரண்டாஞ்சீரும் இறுதிச்சீரும்
இறுதியெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால் பொழிப்பியைபு. ஐந்தா
மடி முதற்சீரும் இறுதிச்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் ஒருஉமு
ரண். (உ௭)

கங்கைக்குக் கண்மலர் சாத்தக் கருங்குவளை
செங்குவளை பூத்தான் செயலென்னே - யெங்கோமான்
பங்குற்றுந் தீரா பசப்பு.

இது மூன்றடியாய் இரண்டாமடியினிறுதி தனிச்சொற்பெற்று ஒரு
விகற்பத்தால்வந்தமையால் ஒருவிகற்பநேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. ()

கம்பக் கரடக் களிற்றின் கபாயணிந்த
வம்பொற் புயத்தார்க் கமைத்ததா - லம்பை
முலையானைக் கோடணிந்த மார்பு.

இதவும் அவ்வாறே இருவிகற்பத்தான்வந்தமையால் இருவிகற்ப
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதலடி நாற்சீரும் முதலெழுத்
தொன்றத் தொடுத்தமையால் முற்றுமோனை. (உ௮)

போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமீன் னமரங்கா
ளேற்றுவந்தான் பொற்றா ளிணை.

இது தனிச்சொலின்றி மூன்றடியாய் ஒருவிகற்பத்தான்வந்த ஒருவி
கற்பத்தின்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதலடிநாற்சீரும் ஒரு
சொல்லேவரத்தொடுத்தமையால் இரட்டைத்தொடை. (உ௯)

உம்பர் பெருமாற் கொளிர்தலம் பொன்பூத்த
தம்பொற் புயம்பேட்டேந் தார்முலையும் பொன்பூத்த
பொன்பூத்த பூங்கொன்றை சூழ்ந்து.

இது இரண்டிலிகற்பத்தால்வந்த இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பா.
இதன் முதலடியினிற்றடியெழுத்து இரண்டாமடிக்குமுதலாகவும் அவ்
வடியினிற்றிதீர் மூன்றாமடிக்குமுதலாகவும் தொடுத்தமையால் அந்
தாதித்தொடை. (உ-எ)

கருமிடற்றந் செஞ்சடையன் வெண்ணீற்ற வெண்ணு
மழுவலத்தன் மானிடத்த வெண்ணு - முழுவலத்த
மன்றுடையான் ஞர்வேட்ட மான்.

இது பலவிகற்பத்தின்னினிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. இதன் முதற்
ஞாடை இரண்டாமெழுத்தின்மேனின்ற உயிரொன்றத்தொடுத்தமை
யால் உயிரொதுகை. இதன் முதலடி இறுதிச்சீரொழிந்து ஏனைமுச்
சீரும் முரணத்தொடுத்தமையாற் கூழைமுரண். (உ-அ)

வெண்பாளிகற்பம் முற்றிற்று.

வெண்பாவினம்.

செம்பொன் லேய்ந்த செழுமணி மன்றத்
தம்பொன் மேருவுக் கடிமுடி யின்றே.

இது விழுமியபொருளும் ஒழுதியவோசையும் உடைத்தாய் அடியி
ரண்டாய்த் தம்மில் ஒத்துவந்தமையால் குறன்வெண்செந்துறை. (உசு)

கம்பைமாநதி யின்களைச்சிறு கன்னிபார முலைத்தமும்பணி
யும்பர்கோன்விடை யொன்றுலகேழு முண்டதுவே.

இது அடியிரண்டாய்ச் சீர்வரையுறையின்றி யிற்றடி குறைந்துவந்த
மையால் குறன்வெண்டாழிசை. (கூ0)

முன்புல கீன்ற முகிண்முலைக் கன்னியோ
டின்புறும் யோகி யெழுபுவிக் கரசே.

இது ஒழுக்கியவோசையும் விழுமியபொருளுமின்றிக் குறள்வெண்
செந்துறையோடு மாறுபட்டிருந்த குறள்வெண்டாழிசை. (௩௧)

பின்னாழ் நறுங்கூந்தற் பிடிதழீஇ மால்யானைக்
கன்றினு முக்கட் களிறு.

இது குறள்வெண்பா செப்பலோசையிற்சிறைத்துவந்த குறள்வெண்பாபுரிசை. இவையிரண்டும் குறள்வெண்பாவின்ம. (கஉ)

கினக மார் கவின்செய் மன்றி
லனக நா டகற்கெம் மன்னை
மனைவிதாய் தங்கை மகள்.

இது மூன்றடியாய் வெண்பாவேபோன் முடிந்தமையால் வெள்
 னொத்தாழிசை. இதனுள் ஆர் என நேரசைச்சீர்நின்று மேலே கவி
 நென்ன நிராயசைவர மாஞ்சீர்போல இயற்சீர்வெண்டனாயினவா
 றுகாண்க. (நா.நா)

அம்பேருண் கண்ணூர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்.

பாளையன்குடி கண்ணாக்கி கழிந்த மடநெஞ்சே
நீனாகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணே யிறந்து விடல்.

கோளாருண் கண்ணூர்ச் சழிந்த மடநெஞ்சே
யாளாக வாண்டான் சழலிதஞ்சா தென்கொவியாம்
வானா விறந்து விடல்.

இது சிந்தியல்வெண்பா ஒருபொருண்மேல் மூன்றிக்கிவந்த வெ
ள்ளொத்தாழிசை. இதில் ஆளாக ஆண்டான் என முதலிருக்கும் முர
ணத்தொடுத்தமையால் இணைமுரண், (உச)

பரகிருக்குத் தமிழ்மூவர் பாட்டிருக்குத் திருமன்றிற்
 பரசொன் றேந்தி
 யரகிருக்கும் பெருமானூர்க் காட்செய்யா ரென்செய்வார்
 முரகிருக்கும் படைநமனார் முன்னாகு மந்நாளே.

இது முதலடி அறுசீராய் ஏனையடி நாத்சீராய்வந்த மூன்றடிவெண்
 றை. (௩௫)

படர்தரும்வெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்பப்
 பவத்தொடர்பாற் படரா நிற்கும்
 விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக்
 கொழிபுண்டே வினையேற் கம்மா
 வீடர்பெரிது முடைபேன்மற் றென்செய்கே னென்செய்கே
 னடலரவ மனாக்ககைத்த வடிகேனோ வடிகேனோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஏனையடி நாத்சீராய்வந்த நான்
 கடி வெண்ணை. (௩௬)

கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக்
 கொழுந்தேன் பில்கி
 யூற்றிருக்குத் தில்லைவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத்
 தொருதா னூன்றி
 வண்டபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத்
 துண்டமா டப்புலித் தோலுமா டப்பகி
 ரண்டமா ட்க்குலைத் தகிலமா டக்கருங்
 கொண்டலோ டெங்குழற் கோதையோ டெங்கறைக்
 கண்டனா டெந்திறங் காண்மினோ காண்மினோ.

இது முதலடியிரண்டும் அறுசீராய் ஓரோசைத்தாய் ஏனையடிநாத்
 சீராய் வேறோரோசைத்தாய் வந்தமையால் ஏழடிவேற்றொலிவெண்
 றை. (௩௭)

உருவல னருவல னெருவன்மற் றிருவருக்
கரியவ னெனவுணர்ந் தறைகுந ரறைகமற்
பாவைதன் மனைவயிற் பாவல னேவலி
னிருமுறை திரிதலி னெளியனென் றெளியனும்
பரவுவன் மன்றம் பணிந்து.

இதுவும் ஈற்றடி ஒருசீர் குறைந்துவந்தமையால் ஒருரோலி வெண்
டறை. இதன் முதலடிநாற்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால் முற்றுமு
ரண். அதுவே நாற்சீரு மிரண்டாமெழுத்தொன்றத்தொடுத்தமையால்
முற்றெதுகையுமாம். (கஅ)

அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேயீரு நீரோபோலும்
வெங்கட் சுழிகை விடவரவின் மேயீரு நீரோபோலும்
திங்கட் சடையீருந் தில்லைவனத் துள்ளீரு நீரோபோலும்.

இது அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று மூன்றடியால்வந்தமையால்
மூன்றடிவெளிவிருத்தம். (கக)

வெஞ்சும னஞ்ச வேலொ டெதிரந்தா னமரங்கா
ளஞ்ச லெனுஞ்சொல் லார்சொல வல்லார் நமரங்காண்
மஞ்சிவ ரிஞ்சி மன்ற மிறைஞ்சீர் நமரங்கா
ணஞ்ச மயின்றுர் நல்குவர் மாதோ நமரங்காள்.

இது நான்கடியாய் அடிதோறும் தனிச்சொற்பெற்று வந்தமையால்
நான்கடிவெளிவிருத்தம். (கச)

வெண்பாவினம் முற்றிற்று.

ஆசிரியப்பா.

பொற்றாது பொதிந்த சிற்சபை பொலியப்
பச்சிளங் கொடியொடு படருஞ்
செக்கர் வார்சடைக் கற்பகத் தருவே.

இது ஈற்றயலடி முச்சீராய் எனையடி நாத்சீராய் வந்தமையால் நேரி
சையாகிரியம். இது அடிதோறும் முதற்சீர்முரணத்தொடுத்தமையால்
அடிமுரண். இதனுள் பொதிந்த சிற்சபை என நேரொன்றாகிரியத்த
வாயும், சிற்சபை பொலிய என நிளையொன்றாகிரியத்தனையும், வந்த
வாறுகாண்க. இதனானே ஆகிரியம் மூன்றடிச் சிறுமையுடைத்தென்
பதுஉமறிக. (சக)

பூஉந் தண்ண் புனமயி லகவ
மாஅங் குயில்கள் சாஅய்ந் தொளிப்பக்
கோடு டரங்கண் முசுவொடும் வெரீஇக்
காஅ நழிஇக் கவிழ்ந் தொடுங்கச்
குஉன் முதிர்ந்து காஅல் வீஇத்
வாஅன் றாஅழ் மழைப்பெய றலெஇத்
தேஎன் றாஅழ் பூஉங் காஅ
வளங்ந் கனிந்த மணிமன்றுள்
விளங்ந் கொளியை யுளங்கொள நவமே.

இதுவுமது. இது அடிதோறு முதற்கண்ணே அளபெடுத்தமையா
ல் அடிஉளபெடை. இதனுள், இணையளபெடைமுதலாகிய விகற்பம்
எழும் முறையானே வந்தவாறுகாண்க. எனத்தொடை ஏழும், விக
ற்பம் இருபத்தெட்டும் முன்னார்க்காட்டப்பட்டன. (சஉ)

தண்ணென் கடுக்கை கண்ணீர் கலுழ்தா
வெண்மிக் கண்ணி குடுந்
கண்ணுதற் கடவுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ விறைஞ்சுதம்
விண்மிசைச்சோகிய வீடுபெறற் பொருட்டே.

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் அளவடியாய்க் குறளடியும் சிந்தடியும்
இடையிட்டத்தொடுத்தமையால் இணைக்குறளாகிரியம். இவ்வகவலுள்
புண்ணியப் பொதுவி லாடும் பூங்கழ விறைஞ்சுதம் என நெடிவடியும்

அருவிவந்தவாறு காண்க. குறளடி முதல் நான்கும் இதனுள்ளேவந்தன.
எனைக்கழிநெடி. லடி ஆசிரியவிருத்தத்துட்காண்க. (௭௩)

மாயிரு விசும்பிற் றூநிலாப் பரப்பிப்
பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியு
மின்செய் கொண்மூ வெள்ளிவீழ் வீழ்ப்பப்
பொன்செய்மலர்ப் பூங்கொன்றையும்
புலியூர் மன்றி நெலிகழன் மிழற்றப்
பரம நாடக மிருவனாக் காட்டு
மெரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோண் முக்கட்
கருமிடற் றெருவனின் செஞ்சடைப் பொலிதலி
நெய்யு மருந்து மோர்வழிக் கிடைத்தென
வாருயிர் தரித்தன ளன்றே யதாஅன்று
செள்ளமு தன்னவ ருள்ளுயிர் குடிக்குமித்
இங்க ளொன்றே திருமுடிக்கணியிற்
கங்கை யாளு முயிர்வா ழாளே.

இது முற்றும் நேரடியாய்வந்தமையின் நிலைமண்டிலவாசிரியம். இது
னுள், பாயிருள் சீக்கும் பனிமதிக் கண்ணியும் என இயற்றினவெள்ள
டியும், பொன்செய்மலர்ப் பூங்கொன்றையும் என வஞ்சியடியும் மயங்
கிவந்தவாறு காண்க. எரிநிறத் தைம்முகத் தெண்டோண் முக்கண்
என முதற்சீரொழிந்து எனைமுச்சீரும் முரணத்தொடுத்தமையால்
கடைக்கூழைமுரண். (௪௪)

நீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன தருவே.

இது முத லிடை கடையடிகளை மாறிமாரியுணாப்பினும் பொருடி
ரியாமையின் அடிமறிமண்டிலவாசிரியம். (௪௫)

ஆசிரியப்பா முற்றிற்று.

ஆசிரியப்பாவினம்.

சுத்தமு மாகியச் சத்தத் தாற்பெறு
மந்தமு மாகவி னனந்தன் கண்களே
யுத்தம னெந்தெழுத் துருவங் காண்பன.

இது முன்றடியாய்த் தம்நிலொத்துவந்தமையால் ஆசிரியத்தாழிசை.

சிற்றம் பலத்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
கற்றைச் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்திங்கண்
மற்றப் புனன்மங்கை வாணுதலை யொக்குமால்.

பேரம் பஸ்து நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
வார்டெஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்திங்க
ணீர்மங்கை கொங்கைக்கு நித்திலக்கச் சொக்குமால்.

பொன்னம் பலத்த நடிக்குஞ் சிவபெருமான்
மின்னுஞ் சடைக்கு முடிக்குஞ் சுடர்த்திங்க
எந்நங்கை செங்கைக் கணிவியாய் மொக்குமால்.

இது ஒருபொருண்மேல் மூன்றகிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.(சஎ)

நாகம் பொதிசடைமே ஞண்மதியும் வாண்மதிபோ னங்கை
கயஞ்சு, மேகஞ்செய் கூட்தன் மிஸைச்சுத் தலைக்கலனும் விளங்குந் தோ
ற்ற, மாகம் பதுந்தளித்த வந்நாளி லம்பலத்தான், மாகம் பதியு மதியும்
பதுந்தளித்த வண்ணம் போலும்.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடிஞரைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை. (சஅ)

MDயிரு ஞாலத்தி மன்னுயிர்கள் கண்ணிப்ப மன்று ளாடு
நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல்கிற் றம்மா
நாயகன் கண்டங் கறுதேலந் நாட்டமரர் [ஐம்.
சேயிழை மாதருக்குச் செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ் சிவக்கும் போ
இது அவ்வாறே இடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. (சுக)

உண்டாங் கெனினு மிலதென் றறிஞர்கள்
 பொய்யெனப் புகலவு மெய்யெனப் பெயர்பெற்
 றன்னமுன மின்னமென வுளதாய் மாய்வது நிலையில் யாக்கை
 கண்டாங் கிகழும் கிழமுதி ரமையத்
 தைவளி பித்தென மெய்தரும் வித்திற்
 கடலிற் றினாயென வுடலிற் றினாயொடு கலியா நின்றன நலிவுசெய்
 புண்டாங் கயின்முக் குடியிப் படையொடு [நோய்கள்
 மெயிறலைத் தழல்விழித் துயிருணக் கனல்சேர்
 புகையாமென நிழலாமெனத் திரியா நின்றது கொலைசெய் கூற்றம்
 விண்டாங் ககலுபு மெய்ப்பொரு டுணியோர்
 மின்பொலி பொன்புனை மன்றிலெம் முயிராம் [யுலகே,
 விமலன் குஞ்சித கமலங் கும்பிட வேண்டுவர் வேண்டார் விண்மிசை

இது முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினான்குசீராய் ஏனை இரண்ட
 டியும் பதினாறுசீராய்வந்தமையின் இடையிடையுறைந்துவந்த ஆசிரி
 யத்துறை. (10)

திங்கட் சடைக்கற்றைப் புத்தே டிருமார்பிற்
 பைங்கட் டலைகள் பலவு நருவ போலுமால்
 பைங்கட் டலைகள் பலவு நருவகண்
 டங்கட் கமலத் தயனு மாலு மழுவரால்.

இது முதலடியும் மூன்றாமடியும் நாற்சீராய் ஏனை இரண்டடியும்,
 ஐஞ்சீராய் இடைமடக்காய் வருதலின் இடையிடையுறைந்து இடை
 மடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை. (11)

கனம ளித்தபைங் காவில்வெண் டரளமும் பவளமும் கமுனைப்
 புனம ளித்தபூங் கொன்றைபொன் சொரிதரட்டிண்ணிய மலர்நிலை
 வனம ளித்ததே யெனினுமோ ரானந்த மாக்கடற் றினைத்தாடு [னே.
 மனம ளித்தவேழ் பொழிற்குமோர் பலமென்ப தம்பொனம் பலந்தா
 இது அறுசீர்க்கழிநெடிலடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (12)

தோட்டாளிவருக்குமரிதாய்முதுமறைப்பனுவல் கூறியபரப்பிரமமா, மோமெனுமெழுத்தின்வடிவாய்நடநவீற்றுபுலியூரன்மகுடச்சடிலமேன், மாமதியினேத்தனதுகோடெனவெடுப்பமதமாமுதன்முதக்கைதொடவத், தாமதிபணிப்பகையெனுவநதிப்புதவொர் தோணியெனவிட்டகலுமே.

இது எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறதால், ஆசிரியர் பரிசுத்தம். (இரு)

அருவருக்கு முலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க் காணந்தப் பெருவா
ழ்வா மாடல் காட்ட, மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் நீநீர் மண்
ணெருமென் வகையறுப்பின் வடிவு கொண்ட, வொருவனுக்கு
மொருத்திக்கு முருவொன் றூலவ் வருவையி டி தொருத்தனென்கோ
வொருத்தி யென்கோ, விருவருக்கு முரித்தாக வொருவ றென்றோ
பிறச்சொல்ல தெனியான்மற் றென்சொல் கேனை.

இது என்சீர்க்கழிநெடி லடியால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (இசு)

விளங்கு லாவரு மணங்க னூர்விழி
மயக்கி லேழுலை முயக்கி லேவிழு மாந்தர்காள்
கனங்கு லாமுட விறந்து போயிடு
காடு சேர்முனம் வீடுசேர்வகை கேண்மினோ
துளங்கு நீள்கழ றழங்க வாடல்செய்
சோதி யானணி பூடு யானுமை பாதி யான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீர்யமன்
விடுத்த பாசமு மடுத்த பாசமும் விலக்குமே.

இது ஒன்பதின்மீட்டர்க்குமிகுமீட்டரால் அளந்த ஆகிரியவருத்தம். (டு 3)

1) உத்தலத் தழுவணிச்சி வைத்திடப் புறத்தொ ருத்தி
கட்க டைப்ப டைக்கி னைத்த கிறலோரா
முத்தலெப் படைக்கரத்தெ மத்தர்சின்ச பைக்கு ணிற்ரு
முக்க ணக்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ

நித்திலத்தி னைப்பதித்த கச்சுறுத் தடிக்க னத்து
நிற்கு மற்பு தத்த னத்தி னிடைவேவே
ளத்திமத்தி னைத்தொடுத்து விட்டுநெட் டயிற்க ணித்தி
லக்க னூற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே.

இது பதின்கீர்க்கழிநெடிவடி.யால்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். (௫௩)

ஆசிரியப்பாவினம் முற்றிற்று.

க லி ப் பா.

தொன்செய்த கலையல்குற் கொலையெய்த மதர்வேற்கண்
மின்செய்த சிறுமருங்குற் பெருந்தேவி விழிசுளிர்ப்பப்
பொன்செய்த மணிமன்றி னடஞ்செய்த புகழோய்கேள்.

இது மூவடித்தரவு.

முருகுயிர்க்கு நறுந்தெரியன் மொய்குழலின் மையுண்கட்
பொருகயற்குன் றிருமேனி புதுவெள்ளப் புணரியே.

தேன்மறிக்கும் வெறித்தொங்க லறநூந்தற் றிருந்திழைகண்
மான்மறிக்குன் றிருமேனி மலர்மூல்லைப் புறவமே.

பிறையளிக்குஞ் சிறுதுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமார்க்கட்
சிறையளிக்குன் றிருமேனி தேனளிக்கும் பொதும்போ.

இவைமூன்றும் ஈரடித்தாழிசை.

அதனால், இது தனிச்சொல்.

மதுவிரி கோதை மடவரற் கம்ம

புதுவிருந் துண்ண வுண்ண

வதிகயம் வினைக்குநின் னற்புதக் கடத்தே.

இது மூவடிகேரிசையாசிரியச் சரிதகம்.

இது தரவொன்றும் தாழிசைமூன்றும் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமு
மாய்வருதவின் நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா. இதனுட் பிறையளி
க்குஞ் சிறுநுதலப் பெண்ணமுதின் பேரமார்க்கண்ணென இரண்டாஞ்
சீரும் ஈற்றுச்சீரும் முரணத்தொடுத்துப் பின்முரண் வந்தவாறுகாண்க.
இதனானே தரவு மூன்றடிச்சிறுமையுடைத்தெனவும் தாழிசை இரண்
டடிச்சிறுமையுடைத்தெனவுமுணர்க. (௫௭)

பேதைமீர் பேதைமீர்,
பூமன்னு திசைமுகனும் புயல்வண்ணப் பண்ணவனுங்
காமன்னு புரந்தரனுங் கடவுளரும் புடைநெருங்க
லிருகோட்டுக் கிடைந்தவிடு கிடையவர்பல் லாண்டிசைப்ப
வொருகோட்டு மழகளிறு மினங்கோவு முடன்போத
வம்பொன்மணி மதிற்றில்லை நடராச னணிமறுகிற்
செம்பொன்மணிப் பொலந்திண்டேர்த் திருவுலாப் போதுங்கால்.
இது ஆறடித்தரவு.

பாரித்த பேரண்டஞ் சிறுபண்டி கொளப்பெய்து
வாரித்தன் புனற்றுஞ்சு மாலுக்கு மால்செய்வீர்
வேரித்தன் குழலாரகை வனிகொள்ள விழைந்தேயோ
பூரித்த வீங்குவதும் புயமென்பார் சிலமாதர்.

சொன்மலை தொடுத்தணிந்த தொண்டர்க்குத் துணைவராய்
நன்மலைக் குழலியர்பா னள்ளிருளிற் செலவல்லீர்
பன்மாத ருயிர்கொள்ளல் பழியன்றே பகைகொள்ளும்
வின்மார னுயிர்கொண்ட விழிக்கென்பார் சிலமாதர்.

அங்கமலன் முடைத்தலையே பலிக்கலஞ் வையமிடு
மங்கையர்க ணலங்கண்வான் பலிக்குழலு மாதவத்தீர்
தங்கலர்தங் கியமும்மைப் புரமன்றே தலையன்பி
னங்கையர்தம் புரமும்மது நகைக்கென்பார் சிலமாதர்.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

அருங்கலை கவர்ந்துநீ ரளிக்கப் பெற்றதும்
மிருங்கலை யினிதெமக் கென்ப ரோர்சிலர்.

நன்னிறங் கவர்ந்துநீர் நல்கப் பெற்றதும்
பொன்னிற மினிதெனப் புகல்வ ரோர்சிலர்.

இவையிரண்டும் நாற்சீரடிபயம்போதரங்கம், பேபொண்,

தேரினை நோக்கியே திரிவர் சிற்சிலர்,
ஏரினை நோக்கியே யெழுவர் சிற்சிலர்,
தாரினை நோக்கியே தளர்வர் சிற்சிலர்,
மார்பினை நோக்கியே மருள்வர் சிற்சிலர்.

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடிபயம்போதரங்கம். அளவெண்.

நலனழிந்து நிற்பார் சிலர். நாண்டுறந்து நிற்பார் சிலர்.
கலனழிந்து நிற்பார் சிலர். கண்கலுழந்து நிற்பார் சிலர்.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடிபயம்போதரங்கம். இடையெண்,

பாடு வார்சிலர். ஆடு வார்சிலர்,
பரவு வார்சிலர். விரவு வார்சிலர்,
வாடு வார்சிலர். ஒடு வார்சிலர்,
மகிழு வார்சிலர். புகழு வார்சிலர்.

இவையெட்டும் இருசீரோரடிபயம்போதரங்கம். சிற்றெண்,
ஆங்கொருசார், இது தனிச்சொல்.

முதிரா விளமுலை மழலையந் தீஞ்சொன்
மங்கை மற்றிவ ணங்குலக் கொழுந்து
கணங்குழை யவரொடும் வணங்கின ணிற்பச்
சோர்ந்தது மேகலை நெகிழ்ந்தன தோள்வளை
சாந்தமுங் கரிந்தது தரளமுந் தீந்தன
வீவ்வா றாயின ளிவளே செவ்விதி
னும்பற் பூவின் முல்லை யு முகைத்தில

வினாயோன் சாலவு மம்ம

முதியோன் போலங் காம நோய்க்கே.

இது ஒன்பதடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.

இது தாழிசைக்கும் தனிச்சொற்கும் இடையே நால்வகையம்போ
தரங்கமும்பெற்றவருதலின் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.
இதனது முதற்கண் பேதைமீர் பேதைமீர் என அடிகூனாய் வந்தவா
று காண்க. (௫௮)

தொல்லுலகம் படுகடிகைச் சுடர்மணி விளக்கேந்தும்
பன்பொழிய படவரவு மதிபுலியும் பணிசெய்ய
வந்தரதுத் துயிமுழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
வீந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத் தனிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்களிப்ப
வாடகத் திருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோய்.

இது -சூறடித்தரவு.

முன்மலையுங் கொலைமடங்க லீருரியு மும்மதத்த
வன்மலையுங் கடமலையின் முடையுடலின் வன்றோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுதிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே.

கிடநாக மெட்டும்விடங் காணு மோடொட்டிங்
தடநாக மனவயெட்டுந் தரித்துளபூந் துதிலொன்று
முடனாக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்று
மடனாக வரவல்குற் கணிகலையா வசைத்தனையே.

வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழித் கண்ணியையு
மருநீல முயற்களங்க மகன்றமதித் கண்ணியையுங்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைவரு கங்கையெனூர்
திருநீலக் கண்ணியையுஞ் செஞ்சடைமேற் செறித்தனையே.

இடைமுன்றும் நான்சுடித்தாழிசை.

சுறைவிட முகவெரி கணல்விழி யொடுமீளிர்
பிறைமேயி ரொடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
லெறுழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறவிய துயிர்கொள மலர்சுரு கழுவீனே.

உலகமொ டியிர்களு முலைதர வலம்வரு
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடி.களார் புகலென முறையிட
வலைகடல் வீடமுன மமுதுசெய் சருளினே.

விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவர விரசத
வசலம தசைதர வடல்புரி தசமுத
நிசிரான் மணிமுடி நெறுநெறு நெறுவென
வசையில்பொன் மலரடி மணிவிர னிறுவீனே.

இலவீசுழ் மதிநுத விரதியொ டிராதம
துலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெகிர்சரு
சிலைமத னினையடல் செயுநுதல் விழியினே.

இவைநான்கும் நான்கடியராகம்.

அருவமு முருவமு மாகி நின்றமவ்
வருவமு முருவமு மகன்று நின்றனே.

சொல்லொடு பொருளுமாய்த் தோன்றி நின்றமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனே.

இவைவிரண்டும் நாற்சீரீடியம்போதரங்கம். பேபொன்.

அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினே.
பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளு மாயினே.
இன்னலம் விழைந்தவர்க் கின்பு மாயினே.
மெய்நலம் விழைந்தவர் வீடு மாயினே.

இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம். அளவெண்.

முத்தொழிலின் வினைமுத னீ, முவர்க்கு முழுமுத னீ.
 எத்தொழிலு மிறந்தோய் நீ. இறவாத தொழிலினை நீ.
 இருவிசும்பின் மேயோய் நீ, எழின்மலரின் மிசையோய் நீ.
 அவைனையிற் றயின்னோய் நீ, ஆலின்கீ முமர்ந்தோய் நீ.

இவையெட்டும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம், இடையெண்.

பெரியை நீ, சிறியை நீ, பெண்ணு நீ, ஆணு நீ.
 அரியை நீ, எளியை நீ, அறமு நீ, மறமு நீ.
 வின்னு நீ, மண்ணு நீ, வித்து நீ, வினைவு நீ.
 பண்ணு நீ, பயனு நீ, பகையு நீ, உறவு நீ.

இவையபதினாறும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம், சிற்றெண்.
 எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

கற்பனை கழன்றநின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
 வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தரத்
 தண்முயிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
 செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமுங்
 கீழ்மே றருவ வாரழற் பிழம்பாய்
 நின்றநின் றன்மையை யுணர்த்தும்
 பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே.

இது ஏழடிநேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்.

இது தாழிசைக்கும் அம்போதரங்கத்திற்கும் இடையே அராக
 வுறுப்புப்பெற்றுத் தலியுறுப்பாறுங் குறைவின்றிவந்தமையால் வண்
 னகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா. இவ்வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்
 பாலிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாலிற்கும், சிறு
 மைபெருமையின்றி ஆறடித்தரவே வந்தவாறுகாண்க. (ருக)

கலிப்பா முற்றிற்று.

வெண்கலி.

சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுழிகைநுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யுந்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சடையெம் டெ.
கருணைபொழி திருநோக்கிற் கணியாத கண்ணெஞ்சம் ல்லம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தொல்கு மருங்கு
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் கரைந்துருகா நிற்குமா
லவ்வண்ண மாநிநிற்ப தகமென்ற லகமகம்விட்
டெவ்வண்ண மாநிநிற்ப தின்று.

இது கலித்தனைதட்டித் துள்ளலோசைத்தாய் வெண்பாவேபோல்
முடிந்தமையால் வெண்கலிப்பா. (௯௦)

அற்புத மணிமன்றி லடி கணின் னடியுன்றார்
மைக்கடல் விடமென்னும் வடவைத்தீ யெழுவஞ்சி
நொள்ள வடிவீழ்ந்தார்க் குதவிலர் நாணர்கொல்
கைத்தல வபயத்தர் வரத்தத்தர் கைசெய்யாச்
சித்திர மன்ன சிலர்.

இது பிறதனைவிரவிவந்த வெண்கலிப்பா. இதனுள் நொ எனக் குற்
றெழுத்து விட்டிசைத்தவழித் தனியேயின்று முதற்கண் நேரசையாயி
ற்று. அவ்விட்டிசை வல்லொற்றோடொத்து எதுகையாய்நடத்தலின்
இது விட்டிசைவல்லொற்றெதுகை. (௯௧)

தொடலைக் குறுந்தொடித் தோகாய்நம் பாவை
படலைச் சிறுமுச்சி யுச்சிப் பசுங்கிள்ளை
பேதைக் குழாத்தொடு நென்னற் பொழுதின் கண்
வீதிக்கே நின்று விளையாட் டயருங்கா
லஞ்சனக் கண்ணாளுந் தாமு மணிதில்லைச்
செஞ்சடைக் கூத்தனார் வெள்விடைமேற் சேறலு
முண்ணைக் குருக வெதிர்ப்பட் டோடையானைக்
கண்ணிற் பிணித்து மனத்திற் கொடுபுக்

கிறைவனா சித்த வணிதுகில் சோரப்

௧௦ பிறரறியா வண்ணம் புணர்ந்தும் புணராள்போன்
மையுண்கண் ணீர்சோரச் சோர்தலும் வார்முழலார்
காத் தெடுத்தக் கடிமனை கொண்டிய்ப்பப்

ன் குளிரி படுத்துக் கிடத்தலுஞ்

ப பிழம்பிற் கிடத்திச் செருச்செய்வ

௧௧ தந்தோ கொடி.துகொடி தென்செய்தீ ரன்னிமீர்
பொன்னஞ் சிலையே சிலையாப் புரமெய்தான்
றன்னென் கடுக்கை கொணர்ந்தாரோ தம்மினென
மின்றத்த துண்ணிடையா யெங்கோன் வினாத்தொங்க

௨௦ றன்றந்தை தானெறிந்தார்க் கன்றித் தராரென்றேற்
கன்றே பகைநோக் களித்தான்மற் றம்ம
சிறியாள் பெரும்பித் தறிந்திருந்துஞ் செவ்வி
யறியா துணாத்தே னது.

இது செப்பலோசைத்தாய் ஒருபொருளுதலி அவ்வாறுவந்தமை
யால் கலிவெண்பா. (௬௨)

வெண்கலி முற்றிற்று.

கொச்சகக்கலி.

௮|டிகொண்ட குளிப்பன்றே யுரிபிரமர் முதலானோர்
முடிகொண்ட தலைவணக்கின் குளிப்பெல்லா முறைமுறைபோய்க்
கடிகொண்ட பொழிற்றில்லை நடராசன் கழற்காவீற்
குடிகொண்ட பீடிபோலு மிடத்தாளிற் குஞ்சிதமே.

இது கலித்தனாத் தனிச்சொல்லும் சுரிதகமும் பெருது தனியே
வந்த தரவுகொச்சகம். (௬௩)

(௬௨)௧௩. குளிரி-பூவாலேனும் தளிராலேனும் அமைக்கப்படும் அணை.

மல்லாண்ட திரடிண்டோட் மோம்முதலு மணிநாவிற்
சொல்லாண்ட மறைமுதலும் பலராங்குத் தொலைவெய்தப்
பல்லாண்டு செலச்செல்லா வினையோரும் பணிப்பெய்த
வல்லாண்ட நள்ளிருளி லழலாடுந் தொழிலினையே.

இது நாலடித்தரவு.
சுதனல், இது தனிச்சொல்.

வ்லம்

பல்பே ருழி செல்லினு மடி கட்
கொல்லையுஞ் செல்லா தாகு மாகவி
னளவில் கால மலக்கனூற் றுழலுமென்
றளர்வு நோக்காய் போலு நோக்கிற்
கருணைசெய் தருளா யல்லை
யருணலம் பழுத்த வாடல்வல் லோயே.

இது ஐந்தடி நேரிசையாசிரியச்சரிதகம்.

இது தனிச்சொல்லும் சரிதகமும்பெற்றுவந்த தரவுகொச்சகம். சுசு

குழைதூங்கு கழைமென்றோட் கோமாரி கொலைக்கண்க
ளிழைதூங்கு முலைக்கண்வைத் தேயெய்தா நானெய்த
வுழைதூங்கு குயினேங்க வருமுத்தி யுகநக்கு
மழைதூங்கு பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

மீனேற்றின் றுவசத்தான் றனிதுஞ்ச விழித்தோய்நின்
னேனேற்றின் றுவசமோ வடலேற்றி னூர்தியோ
கானேற்ற பைங்குழின் கவளமாக் கணத்தின்கண்
வானேற்ற பகிரண்டம் வாய்மடுக்க வல்லதே.

இவையிரண்டும் நாலடித்தரவு. எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

பைந்துழாய் மவுலிப் பண்ணவ னுவப்ப
வந்தனர் பழிச்சவு மறத்தின் புங்கவன்

(சுசு) ஒல்லை = சிறுபொழுது.

முனியான் முனிவன் போலு
மனைய தன்றே யான்றோர் கடனே.

இது நாலடி நேரிசையாசிரியச்சரிதகம்.
வினைக்கொச்சகம்.

(கரு)

தங்கு திருமன்றி னடங்கண்டு மழிபூத்துக்
கறைதங்கு படவரவ மிமையாது கண்விழிப்பக்
குறைதங்கு கலைநிறையிற் கோளிழைக்குங் கொல்லென்று
நிறைதங்கு தலையுவு நிரம்பாது நிரப்பெய்தும்
பிறைதங்கு சடைக்கற்றைப் பெரும்பற்றப் புலியூரோய்.

இது ஐத்தடித்தரவு.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

லெள்ளெருக்குங் கரும்பாம்பும் பொன்மத்து மிலைச்சியெம
துள்ளிருக்கும் பெருமானின் நிருமாம்பி னுறவழுத்துங்
கள்ளிருக்குங் குழலுமையான் முலைச்சுவட்டைக் கடுவொடுங்கு
முள்ளெயிற்ற கறையரவ முழையென்று துழையுமால்.

அதாஅன்று, இது தனிச்சொல்.

சிலைக்கோடு பொருமருப்பிற் புகர்முகனின் நிருமாம்பின்
முலைக்கோடு பொருசுவட்டைக் கண்டுநின் முழவுத்தோன்
மலைக்கோடி வினையாடும் பருவத்து மற்றுத்தன்
கொலைக்கோடு பட்டவெனக் குலைந்துமனங் கலங்குமால்.

அதாஅன்று, இது தனிச்சொல்.

விடமார்ந்த சுடரிலைவேல் விடலைநின் மீணிமாப்பில்
வடமார்ந்த முலைச்சுவட்டைக் கண்டுதன் மருப்பெந்நை
தடமார்பம் விடர்செய்யச் சமர்செய்தான் கொல்லென்று
கடமார்வெங் கவுட்சிறுகட் கயாசுரன் வியக்குமால்.

இவைமூன்றும் நான்கடித்தாழிசை.

அதனால், இது தனிச்சொல்.

சிலைமுகங் கோட்டிமச் சில்லரித் தடங்கண்
முலைமுகங் கோட்டின ணருமான்
மலைமுகங் கோட்டினின் மற்புய மறைந்தே.

இது மூவடி நேரிசையாசிரியச்சரிதகம்.

இது தரவுஒன்றுந் தாழிசைமூன்றும் இடையிடை தனிச்சொல்லும்
பெற்றுச் சரிதகத்தாலிறுதலின் சிஃருழிசைக் கொச்சகம். (சுசு)

ஒருநோக்கம் பகல்செய்ய வொருநோக்க மிருள்செய்ய
விருநோக்கிற் றொழில்செய்துந் துயில்செய்து மினைத்துயிர்கள்
கருநோக்கா வகைகருணைக் கண்ணோக்கஞ் செய்ஞ்ஞானத்
திருநோக்க வருநோக்க மிருநோக்குஞ் செயச்செய்து
மருநோக்கும் பொழிற்றில்லை மணிமன்று ணடஞ்செய்வோய்.

இது ஐந்தடித்தரவு.

கிடிக்கமலப் பார்வைவைத்துங் கண்ணனார் காணாநின்
னடிக்கமல முடிக்கமல மறிபாதே மறிதுமே.

முத்தொழிவின் முதற்ஹொழிலோன் முடியிழந்தான் றலையிழந்த
வத்தொழிவிற் கெனிற்றமியே மறிதொழிற்கும் வல்லமே.

இருக்கோல மிட்டமின்னு முணராதா லெந்தைநின்
றிருக்கோல மியாமுணர்ந்து சிந்திக்கக் கடவமே.

நான்மறைக்குந் துறைகண்டார் தோளிழந்தார் நாவிழந்திங்
கூண்மறைக்க மறைப்புண்டே மூய்த்துணர்வு பெரியமே.

நீர்மடிகண் மறந்துமறித் தலைகொண்டார் கலைவல்ல
மாமடிகள் யாமடிகண் மறவாமை யுடையமே.

பலகலையுங் குலமறையும் பயின்றுணர்ந்தும் பயன்கொள்ளா
துலகலையுஞ் சிலகலையு முணராதே முணர்துமே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை. அதனால், இது தனிச்சொல்.

அம்மரின் தன்மை யெம்மனோ ருணர்தற்
கரிதே யெளிதே யாதல்
பெரிதே கருணை சிறியே மாட்டே.

இது மூவடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.
இது பரிசுரோழிசைக்கொச்சகம்.

(சு.௭)

நூன்முகத்த சுரிமுகங்க ணினாத்தார்ப்பத் தொகெடல்வாய்
வான்முகத்த மழைக்குலங்கண் மறிபுனல்வாய் மடுத்தென்னக்
கான்முகத்த மதுகரத்தின் குலமீண்டிக் கடிமலர்வாய்த்
தேன்முகக்கும் பொழிற்றில்லைத் திருச்சிற்றம் பலத்துறையோய்.

புற்புதமுந் தொலைவெய்த நிலையெய்தாப் புலையுடம்பி
னிற்புதவு துறத்திறவா வின்பவீ டெய்தவொரு
நற்புதவு திறந்தன்ன நறும்பொதுவி னங்கையுட
னற்புதவு மானந்த நடம்பயிலு மறவோய்கேள்.

இவையிர ண்டும் நாலடித்தரவு.

எவ்விடத்தி லெப்பொருளு மொருங்குண்ண விருக்குநீ
வெவ்விடத்தை யெடுத்தமுது செய்ததுமோர் வியப்பாமே.

எண்பயிலா வுலகடங்க வொருநொடியி லெரித்திடுநீ
விண்பயிலு மெயின்முன்று மெரித்ததுமோர் வீரமே.

பெருவெள்ளப் பீரிரண்டந் தரித்திடுநீ பெயர்த்துமலை
பொருவெள்ளப் புனற்கங்கை தரித்ததுமோர் புகழாமே.

மாயையினு லனைத்துலகு மயக்குநீ மாமுனிவர்
சேயிழையார் சிலர்தம்மை மயக்கியதோர் சிறப்பாமே.

மேதக்க புலனங்க டொலைத்திடுநீ வெகுண்டாய்போன்
மாதக்கன் பெருவேள்வி தொலைத்ததுமோர் வன்மையே.

ஒருருவாய் நிறைந்தநீ யிருவர்க்கன் றுணர்வரிய
பேருருவொன் றுடையையாய் நின்றதுமோர் பெருமையே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.

அறிவினி லறிபவ ரறிவதை யலதொரு
குறியினி லறிவுறு குறியினை யலை.

உளவையி னுளவள வுணர்வதை யலதுணா
யளவையி னளவிடு மளவினை யலை.

அருவெனி லுருவமு முனையுரு வெனிலரு
வுருவமு முனையவை யுபயமு மலை.

இலதெனி லுளதுள தெனிலில திலதுள
தலதெனி னினதுரு வறிபவ டொவர்.

இவைநான்கும் ஈரடியராகம்.

எத்தொழிலுங் கரணங்க ளிறந்தநினக் கிலையைந்து
மெய்த்தொழில்செய் வதுமடிகேள் வினையாட்டு நிமித்தமே.

சீராட்டு நினக்கிலையச் சீராட்டுஞ் சிறுமருங்குற்
பேராட்டி வினையாட்டின் பெயர்த்தாகி நடந்ததே.

மெய்த்தயர முயிர்க்கெய்தும் வினையாட்டு முலகின்ற
வத்திருவுக் கிலையதுவு மவர்பொருட்டே யாமன்றே.

இன்னருளே மன்னுயிர்கட் கெத்தொழிலு மின்றெடுத்த
வண்ணமுனி வதுந்தனயர்க் கருள்புரிதற் கேயன்றே.

எவ்வுருவு நின்னுருவு மவளுருவு மென்றன்றே
யவ்வுருவும் பெண்ணுருவு மாணுருவு மாயவோ.

நின்னலா தவளில்லை யவளலா னீயில்லை
யென்னினீ யேயவனு மவளுமா யிருத்தியால்.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை. அதனால், இது தனிச்சொல்.

நீந்தை நீ. தாயு நீ. தமரு நீ. பிறரு நீ.
நீந்தை நீ. யுணர்வு நீ. சேவ நீ. யாவு நீ.
இவைமெட்டும் இருசீரோரடியும்போதரங்கம்.
எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

நெஞ்சகங் குழைந்து நெக்குநெக் குருகநின்
குஞ்சித சரண மஞ்சலித் திறைஞ்சுது
மும்மலம் பொதிந்த முழுமலக் குரம்பையிற்
செம்மாந் திருப்பது தீர்ந்த
மெய்ம்மையிற் பொலிந்த வீடுபெறற் பொருட்டே.

இது ஐந்தடி நேரிசையாசிரியச் சுரிதகம்.
இது மயங்கிசைக்கொச்சகம்.

(சுஅ)

கொச்சகக்கவி முற்றிற்று.

கலிப்பா முற்றுப்பெற்றது.

க லி யி ன ம்.

செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

முத்தேவர் தேவைமுதுவார்தி முனீனான
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

ஆங்கற் பகக்கன் தனிதீசருளுந் தில்லைவனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினோ வம்மின் புலவீர்காள்.

இது இரண்டடியாய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடிக்கி ஈற்றடியிக்கு
வந்த கலித்தாழிசை.

(சுஈ)

இருகூற் றருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
யொருகூற்றின் கூத்தை யுணராய் மடநெஞ்சே
யொருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றற் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே.

இது இடைமடக்காய் ஈற்றடிமிக்குவந்த நான்கடிக்கலித்தாழிசை.()

காளி யாடக் கனலுமிழ் கண்ணுதன்
மீளி யாடுதல் பாருமே
மீளி யாடல் வியந்தவ டோற்றெனக்
கூளி பாடிக் குனிப்பதும் பாருமே பாருமே.

இது இரண்டாமடிகுறைந்து இடைமடக்காய் ஈற்றடிமிக்குவந்த
நான்கடிக்கலித்தாழிசை. (எத)

பாணற் கருங்கட் பசுந்தோகை யேமெய்ப் பயன்றுய்ப்பவத்
தேனக் கலர்கொன்றை சாருப்பி யந்தந்த செயலோர்கிலா
ருனக்க ணிதுபினை யொழுகும் புறக்கண் ணுளக்கண்ணதா
ருனக் கணையாத னல்கும் பிரான்றில்லை நடராசனோ.

இது நெடிலடி நான்காய்வந்தமையால் கலித்துறை. (எஉ)

செவ்வாய்க் கருங்கட்பைந் தோகைக்கும் வெண்மதிச் சென்னியற்கு
மொவ்வாத் திருவுரு வொன்றே யுளதவ் வருவினைமற்
றெவ்வாச் சியமென் றெதித்திசைப் பேமின் னருட்புலியூர்
பைவ்வாய்ப் பொறியர வல்குலெந் தாயென்று பாடுதுமே.

இது நேரசைமுதலாகிய கட்டளைக்கலித்துறை. இதன்முதலடி முர
ணக்கிவந்தமையால் வழிமுரன். (எங)

கரும்புஞ் சுரும்பு மரும்பும் பொரும்படைக் காமர்வில்வே
ளிரும்புங் கணாந்துரு கச்செய்யு மாலிறும் பூகிதன்றே
விரும்பும் பெரும்புலி யூரெம்பி ரானருண் மேவிலொரு
தரும்பும் படைத்தழிக் கும்மெ லாண்டத் தொகுதியையே.

இது நினாயசைமுதலாகிய கட்டளைக்கலித்துறை. இதன்முதலடிவ
நியெதுகை. (௭௪)

கூடகா வென்று குணப்பதல் லாற்சமன்
வாவா வென்னில் வறோமென வல்லோ
தேவே சன்பயி நிலையி னெல்லையிற்
சேர்வீ லோலது செய்யவும் வல்லோ.

இது அளவடிநான்காய்வந்தமையால் கலிவிருத்தம். இது அடிதோ
றும் இரண்டாமெழுத்து கெட்டெழுத்துவரத்தொடுதத்தமையால் நெ
டி.லெதுகை. முதலெழுத்து கெட்டெழுத்தேவரத் தொடுத்தமையால்
கெடி.ன்மோனையுமாம். மூன்றாமடியும் நான்காமடியும் முதலெழுத்தனு
வெழுத்தாய் வந்தமையின் அனுமோனை. (௭௫)

கலிப்பாவின்ம முற்றிற்று.

வ ஞ் சி ப் பா.

வையயின்ற மறைத்திழவனுங்
கொய்துழாய்மெளவிக் குணக்கொண்டலுந்
தருவார்நீழற் றார்வேந்தனும்
வரன்முறைதாழ்ந்து வாழ்த்திசைப்ப
மைநீகுணர்வின் மழமுனிவனும்
பையரவரசும் பணித்திறைஞ்ச
வீணையம்பயந்த விளங்கொடியொடுந்
தமனியப்பொதுவிற் றாண்டவம்புரி
தில்லைவண்ணின் றிருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லுவதொன்றிது சொலக்கேண்மதி
கமலலோசனன் கண்பநிக்கு
மமளியைநின்மருங் காத்தரித்தனை
செங்கேழ்நறுதுதற் றிருமகனொடு

மங்கவனுறைதரு மாழிச் சேக்கையைப்
புலிக்கான்முனிவரன் புதல்வனுக்கு
நலத்தகுருணையி னயந்தளித்தனை

அவன் அதனால்

பாயலு மமளியு மின்றி மன்றலின்
வாயிலி னெடுநாள் வைகின் னணையொடு
மத்திரு மணையவற் களித்திடின்

மெய்த்தொழி லன்றே வீடுநல் குவதே.

இது குறளடிவஞ்சிப்பா. இதனடிதோறு முதற்கண்ணே பொதுச்சீர்
பதினாறும்வந்தன. தார்வேந்தனும் (எ-ம்) குணக்கொண் டலும் (எ-ம்)
மறைக்கிழவனும் (எ-ம்) தாண்டவம்புரி (எ-ம்) வஞ்சிச்சீர்நான்கும் வந்
தன. இதனுள்ளே அங்கவனுறைதருமாழிச்சேக்கையை என ஆசிரிய
வடி அருகிவந்தது. அவன் என வஞ்சியீற்றின்கண் அசை கூறும்வந்
தது. (எசு)

கடித்தாமரைக் கண்ணன்விழிக் கமலந்தர
வடித்தாமரைச் சுடர்ப்பரிதி யளித்தருளினை - அதனால்
புதுமலர்ப் பொழிற்றில்லை வாண
வுதலியின் வரைத்தோ வடிகள்கைம் மாறே.

இது சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

(எஎ)

வஞ்சிப்பா முற்றிற்று.

வஞ்சியினம்.

பிணியென்று பெயராமே
துணிநின்று தவஞ்செய்வீ
ரணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியோ.

என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே.

அரிதென்று பெயராமே
வனாநின்று தவஞ்செய்வீ
ருருமன்ற லுமைபாகன்
றிருமன்று பணியீரே.

இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்தமையால்
வஞ்சித்தாழிசை. (௭௮)

பொன்செய் மன்றில்வாழ்
கொன்செய் கோலத்தான்
மின்செய் தாடொழா
னென்செய் கிற்பரே.

இது குறளடிநான்காய்வந்தமையால் வஞ்சித்துறை. (௭௯)

ஒன்றி னம்பர லோகமே
யொன்றி னம்பர லோகமே
சென்று மேவருந் தில்லையே
சென்று மேவருந் தில்லையே.

இது சிந்தடிநான்காய்வந்தமையால் வஞ்சிவிருத்தம். (௮௦)

வஞ்சிப்பாவினம் முற்றிற்று.

ம ரு ட் ப் பர்.

அரசியல் கோடா தரனடியார்ப் பேணு
முரசிய ருனைவேன் மன்னர் - பரசோன்
கழலினை பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழியர் பெரிதே.

இது முன்னர்வெண்பாவும் பின்னர்அகவலும் புறநிலைவாழ்த்தாய்வ
ருதலின் புறநிலைவாழ்த்துமருட்பா. வெள்ளடியும் ஆசிரியவடி யுஞ்சம
மாகலின் இது சமனிலை. (அக)

புருந்தளிக்கு முத்தலைவேற் பண்ணவற்கே யன்றி
வருந்தளிக்கும் விண்ணோர் பிறர்க்குந் - திருந்த
வலனுயர் சிறப்பின் மன்ற வாணனக்
குலமுனி புதல்வனுக் கீந்த
வலைகட லாகுமிவ் வாயிழை நோக்கே.

இதுவும் அவ்வாறே கைக்கிளைப்பொருண்மேல்வருதலின் கைக்கிளை
மருட்பா. வெள்ளடி குறைந்து ஆசிரியவடி மிகுதலின் இது வியனிலை.

வம்மி னமரங்காண் மன்றுடையான் வார்கழல்கண்
டும்மி னுறுதி பிறிதில்லை - மெய்ம்மொழிமற்
றென்மொழி பிழையா தாகும்
பின்வழி துமக்குப் பெரும்பயன் றருமே.

இது வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

(அங)

வாழ்த்துமின் நிலை நினைமின் மணிமன்றந்
தாழ்த்துமின் சென்னி தலைவற்கு - வீழ்த்த
புறநெறி யாற்றா தறநெறி போற்றி
நெறிநின் றெழுமுகுநிர் மன்ற
துறையறி மாந்தர்க்குச் சூழ்கட னிதுவே.

இது செவியறிவுறுஉமருட்பா.

(அச)

மருட்பா முற்றிற்று.

சிதம்பரச் செய்யுட்கோவை
முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதி துணை.

சிதம்பரம் சிவகாமிபம்மை இரட்டை மணி மா வல.

நேரிசைவென்பா.

சீர்பூத்த செல்வத் திருத்திலலை மன்றகமென்
கார்பூத்த நெஞ்சகமாக் கைக்கொண்டா—நேர்பூத்து
யைய மொருங்கீன்ற வந்துண் மருங்கொசிய
வைய மொருங்கீன்ற மான்.

(க)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மிகந் திருவுரு மன்றுடை யார்க்கெனின் மற்றுனக்கோர்
பாகந் தரவொர் படிவமுண் டேபர மானந்தமே
மேகந் தருத்திரு மேனிய தாக்கிமற் றெண்ணிறத்த
வாகந் தருவது மம்மைநின் னுடல்கொ லங்கவர்க்கே.

(உ)

நேரிசைவென்பா.

அங்கம் பருத்தளித்த வம்பலத்தார்க் காம்பலங்கைச்
சங்கொன்று கொங்கைத் தழும்பொன்றே—நங்கையுனை
வந்திப்பார் பெற்றவர மற்றொருந் வாய்த்திரு
வுத்திப்பா னோழு மொருங்கு.

(ஈ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

ஒருவல்லி யல்லிக் கமலத்து னூறுபைந் தேறலொத்த
திருவல்லி தில்லைச் சிவகாம வல்லியென் சித்தத்துள்ளே
வருவல்லி செம்பொன் வடமேரு வில்லியை வாட்கணம்பாற்
பொருவல்லி பூத்தவி னன்றேயிப் பூமியைப் பூவென்பதே.

(ச)

நேரிசைவென்பா.

பூத்ததுவு மீளோழ் புவனமே யப்புவனங்
காத்ததுமென் னம்மை கருணையே—கூத்தரிவர்
பாடுகின்ற வேதமே பாராவிப் பாரொடுங்க
வாடுகின்ற வேதமே யங்கு.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அங்கைகொண் டேநின் னடிதைவந் தாறழ லாறமுடிக்
கங்கைகொண் டாட்டுநங் கண்ணுத லாரக் கனகவெற்பைச்
செங்கைகொண் டேகுழைத் தார்சிவ காமியின் சித்திரமென்
கொங்கைகொண் டேகுழைத் தாயவர் பொற்புயக் குன்றெட்டிமே.()

நேரிசைவென்பா.

குன்றஞ் சுமந்தொசிந்த கொம்பேநின் கோயிலும்பொன்
மன்றும் பணிந்தேம் வழிவந்தாற்—பொன்றாழ்
வனாசென்ற திண்டோண் மறவிக்கு நெய்தன்
முரசன்றே வென்றி முரசு.

(எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முருந்தடர் தார முதிழ்த்தபுன் முரன் முதல்விகயல்
பொருந்தடங் கண்விழிக் கும்புவி யூரர்பொன் மார்பின்மற்றுன்
பெருந்தடங் கொங்கை குறியிட்ட வாகண்டப் பிஞ்ஞகர்க்குன்
கருந்தடங் கண்ணங் குறியிட்ட போலங் கறைக்கண்டமே.

(அ)

நேரிசைவென்பா.

கிறைகொண்டு நச்சரவக் கச்சணிந்தா னென்று
மறைகொண்டு வாழ்த்துவதும் வம்பே—யின்றகொண்
டயிலிருக்கு முத்தலைவே லண்ணலுக்கென் னையோர்
மயிலிருக்கத் தில்லை வனத்து.

(க)

(எ) நெய்தன்முரசு - செத்தார்க்குரியபறை.

கட்டளைக்கலித்துறை.

விண்ணஞ் செறிவனைக் கைச்சிற காற்றன் வயிற்றினுள்வைத்
தின்னஞ் சராசர வீரங்குஞ் சனைத்தினா தேர்ந்தருத்திப்
பொன்னம் பலத்துளொ ரானந்த வாரிபுக் காடும்பச்சை
யன்னம் பயந்தன கொல்லாம்பல் லாயிர வண்டமுமே.

(க0)

நேரிசைவென்பா.

அண்டந் திருமேனி யம்பலத்தார்க் கென்பதுறா
கொண்டங் குணந்தல் குறைபாடே—கண்டளவில்
விண்ணம் பொலிந்ததொரு மின்கொடியே சொல்லாதோ
வண்ணம் பொலிந்திருந்த வா.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வாய்ந்தது நின்மனை வாழ்க்கையென் றேதில்லை வாணரம்மே
காய்ந்தது வென்றிவிற் காமனை யேழுடிச் கங்கையைப்பின்
வேய்ந்தது பாவநின் மென்பதந் தாக்கவவ் வெண்மதியுந்
தேய்ந்தது பெண்மதி யென்பதி மோவச் சிறுதுதற்கே.

(கஉ)

நேரிசைவென்பா.

பிறைசெய்த நூநீர்த் திருத்தில்லைத் தொல்லை
மறைசெய்த வீரந்தண் மழலைப்—பிறைசெய்த
வொண்ணுதலைக் கண்ணுதலோ ளுள்ளத் திருத்தியின்ப
நண்ணுதலைக் கண்ணுதலே நன்று.

(கங)

• கட்டளைக்கலித்துறை.

நங்காய் திருத்தில்லை நன்னுத லாய்துத னூட்டமொத்துன்
செங்காவி யங்கண் சிவப்பதென் னேசெழுங் கங்கையைநின்
பங்காளர் நின்னைப் பணியும்ப் போதுகைப் பற்றிமற்றென்
றங்கா யெழுந்திதொன் றுலவட் கேது தலையெடுப்பே.

(கச)

(கக) உரை - ஆகமப்பிரமாணம்.

நேரிசைவெண்பா.

தலைவனாத்து நாணியெந்தை தண்ணளிக்கே யொல்குங்
குலைவனாத்த கற்பகப்பூங் கொம்பர்—கலைமறைக
னாண்குமறி யார்க்கிந்த ஞாலமெலா மின்றளித்தூர்
தாண்குமறி யாகியிருந் தாள்.

(கரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தாளிற் பதித்த மதித்தமும் புக்குச் சரியெம்பிரான்
றோளிற் பதித்த வளைத்தமும் பேதொல்லைத் தில்லைப்பிரான்
வாளிற் பதித்த முலைத்தமும் பங்கவர் மார்பினிலந்
நாளிற் பதித்ததொன் றேயெம் பிராட்டி நடுவின்மையே.

(கசு)

நேரிசைவெண்பா.

இன்றளிர்க்கைக் கிள்ளைக்கே யீர்நுகுதலை கற்பிக்கும்
பொன்றளிர்ந்த காமர்ப் பொலங்கொம்பு—மன்றவார்தம்
பாகத் திருந்தாள் பதமத்தாள் பாவித்தா
ளாகத் திருந்தா ளவள்.

(கௌ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அல்லிக் கமலத் துணைத்தாளி லென்றுமென் னாவிக்குள்ளே
புல்லிக் கிடந்தன போலுங்கெட் டேன்புன் மலக்கிழங்கைக்
கல்லிப் புலக்களை கட்டருள் பூத்துட் கனிந்தமலை
வல்லிக் கிலைகொன் மருங்கென் றிரங்கு மறைச்சிலம்பே.

(கஅ)

நேரிசைவெண்பா.

மறைநாறுஞ் செவ்வாய் மடக்கிள்ளாய் பிள்ளைப்
பிறைநாறுஞ் சேடியெம் பேதாய்—நறைநாறு
நாட்கமலஞ் சூடே நறுந்துழாய் தேடேநின்
முட்கமலஞ் சூடத் தரின்.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நீருவற நாணத் திருவறச் சாலை சமைத்தம்மைநீ
பொருவறு நல்லறம் பூண்டதென் னாமெந்தை பொற்புலியூர்
மருவறு மத்த முடித்துக் கடைப்பவி தேர்ந்துவம்பே
தெருவற வோடித் திரிதரு மான்மற்றுன் சீர்த்திகொண்டே.

(உ௦)

இரட்டைமணிமாலேமுற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருமபுரம்

பண்டாரமும்மணிக் கோவை.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

என்டிசைக்குஞ் குளா மணிமாசி லாமணிசீர்
கொண்டிசைக்கு மும்மணிக் கோவைக்குக் - கண்டிகைப்பொற்
பைக்காகத் தானனத்தான் பாற்கடலான் போற்றவருள்
கைக்காகத் தானனத்தான் காப்பு.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பூமலி சததளப் பொன்னந் தாதகு
சாமர்பீ டிகையிற் கருணையொடு பொலிந்து
வீற்றுவிற் றமைந்த விரிதலைப் புவனம்
பாற்பட வருத்த பழமறைக் கிழவனு
டு மதுக்குட முடைந்தாங் கிழக்கடை திறந்து
பிரசுமந் திருந்து முருகுகொப் பளிப்ப
வண்டுழு துழக்குந் தண்டுழா யலங்கற்
புரவுபுண் டலிலம் பொதுக்கடிந் தளிக்குங்
கருணைபூத் தலர்ந்த கமலக் கண்ணனு
க0 மஞ்சிறைச் சுதைநிறச் செஞ்சூட் டன்னமுஞ்
செம்மயிர்க் கருங்கண் வெள்ளையிற் றேனமு

காப்புச்செய்யுளில் அனத்தான் பாற்கடலான் போற்றக் கண்டிகைப்
பொற்பைக்காகத்தான் அருள் எனக் கூட்டி முடிக்க.

- மாகுபு தனித்தனி யலமர நிவந்த
மீகெழு பரஞ்சுடர் வெளிப்பட்டம்ம
வெம்மனோர் போல வினிதெழுந் தருளிக்
கடு கைம்மா றற்ற கணக்கில்பே ரின்ப
மோனவாழ் வளிக்கு ஞான தேசிகன்
விரிகிதிர் பரப்பு மரகதத் தகட்டிற்
சுடர்செய் செம்மணி யிடையிடை பதித்தெனப்
பாசடைப் பரப்பிற் பதும ராசிகள்
- ௨௦ சேயிதழ் விரிக்குஞ் செழுமல ரோடையு
மண்டகோ ளகையு மென்டிசா முகமுங்
கோட்டோடத் தடக்கை நீட்டியளந் தென்னச்
சேட்பட நிவந்த செண்பகா டவியுங்
கால்கிளர் விசும்பிற் கற்பகா டவிக்கு
- ௨௫ வேலியிட் டன்ன வியன்மணிப் புரிசையு
மருங்குஞ் கிடந்த வண்டமிழ்க் கமலைப்
பெரும்பதி புரக்கும் பேரருட் ஞரிசில்
நான்மறை நவின்ற நற்பொரு ளிவையென
மோனவா சகத்தான் முப்பொரு ணவிற்பு
- ௩௦ நன்னலம் புரியு ஞானப்பிர காச
னின்னருள் பழுத்த செந்நெறிச் செல்வன்
றிருக்கிளர் ஞானத் திருந்திழைக் கணியா
மருட்பெருஞ் சைவத் தருங்கல ஞப்ப
ஞ்சற விளங்கு மாசி லாமணி
- ௩௫ யமண்மா சறுத்த கவுணியர் பெருந்தகை
பிள்ளைமை விடுத்த தள்ளரும் பருவத்
துள்ளதன் படிவ முணர்த்துவ கடுப்ப
மாநிலத் தமர்ந்த ஞானசம் பந்தன்
பொன்னடிச் சமலஞ் சென்னிவைத் திறைஞ்சுது
- ௪௦ மிருகால் சமந்த வொருபெருஞ் சேவகத்
தைம்புலக் களிறுந் தம்புலத் திழுப்ப

ஆறுடைப் பிறவிக் காணகத் துழலா
தேனைய முத்திரா டெய்தவோர்
ஞான வாரண நல்குதி யெனவே,

(க)

நேரிசைவென்பா.

என்வடிவ நின்வடிவாக் கொண்டா யெளியேற்குன்
றன்வடிவ நல்கத் தருங்கண்டாய் - மன்வடிவால்
வெம்பந்த நீக்கும் விமலநீ மெய்ஞ்ஞான
சம்பந்த னென்பதனாற் றான்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

தூளின் நெனைத்தனக் குள்ளே யொளிக்குமென் றன்மைநிற்க
யானின்ற போதெனக் குள்ளே யொளித்திதி மிப்பரிசே
வானின்ற சின்மய மாமாசி லாமணி மன்னுந்தன்மை
நானின்று கண்டனன் காணே னிதற்கொத்த நன்மணியே.

(ங)

நேரிசையாசிரியப்பா.

மணிவடஞ் சுமந்த புணர்முலைக் கொதுங்கி
யியா மாக்க மமொழி கவர்ந்த
சிற்றிடை படைத்த பேரமர்க் கண்ணியர்
கனாகொன் றிரங்குந் தினாசெய்நீர்ப் பட்டத்து
ரு மைவழி சேப்பச் செவ்வாய் விளர்ப்பக்
கருங்குழல் சரிய வெள்வளை கலிப்பச்
சீராட்டயரு நீராட்டயர்ந்து
புலவியிற் றீர்ந்து கலவியிற் றினைக்கு
நீரர மகளிர் பேரொழில் காட்ட
க0 மருதம்வீற் றிருந்து பெருவளஞ் சுரக்குந்
தருமையம் பதிவாழ் சற்குரு ராய
வொள்ளொளி பரப்பும் வெள்ளிவே தண்டத்
தொருபாற் பொலிந்த மரகதங் கவினச்
சுடர்விடு செங்கதிர்க் கடவுண்மா மணிக்கு

௧௫ வினங்கெழின் மிடற்றோர் களங்கமுண் டென்பவக்
காசலா மவினங் கரந்தகா ரணத்தான்
மாசிலா மணியென வன்பெயர் நிற்றி
மேன்மையோ டமர்ந்த ஞானசம் பந்த
வீண்டினத் தமியனேன் வேண்டுவ தியாதெளி

௨௦ னந்நிய மென்று மந்நிய மென்று
மிந்நிலை யிரண்டு மெய்திற் றென்றும்
பல்வே றுறைக்குநர் சொல்வழிப் படாது
திவ்வியம் பழுத்த சைவசித் தாந்தத்
திறவா நிலைமைபெற் றின்பமார்ந் திருக்கும்

௨௫ பிறவா நன்னெறி பெறப்புகி வதுவே
யங்கது புரிதற் கரிதெளி னிங்கொரு
சனனம்யான் வேண்டுவ தினிதரு ளெனக்கே
அதுவே

ஐந்தரு நிழற்கீழ் காசவீற் றிருக்கு
மிந்நிர னாகிவாழ்ந் திருப்பதோ வன்றே

௩௦ மலரோ ஞகி மன்னுயிர்த் தொகுதி
பலர்புகழ்ந் திசைப்பப் படைப்பதோ வன்றே
யடலரா வுணையி லறிதுயி லமர்ந்த
கடவுளா யுலகங் காப்பதோ வன்றே

அவைதாம்

ஆரா வின்பமென் றரும்பெயர் பெறினும்

௩௫ வாரா வல்வினை வருவிக் கும்மே
யன்னவை யொழியமற் றென்னகொல் பிறவெனின்
விழுத்தரு கல்வியு மொழுக்கமு மிஃராய்ப்
பழிப்புள ராயினு மாக வழுத்தினின்
பொன்னடித் துணைசேர் நின்னடித் தொண்டர்

௪௦ திருவமு தார்ந்து தெருக்கடை யெறிந்த
பரிகல மாந்தியிப் பவக்கட லுழக்கும்

வரனுடை ஞமலி யாகிநின்
னருளையு மயரா தவதரிப் பதுவே.

(ச)

நேரிசைவெண்பா.

அவமாசி லாமனத்தார்க் காருயிரா ஞானேற்
பவமாசி லாமணிச்சம் பந்தா - தவமார்
ததியருளத் தானேநின் சந்நிதிப்பட் டேற்குக்
கதியருளத் தானே கடன்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கூடல்பெற்ற தோர்மணி சிந்தித்த நல்குங் கருத்துக்கெட்டா
மீடல்பெற்ற பேரின்ப நல்கிய வாவருள் வேலைபெற்றென்
ஞுடல்பெற்ற கண்மணிக் குண்மணி யாகியொன் கூடல்வைகு
மடல்பெற்ற ஞானச் சுடர்மாசி லாமணி யானதொன்றே.

(சு)

நிலைமண்டி-லவாசிரியப்பா.

ஒன்றே தன்மை யுனக்குமற் றெமக்கு
மன்றென மொழியிஞு மாமெனப் படுமே
யங்ஙனங் கூறிய தெங்ஙனம் பிறவெனி
னெஞ்ஞான் றுளையுள மஞ்ஞான் றியாமே
ரு யழியா நிலைமையை யணியம் யாமே
வியாபக நினக்குள தியாமுமஃ துளமே
யறிவெனப் பெயரிய பெயரினை யப்பெயர்
பிறவரும் பெயராப் பெற்றனம் யாமே
யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றிசைக்குஞ்
க0 சத்திக ஞாயுள தத்திற மெமக்கே
யிந்நிலை முழுவது உ மெமக்குமுண் டாகலி
னந்நிய மலநினக் கநநியம் யாமே
தருமையுங் கமலையும் விரிதமிழ்க் கூடலுந்
திருநக ராக வரசுவீற் றிருக்கு
கரு மாசி லாமணித் தேசிக ராய

சம்பந் தப்பெயர் தரித்தமை யாலெமைச்
சம்பந் தஞ்செயத் தருந்தரு நினக்கே
கருவிகட் கிறைமை காட்டுபு நின்றலிற்
புருட நாமமும் புனைந்தன மாயினு

௨௦ மத்தநிற் குறிப்பிற் சத்திகள் யாமே
புருடனைச் சத்தியிற் புணர்த்தனை யன்னதற்
கொருகாட் டென்ப புருடோத் தமனை
யுன்னுட னெம்மையு மொப்பனைப் படுத்து
முன்னார்க் கூறிய முறைமையிற் சிற்சில

௨௫ முழுவது மொவ்வா தொழியினு மொழி
வுயர்ந்தோன் றலைவ னொத்தோட் புணரினு
மிழிந்தோட் புணரினு மிழிபெனப் படாதே
யாதலின் யாமுனைக் காதலித் தனமாற்
காதலி னெமையருட் கைப்பிடித் தருளி

௩௦ யொருவரு முணராப் பரம வீட்டி
லிருளறை திறந்த பெருவெளி மண்டபத்
துயர்நா தாந்தத் திருமல ரமனியிற்
புளகமெய் போர்ப்ப மொழிதடு மாற
வுள்ளொலி நாதப் புள்ளொலி முழங்க

௩௫ ஞானவா ரமுத பானம தருந்திக்
கருவிகள் கழன்று பரவச மாகிப்
பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து
பேரா வியற்கை பெற்றினி திருப்ப
வாரா வின் பமளித்தரு னெமக்கே.

(௭)

நேரிசைவெண்பா.

எம்மா ருயிரா மெழின்மாசி லாமணியை
யம்மா பெறுதற் கரிதென்றே - சும்மா
விருந்தாரோ பெற்றாரம்ற் றெவ்வுலகில் யாரோ
வருந்தாது பெற்றார் மணி.

(௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மணிகொண் டவர்தம் பொருளாவ தன்றியம் மாமணியா, மணி கொண் டவனாக்கொண் டான்வதுண் டேயருட் கூடல்வையுங், கணிகொண்ட கொன்றைத் தொடைமாசி லாமணி கண்டவுடன், பணிகொண்டு தொண்டுங்கொண் டானுங்கொன் வோமென்று பார் க்குமுன்னே. (௬)

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

முற்படு மானை முதற்கரை நாட்டிற்
பற்பல புவனப் பகுதி பற்றி
யீரிரு கண்ணுற் றெழுதரம் வகுத்த
வாரேழி ரட்டி நூறு யிரத்த

௫ செயற்படு செய்களி னுயிர்ப்பயி னேற்றி
பூழெனப் பட்ட தாழ்புனற் படுகரிற்
றெய்விக முதலாச் செப்புமும் மதகு
மொவ்வொரு மதகா வுடனுடன் நிறந்து
தாக மென்னுந் தனிப்பெருங் காலிற்

௧௦ போக மென்னும் புதுப்புனல் கொணர்ந்து
பாயுமைம் பொறிபாம் வாய்மடை திறந்து
பருவம் பார்த்த வரன்முறை தேக்கவு
மிதத்துட னகித மெனுமிரண் ணேற்றிற்
புதுப்புனல் பெருகிப் புறம்பலைத் தோட

௧௫ வார்புன லதனை மந்திர முதலா
வோரறு வகைப்படு மேரிக ணிரப்பி
வினாவன வினைய வினாந்தன வறுத்தாங்

(௧௫) க. முற்படுமானை - சுத்தமானை, கரைதல் - சொல்லல். ௩. ஈரிரு கண் - அண்டசமுதலிய நால்வகைத்தோற்றம். ௪. தெய்விகமுதலி யெழுந்து - தெய்விகம் பெளதிகம் ஆன்மிகம். இவற்றுள் தெய்விகம் தேவர்களுள்வருவது; பெளதிகம் - பஞ்சபூதங்களால்வருவது; ஆன்மிகம் - தன்னாலும் பிறவான்மாக்களாலும்வருவது.

கொருகளுக்கு செய்யு முழுவ னாகி
மாநிலம் புரக்கு மாசி லாமணி

20 ஞானசம் பந்த ஞான தேசிக
நல்லருட் டி-றத்தா னம்பி நீயே
பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பயன்கொண் டிய்கெனக்
குழலை யென்னுந் தடவய னாப்ப
ணருள்வித் திட்டுக் கருணைநீர்ப் பாய்ச்சி

21 வேத மென்னும் பாதபம் வளர்த்தனை
பாதப மதனிற் பபெயன் பலவே

அவற்றுள்

இலகொண் டெவந்தனர் பலளோ யிலையொரிஇத்
தளிர்கொண் டெவந்தனர் பலளோ தளிரொரிஇ
யரும்பொடு மலர்பிஞ் சருங்கா யென்றிவை

22 விரும்பினர் கொண்டுக்கொண் டெவந்தனர் பலளோ
யவ்வா றுறுப்பு மிவ்வாறு பயப்ப
வோரும்வே தாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த
வாரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து
சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத்

23 தேனமு தருந்தினர் சிலளோ யானவார்
நன்னிலை பெறுதற் கன்னிய னுயினு
மன்னவர் கமலப் பொன்னடி விளக்கிய
திம்புன ல்முத மார்ந்தன னதனூல்
வேம்பெனக் கொண்டனன் விண்ணவ் ரமுதே. (க0)

நேரிசைவென்பா

விண்புரக்குஞ் சிந்தா மணியென்கோ மெய்ச்சுடரான்
மண்புரக்குஞ் குளா மணியென்கோ - பண்பாற்
நிருமா முனிவர் சிகாமணியென் கோசீர்
தருமாசி லாமணியைத் தான். (கக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானவ னாகிய தன்மைபெற் றானடி தாழ்ப்பெற்றத்
 றானவ னாகிய தன்மைபெற் றுவனத் தன்மையின்றித்
 தானவ னாகிய தன்மைபெற் றேற்கரு டாழ்சடி.லத்
 தானவ னாகம் பெருமாசி லாமணிச் சம்பந்தனே.

(கஉ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பந்தனை தவிராச் சிந்தனை நிகர்ப்பப்
 பாயிருள் பரந்த மாயிரும் பொழிலிற்
 கொளற்குரி மாந்தர்க் களித்தல் செய்யா
 தரும்புண் சுமந்த வறிவி லாளரிற்

௫ சுரும்புண் வெறுத்த துதைமலர் வேங்கை
 தன்மருங் குறிஇப் பொன்மலர் பிலிற்ற
 விலையறப் பூத்த சுதைமலர்ப் புண்ணையின்
 மெய்ப்புல னோக்கார் கட்புலன் கடுப்ப
 விமையா வறுங்கண் ணிமைத்தபைங் கூந்தற்

க௦ பசுந்தார் மஞ்ஞையசைந்தமர் தோற்றம்
 பொற்றுணர் பொதுளிய கற்பகப் பொதும்பர்
 பொறிவண் டின்னா நறுமலர் தூற்றப்
 பாடல் சான்ற கோடுபல தாங்கிக்

கவளங் கொள்ளாத் தவளமால் களிற்றிற்
 ௧௫ கண்பல படைத்த கார்முகில் வண்ணத்
 தித்திரன் பொலியு மெழிநலங் காட்டுந்
 தண்பிண யுடுத்த தமிழ்ச்பெருங் கூடல்
 வண்பதி புரக்கு மாசி லாமணி
 தலைப்படு கலைநி தாங்கா தாங்கத்

உ௦ தலைப்படு கலைநி தாங்கி நிலைப்படு
 மானிட னாய வடிவுகொண் டருளா து
 மானிட னாய வடிவுகொண் டருளி

(கங்) க௦. தார் - கழுத்திலுள்ள வரை.

யெற்பணி பூனா தெற்பணி பூண்டு
 பாரிடஞ் சூழாது பாரிடஞ் சூழ்தர
 உரு வாரு ரமர்ந்த ஞானசம் பந்த
 நிற்புகழ்ந் திறைஞ்சுங் கற்பின் மாக்கள்
 விருப்பு வெறுப்பற் றிருப்ப னொன்ப
 பொருட்னேரி புணர்ந்த புலமை யோரோ
 யிகபர மிரண்டினு மெதிர்நிறை கோளினுந்
 ௩௦ தொகுதியுன் வேற்றுமைத் தொகைப்பொருள் கோளினு
 முன்னவர் மொழிந்ததற் கன்னிய மாகலின்
 விருப்பு வெறுப்புள வாய
 கருத்தின ராகவுங் கண்டனம் யாமே. (௧௩)

நேரிசைவெண்பா.

கண்ணிற் கணியாக் கதிர்மாசி லாமணியைப்
 பண்ணிற் கணியாப் பகர்வரா - லெண்ணுங்காற்
 பன்னூலிற் கோக்கப் படுமணியன் நிம்மணிமற்
 றிந்துலிற் கோக்குமணி யென்று. (௧௪)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்வச மாகநில் லாதநெஞ் சாமிரும் பைக்குழைத்துத்
 தன்வச மாக்கொண் டிழுக்கின்ற தாற்றொண்டர் தம்மையருண்
 மன்வச மாகச் செயுமாசி லாமணி மாமணிக்குப்
 பொன்வச மாகச்செய் ஞாந்தமென் றேசொலப் போந்ததுவே. ()

நேரிசையாசிரியப்பா.

போந்தையங் கண்ணி வேந்துவிற் பொறித்த
 மன்பெருங் கிரியின் மென்கரும் பெழுதித்
 தேசலாம் பசும்பொற் சிகரமந் தந்தின்
 வாசகி பிணித்தென மணிக்கச் சிறுக்கிக்
 இ கடாம்பொழி கரடக் களிநல் வியாணை
 படாம்புனைந் தென்னப் பைந்துகில் போர்த்துப்
 பிதிர்சுணங் கலர்ந்த கதிர்முலை மடந்தையர்

- விட்புலத் தவர்க்குங் கட்புலன் கதுவாச்
குளிகை வகுத்த மானிகை வைப்பிற்
௧௦ சுவல்கைத் தாங்குபு மதியணந்து பார்க்கச்
சேணிகந் தோங்கும் யாணர்செய் குன்றத்
தாடகத் தியன்ற குடகக் கரத்தான்
மாடகத் திவவியாழ் மருமீ தணைத்து
மூவகை நிலைபத் தேழுசுர நிரிடுக்
௧௧ கொவ்வைவாய் திறந்து குயிலென மிழற்றுபு
மென்னரம் புதிரான் விரன்முறை தடவித்
கின்னரம் வியக்குங் தேம் பாட
நகைநில வெறிக்கு முகமதி காணாஉச்
சந்திர காந்தத்திற் சமைத்தசெய் குன்ற
௨௦ மைந்தர்போன் றருகி மழைக்கணீர் சொரியப்
பல்வளஞ் சுரக்கும் பைத்தமிழ்க் கமலை
நல்வளம் பதிவாழ் ஞானசம் பந்த
பாசமா மிருட்கோர் படர்மணி விளக்கெனு
மாசி லாமணித் தேசிக ராய
௨௧ சாற்றுவன் கேண்மதி மாற்றமொன் றுளதே
மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்ணீர் வார
மொழிதந் மாற வுமூவலன் பலைப்பச்
சத்திநி பாதத் தன்மைவந் தடைந்தோர்க்
கப்பொருள் புரிதற் கதுபொழு தாகலின்
௩௦ மெய்ப்பொரு ளுணர்த்துதல் வியப்பெனப் படாதே
சொற்றமிழ் விரகன் றுணைக்கண் சாத்த
முற்றுணர் கேள்விபர் பற்பல ராயினுங்
கைசொலக் கேட்குங் கட்செவி மூங்கைக்
குய்வகை புணர்த்த தொருவியப் பாகவி
௩௧ னன்னது கடுப்பகின் சத்திநி விசேடத்

(௧௬) ௧௪. மூவகைநிலையம் - எடுத்தல் படுத்தல் நலிதலென்னும்
ஒசைகையெழுப்புதற்குரிய மூவகைத்தானம்.

கின்னருள் பெருதவர் யாவரு மிலனென
வியப்புள தாகவு நயப்பதொன் றுளதே
யனையதிங் கென்னென வினவுகி யாலெனிற்.
கதலித் தண்டிற் பொதிதழல் கொள்திப்
ச௦ பற்றா திருப்பினும் பைப்பைய மூட்டுபு
மற்றொரு சூழ்ச்சியிற் பற்றுவித் தாலென
வொருசிறி தெனினும் பருவமின் றுயினும்
பவவிரு ரோந்தருள் பதியத்
தவமில் பேதையேன் நனக்கருள் வதுவே.

(௧௪)

நேரிசைவெண்பா.

தினனே ரிலாருன சம்பந்தன் றுளடைந்தார்க்
கென்னே யிருள்வெளியா மென்பரா - லன்னோ
னருளாத போது வெளியா யிருந்தவெல்லா
மிருளா யிருந்த வெணக்கு.

(௧௭)

கட்டளைக்கலித்துறை.

என்செய லாவொன்றும் யான்செய்த தில்லை யெனக்கவமே
புன்செய லாம்வினைப் போகமுண் டாவதென் போதமில்லேன்
றன்செய லாயவெல் லாமாசி லாமணிச் சம்பந்தநின்
னன்செய லாயினு மென்செய லாச்செய்யு னானென்பதே. (௧௮) .

நேரிசையாசிரியப்பா.

நான்மறைக் கிழவ நற்றவ முதல்வ
நான்முறை பயின்ற துண்மைசா லறிஞ்
சொற்சுவை பழுத்த தொகைத்தமிழ்க் கவிஞ்
கற்றவர் வியக்குங் காவியப் புலவர்
௩ செவிதொறுஞ் செவிதொறுந் தெள்ளமு தூட்டுபு
கவிஞர்வயி னிரப்புங் கல்விப்பிர சங்க
வெள்ளிடைத் தோன்றா துள்ளத் துணர்த்தவுஞ்
சேய்நிலை நின்று திருக்கண் சாத்தவுஞ்

சாயா மும்மலச் சகலனோ முய்ய

க0 வெம்முருக் கொண்டு மெம்மொடு பயின்று
மும்மலக் கிழங்கை முதலொடு மகழ்ந்து
நிற்பர முணர்த்துஞ் சற்குரு ராய
பனிங்ஙனிற் குயின்ற பனிநிலா முற்றத்து
விளங்கிழை மடந்தையர் வினையாட் டயர்தரக்

கரு கொங்குவார் குழலங் குவளைவாள் விழியும்
பங்கய முகமும் பத்திபாய்ந் தொளிர் தலிற்
சைவலம் படர்ந்து தடங்கய லுகளுஞ்
செய்யபூங் கமலச் செழுமல ரோடையென்
ளுடவர் சிற்சிலர் நாடினர் காணாஉ

உ0 வம்மின் வம்மின் மடந்தையர் நீவிர்மற்
றம்மெல் லோதி யரம்பைய ராதலி
னீர்நிலை நிற்பிரா னீரவர் தங்களுள்
யார்கொல் யார்கொ லிணைமி னிணைமினென்
றிறம்பூ தெய்தி யிரந்தன ரிணைப்ப

உரு மறுமொழி கொடாது குறுகை முகிழ்த்தாங்
கையுற வகற்று மணிமகிற் கமலை
நன்னகர் புரக்கு ஞான தேசிக
வாசிலா வண்புக முணியிலா வெறிக்கு
மாசி லாமணி ஞானசம் பந்த

க0 வென்பொருட் டாயினு மென்பொருட் டன்றிது
நின்பொருட் டொருபொரு ணிகழ்த்துவன் கேண்மோ
வறிது னேம்பிய செறுவொன், நேய்ப்பப்
பருவ நோக்காப் பவந்தொறும் பவந்தொறு
மிருவினைப் போசமு மெற்கொண் டார்த்துபு

கரு மற்றென் னுருக்கொடு முற்றனை யாலினித்
தாகமின் னுகலிற் பாகமின் நெனக்கென
வருனா தொழியினும் பரிபல நினக்கே
செய்முகம் பாராள் சினந்தன னேகினும்

(52)

(20)

(25)

சூழ்போய் நிவந்த வாழ்கட லுலகத்
தின்னருட் டி.றத்தா விடைமரு தமாந்த
பொன்னவிர் கடுக்கைப் புரிசடைப் புங்கவ
னமையாக் காத விமையவல் வீக்கும்
இ வழிபடன் முறைமை விழுமிதி னுணர்த்தத்
தானே தன்னைப் பூசனை புரிந்தென
வறத்தியோ டெம்மைநம் முருத்திர கணங்க

(கரு) சக, கடாவிடை - நிகரில்லாதவிடை; கடுத்தல் - நிகர்த்தல்.

டெரித்துநற் நிவ்வா றருச்சனை புரிதினென்
றங்கயற் கண்ணி பங்கில்வீற் றிருந்த

௧௦ செக்கர் வார்சடைச் சொக்கநா யகனை
யினெண் டிறத்துப சாரமும் வாய்ப்பப்
பூசனை புரியுந் தேசிக ராய
மழைக்குலந் தழைப்பத் தழைத்ததீம் பலவின்
வேரிடைப் பழுத்துப் பாரினுட் கிடந்த

௧௧ முட்புறக் கனிகள் விட்புறக் கழித்தலுஞ்
சிறுகண் மந்தி குறிவழிச் சென்று
கீண்டுபொற் சுனைபல தோண்டுவ தம்ம
முற்பக லொருவர் பொற்குட நிரம்பப்
புதைத்தனர் வைத்த நிதிக்குழா மனைத்தும்

௧௨ வஞ்சகம் பழகு மஞ்சனக் கள்வர்
கண்டுகண் டெடுதூகுங் காட்சித் தன்ன
தண்டலை வளைஇத் தடமதி லுடுத்த
தேசலாங் கமலைத் திருநகர் புரக்கு
மாசி லாமணி ஞானசம் பந்த

௧௩ வாக்கு மனனும் யாக்கையு மொன்றாய்ச்
சொற்றரு கரண மற்றிவை மூன்று
நின்புகழ் நவீற்றியு நினைத்துநின் றுனைத்தா
ளன்புட னிறைஞ்சியு மின்பமுற் றனவா
லவகர ணங்களே யல்லமற் றம்ம

௧௪ சிவகர ணங்களாய்த் திரிந்தன வன்றே

அதனால்

திரிகர ணங்களென் றுறைசெயு மப்பெய
ரொருபொருட் கிளவியெல் லோர்க்கு
மிருபொருட் கிளவியா யிருந்ததின் றெனக்கே.

(௨௨)

(௨௨) ௧௩. விட்பு - வெடிப்பு.

நேரிசைவென்பா.

எற்கமலஞ் செய்யு மெழின்மாசி லாமணிதந் ௭௮
பொற்கமலஞ் சென்னி பொலிவித்தே - னற்கமலை
யூரிற் குறுகினே னோர்மாத் திரையளவென்
பேரிற் குறுகினேன் பின்.

(௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பின்னம் படைத்த சமய விரோதப் பிணக்கறுத்தோர்
சின்னம் படைத்த முனிமாசி லாமணிச் சித்தரியா
மின்னம் படைத்தவ னோதுபெ ருரமு திங்கெமக்கென்
றன்னம் படைத்தவர் பெற்றார் புவன மடங்கலுமே.

(௨௭)

நேரிசையாசிரியப்பா.

அடங்கா வைம்புல னடங்கினர்க் கம்ம
வொடுங்கா வைம்புல னுளத்தினு முளவே
அவைதாம்

செவிப்புல னறியா வகத்தொலி யொன்றே
மெய்ப்புல னறியாத் தட்பமற் றொன்றே
௫ கட்புல னறியாக் கதிரொளி யொன்றே
நாச்சுவை யறியா நறுஞ்சுவை யொன்றே
மூக்குயிர் த் தறியா முருகுமற் றொன்றே
பேரா விற்பமிப் பெற்றியிற் றினைக்கு
மாரா விற்பமொன் றார்ந்தனம் யாமே
அதுவே

௧௦ களையெறிந் தார்க்கும் பொருபுனற் படுகரிற்
பணிலமீன் றளித்த மணிரிலாப் போர்ப்பத்
தருணவென் னெகினந் தன்னகத் தடங்க
வருண முண்டக மகவிதழ் முகிழ்ப்பது
தெண்டினா யுடுத்த தீம்புனன் மடந்தை

(௨௬) ஓர்மாத்திகாபேரிர்குறுகல் - சீவனென்பது சிவனென்றாதல்.

கடு வெண்ணெற் படாஅம் விரித்தனன் போர்த்து
 புள்ளவாய்க் கமல மலர்க்கையால் வளைத்துப்
 பிள்ளாவென் னெகினம் பிடிப்பது கடுக்குங்
 காசலாம் பசும்பொற் கடிமகிற் கமலை
 மாசி லாமணி ஞானசம் பந்தனென்
 உ0 தருந்தவர் துதிப்பவோர் பெரும்பெயர் நிதீஇப்
 பாமா னந்தப் பரவையுட் டோன்றிய
 விற்பவா ரமுதமவ் வமுத
 மன்பருக் கெளிதெளி தரிதுவிண் ணவர்க்கே.

(உடு)

நேரிசைவென்பா,

விண்மணியாய்க் கான்போர் விழிக்குட் பொலிந்ததுணைக்
 கண்மணியாய் நின்றெவையுங் காட்டுமா - லொண்மணிக்குட்
 டம்மா சுணந்தன்னி யம்முடிமேற் கொண்டிருந்த
 விம்மா சிலாமணிமற் றின்று.

(உசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இன்றோர் வியப்புள தான்மாசி லாமணி யென்றிருப்ப
 தொன்றோர் மணிகண் டவர்பல ராலதற் கோர்மருங்காய்
 நின்றோர் பலபல பேதங்க ளாச்சொல்வர் நீக்கமறச்
 சென்றோர்மற் றிம்மணி செம்மணி யேயென்று செப்புவரே.

(உஎ)

நேரிசையாசிரியப்பா.

எழுயர் மும்மதச் சூழிமால் யானை
 தடம்புனில் குடைந்து பிடிந்தெழுந் துழக்கத்
 தெண்டினா சுருட்டுங் குண்டிகழ் வாவியிற்
 பங்கயத் தவநற் பசும்பொற் றுதனைந்
 ௫ தங்கம் வேறுபட் டரசனம் பொலிதலு
 மாவலிற் படர்ந்த சேவல்கண் டயிர்த்துநம்
 பேடையன் றிதுமல ரோடையு மன்றாற்
 படரும்வெண் டாமரை படர்ந்ததை யன்றிது

- கடவுள் ரமுதங் கடைந்தபாற் கடலே
 ௧௦ காந்துவெங் கணற்கட் களிற்றுமன் நிதுகடற்
 சாயந்தெழு மந்தரத் தடங்கிரி யதுவே
 போகுவா லுறுப்பும் புழைக்கையுந் தைவரும்
 பாகரோ வாசுக்கி பற்றும்வா னவளோ
 பொங்கிவெண் ணிலவு பொழிந்தவெண் டரளமன்
 ௧௫ நிங்கிது வங்கதி லெழுந்தவா ரமுதே
 கொடிவிடு பாசடைக் குழாமன் நிங்கிதக்
 கடல்டைத் தோன்றிய கற்பகா டவியே
 சேயிதழ் விரிக்குஞ் செந்தா மனாயிதன்
 ருயதன் வடிவமா யமர்ந்தமா நிதியே
 ௨௦ சங்கமன் நிதுவதன் றனிப்பெயர் நிதியே
 செங்கிடை யன்றிது சிந்தா மணியே
 யாதலி னமதுபேட் டன்னமு மன்றிதப்
 போகிலங் குதித்த பொலங்கொம் பன்றே
 யென்றுள மருளவோ டொழினலம் பயக்கு
 ௨௫ மன்றலம் பண்ணூழ் மருத வேலிப்
 பொன்மதிற் கமலை நன்னகர் புரக்குந்
 தேசிக ராய சிற்பர முதல்வ
 மாசி லாமணி ஞானசம் பந்த
 வெணையாட் கொள்ளவந் தெய்தினை யாகலின்
 ௩௦ முனியா தொன்றிது மொழிசுவன் கேண்மதி
 கற்றன ராயினுங் கல்லா ராயினு
 மற்றனம் யாமென வடைந்தனர் தமையெனிற
 காலம் பாரார் கருத்தினை யளவார்
 சில நோக்கார் தீக்குணங் கொள்ளார்
 ௩௫ பரிசிலர் வேண்டிய பரிசுமற் றெல்லாம்
 வரிசையோ டளிப்பது வள்ளியோர் துடனே
 நன்னெறிப் படரா நலமிலி யாயினுந்
 செந்நெறிப் படர்ந்தநின் சீர்புனைந் தேத்தலிற்
 சத்தினி பாதநின் சந்நிதிப் பட்ட
 ௪௦ வித்திறத் தெளிதினி லெய்கிய தெனக்கே

சரியையிற் றுழக்கலை கிரியையிற் பணிக்கலை
யோகத் துய்க்கலை பாகமு நோக்கலை
நாயியின் றெனவொரு வேனையு நவிற்பலை
யின்டெனக் கருளுகி யிறைவ
சுடு பூண்டுகொண் டிருப்பனின் பொன்னடித் துணையே(௨௮)
நேரிசைவெண்பா.

பொன்னையல் லாமற் பொருளோ டெலுயிர்விற்ப
றென்னே மணியொன் றெவர்கொள்வார் - கொன்னே
குருமாசி லாமணியைக் கொள்வோர் கொள்ளார்முன்
றருவார்மற் றிம்முன்றுந் தாம். (௨௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

திருமணிக் கோவைத் தருண்ருான சம்பந்தன் றண்கமலைக்
குருமணிக் கோவை நிகர்மாசி லாமணி கோத்திடலா
லொருமணிக் கோவையிம் மும்மணிக் கோவையொண் சங்குகஞ்சம்
பொருமணிக் கோவைப் பொருளாக்கொள் ளாரிது பூண்டவரோ, ௩௦
துற்சிறப்பு.

திடுத்த பிறவித் தனையாம் விலங்கு தனைமுறித்து
விடுத்த கருணைக் கடன்மாசி லாமணி மெய்ப்புகழார்
றெடுத்த தமிழ்மும் மணிக்கோவை நித்தந் துதிக்கவல்லா
ரெடுத்த சன்னத்தி லெய்தாத பேரின்ப மெய்துவரே. (௩௧)

உள்ளத் தருணின் றுணர்த்தவென் னாவி லுறைந்தவெள்ளை
வள்ளக் கமலத் தவண்மாசி லாமணி வண்புகழி
லெள்ளத் தனையன வோர்தொடை யாக்கி யிசைத்தனளாற்
கன்னப் புலுன்கொண் ணைத்தே னலனிக் கவிமுற்றுமே. (௩௨)

விரிக்குஞ் சரியையிப் பாமாலே சேர்த்தது மெய்க்கிரியை
தரிக்கும் படிக்கின்ற சாத்திப தேமற்றென் றண்டமிழர்
தெரிக்கின்ற போதருள் செய்தது வேசிவ யோகமுண்மை
பரிக்கின்ற ஞானமொன் றேமாசி லாமணி பாலித்ததே. (௩௩)

பண்டாரமும்மணிக்கோவைமுற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

காசி க் க ல ம் ப க ம்.

காப்பு.

நேரிசைவென்பா.

பாசத் தனையறுத்துப் பாவக் கடல்கலக்கி
நேசத் தனாப்பட்டு நிற்குமே - மாசற்ற
காரார் வரையின்ற கன்னிப் பிடியளித்த
வோராணை வந்தென் னுளத்து.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

நீர்கொண்ட கடலாடை நிலமகளுக் கணியான
கார்கொண்ட பொழிற்காசிக் கடிநகரங் குளிர் தூங்க
விடமருங்கிற் சிறுமருங்குற் பெருந்தடங்க ணின்னமிர்தஞ்
சடைமருங்கி னெடுந்தினாக்கைப் பெண்ணமிர்தந் தலைசிறப்பக்
கண்கதுவு கடவுண்மணி தெரிந்தமரர் கம்மியன்செய்
விண்கதுவு பொலன்குடுமி விமானத்தின் மிசைப்பொலிந்தோய்.

நிற்பனவுந் தவழ்வனவு நடப்பனவு மாய்நிலத்துக்,
கற்பமன விலகண்டு முறுகளைகண் காணுமே
பழங்கணுறு முயிர்கடுயர்க் கடனீத்துப் பரங்கருணை
வழங்குபர மானந்த மாக்கடலிற் நினைத்தாட
வுரையாத பழமறையின் முதலெழுத்தி னெண்பொருளை
வரையாது கொடுத்திடுநின் வள்ளன்மை வாழ்த்துதுமே.

இவையிரண்டும் ஆறடித்தரவு.

நீரொழுத்துக் கொத்தவுட னீத்தார்க்கு நீநவில்வ
தோடொழுத்தே முழுதுமவ டொவ்வண்ண முணர்வதுவே. (க)

என்பணிவ துடுப்பதுதோ லெம்பிரான் தமர்களவர்
முன்பணியும் பேறுடையார் திசைமுகனு முருந்தனுமே. (உ)

செடிகொண்முடைப் புழுக்கடே சிற்றடியோ மிடுகிறைமற்
றடிகவடி யார்க்களிப்ப தானந்தப் பெருவாழ்வே. (ங)

பற்பகனோற் றருந்தவரும் பெறற்கரிய பரந்தாம
மெற்புடல்வீற் றனியேமுங் கொளப்பெறுவ திறம்பூதே. (ச)

நிணம்புணர்வெண் டலைக்கலன்கொ ணேரிழைமுத் தித்திருவை
மணம்புணர்வார்க் கையனருண் மணவாளக் கோலமே. (ரு)

(1)டைத்தலையிற் பலிகொள்வான் மூவுலகு மவரவர்தங்
கடைத்தலையிற் றிரிவதுகொல் யாம்பெறுகின் காணியே. (ஈ)

இவைவயாறும் ஈரடித்தாழிசை.

உளதென விலதென வொருவரொ ரளவையி
னளவினி லளவிட லரியதொ ருருவினை. (க)

இதுவென லருமையி னெழுதரு மொழிகளு
மதுவல வெனுமெனி லெவருனை யறிபவர். (உ)

அவனவ ளதுவெனு மவைகளி னுளனல
னெவனவ னிவனென லெதிர்ந்தரு தகைமையை. (ங)

அறிபவ ரறிவினு ளறிவுகொ டறிவுறு
கெறியல தொனுவரு மறிவரு நிலைமையை. (ச)

இவைநான்கும் ஈரடியராகம்.

அனெனெ பெண்ணுரு வமைந்த நின்றனை.
பூண்முலை கலந்துமைம் புலனும் வென்றனை.

எண்வகை யுறுப்பினே ருருவெடுத்தனை.
தொன்மறைப் பனுவலின் ரொடைதொடுத்தனை.
இவைநான்கும் நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

வடவரை குழைய வளைத்தனை.
மலைமகன் முலை டினைத்தனை.
விடமயிர் தமர வினைத்தனை.
விசயனொட மர்செய் தினைத்தனை.
வரிசிலை மதனை யெரித்தனை.
மதகரி யுரிவை தரித்தனை.
அருமறை தெரிய விரித்தனை.
அலகில்பல் கலைக டெரித்தனை
இவையெட்டும் முச்சீரோரடியம்போதரங்கம்.

அழல்வி ழித்தனை. பவமொ ழித்தனை.
ஆற ணிந்தனை. மாற ணிந்தனை.
மழுவ லத்தினை. முழுந லத்தினை.
மான டத்தினை. மானி டத்தினை.
அலகி றந்தனை. தலைசி றந்தனை.
அருள்சு ரந்தனை. இருதி ரந்தனை.
உலக ளித்தனை. தமிழ்தெ ளித்தனை.
ஒன்று மாயினே. பலவு மாயினே.
இவைபதினும் இருசீரோரடியம்போதரங்கம்.

அ/லகில்பல புவனங்க ளடங்கலுமுண் டொழிப்பாய்க்குக்
கொலைவிடமுண் டனையென்று கூறுவதோர் வீரமே. (க)

பயின்முன்று புவனமுங்கட் பொறிக்கினாய்ப் பாவிப்பாய்க்
கெயின்முன்று மெரிமெத்தா யென்பதுமோ ரிசையாமே. (உ)

அ/டியவளோ முக்குறம்பு மறவெறிந்தா னொனிவடிகள்
விடுகணைவிற் காமனைமுன் வென்றதுமோர் வியப்பாமே. (ங)

இக்கூற்றின் நிருகாமத் தொருகூற்றுக் கிலக்கென்ற
லக்கூற்றங் குமைத்தனெயென் நிசைப்பதுமோ ரற்புதமே. (ச)
இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசை.
எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

உலகுநூற் கொண்ட தலைவியு நீயும்
மலைபக வெறிந்த மழவினங் குழவியை
யயிர்தழுந் நிருக்குங் குமுதவாய்த் தேறல்
வண்டுவி னனைப்ப மடித்தலத் திருத்திக்
டு கண்களிற் பருமிக் காமரு குழவி
யெழுதாக் கிளவி யின்சுவை பழுத்த
மழலைநா றமிர்தம் வாய்மடுத் துண்ணச்
செஞ்செவி நிறைத்ததும் மஞ்செவித் கடி.களென்
புன்மொழிக் கடுக்கொளப் புகட்டின
க0 னின்னருள் விழைகுவா யிறும்பு துடைத்தே.
இது பத்தடிநேரிசையாசிரியச்சரிதகம். (க)

நேரிசைவெண்பா.

உடையா எவிலேசர்க் கோங்குமுலைக் கோட்டி
னடையாள மிட்டுவையா ளானால் - கடையிலவர்
செவ்வண்ணம் பெற்றார் திரனொநிநிற் கின்றானா
பெவ்வண்ணங் கண்டிழைஞ்சு வேம். (உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இறைவனைக் காகம் பரிந்தளித் தாரவி லேசர்கொன்றை
கறைவனைக் கும்புடி யாரடிச் சீகைக்கை நன்னதியின்
றுறைவனைக் குங்குரு நீருரு கிொன்று துமொழிகைக்
குறைவனைக் கும்முங்குந் பேரிட்ட தாற்சென்று கூறிடுமே. (ங)

(ச) ச. இக்கூற்று - மேற்சொல்லிய புகழ்ச்சிக்கூறுபாடு. (உ) அகிலே
சர் - விசுவேசர். (ங) குறை - இன்றியமையாப்பொருள். இது,
“வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை - தீர்ந்தாரிற் தீர்
ந்தன் றுலகு.” என்னும் திருக்குறளானுமுணர்க.

புயவகுப்பு. இரட்டையாசிரியச்சந்தவிருத்தம்.

முதலடி.

இடமற மிடைதரு கடவுளர் மடவிய
 கொறிசரு கவரிசி முற்கட் டியின்றன
 வினவனை கொடுமத னிசிய விருதென
 விறையவ னெழுதுசு வட்டுக் கிசைந்தன
 விருவரு நிகொன வரிசிலை விசயனெ
 டெதிர்பொரு சமரினி னைப்புற் நிருந்தன
 விணையடி பரவிய மலடிமு னுதவிய
 விடியலி னுணவொரு தட்டைப் பரிந்தன.

இரண்டாமடி.

படவா வுமிழ்தரு மணிவெயில் விடவளர்
 பரிதியொ டெழுமுத யத்திற் பொலிந்தன
 பருகுமி னமிர்தென வருகிரு கவிஞர்கள்
 பனுவலின் மதுரவி சைக்குக் குழைந்தன
 படரொளி விடுசுடர் வலயம தெனவொரு
 பருவரை நெடுவிலெ டத்துச் சுமந்தன
 பரர்புர மெரியொடு புனையெழ மலர்மகள்
 பணைமுலை தழுவுச ரத்தைத் துரந்தன.

மூன்றாமடி.

மடலவிழ் தடமல ரிதழியி னிழிதரு
 மதுமழை யருவிரு ளிந்துக் கிளர்ந்தன
 வழிதர வுகிரமு நிணமொடு குடர்களும்
 வருநர கரியின்ம தத்தைத் தடிந்தன
 மதகரி யுரியதள் குலகிரி முதுகினின்
 மழைமுகி றவழ்வதெ னப்பொற் பமைந்தன
 மலியுமிழ் நிலகொடு மடுதிறல் வெயிலெழ
 மதிகதிர் வலம்வரு வெற்பொத்து நின்றன.

நான்காமடி.

குடவனே துறைதொறு முந்நிலை யெனவிரி
குளிர்தில வெழுவுமிழ் முத்தைத் தடங்கரை
குலவிய படர்நிறை மடவன மொடுசில
குருகுகள் சினையொட னைத்துத் துயின்றன
குணாபுனல் வரநதி சுரர்தரு முருகவிழ்
கொழுமலர் சிதறவி முத்தத் துவிண்டொடு
குலகிரி யுதவிய வளரின வனமுலை
கொழுநந்த மழகிய கொற்றப் புயங்கனே.

(ச)

நேரிசைவெண்பா.

புயலார் பொழிற்காசிப் பூங்கோயின் மேய
கயலார் தடங்கனாள் காந்தன் - செயலாவி
புய்யத் துதியா ருதிப்பார் துதிப்பாளேல்
வையத் துதியார் மறுத்து.

(ஐ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மறைக்கோலங் கொண்ட வகிலேச றோயின்று மாதர்முன்னே
பிறைக்கோலங் கொண்டு புறப்பட்ட வாழன் பிறைமுடித்த
விறைக்கோல மோல மெனத்தேவ ரோல மிடவிருண்ட
கறைக்கோலங் கொண்டுங் கண்டத் தொளித்த கனல்விடமே. (சு)

அறுசேர்க்கழிநெடியடி யாசிரியவிருத்தம்.

விடுத்த வாளிக்கும் விரகிலாக் கருப்புவிட வீணன்மீ ளவுமவாளாத்
தொடுத்த வாளிக்கு மேபகை மூண்டதித் தூயநன் மொழிக்கென்று

(ச) அவிமுத்தம் - னின்பதில் முத்தம் - விடுகை; விமுத்தம் - மிகவும்
விடுகை; அவிமுத்தம் - மிகவும் விடவேண்டியகாலத்தும் விடாமை
எனப்பொருள்கொள் முன்னொருகாலத்திலே விசுவநாதர் திவோ
தானன்காரணமாக காசியையகலும்படி கேர்த்தகாலத்தும் அருவுரு
வாக வீற்றிருந்தருளினராகவின் இத்தலம் அவிமுத்தமெனப் பெயர்
பெற்றது. இதன்விரிவைக் காசிகாண்டத்துட்காண்க.

(ஐ) தடங்கனாள் - விசாலாக்ஷி.

மடுத்த நான்மறை முனிவரர் நால்வர்க்கு மம்மறைப் பொருள்கூற
வெடுத்த கோலமா யானந்த வனத்துமெம் மிதயத்து மிருந்தோனே (எ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இருப்பா ரவிழுத்தத் தெங்கேகண் மூடுவ னொன்றும்வெள்ளிப்
பொருப்பாள ரோடித் திரிவதெல் லாமிப் புவனங்களை
யுருப்பாதி யிற்படைத் தோர்பாதி யிற்றுடைத் தூழிதொழும்
விருப்பா ருயிர்களின் மேல்வைத்துத் தாஞ்செயும் வேலைகண்டே. ()

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணொன்று திருநதலிற் கனலுருவ மாப்படைத்த காசி நாதா,
தண்ணொன்று நறையிதழித் தானொன்று ணெட்டுயிர்த்தா டணாமேல்
வீழ்ந்தா, ணெண்ணொன்று முணராமே கிடக்கின்ற ளிதாகண்டா லெ
ழுத்தொன் றோதத், துண்ணொன்று வருவானத் துணிந்தனளோ வறி
யேனித் தோகை தானே. (சு)

நேரிசைவென்பா.

தோகை யுயிர்முடிப்பான் றும்பைமுடித் தான்மதவேள்
வாகை முடித்திடவும் வல்லனே - யாகெடுவீர்
காமாந் தகர்காசிக் கண்ணுதலார்க் கோதீர்மற்
றேமாந் திராம லெடுத்து. (க0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

எடுக்கச் சிவந்த சிலம்படி யாரகி லேசர்நறைக்
கடுக்கைச் சடைமுடி யாரடி யார்க்குக் கலைகள்கொய்து
கொடுக்கக் கொடுக்க வளர்கின்ற வாவெறுங் கூட்டிலெரி
மடுக்கக் குறையுயிர் மாததைத் தேடு மதிக் கொழுந்தே. (கக)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கொழுதி வரிவண் டெழுதுழக்குங் குழலீர் நறுங்கட் கோதையிவ
ளமுத விழிநீர் முநீர்நா யுவர்நீ ராக்கு மதுகநீ
கொழுத வரிய திருமார்பி விளஞ்சேய் சிறுசே வடிச்சவடு
முழுது முடையான் முலைச்சவடு முடையார் காசி முதல்வருக்கே. ()

நேரிசைவென்பா.

வினாவனாக்கும் பொற்றடந்தோன் மைந்தர்க் கிவரார்
நினாவனாக்கை யார்நகைக்கு நேராக் - கனாயில்
குவிமுத்தம் வெண்ணிலவு கொப்பளிக்குங் கங்கை
யவிமுத்தஞ் சென்றிறைஞ்சா தார்.

(கக)

அருளீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

உஜர்க்கும் படைவே ளரசிருப்பென் றஞ்சா தமிழ ளருட்காசி, யூ
ர்க்கும் புதுத்தோ ரணம்வைத்தா லுமக்கிங் கிவள்பேச் சுரைப்பாரார்,
வார்க்குங் குமப்பூண் முலைச்சுவட்டை வளையென் றோடி வளைந்துசுந்
றிப்பார்க்குந் தொனமுன் ளெயிற்றுரகப் பணிமீர் மோகந் தணிபீரோ.

பிச்சியார். கட்டளைக்கலிப்பா.

தின்னு லாம்பொழிற் காசித் தெருவீரீர்
தரித்தி டுந்தவக் கோலமுஞ் குலமும்
பென்னொ டாமெப் பிச்சனுக் கொத்தலாற்
பிச்சி யாடொனும் பேர்தரித் தாமவீர்
வெண்ணி லாமுகிழ்க் குங்குறு மூரலால்
வீணி லேயெம் புரத்தெரி யிட்டகீர்
கண்ணி னாலுமிக் காமனைக் காய்ந்திழிற்
கடவு ணீரொன் றிறைஞ்சுதுங் காணுமே.

(கடு)

கட்டளைக்கலிப்பா.

காணுங் காணு நதிகளெல் லாம்புனற்
கங்கை னியயங் குளதெய்வம் யாவையுந்
தாணு வெங்க ளகிலேச னோமற்றநத்
தலங்கள் யாஹுத் தடமதிற் காசியே
பூணு மாசைமற் றொன்றே யுடல்விடம்
போது கண்மணி கர்ணிகைப் பூந்துறை
பேணு மாறு பெறவேண்டு மப்புறம்
பேயொ டாடினு மாடிப் பெறுதுமே.

(கக)

இதுவுமது.

பெற்ற மூர்வதம் வெண்டலை யோட்டினிற்
பிச்சை யேற்றுத் திரிவதம் பேய்களே
சுற்ற மாகச் சுடலையில் வாழ்வதுந்
தோலு பெப்பதுந் தொண்டர்க் கரிதன்றால்
கற்றை வார்சடைக் காசிப் பதியுளீர்
கற்பந் தோறுங் கடைநா ஞாலகெலாஞ்
செற்று மீளப்ப டைக்கவும் வேண்டுமே
தேவ ரீர்பதஞ் சிந்திப்ப தில்லையே.

(௧௭)

நேரிசைவெண்பா,

இல்லாளே முப்பத் திரண்டறமுஞ் செய்திருப்பச்
செல்லார் பொழிற்காசிச் செல்வனார் - மெல்லப்
பரக்கின்ற புண்ணீர் படுதலேகொண் டைய
மிரக்கின்ற வாறென்சொல் கேன்.

(௧௮)

கொச்சகக்கலிப்பா,

சொல்லா வதுமறையே சொல்லுவது நல்லறமே
யில்லா வதுமுத்திக் கேதுவா மித்சலமே
யல்லார் குழலளவு மாகொண் மனம்வயிரக்
கல்லா யிருந்தவா காசிப் பிராணர்க்கே.

(௧௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பிரானென் தவர்க்கொரு பெண்ணோடு மோடிப் பெருங்கருணை
தராநின்ற காசித் தடம்பதி யார்வந்தென் தன்னகத்தே
யிராநின் தனணாம் புலக்கள்வர் கொள்ளையிட் டேகுதற்கே
வராநின்ற போதுள்ள மாதனங் காத்து ஷங்குதற்கே.

(௨௦)

கொற்றியார், அறசிக்கழிநெடிவழியாசிரியவிருத்தம்.

வழுத்துமவர்க் காணந்த வாழ்வையருள் வார்காசி வளமை யெல்லாங்
கொழுத்ததமி ழாற்பாடித் துளசிமணி தரித்தாடுங் கொற்றி யாரோ

பழுத்ததவக் கோலமும்வைகச் சங்கமுமா ழியுங்கண்டுபணிந்தே மாகின்
முழுத்ததவத் தால்யாமு மாலாயி நேங்குடி முயங்கு வீரோ. (௨௧)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முயலாம லேதவ முத்தித் திருவை முயங்கநல்குங்
கயலார் பெருந்தடங் கண்ணிபங் காரருட் காசியிலே
செயலாவ தொன்றில வாளா நெடுத்துயில் செய்யு முங்கள்
பயலாக வேபணி செய்வார் புவணம் படைப்பவரே. (௨௨)

கட்டளைக்கலிப்பா.

படுத்த பாயுட னேபிணி மூழ்கினும்
பல்வி மூன்று நனாத்தற மூப்பினு
மடுத்த இங்கிவர்க் கேபெரு வாழ்வெனு
மப்பெ ரும்பதி யெப்பதி யென்பிளால்
விடுத்த விட்டிந் திரதிரு வும்புவி
வெண்கு டைக்கு ளிமிர சாட்சியுங்
கடுத்த தும்பு களத்தனாத் தேடுவார்
காத வித்து வருந்திருக் காசியே. (௨௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நிருக்கோலங் கொண்டநற் றேன்மொழி யாளெண் டிசையினுநின்
னருக்கோல மேகண்டுங் கண்டிலன் போலு மொழுநுநறை
மருக்கோல நீலக் குழல்சே ரவிமுத்த வாணதொல்லை
யிருக்கோல மீட்டுண ராயெங்கு மாகி யிருப்பதுவே. (௨௪)

இதுவுமது.

இருகுங் குமக்குன்றம் பீழ்ப்புப்பக் காம வெரியினினின்
றருகும் பசும்பொன்னுக் கோர்மாற்றுண் டேலுணா யாய்தொடுத்துச்
செருகு நறங்கொன்றை தேன்பிழிந் தூற்றச் சிறைச்சுரும்பர்
பருகும் பொலஞ்சடை யாய்காசி வாழ்முக்கட் பண்ணவனே. (௨௫)

விருத்தக்கலித்துறை.

பண்ணை வேதம் பாடிய காசிப் பதியாயிப்
பெண்ணை ரொருவ நெய்களை யைந்தும் பெய்தானா
லுண்ணை நின்ற யின்னரு ளாலென் னுயிரன்னுள்
கண்ணை நின்றற் கொல்கி யொழிந்த கழுநீரோ.

(௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கழியுந் தலைக்கலன் பூண்டாடுங் காசிக் கடவுளுதல்
விழியு மிடக்கண்ணும் வெண்ணெருப் பேயவ் விழியிரண்டிற்
பொழியுங் கணல்விழி காமனைக் காய்ந்ததப் போரிலுடைந்
தொழியும் படைகளென் றோவெமைக் காயுமற் றோர்விழியே. (௨௭)

மடக்கு. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

விழைகுவ தன்பர கஞ்சுகமே வெங்கரி யின்னூரி கஞ்சுகமே
தொழிலடி கட்டுள மாலயமே தூமுனி வோருள மாலயமே [யே
யழகம ரும்பணி யென்பணியே யாட்கொள மேற்கொள்வ தென்பணி
மழகளி நீன்ற வளம்பதியே வாழ்வது காசி வளம்பதியே. (௨௮)

மடக்கு. கட்டளைக்கலிப்பா.

விண்ண மேனி யரும்பு வனங்களே

வாசம் வாச மரும்பு வனங்களே

நண்ணு மாலய மாதவ ரங்கமே

ஞால மேத்தரு மாதவ ரங்கமே

தண்ணென் மாலை தருமருக் கொன்றையே

தருவ தையர் தருமருக் கொன்றையே *

கண்ணி னிற்பர் மனத்திருக் கோயிலே

காசி யேயவர்க் கோர்திருக் கோயிலே.

(௨௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

திருகுசினக் கூற்றினெயிற் றிடைக்கிடந்துங் கடைநாளிற் றிரா
யே மொன்றாய்ப், பெருகுமுழு நீத்தத்திற் றினைத்தாடப் புணைதேடும்

பேதை நெஞ்சே, யுருகிலைநெக் குடைந்திலைமொண் டானந்த வனத்
தேனை யோடி. யோடிப், பருகிலைகண் ணரும்பிலைமெய் பொடித்திலை
மற் றுனக்கென்ன பாவக் தானே. (௩௦)

நேரிசைவென்பா.

பாவலரு நாவலரும் பண்மலரக் கண்மலருங்
காவலரு மேடவிழ்க்குங் காசியே - தீவளருங்
கஞ்சக் கரத்தான் கலைமறைக்கு நாயகமா
மஞ்சக் கரத்தா னகம். (௩௧)

இதுவுமது.

அகமே யவிழுத்த மையரிவர்க் காகஞ்
சகமேழு மின்றெறித்த தாயே - மிகமேவு
மெண்ணம் பரமே யெமக்களித்தன் முச்சுடருங்
கண்ணம் பரமே கலை. (௩௨)

அம்மாலை. மடக்கு. கலித்தாழிசை.

கலைமதியின் கீற்றணிந்த காசியகி லேசர்
சிலைமதனைக் கண்ணழலாற் செற்றனர்கா ணம்மாலை
சிலைமதனைக் கண்ணழலாற் செற்றனரோ யாமாகின்
மலைமகட்குப் பாகம் வழங்குவதே ணம்மாலை
வழங்காரோ வப்பாறு மாலானு லம்மாலை. (௩௩)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அம்மலை தம்மலை யாத்திருக் கோயி லவிழுத்தமா
வெம்மலை யாய்த்தந்தை யாழிருந் தாரடிக் கீழிறைஞ்சீர்
நம்மலை மக்கீனென் றேக்கறுப் பீருங்க னுளுலந்தாற்
சொம்மலை வைத்தெப் படிநடப் பீர்யமன் னூதரொடே. (௩௪)

கட்டளைக்கலிப்பா.

தூது கொண்டுந் தமைத்தோ முமைகொண்ட
தொண்டர் தண்டமிழ்ச் சொற்கொண்ட குண்டலக்

(௩௫) சொம் - சொத்து.

காது கொண்டெங் கவிதைகொண் டாட்கொண்ட
காசி நாதர் கருத்தே தழிகிலேம்
போது கொண்டொரு பச்சிலை கொண்டோம்
பூசை செய்திலர் புண்டரி கப்பத
மேது கொண்டு கொடுப்பர் கொடுப்போ
வீருவ ருக்குமற் றென்படு நெஞ்சமே.

(௨௫)

சித்து, நேரிசைவென்பா.

ஏடவிழ்பொற் கொன்றையகி லேசரன்பர்க் கேயிருப்பை
யாடகமாக் கிக்கொடுத்தோ மவ்வளவோ - நீடுதிறல்
காட்டிமிமை யோர்க்கிருப்புக் கற்கனக மாக்கியண்ட
வோட்டிணையும் பொன்னாக்கி னோம்.

(௩௬)

நேரிசையாசிரியப்பா.

பொன்னுருக் கன்ன பூந்துணர்க் கொன்றையும்
வெள்ளிமுனை யன்ன விரிவிலாக் கொழுந்துங்
காந்தண்மலர்ந் தன்ன பாந்தளி னினாயுந்
தினாசுழித் தெறியும் பொருபுனற் கங்கையில்
ரு வெள்ளிதழ்க் கமலம் வள்ளவாய் விரித்தென
முழுநகை முகிழ்க்குங் கழிமுடை வெண்டலை
தோலடிச் செங்காற் பால்புணா வரிச்சிறைக்
கிஞ்சக மலர்ந்த செஞ்சூட் டெகினத்
துருவெடுத் தகல்வான் துருவியங் காணத்
க0 தொன்மறைக் கிழவ சென்னிமற் றியானே
கண்டுகொண் டனனிக் கடவுண்மா முடியெனப்
பெருமகிழ் சிறப்பக் குரவையிட் டார்த்து
வெள்ளெயி றிலங்க வினாவிற் சிரித்தெனப்
பெருவியப் பிழைக்கு மெரிபுணா சடைபோ

(௩௭) க0. சென்னிமற்றியானே - தலையாகியானே.

௧௭

- ௧௫ யாவ்வழக் கறுக்கும் வாளமர்த் தடங்கண்
மின்னிழை மருங்குற் கிம்மொழி மகளி
ரொழுதொளி யிடற்றி னைகுகவர்ந் துண்டெனக்
கயிறுகொண் டார்க்குங் காட்சித் தென்ன
மரகதங் காய்த்துப் பவனம் பழுக்குங்
- ௨௦ கமஞ்சூற் கமுமின் கழுத்திற யாத்து
வீசொளிப் பசும்பொ ணுசலாட் டயர்தரப்
பருமணிக் கமுமின் பசங்கழுத் துடைந்து
நினைபடு குருதித் திரடெறித் தென்ன
முழுக்குலை முரிந்து பழுக்காய் கிதறு
- ௨௫ மங்குல்கண் படுக்கு மதுமலர்ப் பொதும்பர்
கங்கைகூழ் கிடந்த காசி வாணு
வைவளி பித்தெனு மவைதலை யெடுப்ப
மெய்விட் டைவருங் கைவிடு மேல்வையின்
மாமுத றடிந்த காமரு குழவியும்
- ௩௦ பொழிமதங் கரையு மழவிளங் களிறு
முண்டெழு மானம் பூண்டமூக் கறுப்ப
விடக்கையி னனைத்துநின் மடித்தலத் திருத்தி
யுலகமோ றோமும் பலமுறை பயந்து
முதிரா விளமுலை முற்றிழை மடந்தை
- ௩௫ யொண்டொடித் தடக்கையின் வீசு துண்டெறித்
ரோகையிற் பிறந்த நாகிளந் தென்றன்
மோகமுந் தளர்ச்சியுந் தாகமுந் தணிப்ப
மறைமுதற் பெருாளி னிறைசுவை யமுதினை
யஞ்செவி மடுத்துண ளுட்டிநின்
- ௪௦ குஞ்சித வடிக்கீழ்க் குடியிருத் துகவே.

(௩௭)

௧௫. வழுக்கறுத்தல் - சஞ்சரித்தலையகற்றல்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

குடியிருக்கும் புன்குரம்பை குலைந்தினாட் கொலைக்கூற்றங் கு
மைத்த செம்பொ, னடியிருக்கும் பரந்தாமப் புக்கில்புருந் தானந்த
வழுத மாந்திக், கடியிருக்கு நறைக்குழன்முத் தித்திருவை முயங்கிட
வுங் கடவேன் கொல்லோ, துடியிருக்கு மிடையவனோ டவிமுத்தந்
திருந்தபரஞ் சோதி யானே. (௩௮)

களி. சந்தத்தாழிசை.

சோதியொன்றிலொரு பாதிசத்தியொரு பாதியும்பரம சிவமென
த், தொகுத்துவைத்தவவி முத்தநாயகர் துணைப்பதம்பரவு களியனோ,
மோதியோதியுமி னைப்பர்வேதம துணர்த்துதத்துவமு ணர்விலா, ருண
ரும்வண்ணமது பவத்திலவந்திடுமொ ருண்மைவாசகமு ணர்த்துகே,
மேதினாலற மனைத்தினும்பசவி னைப்படுத்தனல்வ ணர்த்திடும், யாகமே
யதிக மென்பதன்பர்த மிறைச்சிமிச்சிலதி விச்சையா, ராதியாரறிவ
ரதுகிடக்கமது வருந்திலப்பொழுதி லேபெற்ற, கரியதோர்பரம சுகம்
வினைந்திடுவ ததமுறுத்தவவை யில்லையே. (௩௯)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இல்வாழ்வை விட்டுக் கதிவேட்டடைபவர்க் கேழைபங்க
னல்வாழ்வை யேதருங் காசிப் பிரானறம் பூங்கடுக்கை
வல்வார் முலைக்கொம்ப னாய்தந்தை தான்மழு வாலெறிந்து
கொல்வா ரொருவருக் கல்லா தெவர்க்குங் கொளற்கரிதே. (௪௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

தொள்ளையிடச் சிலர்க்குமுத்திச் சரக்கறையைத் திறந்துகொடுத்த
தனந்த கோடி, பிள்ளைகள்பெற் றுடையபெரு ய்னைக்கிழுத்திக் கேரு
டும்பம் பேணு கென்னு, வுள்ளபடி யிருநாழி கொடுத்ததிலெண் ணுண்
கறமு மோம்பு கென்னு, ரள்ளல்வன வயற்காசி யாண்டகையார் பெரு
ந்தகைமை யழகி தாமே. (௪௧)

குறம், மேற்படிவேறு.

அழகு தயில்குங் குமக்கொங்கை யணங்கே யெங்க ளருட்காசிக்
குழகர் மகற்கு மகட்கொடுத்த குடியிற் பிறந்த குறமகன்யா
னெழுது தொடிக்கைக் குறியுமுகக் குறியுந் தருமொள் வனெக்குறியும்
புழுது முழுது முடிக்குறியு முடையா ரவர்பொற் புயந்தானே. (சஉ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

புயல்வண்ணக் கண்ணற் கொளித்தவக் கள்வன் புணர்ப்பையெண்ண
கயல்வண்ணக் கண்ணிதன் கண்ணினுட் புக்கது கண்டிருந்தஞ் [ள்
செயல்வண்ணங் கண்டிலன் வானாப் புறத்தெங்குந் தேடுகின்றான்
வயல்வண்ணப் பண்ணை யவிழுத்தத் தானே மனத்துள்ளைவத்தே. (சக)

மறம், அறுசீர்க்கழிநெடியடி யாசிரியவியுத்தம்.

வையமுழு தொருங்கேற் விடப்பாக் ரானந்த வனத்தில் வாழும்,
வெய்ப்பதறு கண்மறவர் குலக்கொடியை வேட்டாசன் விடுத்த தூதா,
கையிலவன் றிருமுகமோ காட்டிருகண் டொட்டிமுட்டைக் கதையி
ற் றாக்கிச், செய்யகொடி றுடைத்தகல்வாய் கிழித்தரிவோ நாசியொடு
செவியுந் தானே. (சச)

மேற்படிவேறு.

நோக்கு படைவேள் கணைமழைக்குத் தரியா திருகண் மழையருவி
தேக்கு மிவட்கா னந்தவனத் திருந்தா ருள்ளத் திருந்தார்கொல்
காக்க வரிய விளவாடைக் காற்றுக் குடைந்து கரந்துவச்சை
மாக்க னெனவே முடவலவன் வனாவா யடைக்கு மழைநானே. (சரு)

தழை, கட்டளைக்கவித்துறை.

மழைவனக் கும்பொழிற் காசிப் பிரான்வெற்பில் வண்டறைபூக்
தழைவனக் கைக்கொடுத்தேன் கண்ணி லொற்றித் தளரிடைதன்

(சச) முட்டி - பிணிப்புக்களாயுள்ள எலும்புகளின் திரட்சி,

ஸிதைவனாக் குங்கொங்கை யுடனேத் தாளித் தழையினுள்ளே
கழைவனாக் குஞ்சிலை வேளனை யாயுளங் கண்டுகொள்ளே. (சசு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

கண்ணிருக்குந் திருநதலங் கணலிருக்குந் திருக்கரமும் கலந்தோ
ர் பேதைப், பெண்ணிருக்கு மிடப்பாலும் பிறையிருக்கு மவுலியுமா
ய்ப் பிரிக்க லாகா, வெண்ணிருக்குந் கணத்தொமோ னந்தவனத் திரு
ப்பாரா யெங்கே காண்பார், பண்ணிருக்கு மறைகளுமென் கண்ண
லுங்கண் ணனுமமரர் பலருந் தாமே. (சஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பல்லாண்ட தம்மைப் படைத்தவத் தேவரைப் பார்த்துப்பைம்பொன்
வில்லாண்ட தோள்கொட்டி யெந்தையர் கோல விடம்பழுத்த
வல்லாண்ட கண்டத்தெம் மாதிப் பிரானவி முத்தத்திலே
சில்லாண் டிருந்து சிவமாய்ச் செலுஞ்சிறு செந்துக்களே. (சஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

சேந்தே னொழுகும் பொழிற்காசிச் சிறுநுண் னுசுப்பிற் பெருந்த
டங்கட், பைந்தே னொழுகு மிடப்பாகர் படைவீ டென்ப துணராய்
கொல், வந்தேன் வளைந்தா யெமைப்பாவி மதனா வினையே விளைந்த
போ,ருய்ந்தே குவடங் கரிதனற்க னுடையார் மழுவாட் படையாரே.

மதங்கியார். மேற்படிவேறு.

படலைநுங் கடுக்கைமுடிப் பரஞ்சுடரா ரிசைபாடிப் பசுந்தேன்
பிலகி, மடலவழியும் பொழிற்காசிமணிமறகில் வினையாடு மதங்கி யா
ரே, யுடலுமெமக் குயிருமொன்றே யோடரிக்கண் வாளிரண்டு மொ
ழிய வென்னே, தொடலைவளைத் தடக்கையிஞ்ஞா ளிரண்டெடுத்து
வீசிடநீர் தொடங்கு மாறே. (இ0)

(இ0) தொடலைவளை - மாலைபோலும் அணிபெற்ற வளை; அல்லது,
தொடுத்தலையுடைய வளை.

ஊரல். கவித்தாழிசை.

தொடங்காமே பணிமலருந் தாவாமே நல்குங்
கடங்கால் களிற்றூரியார் காசிவளம் பாடி-
விடங்கான் றகன்றுகுழை மேற்போய்க் குடங்கைக்
கடங்காத வுண்கணி ராடுகபொன் னாச
லம்பொன்மலர்க் கொம்பன்னீ ராடுகபொன் னாசல்.

(௫௧)

நேரிசைவென்பா.

பொன்னந்தா தென்னமலர்ப் பூந்துறையிற் புண்டரிகத்
தன்னந்தா தாடு மவிழுத்த - ரின்னமிர்தா
முன்னங் கடுக்கை முகந்துண்டார் நல்காரே
யின்னங் கடுக்கை யிவட்கு.

(௫௨)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

சூன்றிரண்டு சுமந்தொசியுங் கொடியன்னீ ரவிழுத்தங் குடி கொ
ண் டாக, மொன்றிரண்டு வடிவானூர் திரள்புயத்து மார்பகத்து முமி
ழுதேன் பில்கி, மின்றிரண்ட தெனப்புரளும் பொலங்கடுக்கைத் தாம
த்தின் விளைத்தா தாடிப், பொன்றிரண்ட தெனவிருக்கும் பொறிவ
ண்டு செய்தவமென் புகலு வீனே.

(௫௩)

கொச்சகக்கலிப்பா.

புகுமே மதிக்கொழுந்தம் புன்மாலைப் போது
நகுமே கிளையு நகைத்தா னமக்கென்னே
யுகுமே யுயிர்காசி யுத்தமனாக் காணத்
தகுமேயப் போதிதழித் தாரும் பெறலாமே.

(௫௪)

இதுவுமது.

ஆமோ வவிழுத்தத் தையோ பெண்பழிவீண்
போமோ வயிரவர்தஞ் சாதனமும் பொய்யாமோ

(௫௫) சாதனம் - அவமிருத்தியுமுதலியவை கலவாத ஆக்கினை.

தேமோது கொன்றைச் செழுந்தாம நல்காநீர்
சாமோ தருவீ ருமதுபரந் தாமமே,

(௫௫)

விருத்தக்கவித்துறை.

பரந்தா மத்தைப் பல்லுயிர் கட்கும் பாலிப்பார்
வரந்தா மத்தைத் தருவதை நீர்பின் வழங்காளோற்
புரந்தா மத்திற் பொலிதரு காசிப் புரமானாக்
கிரந்தா மத்தை யெனப்புக லீளோந் திழையீளோ,

(௫௬)

பாண். நேரிசையாசிரியப்பா,

இழுமென் மழலை யின்னமு துறைப்பப்
பிழிதே னெழுக்கி னெழுசுமின் னரம்பின்
வள்ளுகிர் வடிம்பின் வரன்முறை வருடித்
தெள்விளி யெடுக்குஞ் சிறியயாழ்ப் பாண்

௫ வாழிய கேண்மதி மாற்றமொன் றியானு
மேழிசைப் பாணன்மற் றிறைமக னலனே
பலவுடன் பழிச்சுவ தொழிகமற் றம்ம
சிலபகல் யானுநின் னிலைமைய னாகி
நலம்பா டறிபா விலம்பா டலைப்ப

௧௦ நீர்வாய்ச் சிதலையு நூல்வாய்ச் சிலம்பியுஞ்
சிலவிட மேய்ந்த சிறுபுன் குரம்பையின்
மசகமு முலங்கும் வாய்ப்படைக் குடவனும்
பசையில் யாக்கைத் தசைகறித் துண்ண
வரும்பசிக்குணங்கியும் பெரும்பிணிக் குடைந்துஞ்

௧௫ சாம்பல்கண் டறியா வாம்பி பூத்த
வெலிதுயி லடுப்பிற் றலைமடுத் தொதுங்கிச்
சிறுசிறு ரலறப் பெருமனைக் கிழத்தி
குடங்கையிற் றுங்கிய கொடிற்றினன் குடங்கைக்
கடங்கா வுண்க னுறலைத் தொழுக

௨௦ வறகுரால் செவிசுட விழுமனோய் மிக்குக்
கனாகண் காணு தலமரு மேல்வையிற்
கடவு ணல்லாழ் பிடர்பிடித் துந்தக்
குறாபுனற் கங்கைக் கனாவழிச் சென்றாங்குத்
தேம்பறாந் தழிந்த பூம்பொழிற் படப்பையிற்

௨௧ கடவுட் கற்பகக் கொடி. படர்ந் தேறி
வாண்டுந் கமுநின் மடற்றலை விரிந்து
நான்றன திசைதொறு நறுநிழற் கதவித்
தேங்கனி பழுத்த பூங்குலை வளைப்ப
வம்மலர்க் கொடியிற் செம்முக மந்தி

௨௨ முடவுப் பலவின் முட்புறக் கனியைப்
புன்றலை சுமந்து சென்றிடுங் காட்டி
குடமிசைக் கொண்டொரு கூன்மிடை கிழவ
னெடுநிலைக் கம்பத்தின் வடமிசை நடந்தென
விறம்புது பயக்கு னெம்பனை மருதக்

௨௩ கன்னிமதி லுடுத்த காசிமா நகரம்
பெருவளஞ் சுரக்க வரசுவீற் றிருக்கு
மழுவல னுபர்த்த வழனிறக் கடவுள்
பொன்னடி வணங்கி யின்னிசை பாடலு
மந்திலைக் கண்ணே யகல்விசும் பொரீஇச்

௨௪ சுரபியுந் தருவும் பெருவளஞ் சுரப்ப
விருமையும் பெற்றனன் யானே நீயுமத்
திருநகர் வளமை பாடி யிருநிலத்
திருநீதிக் கிழ்வனேக் கறுப்பத்
திருவொடும் டொலிக் பெருமகிழ் சிறந்தே.

(௫௭)

வண்ணிவிடுதுது. அறுசேர்க்கழிநெடி. லடியாகிரியவிருத்தம்.

சிறைவிரிக்கு மதுகாங்கா டேம்பிழிபூம் பொழிற்காசித் திருநா
டாரு, மறைவிரிக்குஞ் சிலம்படியார் திரன்புயத்துப் புரளுநறுமலர்ப்

பூங் கொன்றை, நறைவிரிக்கு மிதழ்க்கரத்தா லூட்டுமது விருந்துண்டு
நயந்து மற்றென், குறைவிரித்தோ ரிருவரிசை கூட்டுண்ணுந் திருச்செ
லிக்கே கூறு வீளே. (௫௮)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கூற்றடிக் கஞ்சிக் குலையுநெஞ் சேயஞ்சல் கோச்செழியன்
மாற்றடிக் கஞ்சு மிடப்பா கணைமள்ளர் கொன்றகருஞ்
சேற்றடிக் கஞ்சு மலர்வயற் காசிச் சிவக்கொழுந்தைப்
போற்றடிக் கஞ்சலி செய்பற்று வேறு புகலில்லையே. (௫௯)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

இலைமுகங் குழைத்த பைம்பூ ணேந்தின முலையோ டாடு
மலைமுகங் குழைத்த காசி வரதர்கண் டிலர்கொன் மாரன்
சிலைமுகக் கணைக்கெம் மாலி செருத்துண வருத்தத் திங்கட்
கலைமுகம் போழ்ந்த காயங் களங்கமாய் விளங்கு மாறே. (௬௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

விளங்கனி யொன்றெறி வெள்விடை யோடும் விழிக்கணுழைந்
துளங்கனி யப்புருந் தாய்விர காணலத் துற்றதென் னும்
வளங்கனி பண்ணை வயல்கு முவிழுத்த வாணநறுங்
களங்கனி யென்றுமை கைக்கினி பார்க்குங் கறைக்கண்டனே. (௬௧)

சந்தத்தாழிசை.

கண்டமட்டு மிருண்டுபாதி பசந்துபாதி சிவந்துளார், காசிநாதர்
கரத்துவைத்த கபாலமொன்றல தில்லையா, — லுண்டுகோடியின் மே
லுமையர் பதம்பெறக்கட வாரவர்க், கொவ்வொருத்தர் கரத்திலொ
வ்வொர் கபாலம்வேண்டு மதற்கெலாம், — பண்டிருந்த விரிஞ்சன்மா
ர்தலை மாலையுஞ்செல வாய்விடிற், பாரமென்றலை மேல்வருக்கொ டெ
னுங்கவற்சியி னுற்பசங், — கொண்டல்லண்ணர் துயிலவுந்துயி லார்
பிதாமக னொனுங், கொள்கைகண்டும் விழைந்தவாவவர் பதஞ்சமீர
கு மாரனே. (௬௨)

(௬௨) சமீரகுமாரன் - அனுமன்.

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

மும்ப மிரண்டு சுமந்தொசியுங் கொடி நுண் மருங்கு லிறுமிறுமென், நம்பொற் பசுங்கொம் பன்னா யாகத் தணைத்த வகிலேசர், செம்பொ னிதழித் தெரியலையே சிந்தித் திருப்பத் திரண்முலையும், பைம்பொ னுருவும் பீர்பூத்த பவளச் செவ்வாய்ப் பசுங்கிளிக்கே. (சுசு)

கட்டளைக்கலித்துறை.

மிள்ளைக் கமிர்த மொழிசாற் றிடுங்கிஞ் சுகவிதழ்ப்பெண்
பிள்ளைக் கிடந்தந்த காசிப் பிராண்பிறை யோடுமுடிச்
கொள்ளைச் சிறைவண்டு கூட்டுணுங் கொன்றையுங் கூடவைத்தார்
வள்ளைக் கலச முலைக்கங்கை யாளுயிர் வாழ்வதற்கே. (சுசு)

கலிவிருத்தம்.

வாட்ட டங்கண் மழைப்புனன் மூழ்கியே
சேட்டி எங்கொங்கை செய்தவ மோர்கிலார்
தோட்டி எங்கொன்றை சூடிப்பொ னம்பலத்
தாட்டு வந்த வவிழுத்த வாணரே. (சுரு)

அறுசேர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

நீராழு திர்ந்தன கண்கள்பஞ் சார்ந்தன நமன்றமர் வழிக்கொண்
டார், திராழு திர்ந்துட றிரங்கின திரங்கலை செயலிது மடநெஞ்சே,
யுராழு திர்ந்தவர் குழாத்தொடு மடைதியா லொழுகொளி முடிக்கங்
கைக், கராழு திர்ந்திடாக் கலையி முடித்தவர் காசிரன் னகர்தானே.

வஞ்சித்துறை.

நீதர மாய்மறைப், சிகர மானதான்,
மகர மாயினு, னிகரில் காசியே. (சுஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

இல்லொன் றெனவென் னிதயம்புக் காய்மத நெய்கலைகள்
வல்லொன்று பூண்முலை மாற்பகம் போழ்வன மற்றென்செய்கே

(சுஎ) அகரமாயினுன் என்றும்பாடம்.

னல்லொன்று கூந்த லணங்கர சோடுமொ ராடகப்பொன்
வில்லொன்று கொண்டவி முத்தத்தி லேநின்ற வின்னவனே. (சுஅ)

கைக்கிளை மருட்பா,

விண்ணமிர்த நஞ்சாம் விடமு மமிர்தமா
முண்ணமிர்த நஞ்சோ இதவலாற் - றண்ணென்
கடலொடு பிறந்தன போலுந் தடமலர்க்
கடிநகர்க் காசியுண் மேவு
மடலவிழ் கோதை மதர்நெடுங் கண்ணே.

(சாகு)

வஞ்சிவிருத்தம்.

கண்ணோ டாவி கருத்துமா, யுண்ணி றைந்ததொ ரொண்பொரு
ண்ணு மாநக ரானதா, லண்ண லாரவி முத்தமே. (எ10)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிலுத்தம்.

முத்தாடி மடித்தலத்தோ ரிளஞ்சேயை யுலகின்ற முதல்வி யோ
டும், வைத்தாடு வீர்பொதுவி னின்றாடு மும்மக்கிந்த வார மென்னே,
கொத்தாடு சடையொடுமா னந்தவனத் தேகுறுந்தா ணெடும்பு தத்தோ,
டொத்தாடு வீரடிகட் கெல்லோமும் பிள்ளைகளென் றுணர்ந்தி டோ.

சம்பிரதம். பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிலுத்தம்.

உண்டகில கோடியு முமிழ்ந்திவன் முகிலேழு மொக்கப் பிழிந்
து கடலே, முடன்வாய் மடுத்திவன் வடமேரு மூலத் தொடும்பிந்
கிச்சுழற்றி, — யண்டபகி ரண்டமு மடித்துடைப் பன்புலன மவை
யேழு பிலமே முமா, யடைவடை வடுக்கிய வடுக்கைக் குலைப்பனிலை
யத்தினையும் வித்தை யலவாங், — கொண்டன்மணி வண்ணனும் மு
ண்டகக் கண்ணனுங் குஞ்சிதச் செஞ்ச ரணமுந், குடிலகோ டரமுந்
தேடியத லமும்ண்ட கோளமுந் துருவி யோடப், — பன்டைமறை
யோலமிட வெளியிடை மாடும் பரஞ்சடர் பொலிந்த காசிப், பதியில
டை யாமலிப். பல்லுயிர்த் தொகுதியும் பரமபத மடைவிப் பனே. எஉ

தூது. அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாநிரியவிருத்தம்.

வினாகுழைக்கு மழைமுனில்காள் விண்டலர்தன் மோய்ப்படலை
விடலை யென்ன, வனாகுழைக்கும் பொழிற்காசி யணிநகருக் கேகுதி
நே லறன்மென் கூந்தல், வனாகுழைக்கு முலைகுழைப்பக் குழைநிர
டோ னழலின்முடி வணங்கி யென்னக், கனாகுழைக்கு மலைகுழைத்த
கண்ணுதற்கென் பேதைநிறங் கழறு வீரோ. (எக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கழைக்கரும் பைக்குழைத் தான்மத வேளக் கணத்திலம்பொற்
குழைக்கரும் புங்குழைத் திட்டந் தோருளிர் தூங்குதுளி
மழைக்கரும் பும்பொழிற் காசிப் பிரான்மலை யாண்முலைபோழ்
முழைக்கரும் புற்றர வாடநின் றுடிய முக்கண்ணனே. (எசு)

இதுவுமது.

கண்ணஞ் சனத்தைக் கணாத்தோடு நீர்கடல் செய்யநின்ற
ஞண்ணஞ் சனத்துக்கு மஞ்சவைத் தாரும்ப ரோட்டெடுப்பப்
பண்ணஞ்ச நச்சமிர் தாக்கொண்ட காசிப் பரமர்பச்சைப்
பெண்ணஞ்ச நச்சர வார்த்துநின் றுமெப் பிஞ்ஞகோ. (எடு)

கட்டளைக்கலிப்பா.

கருகு கங்குற் கரும்பக றீர்த்துவெண்
கலைம திக்கொலைக் கூற்றங் கவர்ந்துயிர்
பருகு தற்குக் கரத்தால் விரிநிலாப்
பாசம் வீழி வளைத்ததிங் கென்செய்கேன்
முருகு நாறு குழற்பொலங் கொம்பனீர்
முத்தர் வாழ்வி முத்தமு நெக்குடைந்
துருகு பத்தர்த்தஞ் சித்தமுங் கோயிலா
வுடைய நாதற் குணாத்திநி வீர்களே. (எசு)

(எடு) பிஞ்ஞகர் - தலைக்கோலமுடையவர்.

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

உணர்த்த நான்மறைச் சிரத்துமைந் தவித்தவ ருளத்தும்வண் டொ
ருகோடி, நினாத்த பூங்குழ னினாவனை யவனொடு நின்றவ ருறைகோ
யில், ஞனாத்த தெண்டினாக் கங்கைமங் கையர்துணைக் கொங்கைமா
ன் மதச்சேற்றைக், கரைத்தி ருங்கடல் கருங்கட லாச்செயுங் காசிமா
நகர்தானே. (எஎ)

கட்டளைக்கவிப்பா.

மாந மொன்று நிறையொன்று நானொன்று
மதிய மொன்று குயிலொன்று திங்குழற்
கான மொன்று கவர்த்துணை மாமதன்
கணைக்கி லக்கென் னுயிரொன்று மேகொலாம்
வான மொன்று வடிவண்ட கோளமே
மவுலி பாதல மேழ்தான் மலையெட்டு
நான மொன்று புயமுச் சுடருமே
நயன மாப்பொலி யும்மகி லேசனே. (எஅ)

நேரிசைவெண்பா.

அகிலாண்ட மாயகண்ட மானவகி லேசா
முகிலாண்ட சோலையவி முத்தா - நகிலாண்ட
சின்னவிடைப் பாகா திருநயனஞ் செங்கமல
மன்னவிடைப் பாகா வருள். (எக)

அறுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

அருகுமதன் குழைத்தகழை தெறித்தமுத்தே றுண்டெழுவண் ட
ரற்று மோசை, பெருகுசிறு நானொலியென றறிவழித்து பேதுறுமிப்
பேதைக் கென்னு, முருகுபசும் பொன்னசும் புசும்புலிசும் பிரவியெ
ன வுடைந்து கஞ்ச, முருகுயிர்க்கும் பொலங்குடுமி விமானத்திற் பொ
லித்தவவி முத்த னோ. (அ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

முத்திக்கு வேட்டவர் ஷோட்டெற் பார முடைத்தலையோ
டத்திக்குஞ் சாம்பற்கு மோம்பின ராலிவை யன்றியப்பாற்
சித்திப் பதுமற் நிலைபோலங் காசிச் சிவபெருமான்
பத்திக்குக் கேவல மேபல மாகப் பலித்ததுவே.

(அக)

விருத்தக்கலித்துறை.

பல்வே றருவாய் நின்றருள் காசிப் பதியுள்ளிர்
வில்வே நிலைப் பூவல தம்பும் வேழில்லை
யல்வே றல்லாப் பல்குழ லானா யலைக்கின்றான்
சொல்வே மென்னே பாரு மனக்கன் றொழிறானே.

(அஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

நானென் றவர்முன் னொளித்தோடித் தன்னை யிழந்தவர்முன்
யானென்று சென்றிடுங் காசிப் பிரானுடம் பென்பதென்போ
னென்று விட்டொழிற் தார்களிப் பாருவட் டாதவின்பத்
தேனென் றடைந்தவர்க் குண்ணக் கிடைப்பது தீவிடமே.

(அக)

கட்டளைக்கலிப்பா.

நிலி டங்கொடுத் தேமு துண்டவத்
தேவ ருக்கொளித் துத்திரி கின்றநீர்
பாவி மும்மலர்ப் பஞ்சனை மேலிவள்
பவன வாயமிர் துண்டாற் பழுதுண்டோ
நாவி டங்கொண் டொருவன் முகங்கர
நான்கி னுங்கடிக் குந்தா கத்தலைவிட்
டாவி டங்கொண் டருட்காசி வீடுக்கே
யாடல் செய்திதி ழானந்தக் கூத்தரே.

(அச)

நேரிசைவென்பா.

ஆனந்த வல்லியுட னானந்தக் கானகத்தே
யானந்தக் கூத்தா டருட்கடலை - யானந்தங்

கொள்ளத் தினைத்தாடுங் கூடாதே விப்பிறவி
வெள்ளத் தினைத்தாடு வீர்.

(அடு)

கவிவிருத்தம்.

வீர மென்பது வின்மதற் கேருணங்
கோர மென்பது கொண்டிருந் தாவதென்
வீர மென்ப திலையிவர்க் கென்றநால்
வார மென்பதி வாழ்வி முத்தரோ.

(அக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முத்து நிராத்த குறுகையீர் முளரிக் கணையான் கணைகடினைப்
பத்து நிராத்தா னினித்தொடுக்கிற் பாவைக் கொருதிக் கிலைபோலு
மொத்து நிராத்த வுடுநிரையோ டொன்றோ பலவோ வெனவரும்புங்
கொத்து நிராத்த பொழிற்காசிக் குழகற் கொருவர் கூறீரோ. (அஎ)

கட்டளைக்கவித்துறை.

கூற்றடிக் கஞ்சி முறையோ வெனக்குல நான்மறையும்
போற்றடிக் கஞ்சம் புகலடைந் தேமுனைப் போலவைத்தாற்
சேற்றடிக் கஞ்ச வயற்காசி நாத செருப்படிக்கும்
மாற்றடிக் குந்தொண்டர் வில்லடிக் கும்புகன் மற்றில்லையே. (அஅ)

மடக்கு. கட்டளைக்கவிப்பா.

இல்லை யென்ப திலையோர் மருங்கிலே
யெவ்வ றங்களு முண்டோர் மருங்கிலே
கொல்லு கின்ற தெழுதருங் கூற்றமே
கூறு மாற்ற மெழுதருங் கூற்றமே
வில்லு மேற்றிடு நானும்பொன் னாகமே
விடுக ணைக்குண்டு நானும்பொன் னாகமே
மல்லன் மார்பின் மணிமுத்த மென்பதே
வாச மையர்க் கவிமுத்த மென்பதே.

(அக)

(அஎ) திகை - திக்கு.

கலிவிருத்தம்.

என்ப ணிக்கும் பணியென் றிரந்தபோ
தென்ப ணிக்கும் பணிதிக்கு மேக்கென்றா
னென்ப ணிக்கும் பணியா யிருந்ததோ
னென்ப ணிக்குமின் பாமகி லேசர்க்கே.

(௯௦)

நேரிசைவெண்பா.

தேயுர முரக் கிளர்தோ னகிலேசர்
மாயுர முருமொரு மைந்தற்குத் - தீயுரு
மய்வேலை யீந்தா ரடித்தொழும்பு செய்தொழுகு
மய்வேலை யீந்தா டொமக்கு.

(௯௧)

நாது. அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

ஞருகை விடுத்தா னெனக்குருகே கூறாய் சுகத்தை விடுத்தாளென்
றருகு வளருஞ் சுகமேசென் றறையாய் நிறைகீர் தெரிந்துபால்
பருகு மனமே யனம்விடுத்த படிசென் றனாயாய் படிவருளத்
துருகு பசும்பொன் மதிற்காசி யுடையார் வரித்தோ லுடையார்க்கே.

இதுவுமது.

உடுத்த கலையு மேகலையு மொழுகும் பணியும் விரும்பணியுந்
தொடுத்த வலையுந் கைவலையுந் துறந்தா னாவி துறந்தாலு
மடுத்த துமது பரந்தாம மதனா விதழிப் பரந்தாமம்
விடுத்து விடுவா னஸனெனப்போய் விளம்பீர் காசி வேதியர்க்கே. கூக

நேரிசைவெண்பா.

வேதத் துரகர் விரக வடுலேசர்
பாதத் துரகப் பரிபுரத்தார் - நாதரிவர்
சேவடிக்கண் டாளோ திறம்பிழைத்துத் தென்புலத்தார்
கோவடிக்கண் டாளோ குலைந்து.

(௯௨)

(௯௬) வளை - கங்கணம். (௯௭) விரகு - அறிவு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சிலைவனைக் கும்பமுக் காய்முழுத் தாறு கொழுங்குமுகின்
 றலைவனைக் கும்பொழிற் காசிப் பிரான்றடங் கோட்டுப்பைம்பொன்
 மலைவனைக் கும்புயத் தாண்மையென் னாந்தெவ் வளைந்துகழைச்
 சிலைவனைத் துத்தன் படைவீ டமர்க்களஞ் செய்திடினே. (கடு)

சந்தத்தாழிசை.

இடமருங்கினின் மருங்கிலாதவவன் குடியிருக்கவுநன் முடியில்
 வே, நிவனொருத்தியை யிருத்திவைத்தமகி மோகமோகினியி னுரு
 வமாய், — நடமிழங்கிவடன் மேலும்வைத்துள நயந்தொர்பின்னைமுன்
 பயந்தநீர், நககுலத்திருவை மருவினின்றிபிறர் நாவளைக்கவிட மாரு
 மோ, — குடமுடைந்ததென வானினங்கண்மடி மடைதிறந்துபொழி
 பாலொடுங், கொழுமடற்பொதி யலிழ்ந்துகைகைசொரி சோறுமிட்ட
 ணி திணைக்கையாற், — கடல்வயிற்றினை நிரப்புகின்றசுர கங்கைகு
 ண்டகழி யாநெடுங், க்கணநீர்க்குடேமி மதில்களேழுடைய காசிமேவுமகி
 லேசோ. (கௌ)

மடக்கு. தாழிசை.

சரியோடொழுஞ் காவளையே சரக்கோடொழுஞ் காவளையே
 தையற்கனமே தீவிடமே தவழுங்கனமே தீவிடமே
 சொரிவதடங்காக் கண்ணீரோ துளிக்ஞந்தடங்காக் கண்ணீரோ
 துயவோவதித னந்தினமே குரற்கழுத்தி னந்தினமே
 கருகிப்புலர்ந்த நாவாயே காவவந்திழியு நாவாயே
 கண்களுறங்கா கழுநீரோ கடலேகழியே கழுநீரோ
 யரிவையிவளுக் குருகீரோ யனத்தோடுறங்குங் குருகீரோ
 யனியாரிதழி வனத்தாரோ யருளானந்த வனத்தாரோ. (கௌ)

உளர். எழுசீர்க்கழிநெடிவடியாசிரியவிருத்தம்.

வனத்தினுமொர் பொற்பொது முகப்பினு நினைப்பவர் மனத்தி
 னு நடித்த ருள்செய்வார், சினக்கயல் விழிக்கடை கருக்கொள்கரு
 கஅ

ணைக்கொடி தினைத்தமரு மத்த ரிடமா, நனைக்கமல நெக்குடை தரக்
குடை துறைச்சா நடுக்கனாயின் முட்டைகொ லெனாக், கணத்தபரு
முத்தினை யினைத்தன மினத்தொடு களிக்குமவி முத்த நகரோ. (௬௮)

மேற்படிவேறு.

கருமுசில் வெளுப்பவற விருமுள கத்தினிவன் ககிர்முலை முக
ட்டினைய வணைமீதே, வருகில றொளிற்செவியி லொருமொழி சொல
ச்சமையம் வருகென வழைக்கிலுடன் வருவார்காண், சுரநதி சுருட்டி
ம்விரி தினைகளொரு முத்திமக டீணைமுலை தினைக்குமவர் மணநாளி
ன், முரசொடு முழக்குகுட முழுவென விரைக்கவளை முரலுமவி முத்
தக ருடையாரோ. (௬௯)

நேரிசையாசிரியப்பா.

- உடைதினாக் கங்கை நெடுநதித் துறையின்
வலம்புரி யென்னவாங் கிடம்புரி திங்கள்.
வெள்ளிவீ ழன்ன விரிநிலாப் பரப்பும்
பொன்வீ ழன்ன புரிசடைக் கடவுள்
- ௫ முடவுப் படத்த் கடவுட் பைம்பூண்
கறங்கெனச் சுழலுங் கால்விசைக் காற்றா
துமிழ்சரு குருதித் திரடெறித் தாங்குத்
திசைதொறுந் தெறித்த திரண்மணிக் குலங்கள்
வானேறு கடுப்ப வெரிநிற் றுக்கலுங்
- ௧௦ கையெடுத் தெண்டிசைக் களிறும் வீறிடத்
தெய்வநா டிகஞ்செய் வைதிகக் கடத்தன்
வணாபகப் பயும் வானரக் குழாத்தொரு
கருமுக மந்தி கால்விசைத் தெழுந்து
பழுக்காய்க் கழுதின் விழுக்குலை பறித்துப்
- ௧௫ படர்தரு தோற்றஞ் சுடரோன் செம்மல்
தசமுகத் தொருவன் நிரண்முடி பிங்கி

- விசையிற் பாய்ந்தென விம்மிதம் விளைக்குந்
 தடமலர்ப் படப்பைத் தண்டலைக் காசிக்
 கடிநகர் புரக்குங் கண்ணுதற் செல்வன்
- உ௦ வேம்புங் கடுவுந் தேம்பிழி யாகச்
 செஞ்செவி கைப்பயான் றெறித்த சின்மொழி
 யஞ்செவி மடுத்தாங் களித்தன னதனால்
 வேத்தவை வியப்ப வினாத்தேன் பில்குந்
 தேத்தமிழ் தெளிக்குஞ் செந்நாப் புலவீர்
- உரு மண்மகள் கவிகைத் தண்ணிழ றஞ்சப்
 புரவுபூண் டிந்திர திருவொடும் பொலிந்து
 முடிவினு முடியா முழுநலங் கொடுக்குந்
 செந்நெறி வினவுதி ராயி னின்னினைசப்
 பாத்தொடுத் தடுத்த பரஞ்சடனா
- ௩௦ நாத்தழும் பிருக்க வேத்துமி னீரோ.

(௧௦௦)

காசிக்கலம்பகம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

கணபதிதிணை.

நிருச்சிற்றம்பலம்.

சகலகலாவல்லிமாலையென்னும்

ச ர சுவ தி தோ த் தி ர ம்.

—❁—

கட்டளைக்கலித்துறை.

வெண்டா மலாக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளையுள்ளத்
தண்டா மலாக்குத் தகாதுகொ லோசக மேழுமளித்
துண்டா னுறங்க வொழித்தான்பித் தாகவுண் டாக்கும்வண்ணங்
கண்டான் சுவைகொள் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. (க)

நாடும் பொருட்சுவை சொற்சுவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியிற் பணித்தருள் வாய்பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும்பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம்பாற்
காடுஞ் சுமக்குங் கரும்பே சகல கலாவல்லியே. (உ)

அளிக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் தென்னமு தார்ந்துன் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டதெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக்கண்டு
கவிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலாவல்லியே. (ஊ)

தூிக்கும் பனுவற் றுறைதோய்ந்த தூவியுஞ் சொற்சுவைதோய்
வாக்கும் பெருகப் பீணித்தருள் வாய்வட தூற்கடலுந்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்த் செல்வமுந் தொண்டர்செந் நாவினின்று
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலாவல்லியே. (ச)

பஞ்சப் பித்தரு செய்யபொற் பாதபங் கேருகமென்
னெஞ்சத் தடத்தல ராததென் னேநெடுந் தாட்கமலத்

இதை வெண்ணக்கிழத்திமாலே எனவும் வழங்குவார்.

தஞ்சத் துவச முயர்த்தோன்செந் நாவு மகமும்வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலாவல்லியே. (௩)

பண்ணும் பாதமும் கல்வியுந் திஞ்சொற் பனுவலும்யா
னெண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புலியும் புனலுங் கனலும்வெங் காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்து நிறைந்தாய் சகல கலாவல்லியே. (௪)

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் பழநின் கடைக்கணல் காயுளங் கொண்டுதொண்டர்
திட்டுங் கலைத்தமிழ்த் தீம்பா லமுதந் தெளிக்கும்வண்ணங்
காட்டும்வெள் ளோதிமப் பேடே சகல கலாவல்லியே. (௫)

சொல்விற் பனமு மவதான முங்கல்வி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமைகொள் வாய்நளி னுசனஞ்சேர்
செல்விக் கரிதென் றொருகால முஞ்சிதை யாமைநல்குங்
கல்விப் பெருஞ்செல்வப் பேறே சகல கலாவல்லியே. (௬)

சொற்கும் பொருட்கு முயிராமெய்து ஞானத்தின் றேற்றமென்ன
நிற்கின்ற நின்னை நினைப்பவர் யார்நிலந் தோய்புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாணநடை
கற்கும் பதாம்புயத் தாளே சகல கலாவல்லியே. (௭)

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னருமென்
பண்கண் டளவிற் பணியச்செய் வாய்படைப் போன்முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண் டேனும் விளம்பிலுன்போற்
கண்கண்ட தெய்வ முளதோ சகல கலாவல்லியே. (௮)

சரசுவதிதோத்திரமுந்நிறீது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவடிவாழ்க.

உ

சிவசண்முகன்றுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிலஅருஞ்செய்யுளுகாக்குறிப்பு.

—*—

மீனாக்ஷியம்மைபிள்ளைத்தமிழ்.

காப்புப்பருவம்.

க0-வது செய்யுள்:—கார்முகச்சூற்புயல்வர வருமினையுமாரி
என உமாதேவியானா விஷ்ணுமூர்த்திக்குத் தங்கையென்றது, ஓர்
சிருட்டியில் விஷ்ணுமூர்த்தியையும் உமாதேவியையும் இடப்பாகத்தி
லும், பிரமதேவனையும் இலக்குமியையும் வலப்பாகத்திலும், உருத்தி
ரமூர்த்தியையும் கலைமகளையும் உள்ளத்திலும், சிவபெருமான் ரோற்று
வித்தமைநோக்கி. இதைக் காஞ்சிப்புராணம் வீராட்டகாசப்படலத்
தில் “நிலையிற் பொருளு மியங்கியற் பொருளு நிலைபெறத் தொழிற்
படுத் துடைய, தலைவனங் கவனே பணிவரைப் பிராட்டி தன்னையு
நின்னையு மிடப்பான், மலரணைப் புத்தே டன்னையு மெனையும் வலப்
புடைக் காலருத் திரனைக், கலைமக டனையு முளத்திடைத் தந்தான் கா
த்துயிர்த் தமிழ்ப்பது கருதி.” என விஷ்ணுமூர்த்தியைநோக்கி இலக்
குமி கூறியிருத்தலானும், கேசவருக்குப்பின்னுதித்தமையால் உபகே
சியெனத் திருநாமம்போந்திருத்தலானு முணர்க.

தாலப்பருவம்.

சு. கார்முதல் புனலிறுதியாகக் கூறப்பிட்டவற்றிலே பொருதி
ன்ற கயன்மச்சங்கள்போல, குழவினிடத்தும் குழையினிடத்தும் (இய
ற்கையாகவே) போர்புரிசின்ற கண்களாகிய கயல்கள், ஆடவர்மார்பி
னும் திருவினும் சிலையினும் புயமலையினும் தாரினும் பொருதிமே
துனாயென்றவாறு. பொருகயலிற்பொருதிமதுனா என இயையும்.

நிரு - கண்டோரால்விரும்பப்பெறும் பெருஞ்சிறப்பு. எனவே, ஆடவரு லாப்போதுங்கால் அவரது மார்பழகுமுதலியவற்றை மங்கையர் கண் கன்பதியக் கண்டிகளிக்கும் மதுனையென்பது கருத்து. இச்செய்யுள்மு தலியவற்றில் வருவித்துணாப்பனவெல்லாம் இசையெச்சமெனக்கொ ள்க.

எ. (தடாசனைகப்பிராட்டியார் திக்குவிசயஞ்செய்தநாளில்) சே னுதிபதிகளும் திசைத்தலைவர்களும் யுத்தத்திலே, தங்களுடைய வில்லி னுணிகளைத் தேரிலுள்ளனகொழுகளோடு இழக்கும்படி, (பிராட்டியாரு டைய) சேனைத்தலைவர்களால் கணைமழைசொரிய, பெருகியகுருதிச் சடல் எனக்கூட்டுக. சிந்தியிடென்பது சோனைக்குரிய அடை. என வே, சிந்தியிடுஞ்சோனைபோலும் கணைமழையென்பதுபொருள். அப் பெயர்மினென்றது ஆணைமீன் குதிமைமீன் என்னும் இரண்டையும். இவை கடலின்கணுள்ளன.

சப்பாணிப்பருவம்.

சு. மண்ணவர் தேவர்வாளின்மடிந்தவராகி (வீரசொர்க்கமடை ந்து) அங்குள்ள அரம்பையர்களின் பாணற்கணையும் முலைக்குவடுமா டிய படையிற்பட எனக்கொள்க.

அ. கடளிகன்போலவும், காளிகன்போலவும், வைரவக்கடவுள் போலவும் செருமலைத்துநின்ற சேனுபதிமுதலியோரழியும்படி, (தடா சனைகப்பிராட்டியாரால் விடுக்கப்பட்டிச்) சென்றவாளிகள் சிந்திடக்க ண்டி, நந்திபிரான் நின்றிலன் எனக்கூட்டுக.

முத்தப்பருவம்.

சு. தடாசனைகப்பிராட்டியாருடைய வெற்றிக்கொடியானது, சேரனுடையவிற்கொடியும் சோழனுடையபுலிக்கொடியும் தோற் றோட மிகுவிளங்குதல்போல, துதிக்கொழுகள், மேகவில்லும் அம் புலியும் தாழ்த்தோடும்படியுயர்ந்து, வான்மீனைமணந்து, பொலியுமெ னக்கொள்க. மேகச்சிலை போலிச்சிலையாகவின் முனைக்கணைதுணி பரி

சியாத செஞ்சிலையெனப்பட்டது. உகந்த என்பது வடவனாக்குரிய அடை.

எ. மதுக்கடலை அறப்பருசிப் பிறைமதியொடுதோன்றும் கருமு கில்களோடு மின்னல்கள் வெருவிப்பெயரவும், நகஷத்திரங்கள் வெரு க்கொள்ளவும், (மதுரைப்பதியிலுள்ள) வெடிவரால் குதிகொள்ளும் விட்டிலமெனவும்; குடத்திலுள்ளமதுவை அறப்பருசிய காருடலத்தையும் வெண்பிறைமதிபோலும் கூனிய அரிவானையேந்திய கையையுமுடைய கடைஞர்களோடு கடைசியர்கள் வெருவிப்பெயரவும், மின்னல்கள் வெருக்கொள்ளவும் வெடிவரால் குதிகொள்ளும் விட்டிலமெனவும் கூறியது உருவகம். மீனென்றது நகஷத்திரங்களையும் மீன்களையு முணர்த்தவின் சிலைவை. வெடிவரால் - வெடிபோலத் துள்ளிச் செல்லும் வரால்; கடுத்தொளியையுடைய வராலெனினும் அமையும்.

அ. சூரியனுடைய இரதத்திற்பூட்டிய உயர்ந்தசக்கரமானது, சக்கரவானகிரியிற் திரிந்துநாணும்படி ஆஞ்ஞாசக்கரம் அச்சம்வினை த்தலாவது, சூரியன்முதலிய கிரகாதிபதிகள் உலகிற்குக் கெடுதிவினையாவண்ணம் தினமும் தத்தங்கதிகளிலே தவறாதுசஞ்சரிக்குமாறு பணித்தல். திரிபுலம்ப என்பதை திரிபு+உலம்ப, திரி+புலம்ப எனப் பிரித்து, முந்தியதற்கு திரிந்துநாண எனவும்; பிந்தியதற்கு திரிந்துபுலம்ப எனவும் பொருளுரைப்பதுண்டு. ஆஞ்ஞாசக்கரமாவது வெற்றியால்வினையும் பிரதாபம்.

அம்மானைப்பருவம்.

க. அம்பிகையைத் தனிமுதல்வர்க்கு அம்மனையென்பதின் கருத்தைச் சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை முப்பத்துமூன்றாவது செய்யுளுக்குக் குறிக்கப்படும் உரையிற்காண்க.

மீனாக்ஷியம்மையிரட்டைமணிமாலை.

கஉ. வலிய விசாலமாகிய துதிக்கைக்குநேரொத்த வால்களையுடையனவாகி எட்டியானைகள் தாங்கப்படும் திருவாலவாயிலிலுள்ள

இந்திரவிமானத்திலுறையும் மருந்தபோல்பவளே, மலயத்துவசன் பெற்ற தெளிந்தவமிழ்தமே, பிறவியை அவாவின்னாந்து மிகமெலிந்த வெனக்கு, இரண்டிருவடிமலர்களையும் பாலித்தருளுகின்ற கல்லால விருகைத்தடியில்வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானையடையுமாறு கருணை புரிவாயாக. எ-று. இவ்வாறுபிரார்த்தித்தது அருட்சத்தியால் சிவபெருமானையடையவேண்டுமென்னும் சித்தாந்தநோக்கி. கருவால் என்புழி மூன்றனுருபை இரண்டனுருபாகக்கொள்க. ஆலவாய் என்புழி வாயென்பது ஏழனுருபு. பிறவிப்பிணியையகற்றலின் மருந்தெனவும், அழியாநிலைமையையளித்தலின் அமிர்தமெனவும் கூறினார்.

மதுரைக்கலம்பகம்.

உசு. தொடுத்து அணிந்தகொண்டதும் அழகிய தேவர்களுடைய எலும்பே, சுமந்துகொண்டிருப்பதும் அலைகளையுடைய கங்கையே, தாங்கிநிற்பதும் வாமனமூர்த்தியினுடைய சரீரமே, தந்தத்தைமுறித்ததும் (விஷ்ணுவின்வதாரம்) ஆகிய பன்றியையே, (எப்பொழுதும்) ஏற்றுக் கொள்வதும் பிராமணர் முனிவர்களுடைய ஆசீர்வசனங்களே, தரித்துக்கொள்வதும் சில பாம்புக்கூட்டமே, (யாவர்க்கும் தாம்) பாலிப்பதும் முனிவர்களுடையவுலகத்தையே, சோமசுந்தரக்கடவுள் (தமக்குரிமைமாகக்) கொள்வதும் கடம்பவனத்தையே. எ-று. விஷ்ணுமூர்த்தியின் வாமனாவதாரத்தில் தோலைச்சட்டையாகத்தரித்து உடல்முழுவெலும்பைச் சூலத்திலேற்றதும், வராகாவதாரத்தில் தந்தத்தைமுறித்து மார்பிலணிந்ததும், கூர்மாவதாரத்தில் அதனோட்டைப்பெயர்த்து மார்பிலணிந்ததாகப் பின்னர்க்கூறுவதும் கத்தபுராணமுதலியவற்றுட்காண்க. முனிவர்கள் பன்னகசாலையில் வசிப்பவராதலின் பன்னககொணப்பட்டனர். பன்னகம் என்பதில் க, பிரத்தியயம்; பாடகசாலை என்பதிற்போல, அல்லது, பல் நகர் அந்தணர் எனமாற்றிப் பலநகரங்களிலுள்ள அந்தணர்களினும் அமையும். பவனம் - உலகம். மடக்குகடோறும் ஏகரங்களை ஏற்றபெற்றிகொள்க.

௩௮. சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு நடிக்குமிடமும் வெள்ளியம்பலமே, அந்தரங்கத்தானாவது அன்னியமானவற்றையெழுந்தோர்களுடைய இதயமே, மார்பிலணியப்படும் பல ஆபரணம் எலும்பும் பாம்பும் ஆமையோடுமே, ஞானம்பெருமைக்குக்காரணமும் (அக்கடவுளை) யான் வழிபடாதிருத்தலே, விரும்பப்படும்பாடலும் பெருமைபெற்ற கவிகளிடத்தள்ள அன்பே, வீற்றிருக்கும்விமானமும் (இந்திரனால்) விண்ணினின்றும்வந்த விமானமே, திருந்திய மூலட்டானம் பெரிய மதியையுடைய மதுளையே, வெள்ளியங்கிரியிற்றங்குவது செயற்கையே. எ-று. ஆலயம் - மறைவிடம். அருந்தவரிதயத்தைக் கடவுளுக்கு மறைவிடமாகவும், திருக்கோயிலை வெளிப்படுமிடமாகவும் கூறுவது தூற்றணிபாகலின், அங்கமென்பது ஈண்டு இதயத்தையுணர்த்திற்று. “நண்ணுமாலய மாதவரங்கமே” எனக் காசிக்கலம்பகத்திலுணர்த்தியதும் இக்கருத்தே பற்றியென்க. அங்கமென்பதற்கு அழகிபதையெனக்கொண்டு தலையென்பதற்கு பிரமரந்திரமென்றேனும், துவாதசாந்தமென்றேனும் பொருள்கொள்வதும்; விரும்புபாடலு மாகவிமானமே என்பதற்கு, விரும்பியபாடலும் இலக்கணவரம்புள்ள சிறந்தகவிகளே எனப் பொருள்கொள்வதும் உண்டு. மானம் - (இலக்கண) வரம்பு. வெள்ளியங்கிரியில்வீற்றிருப்பது செயற்கைபெனவே இயற்கையாகிய மூலட்டானம் மதுளையென்றவாறு. இதை “முனைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி” என்னும் திருநாவுக்கரசுநாயனார்தேவாரத்தானும் உணர்க. மூலட்டானம் என்பது மூலஸ்தானம் என்பதின் மருஉ.

௫௯. எமது தலைவனார் மதுசூதரவாரும் வளையையகன்று செல்லும் இக்காலமானது, வெள்ளியமூலையினுடைய சிற்றரும்புகள் எங்கும் மணம்வீசத் தொடங்குங்காலமும், இளமகளிர் கொழுநொடுகலந்துவக்குங்காலமும், எம்மவர்கள் வீதிதொடர்ந்து (அன்னியரணுகாவண்ணம்)சீறி அவமதிக்குங்காலமும், அநங்கனாகியமன்மதனும் வரிந்தவில்லைக்கொண்டு உருவொடுவெளிப்படுங்காலமும், இளஞ்சந்திரன் நம்முடைய பேரறிவினுவகையை அழிக்குங்காலமும், மெல்லிய இளந்தென்றலும் எமதுயிரழியச் சஞ்சரிக்குங்காலமும், மனமானது

கற்போடும் ஈனோடும் மாறுபடுங்காலமும் (ஆகுமேல் எங்ஙனமும் வது.) எ-று.

இஅ. அழகிய அரசனங்கன்பதித்த ஆபரணங்கள் எலும்பின்கோவையே, அன்பமைய அங்கேரிப்பது என்னுடையதொண்டே, திருமேனியிலணியுஞ் சந்தனமும் வெள்ளியவிபூதியே, யாசிக்கவிரும்புவதும் வெள்ளியபிச்சையே, (திரிபுரத்திலே) பாணத்தைவிடுக்கச் சுமந்தது ஒரு பொன்மலையே, (காதலோடு) தாங்கியெடுப்பது ஒப்பற்ற முருகக்கடவுளென்னும் புதல்வனாயே, (இத்தன்மையராசி) உலகங்களை யின்ற உமாதேவிமனாநராய்வினங்கும் சோமசுந்தரக்கடவுள்வாழ்வது கூடலென்னும் திவ்வியதலமே. எ-று. முதிர்வில்லாதது வெண்மை பெண்ப்படுதல்போலச் சில்பவி, வெண்பலிமெணப்பட்டது. சில்பவி-சிறுபிச்சை.

கூ. நாம் மதிக்கும் இனத்தென்றலுக்கும் இன்று - குளிர்ந்த சந்திரனிடத்தும் சிறிய தென்றலிடத்தும் (தமதுசெங்கோன்மையைச்) செலுத்தாமல், — எய்யும் மதன் கோரமது இக்கும் கொடுங்கோலமே, கொடுங்கோன்மை முற்றும் தீர மதிக்கும் செங்கோன்மை - எய்கின்ற மன்மதனுடைய அச்சத்தைவினைக்கும் கருப்புவிட்டும் கொடிய அம்புமே கொடுங்கோன்மைமுழுமையும் திரும்படிசெலுத்திய செங்கோன்மையானது, — சில தேவர் மதி சோர மதிக்கும் கடல் தீ விடம் கொண்ட சொக்கருக்கு என்னும்-(விஷ்ணுமூர்த்திமுதலிய) சிலதேவர்கள் மனம்வருத்தக்கடைந்த பாற்கடலிற்றோன்றிய கொடியவிடத்தை உட்கொண்டிகாத்த சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு யாதுசிறப்பைவினைக்கும். எ-று. முத்தியான்கனுருபிரண்டையும் ஏழனுருபாகக்கொள்க. கோரமது என்பதில் இது - பகுதிப்பொருள்விருதி. ஏகாரம் பிரிநில. மன்மதனுக்குரிய குடையும்தேருமாக இருந்தகொண்டு என்னைவருத்தும் சந்திரனையும் தென்றலையும் அடக்காத இவர்க்கு அவனுடைய வில்லம்புகளின்கொடுமையை வென்றனொன்றும்புகழ் யாதுசிறப்பைவினைக்குமென்பது கருத்து. இது தலைவியிரங்கல்.

எரு. அறியாமையுடையகினியே! சக்கரப்படையையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியின்புதல்வனாகிய மன்மதன் அநங்கனாகியிருந்துகொண்டே திரண்டதனங்களினும் மலர்போலங்கண்களினும் தொடுத்த அம்புகளின்கொடுமைகளைமாத்திரமா? எனது தாய்தொடுத்த வீண்சண்டையையும் மதுராபுரியில்வாழும் சோமசுந்தரக்கடவுளுக்கு ஒகிருயில்லை; நீ வாழ்வாயாக. எ-று. வாழி என்பது ஈண்டு வருத்தமிருதியால், வாழ்த்துவதுபோன்று வைதலையுணர்த்திற்று. “வாழ்ந்துபோநீ” எனச் சுந்தரமூர்த்தியையனார் திருவாரூர்த்தேவாரத்தில் அருளியவாற்றாணுமுணர்க. ஊழிமுதல்வர்க்கு ஒதலையெனக்கூட்டுக. ஊழிமுதல்வர் - ஊழிக்காலத்தம் அழிவில்லாத முதற்கடவுள். அம்பு அதன்கொடுமையையுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். அம்போ என்புழி ஓகாரம் வினாப்பொருட்கண்வந்தது. வம்பும் என்னும் உம்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. அளவுகடந்ததுன்பத்தை தலையளவாயிற்றென்றேனும் தலைக்குமிஞ்சியதென்றேனும் கூறுவது வழக்கமாதலால் அவ்வாறே, அம்பால்வினையும்வருத்தமோ திரண்முலையும் கண்மலருமாகிய அளவில்கின்றன; தாய்தொடுத்த வம்பின்வருத்தமோ தலையளவாயிற்று. எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். இப்பொருட்கண் வாழியென்பது இடைச்சொல், கினிமுன்னிலை. உருவழிந்தேன் என்பதும்பாடம்.

அ. குண்டிர்ப்பட்டத்து ஒண்டிறைச்சங்கம், முத்தைத் தன்னுள்ளேபயிலப்பெற்று, காவின்கண்ணேயியங்குதலற்று, சிறந்த இசைக்கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்து ஒலித்தனவாகி, சஞ்சரிக்குமெனக்கொள்க. நீர்த்துறைச்சங்கமாகவின் அதையகலாமைநோக்கி காவின்கண்ணேயியங்குதலற்று என்றார். இயங்கு முதனிலைத்தொழிற்பெயர். தேர்தல் அதன்காரியமாகிய ஒலித்தலையுணர்த்திற்று. வண்டமிழ்க்கடலின் தண்டிறைச்சங்கமோ, தனித்தனிமுற்றுப்பெறும் செய்யுளிற்பயின்று, காவியங்கற்று, சித்திரப்பாட்டிலக்கணங்களை ஆய்ந்தனவாகி, ஒழுகுமெனக்கொள்க. தமிழ்க்கடற்றுறை-அகமும் புறமுமாகிய பொருட்கூறுபாடு. சங்கம் - வித்துவசங்கம். சித்திரப்பாட்டியல் - அக்காலத்துவழங்கிய ஓர் இலக்கணப்பாட்டியலாகவுமிருக்கலாம். வெண்பாப்பாட்டியல்

என்பது முதலியன போல, முத்தகத்தினிலக்கணம் "முத்தகச் செய் யுட் டனரின்று முடியும்." என்னும் தண்டியலங்காரத்தானுமுணர்க.

திருவாரூர் நான்மணிமாலை.

கூ. கமலேசர்திருவுருவும் உமையாள் திருவுருவும் முருகக்கடவுள் திருவுருவுமாகிய மூன்றும், உலகிற்குக்காரணமான அருவம் உருவம் அருவுருவமாகிய இலய போக அதிகாரமென்னும் முக்குணவடிவ மாக இருத்தலினால் இவரை உலககாரணனொன்று அறிஞர்கூறுகின் றனர். ஏ-று. இப்பொருள்கொள்ளுங்கால், அருவுரு என்பது அரு உரு அருவுரு என மூன்றாகப்பிரிக்கப்படும். இவ்வாறன்றி, சத்துவம் வெண்ணிறத்ததாய். ஆன்மாக்கட்கு ஞானத்தையும், தாமதம் கருகிறத்த தாய் போகத்தையும், இராசதம் செந்நிறத்ததாய் அவ்விரண்டன் பிர வர்த்தியையும் வினாவித்தலின் முக்குணங்களையும் மூவர்க்கும் உருவகி த்ததெனக்கொள்வதும் ஒன்று. தியாகேசப்பெருமான் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தியாகலின் இவ்வாறு கூறினார்.

முந்நுக்குமாரகவாமிபிள்ளைத்தமிழ்.

செங்கீரைப்பருவம்.

கூ. எந்தாயின் கொங்கலர் மைக்குழல்வாழ் பொறிவண்டே என்றது, திருவுத்தரகோசமங்கையிலே சிவபெருமான் உமாதேவியா ருக் குபதேசிக்குங்கால் முருகக்கடவுள் வண்டுருக்கொண்டு கூந்தலி லிருந்து கேட்டனொன்னும் அத்தலபுராண சரித்திரம்கோக்கி.

அம்புலிப்பருவம்.

உ. சந்திரனே, முருகக்கடவுள் பலநூல்களையுமுருளிச்செய்த பெ ருமைபெற்ற சங்கப்புலவர்கள் கலைகளினுடையசுவைகளைக் கைக் கொள்ளுமாறு (அவர்களுக்குத் தலைவராக) வீற்றிருந்து உவந்தருளு மாறுபோல, நீயும், கீர்த்திபெற்ற பெரியதேவர்கள் உன்னுடைய கலை களிற்பெருகும் அமுதத்தைதுகர விருந்துசெய்யும் உவகையைமேற்

கொண்டாய்; அக்கடவுள், முன்வெளிப்பட்டுச்சீறிக் கிரவுஞ்சமலையைப் போலவே சமுத்திரத்தையுந்தாக்கிய ஒளிபெற்ற அவ்வேற்படையை உயர்த்திவிளங்குமாறபோல, நீயும் உதித்து, நினக்குமுன்னர்ப் பெருகி மலைபோல அலைகளைமோதுகின்ற அவ்வடவாமுகாக்கினிக்கு இடமாயுள்ள சமுத்திரத்தை விரும்பினாய்; அக்கடவுள், குற்றமில்லாத (தம்முடைய) அருட்குணங்களைத்தியானிக்கும் யாசகர்களுடைய முகங்கள் மாறுபடாவண்ணம் (வேண்டியவற்றை) அளிக்குமாறபோல, நீயும், பழுதின்றி நிறமுதலியகுணங்களைக்கொண்ட குமுதமுதலியமலர்கள் முகங்குலியாவண்ணம் காக்கின்றாய்; அக்கடவுள், சூரியன்வரக்கூலிடம் கோழியைக் கொடியாகக்கொள்ளுமாறபோல, நீயும், அதைக்கொடியதாகக்கொண்டாய்; அக்கடவுள் அதரமென்னும் குமுதம்விண்டு சொற்றேறெழுக்க ஒளிபெற்ற புன்முறுவலரும்புமாறபோல, நீயும், குமுதங்களலர்ந்து தேன்பொழிய சந்திரிகையைப் பரப்புகின்றாய்; (இவ்வேதுக்களால்) அவரை நீ ஒப்பாய்; உன்னையுமவர் ஒவ்வாதி ரார்: (ஆதலின்) வினையாடவா. எ-று. சொல் ஆகுபெயர். சந்திரனொளிமழுங்கும்படி சூரியனையழைத்தலால், குக்குடம் கொடியதாயிற்று.

சிறுதேர்ப்பருவம்.

க. புணரிப்பெருந்தானைகையுடைய அவுணப்படைத்தலைவர்கள் தம்வரவைநோக்கிக்கொண்டு வாயிலில்நிற்கும் மங்கையனானோக்கி, பூதப்படைத்தலைவனொடுவோ அவிழ்ந்த எங்களுடைய குஞ்சிமுதலியவற்றிற்கும், (இது நீங்குகொலோவென) அச்சத்தைவினைத்துநின்ற உங்களுடையதாலிகட்கும் வேலியாய்நின்றனாகத்தவர் முருகக்கடவுளேயென்கூற; (அம்மங்கையர்களுள் தம்முடைய கணவருயினாத்தந்து தமதுதாலியைப் பாதுகாத்தமையெண்ணித் தியானிக்குங்கால்,) அவர்களுடைய கண்கடோறும் பிரசன்னமாயிவ்வோ, சிறுதேருருட்டியருளுக. எ-று. அவுணப்படைத்தலைவர், வேலியென வனையவர்க்கோத அவர்விழிகடொறுநின்றவன் என இயையும். குஞ்சியவிழ்தல் விழியிமைத்தல் முதலியவுடையவரைக் கொல்வது அறமல்லாமையால், அத்தன்மையரைப் பூதப்படைத்தலைவர் கொல்லாமைக்குக்காரண

ம் முருகக்கடவுளானெயென்றபடி, வேலி-அரண். கொல்-அசைநிலை. இளம்பேதையர் = (முருகக்கடவுளிடத்தேகாதல்கொண்ட) மங்கையர். அவர்கள் கண்ணிற்கு எதிர்ப்பட்டுநிற்குமாறுபோல நின்றவனெனக் கொள்க.

திருப்பாழம்மணிக்கோவை.

காப்பு, மணி கோன் அஞ்சம் கரன் கற்பகத்தான் இறைஞ்சும் கஞ்சம் அஞ்சு கரம் எம் கற்பகம் - கெனஸ்த்துபமணியையுடைய வி ல்லுமூர்த்தியும் அன்னக்கொடியையுயர்த்தியகரத்தையுடைய பிரம தேவரும் கற்பகமாலையையுடைய இந்திரனும் வணங்குகின்ற தாம லாமலர்போலும் ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய எமது கற்பகவிநாயக க்கடவுள்,—செம்மை மணி கோவை கதிர் சூழ் தில்லை சிற்றம்பலவன் மும்மணிக்கோவைக்கு உவந்து முன் நிற்கும்—செவ்விய அரதநக் கோவைகளின்மீரணங்கள் (எங்கும்) பரவுகின்ற தில்லையிலுள்ள சிற் றம்பலவரைச்சுட்டியியற்றும் மும்மணிக்கோவையென்னும் இப்பிரப ந்தத்திற்கு முன்னின்றருளுவர். எ-று, சித் அம்பலம் சிற்றம்பலமெனத் திரிந்தது; ஞானசபையென்பதுபொருள். கற்பகமென்னும் எழுவாய் க்கியைய நிற்குமெனப் பயனிலை அஃறிணைமுடிபாயிற்று. மணிக்கோ ன் அஞ்சக்கரன் கற்பகத்தான் என்னுந்தொடர் “உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீதே.” என்னுஞ்சுத்திரவிதிப்படி மணிக்கோவஞ்சக்கரக் கற்பத்தார் என்றாயிற்று; சேரசோழபாண்டியனென்பதுபோல. எம்ம ணிக்கோ அஞ்ச அக்கரக்கு அற்பு அகத்தார் எனப்பிரித்து, எல்லா மணிகளுக்கும் தலைமைபெற்ற உருத்திராக்கத்தினிடத்தும் பஞ்சாக் கரத்தினிடத்தும் அன்பை அகத்திலுள்ளவர் என்றுரைப்பதும் ஒன் று. இப்பொருள்கொள்ளுநால் நான்கனுருபை எழனுருபாக்கி மணி க்கோ என்பதனெடுக்கப்பட்டிக.

கக. அமரரிற்சிலர் எனது பரிபாகமின்மைகோக்காராய், திருந டக்கும்பிட்டும் ஒருவனுய்ந்திலன் (இவன்) யார்கொல் என அஞ்சுவர்; அஞ்சாதருளுதி எனக்கூட்டுக.

உஅ. குடியிலிருந்து நன்றியை சுத்தவித்ததாசாரம் சாதாக்கியம் சத்தி சிவம்; இவ்வைந்தும் சிவத்தத்துவமெனப்படும். மோகினியிருந்து நன்றியை காலம், நியதி, கலை; கலையிருந்து நன்றியை வித்தை இராசம் மான்; இவ்வாறும் புருடத்தத்துவத்தோடு கூட்டி வித்தியாதத்துவமெனப்படும். மானிருந்து நன்றியை தன்மாத்திரையைந்து, பூதமைந்து, ஞானேந்திரியமைந்து, கண்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணநான்கு; இவ்விருபத்துநான்கும் ஆன்மத்தத்துவமெனப்படும். குடியை - சுத்தமாயை. மோகினி - அசுத்தமாயை. மான் - பிரகிருதிமாயை.

சிதம்பரம் செய்யுட்கோவை.

கக. சிவபெருமானுக்கு உமாதேவியார் "மனைவி தாய் தங்கை மகள்" என்பதற்கு, போகசத்தியாயிருத்தலின் மனைவியென்றும், சத்தி சிவத்தையுதிப்பித்தலின் தாயென்றும், சிவஞ்சத்தியென்னும் வேறுபாட்டில் முன்னர்ச்சிவமும் பின்னர்ச்சத்தியுமாயுதித்தலின் தங்கையென்றும், சிவத்தினின்றும் சத்தியுதித்தலின் மகளென்றும் வழங்குவார்.

அ0. மேவரும் தில்லை சென்றும்-அடைதற்கரிய தில்லையையடைந்தோம்,—பரலோகமே ஒன்றினம் - (ஆதலால்,) சிவலோகத்திலேயே ஒன்றுதலையடைந்தேமாயினம்,—ஒன்றின் அம்பரலோகம் சென்றுமே வருந்து இல்லை - அதில் ஒன்றுதலையடைந்தால், (பின்னர்) விண்ணுலகங்களிற்சென்றுமே வருந்துதலில்லை. எ.று. சென்றபிறவிகளிலேசெய்த சிவபுண்ணியமேலிட்டால் தில்லையைத் தரிசிக்கப்பெற்றோர் அப்பிறவியிருநே சிவத்திபெறுவது விண்ணமாகலின் அத்துணிவுபற்றி ஒன்றினமென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். பரலோகமே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் தேற்றம். சென்றும் என்னும் உம்மை உயர்வுசிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. வருந்து முதனிலைத்தொழிற்பெயர். அம்பரலோகங்களினும் அசுரார்பகைமை நோயுடைமைமுதலிய துன்பமுண்டாகலின் அவற்றிற்சென்று வருந்துதலில்லையென்றார். எனவே, அவற்றிற்குமுந்தனவாய் இன்பமின்றித் துன்பமேயுடிகரித்துள்ள ஏனையுலகங்களிற்

சென்று வருந்துவீயென்பது வருக்கவேண்டுமெனியாயிற்று. இதுபற்றியே, உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகளும் கோயிற்றுராணத்தில் “மண்ணிலிரு வினைக்குடலாய் வானிரயத் துயர்க்குடலா, யெண்ணிலுட லொழியமுய விருந்தவத்தா லெழிற்றில்லைப், புண்ணியமன் றினி லாடும் போதுசெய்யா நடங்காண, நண்ணுமுட விதுவன்றோ நமக்குட லாய் நயந்தவுடல்.” என வினைக்கியருளினொன்க ளினை ஏகாரமூன்றும் ஈற்றைச. இவ்வாறன்றி, மேவுதற்கரிய தில்லையிற்சென்று, பரலோக வின்பத்தை யே அடைந்தேமாயினம்; அடைந்தேமாதலால், (இனி) விண்ணுலகங்களிற்சென்று, அதுபவிக்கும்போகாதிகள் (நமக்கு) இல் லையெனினும் அமையும். இப்பொருள் கொள்ளுங்கால், ஒன்றின் வினை யெச்சத்திரிபு. மேவு வினைத்தொகை. அருந்து முதனிலத்தொழிற் பெ யர். சிவபோகதுகாரப்பெற்றோர் விண்ணுலகபோகம் விரும்பாபொன்ப தி கருத்து.

காதிங்கலப்பகம்.

அ. வெள்ளிப்பொருப்பாளர் அவிமுத்தத்த இருப்பார் - வெள் றியங்கிரியையான்பவராய் அவிமுத்தத்தின்கண்ணே வீற்றிருக்கும் விசுவநாதர், — என்றும் ஆருயிர்களின்மேல் விருப்பு வைத்து - எக்கா லத்தும் அரியவுயிர்களின்மீது காதல்வைத்து, — இப்புவனங்களை எல் லாம் உரு பாதியில் படைத்து — இப்புவனங்களைணைத்தையும் (தமது திருமேனியிலுள்ள) சத்திபாகத்தாற் சிருட்டித்து, — ஊழிதொறும் ஒரு பாதியில் துடைத்து - முடிவுதொறும் தமதுபாகத்தாலழித்து, — தாம் செய்யும் வேலை கண்டே ஓடி திரிவது - தாமியற்றும் இத்தொழில்களை கோக்கிக்கொண்டே ஓடித்திரிதலால், — எங்கே கண் மூடுவர் - (அவர்) எங்கே கண்களைமூடி இளைப்பாறுவார். எ-று. எனவே, தாம் விசுவநாத ராகலின் ஆன்மாக்களின்புறம்பொருட்டு விசுவங்களை ஆக்கலுமழித் தலுமாகிப் தொழில்களையிற்றுத்தற்கேயன்றி ஒய்ந்திருப்பதற்குக் கால மில்லையென்பது கருத்து. தமது சந்திதிமாத்திரத்தால் இத்தொழில்க ளியங்கிலும் அன்பர் பிரார்த்தித்தவழிப் பிரசன்னராய்க் காக்கவேண்

டியிருத்தலின் ஒடித்திரிவதும் உடன்கூறப்பட்டது. திரிவது - திரிதல். இறுதியேகாரம் தேற்றம்; பிரிநிலையெனினும் அமையும்.

௧௪. காணப்படும் நதிமுதலியவைகள் கங்கைநதிமுதலியவைகளாகுமா? ஆகா: ஆதலால்,) உடல்விடும்போது மணிகர்ணிகைத்துறையை அடையுமாறுபூணும் ஆசையொன்றே பெறவேண்டும்; பின்னர்ப் பேயோடாடவிரும்பினும் அத்தீர்த்தத்திலே மூழ்கிப் பெறவேம். என்று, ஏகாரம்மூன்றாம் வினாவிற்கணின்று எதிர்மறைப்பொருள்பயந்தன. பூணுதல் - விரதமாகக்கொள்ளுதல். மற்ற வினைமாற்று. ஒன்றே என்னும் ஏகாரம் பிரிநிலை. பேணுதல் அதன்காரியமாகிய அடைதலையுணர்த்திற்று. ஆடினும் என்பதில் விரும்பவென்னும் தொழிற்பெயர் எஞ்சிகின்றது, "நின்றன நின்றன" என்னும் நாலடியார்ச்செய்யுளில் செயின் என்பதிற்போல. பேயோடாடவிரும்பல் சிவசாரூபம் பெறுதல்.

௧௫. கற்றைவார்சடைக் காசிப்பதியுள்ளீர் உமதுதொண்டர்க்குப் பெற்றமூர்தல் முதலியவற்றைச்செய்யும் சிவசாரூபம்பெறுதலரிதன்று; (பெற்றபின்) கற்பமுடிவுதாறும் எல்லாவுலகத்தையும் அழித்திப்படைக்கவும்வேண்டுமா? (வேண்டுவதில்லை: அவர்க்குப் பின்னர்ப்பெறப்படும்பயன் ஒன்றுமில்லையாகலின்) தேவரீர்பதத்தைச் சிந்திப்பதமில்லை என்று இது "கூற்றங் குமைத்த குணாகழற்கால் கும்பிட்டுத், தோற்றத் துடைத்தேந் துடைத்தேமாற்—சீற்றஞ்செயேற்றினான் மில்லை யிடத்தினு நென்னினியாம், போற்றினு னல்கும் பொருள்." என்னும் சிதம்பரச்செய்யுட்கோவைபோன்று இகழ்த்ததுபோலபுகழ்த்தது. எனவே, தொண்டர்க்கு எவற்றாலும் குறைபாடின்றென்பது கருத்து. வேண்டுமே என்னும் ஏகாரம் விர்மறை. வேண்டின் அவையும் எளியவேயென்றபடி. அவர்க்குப்பெறப்படுவது ஒன்றுமில்லையென்பது "வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்." என்னும் பெரியபுராணத் திருக்கூட்டச்சிறப்பானுமுணர்க. சிந்திப்பதும் என்னும் உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது.

உஅ. தாம் விரும்புவது அன்பர்களுடையவுள்ளம் சுகித்தலையே, சட்டையாக அணிவது வெவ்விய யானைத்தோலையே, அக்கடவுளுக்கும் மிக்கதொழில் எவற்றையும் தம்மிடத்தில் ஒடுக்கிக்கொள்ளலே, வீற்றிருக்கும் அந்தரங்கஸ்தானம் சுத்தமாகிய முனிவருள்ளமே, அமுருசெறிந்த ஆபரணம் எழும்பின்கோவையே, (என்னை) அடிமை கொள்ளுதற்பொருட்டு அங்கேரிப்பது என்னுடையதொண்டே, (இத்தன்மையராகி) விநாயகக்கடவுளைப்பெற்ற உமாதேவிமணளராகிய விசுவநாதர் வீற்றிருப்பது காசியென்னும் திவ்வியதலமே. எ-று.

உக. அழகியதிருமேனி அரியபுலன்களே, வசித்திருப்பது மணம்பெருகுவிற்ற (ஆனந்தவனமுதலிய) வனங்களே, தங்கியிருக்கும் அந்தரங்கஸ்தானம் மாதவர்களுடைய இருதயமே, அவர்திருமேனியிற் கலந்திருப்பது உலகமேழும்பெற்ற உமாதேவியே, குளிர்த்தமலை வாசனாவீசம் கொன்றையே, அக்கடவுள் தருமங்கனையுடையவர்க்குத் தருவது ஒன்றாகிய முத்தியையே, (இத்தன்மையராகியவிசுவநாதர்) மனத்திலுள்ள குற்றங்களுழியுமேல் பிரசன்னராவார்; அவர்க்கு, ஒப்பற்ற திருக்கோயிலாகவுள்ளது காசியே. எ-று.

கக. பாக்கள்விரிந்த நாவியையுடைய வித்துவான்களும், (வண்டிகளின்) இசைகன்பாம்பத் தேன்விரித்தள்ள காக்களிற்றங்கிய மலர்களும் எடவிழ்க்குங் காசி என்னுத்தொடரில் வித்துவான்களுக்குத் திருமுறையேமே மலர்களுக்கு இதழுமாகக் கொள்க.

கக. தமது திருமேனிச்சோதியொன்றிலே ஒருபாதிசத்தியெனவும் ஒருபாதிபரமசிவமெனவும் கெட்டுவினங்கும் விசுவநாதருடைய இரண்டிருவடிகளையும் பரவும்களியமேம்; (யாவரும் வேதங்களை) ஒதியோதியுமே இன்பவார்; (ஆனால்,) வேதமுணர்த்துகின்ற (தத்துவாதிதநிலைமையையே யன்றித்) தத்துவங்களையும் முணர்கின்றாரில்லை; (அத்தன்மையரும் பிறரும்) உணரும்படி அனுபவப்பட்டுள்ள ஒரு உண்மை உக்கியம் (உண்டு: அதை) உணர்த்துவேம்; எதனாலே தருமங்கள் பலவற்றும் பசுவையழித்து அக்கேரிவனர்க்கும் யாகமே அதிகமென்

பது? (இவ்விடயம்) அன்பருடைய இறைச்சியுச்சிட்டத்தின்கண்ணே இச்சையுடையவராகிய சிவபெருமானே அறிவர் அதுநிற்க; மதுவை யுண்டால், அப்பொழுதிலே பெறுதற்கரியதாகிய ஒரு பரமசுகம் உண்டாகின்றது; அம்மதுவைமறுத்ததால் ஒன்றுமேயில்லை. எ-று. மது - கள்ளம்; தேனும். கள்ளை அருந்தவொண்ணாதென மறுத்ததால்களும் தேனை மறுக்கவில்லையாகவின் அவ்வொற்றுமைபற்றி அதுமறுத்ததால் கள் இல்லையென்றுணர்த்ததென்க. அதுமறுத்த இரவில்லை என்பதும் பாடம்; இதற்கு, பகலிலே சிலவிடத்தில் மதுவுண்டலில்லாதிருப்பினும், இரவிலே பலவிடத்தும் உண்டாகவின், அதுமறுத்த இரவில்லை மெனக்கொள்க. ஊனருந்துதலால் மறுமைக்கண்ணே பெறுதற்கரிய தோர் பரமசுகமுண்டென்பதைப்பற்றி ஆகமவளவையால் சாதித்த லைவிடுத்த, மதுவருந்தில் அப்பொழுதிலே அப்பரமசுகமுண்டென்பதைக் காட்சியளவையானே உணர்த்தத்தொடங்கவின், அதுகிடக்க என்பது நேரோ வினைமரற்றிடைச்சொலன்றேனும் ஈண்டு அப்பொருளில்வந்தது.

ருரு. வைரவர்தம் சாதனமும் பொய்யாமோ என்பதற்கு, வைரவக்கடவுள் பெண்கொலைமுதலிய தோஷமுடையவரைத் தண்டிக்கும் நியதி உமக்குமாத்திரம் பொய்த்துப்போமோ? எனப்பொருள் கொள்ளினும் அமையும். விரகந்தணியாமைகாரணமாகக் கடவுளையும் இவ்வாறு வெறுத்துணாப்பது, மதுரைக்கலம்பகம் (உஅ) வது செய்யுளில் “செம்பாதி மெய்யுங் கரும்பாதி யாகத் திருத்தோரு மார்பும் வடுப்பட்ட துங்கண், டெம்பாவை யைப்பின்னு மம்பாவை செய்வா டொளியாரை நலியிற்பி னேதா மிவர்க்கே.” எனச் சிலைவைப்பொருள் பட நிந்தாஸ்துகிடறியவாற்றாறு முணர்க. ✓

சுசு. எந்து இழைமீர் - ஏந்திய ஆப்ரணங்கையுடைய தோழியர்களே!—பரந்தாமத்தை பல்லுயிர்கட்கும் பாலிப்பார் - முத்தியைப் பல ஆன்மாக்களுக்கும் தந்தளிக்கும் விசுவநாதர்,—வரம் தாமத்தை பிந்தருவதை வழங்காரோல் - மேன்மைபெற்ற கொன்றைமாலையை இற

ந்தபின்றருவதை (இப்பொழுது) கொடாபோல், — நீர் தாமத்தில் பொலிதரு காசிப்புரம் புரமானூர்க்கு - நீவிர் (சென்று) கீர்தியால்வினங்குமின்ற காசியென்னுத்தலத்தையே தலமாகக்கொண்டுவினங்கும் அக்கடவுளுக்கு, — மத்தை இரந்தாம் என புகலீர் - ஊமத்தமாலையையே னும் யாசித்தோமெனக் கூறுவீராக. எ-று. அத்தலத்திலிறந்தோர்க்குச் சாருபமளிப்பது தின்னமாகலின் அத்துணிவுபற்றிப் பின்தருகொன்றைமலை என்றான். நீர்புகலீர் எனக்கூட்டுக

கக. ஆணவமலசத்தியை மாய்த்தருளிய சிவபெருமான்வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற காசியானது, மகர்வடிவாகி வேதசிரசென விளங்காநின்றது. எ-று. வேதசிரசென உவமித்தமை எப்பொழுதும் அக்கடவுள் நீக்கமின்றி வீற்றிருப்பதுநோக்கி. மகரம் - ஆணவமலம். மாய்த்தான் என்னும் பிறவினை மாயினுனெனத் தன்வினைபோன்றுநின்றது. மகரமாயினுனென்னும் பாடத்தினும் அகரமாயினுனென்னும்பாடமே சிறந்ததுபோலும். இதன்பொருள் “அகரமுதல” என்னும் திருக்குறளானுணர்க.

அக. பதிபெனக்கொண்டு அவமுத்தத்தின்கண்வாழ்பவனோ! வீரமென்பது வில்மதனுக்கே உரியகுணமாகவிருக்கின்றது? (நீர் அவனிடத்திலே) வீரோத்ததைக்கொண்டிருத்தலால் ஆவதுயாது? (யான் பதம்வருத்தத்தைக்கண்டும் அவனையழித்து எனக்கின்பந்தராமையோக்கியாவரும்) இவருக்கு இரக்கமென்பதில்லையென்று சொல்லுதலால், (தமக்கு என்னிடத்தில்கைத்த) உரிமைதான் யாது? எ-று. ஏகாரம் - பிரிச்சினை. கோரமென்பது அகோரமூர்த்தத்தைக்குறித்துநின்றதெனினும் அமையும். இரூந்து வினையெச்சத்திரிபு. தலைவியரங்கல்.

அக. வீற்றிராண்டுள்ளவனது, (அல்லது ஒன்றும் கொடாது விடுவது) இன்மைச்சொல்லையுடையராகிய உலோபரிடத்திலே, எத்தருமங்களும் அம்பிகையின்கூறுகிய ஒர்பாகத்திலே உண்டு, சொல்லுகின்றது (அன்பர்மேற்) சீறிவரும் இயமனையே, சொல்லும்வார்த்தைகள் எழுதாக்கினவியாகிய வேதமே, வில்லும் பொன்மலையே, அதிற்

றொடுக்கும் நானும் அழகிய அரவமே, (திரிபுரத்தையழிக்க) விட்ட கணைக்கு நானுதலையுடைய இலக்குமியைத்தரித்த மார்பே உண்டு, வளப்பம்பொருந்திய மார்பிலணியப்பட்ட அழகிய முத்துவடம் எலும்பே, அக்கடவுளுக்கு வீற்றிருக்குந் தானமெனப்படுவது அவிமுத்தமே. எ-று. இல்லையென்பது இல்லையோர்மருங்கிலே என்பதற்கு இருகூற்றொருவடிவாகிய திருமேனியில் அம்பிகையின்கூறாகிய இடையிலே இல்லையென்பது உண்டேயன்றி, தமதுகூறாகிய இடை வடிவுள்ளதா கலின் அதற்கு இன்மைத்தன்மை இல்லையெனினும் அமையும்.

௧௦. பணிக்கும் பணிதிக்கும் மேக்கு என்று ஆர் என்பு அணிக்கும் பணி ஆம் இருந்தது ஓர் என் பணிக்கும் இன்பு ஆம் அகிலேசர்க்கு - அரவாபரணத்திற்கும், ஆபரணத்தினும் உயர்ச்சியெனநிறைந்த எலும்பாபரணத்திற்கும், எவலாயிருக்கின்ற எனது தொண்டிற்கும் விருப்பங்கொள்ளும் விசுவநாதருக்கு, —பணிக்கும் பணி என் என்று இரந்தபோது என் - கட்டினாயிடுந்தொண்டு யாதென்று யாசித்தபொழுது (அக்கடவுளுக்கு வேண்டுவதாக) யாதிருக்கின்றது? (யாதாமில்லை) எ-று. எனவே, அக்கடவுள் வேண்டதலும் வேண்டாமையும் இல்லாதவராகலின், அன்போடு எவர் எத்தொண்டையியற்றினும் அங்கீகரித்து அவர்க்கு இயைந்தபலன்களை அளித்தருள்வொன்பது கருத்தி. என் இரண்டனுள்ளே முந்தியது வினாவையும், பிந்தியது யாதாமில்லையென்னும் குறிப்புவினையையும் உணர்த்தின. பணிதிக்கு வேற்றுமைமயக்கம். பணிதி - ஆபரணம். மேக்கு - உயர்ச்சி. என்று வினையெச்சத்திரிபு. இருந்தது மூற்றெச்சம். ஓர் அசைநிலை. எண்ணின்கணின்ற உம்மைமூன்றும் இழிவுசிறப்பு. அகிலேசர்க்கு என்னும் நான்கனுருபு என்னென்னும் குறிப்புவினைகொண்டது.

௧௧. (பலவித)சரக்குகளோடுசெல்லும் தோணியே, கரத்தின்கணுள்ள வளைகளானவை கங்கணங்களோடும் கழலாநின்றன; தவமுகின்றமேகமே, தீவாகிய இடங்களே, எனதுபெண்ணுக்கு அன்னமானது கொடிய விடம்போல்கின்றது; விசாலமாகிய சோலைகளாலே சிந்தப்

படம் தேன்வெள்ளமே, கண்களானவை நீர்சொரிதல் அடங்குவனவ
ல்ல; பிரம்புபோலும் கழுத்தினையுடைய சங்குக்கட்டமே, துயரின்க
ண்ணை தங்குதல் அதிகரித்தோம்; கண்களில்வந்திழிவின்ற கப்பலே,
நாவும் வாயும் கருகியுலர்ந்தன; கடலே, கழியே, கழுநீரே, (முலைமுரு
ட்டி வுள்ளபசப்பைக்) கழுவுகின்ற நீரையுடையனவாகிக் கண்களுந்
ங்குவின்றனவிலில்லை; (இனாவரவைநோக்கி) அன்னங்களோடு வாடி.
நிற்கின்ற நானாகனே, இப்பெண்ணின்பொருட்டி உருகுகின்றதில்லை;
(இவற்றையெல்லாம் நோக்கியும்) அருண்மயமாய்வினங்கும் ஆனந்தவ
னத்தையுடைய விசுவநாதரும் (இவற்றிற்கு உபசாந்தமாகக்) கொண்
றையென்னும் அழகியமாலையை அளிக்கின்றாரில்லை: எவ்வாறு உய்
வான்! ஏ-று. சரக்கோடு ஒழுகும் கரவனையே என்பதற்கு நாணற்புல்
லையையுடைய கண்களிலேசஞ்சரிக்கும் ஒளிபெற்ற சங்கமேயெனவு
ம், நூற்கழுத்தின் நந்தினமே என்பதற்கு பிரம்புகளின்கழுத்திற்றங்
கும் நத்தைகளேயெனவும் உரைப்பதவும் உண்டு. கண்ணீர் முலைமே
ற்பசப்பைக் கழுவுமாறு “கண்ணீர் கொடுமென் முலைமேற் பசப்பைக்
கழுவுற்றதே.” என்னும் திருவெங்கைக்கோவை (உருஉ-ம்) செய்யு
ளானும், “நெடுங்கண் ணீரிற் பீரோடு வனமுலை” என்னும் மதுரைக்
கலம்பகம் (ககம்) செய்யுளானும் உணர்க.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குமரகுருபரசுவாமிகள் திருவடி வாழ்க.

பரிசேரதனபத்திரம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௩	,,	உரு	பிரனை	பிரள
உ௦	,,	உஅ	முரி	முரிவு
உச	சு	உ	டவின்	டவில்
*உ௭	ரு	௭	சிறிய	சிறு
சுச	உ	க	கெரு	கொரு
*ருரு	கச	க	தஞ்சாய்த்	தம்பெய்
௭௨	கஅ	க	பொய்	மெய்
௭ச	ரு௦	ச	தென்	தெம்
*௭ரு	ருரு	சு	மமதொன்	மமுமொன்
*௭௭	ச௦	ரு	தகைசேர்	தகையே
அக	ருஅ	க	அய்ய	ஐய
*க௦	கச	உ	பெற்றோர்	பெற்ற
*கஉ	க௦க	உ	வுவந்து	வெடுத்து
க௭க	௭	உக	பஞ்ச	பதஞ்ச
உ௦க	க௦	௩	பொரு	பெரு
உகக	கச	கரு	ஐந்தழி	ஐந்தழி
உகச	க௭	ரு	பஃரோ	பஃரோ
*உகச	௭௭	உ	பரிதி	பரிதியை
உருக	உக	ரு	யைத்தவி	யைந்தவி
உச௦	உ௨	ருக	றுறை	துறை
உசஅ	,,	உசு	கூற்று	கூறு
*உரு௦	ச	ச	துயின்றன	துயின்றிடு
*உருக	௭	உ	மிருந்தோ	மிருப்போ
*உருக	ருக	ரு	ணர்கி	முணர்கி
உச௭	௭௨	க	பன்னிரு	பதினான்கு
உ௭௦	அச	ரு	கர	களோர்

* இக்குறியிடப்பட்டவை அச்சிட்டபின்னிடையுள்ள பிரதிபேதங்கள்.

புத்தகவிளம்பரம்.

கீழே குறிக்கப்படும் புத்தகங்கள் நம்மிடத்திலும், சென்னை, நாட்
டுப்பின்னியார்கோவில் வீதியில் கூட - வது வீட்டில் ம-நா-நா-ஸ்ரீ
கா. முருகேசமுதலியாரிடத்திலும், தண்டையார்பேட்டை, திருவொ
ற்றியூர் ஹைரோட்டு உளக-வது வீட்டில் ம-நா-நா-ஸ்ரீ க-வ. திருவே
ங்கடையுடுவினிடத்திலும், சிதம்பரம், சைவப்பிரகாசவித்தியாசாலை
மாணசுரர் ம-நா-நா-ஸ்ரீ பொன்னுசாமிப்பின்னியிடத்திலும் தபாற்செல
வுடன் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

	ரூ.	அ.	பை.
வசவபுராணம்.	க	ச	௦
வாயுசங்கிதை.	க	௦	௦
குமரகுருபரசுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு	க	௦	௦
திருக்கூ-வப்புராணம்	௦	௧௦	௦
கோளத்திப்புராணம் ஆப்பயிண்டு	௦	௧௦	௦
ஷைவப்பிரகாசசுவாமிகளவரலாறுடன் காலிகோபைண்டு	௧௨	௦	
கோளத்திமாண்மியம் (வசனம்)	௦	௨	௦
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் பிரபந்தங்களிலே, சோணைசல மாலை முதல் பதினெட்டுமடங்கியது கூட சுவாமிகள் வரலாறுடன்	௦	௧௦	௦
பழமலையந்தாதிபுரா.	௦	௧	௦
இதுவுஞ்சேர்ந்தது.	௦	௧௨	௦
திருவெங்கைக்கோவை.	௦	ச	௦
வடதிருமுல்லைவாயிற்றேவாரம், திருப்புகழ். — (க), கொ டியிலையம்மைபின்னத்தமிழ், பஞ்சரத்தினம் இரட் டைமணிமாலை ஆக இம்	௦	௧	௬
புள்ளிருக்குவேளுர்க்கலம்பகம்	௦	௧	௬
விநாயகாகவல், திருவிரட்டைமணிமாலை, திருமும்மணி க்கோவை, திருவிரட்டைமணிமாலை, விநாயககவசம், செங்குமரீர்விநாயகர்பின்னத்தமிழ் ஆக இம்	௦	௧	௬
குசேலோபாக்கியானம்.	௦	௬	௦
திருவாலங்காட்டுப்புராணம்.	௦	௮	௦

கா. ஜானகந்தர ஜயர்,

சென்னை முத்தியாலுபேட்டை தம்புசெட்டிலி (130)-நம்பர் வீடு.